

~~LVI, K.~~

~~S 2 2 7~~

~~quart. Sréch.~~

Ms. VI

1679

(Feljes)

CANTUS CATHOLICI
EX EDITIONE
SZELEPCSENIANA.
Régi, és Uj, Deák, és Magyar
Ajitatos
EGY-HAZI
ENEKEK,
ES
LITANIAK.

Mellyekkel a' Keresztyének Esztendő által való Templomi Solennitásokban, Processiókban, és egyéb ájtatosságokban szoktak élni:

Most újonnan, más több szép énekekkel meg-szaporittattak, és a' Keresztyéneknek Lelki épületekre, és vigasztalásokra ki-bocsáttattak.

Tellyesedgyetek-bé Szent Lélekkel, szólván magatok között Sóltárokkal, és Dicsíretekkel, és lelki Enekekkel énekelvén, és dicsíretet mondván a' tiszteitekben az Urnak. *ad Ephes. 5. v. 19.*

NAGY-SZOMBATBAN,
Nyomtattatott az Academiai Bötükkel,
Hörmann János által, M.D.CCIII. Esztend.

S. Hyeron. in Epiſtol. ad Epheſ. cap. 5.

Sic cantet ſervus Chriſti, ut non vox canentis, ſed verba placeant, quæ leguntur: Ut ſpiritus malus, qui erat in Saul, ejiciatur ab his, qui ſimiliter ab eo poſſidentur.

Ugy énekellyen a' Kereſztyén Enekes, hogy ne csak az ének-szó teſsék az éneklésben; de kivált-képpen az énekben foglalt szóknak értelme, kire inkább vigyázzon: Hogy a' gonosz lélek, ki Saulba volt, el ki vetteſsék azokból, kiket hasonló képpen meg-szállott. *S. Hyeron. ut ſupra.*

M.N. MÚZEUM KÖNYVTÁRA

LAISTROMA,

ES

RENDI

A' Következendő Enekeknek.

ADVENTRE VALO ENEKEK.

Mittit ad Virginem non quemvis Angelum. pag. 1
Küldé az Ur Isten gyors, és hiv szolgáját, 2
A' Kereszтyénségben, igaz Vallás az hitben. 3
Az Ur Istennek csuda hatalma. 4
Üdvözitőnknek Szent Annya, 6
Ave MARIA, gratiâ plena. ibidem.
Oh fényességes szép hajnal. 7
Ave Mater JESU Christi. 8
El-küldeték Archangyal Gábriel. 330

KARACSONI ENEKEK.

PUer natus in Bethlehem. 9. & 10
Gyermek születék Bethlehemben. 10
Grates nunc omnes reddamus. 11
Hálát adgyunk minnyájan. ibid.
Dies est lætitiæ in ortu regali. 12
Nagy örőm napez nékünk. 13
Dicsiretes a' Gyermek, ki ez nap született. 14
Magnum Nomen Domini Emmanuel, 15
Urnak nagy Nevezeti. 16

Jer. mi di dicſirjúk. áldgyuk, és fel-magaſztallyuk. 17
Jer, dicſirjúk ez mái napon. 19
Ez nap nékúnk dicſiretes nap. 21
Jer, minnyájan örüllyünk. 22
In Natali Domini gaudent omnes Angeli. 24
Szűletésén Iſtennek az Angyalok örűlnek. ibid.
En virgo parit Filium. 25
A' Szűz ſzűlé ſzent Fiát, örvendezzünk: ibid.
En nagy vigaságos örömet hirdetek. 26
Ez nap nékünk örvendetes nap. 27
Beata immaculata Virgo. 28
Szeplőtelen Szűz Maria. 29
In dulci jubilo, zengjen vig ének ſzó. 30
Lætare Puerpera læto puerperio. 31
Dulcis JESU, dulce Nomen. 32
JESUS édes Neve kedves. 33
Infinitæ Bonitatis. 34
A' véghetetlen kegyelmű. 35
Dum Virgo vagientem. 36
Midőn a' Szűz Magzattyát. 37
Cor tibi JESU offero. ibid.
Vedd jó neven én ſzivemet. 38
Dormi Fili dormi Mater. 39
Alugy Fiam, igy énekel. 40
Lætare Virgo Iſraël. 41
Örvendgy áldott Izraël. 42
Fit porta Chriſti pervia. 43
Gratulare Virgo ſingulari privilegio. ibid.
Szűz Maria ez világra nékünk. 44
Cœlo rores pluunt flores.. 45
O JESU dulcedo cordium. 46
O Angeli cito accurrite. 46
Csorda Pásztorok midőn Bethlehemben. 47
O JESU le mi floscule. 48

Örülly dicsőlséges szép Szűz. 49.
Sűletett új Király nékünk. 50
O édesem szerelmes kisdedem. 51
Kely-fel Keresztyén lélek. ibidem.
Szép violácska, kedves rósácska. 52
Világ Váltója szűletik. ibidem.
Serkeny lelkem mély álmodbul. 53
O Istennek szentséges Angyali. 54
A' Szűz egy Fiat szűlt Alleluja. 55
Aludgy ô magzatom édes kis Jesusom. ibid.
Menyből jövők most hozzátok. 56
Pásztorok kik az nyájnál szüntelen vigyáztok. 57
Örvendezzünk Bethlehembe mennyünk. 332
Vir tibi dicam JESU mi. 331

UJ ESZTENDŐRE VALO ENEKEK.

Puer natus in Bethlehem. 59 & 60
Gyermek szűletek Bethlehemben. ibidem.
Nékünk szűletek mennyei Király. 61
Meg-tellyesité az Atya Isten. 62
Jer mondgyunk éneket a' mi Urunknak. ibid.
Mikor Christus Bethlehemben szűletek. 65
Salve cordis gaudium. 333
Ave Virgo Virginum. ibid.
Jesus mi drága kisdedünk. 67
Bővséges irgalmu Isten. 334

VIZ-KERESZT NAPJARA.

FEnyességén e' mái napnak. 68
Három Királyok napját. 70
Uj Csillag jelent az égen. ibid.
O szép JESUS ez új esztendőben. 71

Királyoknak Királlyának. ibid.
O te fényes kis Csillag ki ez nap támadál. 74
Pogányok, Nemzetségek, Nyelvek. 75
Emlekezzünk Istennek nagy hatalmaságáról. 76
Gonosz Kegyetlen Herodes. ibid.

NAGY BÖJTRE VALO ENEKEK.

PAtris Sapientia.
Atyának Bölcsesége. 77
Stabat Mater doloroſa. 78
Alla a' keſerves Anya. 79
Stabat juxta Crucem Chriſti. 80
Salve mundi ſalutare. 82
Üdvöz légy világ Váltója. 84
Paſſionem Domini recolamus pariter. 89
Condolete Mariæ Sodales. 94
Bádgyad sérelmétől Mártyrok Aszszonya. 96
O Langvens JESU, defuncte JESU. ibid.
O Jesus Jesus, ô édes Jesus. 97
Videte Sionis Filiæ in Chriſto. 98
Isten Fia magát meg-alázá. ibid.
Kérlek én szarándok lelkem. 99
Kinek nevére föld 's az ég. 101
Nagyobb csudát nem olvasott. ibid.
Véres veritéke után. 102
Az ég, és Föld irtóznak. 103
Isaiásnak irása, Dávidnak profetálása. ibid.
Sok káromlás taglás után 104
Atyának örök Igéjét. 105
O én lelkem Teremtödért. 106
Nézd az Ur Chriſtus szent Teſte. 106
O Szüzek Szüz Királynéja. 107
Ki az Eget Nappal Hóldal. 108
109

Ki ád

Ki ád vizet én fejemnek. 110
O háládatlan Sidóság: ibid.
O tőredelmes Szűz Anya. 111
Ez világnak szépséges tükőre. 112
Csudálatos nagy bőlcseség. 113
Oh egeknek fényessége. 114
Joseph Joseph, hol vagy Joseph. 115
Audi benigne Conditor. 116
Halgas-meg minket Ur Isten. 117
Ah, ah, ah jaj nékem. 337
Septem tuos dolores. 117
Szűz által jőtt e' világra. 119
Kőnyőrgésünkre kegyes fűleidet. 120
Emlekezzünk mi hivek Urunknak halálárúl. 121
Hatalmas mennyei Királyi székedből. 122
En Nemzetem Sidó népem. 123
Gyónom az élő Atyának. 124
Bűnős lélek, siraſd kérlek. 125
Jaj mit látok, 's mit szemlélek. 127
Vexilla Regis prodeunt. 129
Királyi zászlók lobognak. 130
Gloria, laus, & honor. 130
Dicsőseg és dicsiret tenéked. 131

Lamentatiók. | Nagy Szerdára. 141. usq; ad 143
Nagy Csőtőrtőkre. 144. usq; ad 148
Nagy Péntekre. 155. 156.

Passiók. | Virág-Vasárnapra. 132. usq; ad 140
Nagy-Péntekre. 149. usq; ad 154

Ave Regina Cœlorum. 157
Menyországnak Királynéja. ibid.

HUSVETI ENEKEK.

Surrexit Christus hodie. 158
Fel-támadt Christus ez napon. 159

Chri-

Christus fel-támadá mi bűnünket el-mosá. 159
Christus fel-támada igaſságunkra. 162
Fel-támadt az mi életünk. 163
Fénlik ez nap fényeſséggel. 164
Christus halált meg-győzé. 165
Reſurgente Domino jubilemus. 166
Urnak fel-támadáſan örvendezzünk. ibid.
Regina cœli lætare. 167
Menynek Királyné Aſzſzonya. ibid.
Örülly örvendezz ſzent Szűz. 168
Christus Fel támada halá Iſtennek. ibid.
Victimæ Paſchali laudes immolant Chriſtiani. 169

UR MENYBE MENETELE NAPJARA.

Ascendit Chriſtus hodie. 170
A' Christus Menybe fel-méne. ibid.
Christus Menybe fel-méne, hogy nékünk. 171
Christus Menybe fel-méne, minden egeknek felette. 172
Christus kint ſzenvede mi bűneinkért. ibid.
JESU noſtra Redemptio. 173

PŰNKŐSDI ENEKEK.

Spiritus Sancti gratia. 174
A' Szent Léleknek kegyelme. 175
Veni Creator Spiritus. ibid.
Jőj-el Szent Lélek Iſtenünk. 176
Veni Sancte Spiritus & emitte cœlitus. 177
Jőj-el Szent Lélek Iſten. ibid.
Nobis Sancti Spiritûs gratia. 178
Minékünk adattaſsék. 179
A' Pünkőſtnek jeles napjan. 180

A' SZENT

A' SZENT HAROMSAGRUL.

O *mi Deus qui es tu.* 181
O melly csúdálatos vagy. 182
Téged Iſten dicſirünk. Ibid.

UR NAPJARA AZ OLTARI SZENTSEGRŐL.

P *Ange lingva glorioſi.* 184
Zengjed nyelvem dűcsőſséges. 185
Lauda Sion Salvatorem. 185 & 186
Dicſird Sion Meg-váltódat. 187. & 188
Imádlak téged el-rejtett Iſtenség. 189
Ave hoſtia ſalutis, 190
O kegyelmes ſzivő Jesus. 191
Quo me Deus amore. 192
Rex clementiſſime. 193
Imádlak tégedet láthatatlan Iſtenség. 194
Üdvőz légy ſzent Teſt. 195

KŐZŐNSEGES ŰDŐKRE ES VASARNAPOKRA.

K önyőrögjünk az Iſtennek. 196
Adgyunk hálát minnyájan 197
Jővel Szent Lélek Ur Iſten. 199
Aldgy-meg minket Atya Iſten. 200
Hajnali Cſillagnak. 201
Mivel már bé-eſtveledett. 202
Uram ſzemed előtt. 203
Homo DEI creatura. 204. 205. & 206
Ember Iſten alkotmánya 207. 208. & 209
Jaj, miképpen dobog ſzivem. 210. uſq; ad 212

SZENT DAVID PROPHETA POENITENTIA TARTO SOLTARI.

MEg ne fedgy engemet Uram. 213
Bóldogok az kiknek undok vétkeinek. 214
Meg ne fedgy engemet. 215
Végetlen irgalmú. 215. & 216
Uram hald-meg ſzómat. 217
Sok Háboruságban ſzivem. 218
Hajcſd-meg füleidet. 219
Mint a' ſzép hives patakra. 220
Szent Dávid Proféta. 221. & 222
Az Ur Iſten nékem édes táplálom. 223. & 224
Teremtett állatok. 225

A' NEGY VEGSŐ DOLGOKRUL.

AD *perennis vitæ fontem.* 227. & 228
Az örökké élő kútat. 229. & 230
Horrenda mors, tremenda mors. 231. usq; ad 233
Szörnyű halál, imé hol áll. 234
Nyillyék meg pokol kapuja. 236. usq; ad 242
Oh bú látott, ſok kin vallott gyarló teſtem. 243. usq; ad 246
Oh melly félelem 's rettegéſſel-is. 246
Dies iræ, dies illa. 249
Az nap nagy haragnak napja. 250
Igaſság ſzerető te tudós ſzám vető. 252
Langventibus in purgatorio. 253

ÜNNEP NAPOKRA VALO ENEKEK A' BOLDOGSAGOS SZŰZ MARIARUL.

ANgyaloknak Nagyságos Aſzſzonya. 254
Fel-vitetett magos Menyorſzágban. 255
Fel-virradt az új örőm napfénye. 258
Oh dűcsőült ſzép kincs. 260
Menyorſzágnak Királynéja. 261
Ave Maris ſtella. 262

Üdvőz

Üdvöz légy Maria Tengernek Csillaga. 262
Tengernek fényes Csillaga. 263
O Glorioſa Virginum. 264
Oh dücsö Szüz, ki szüzeket. 264
O MARIA Virgo pia. 265
Szüz Maria Chriſtus Annya. 266
JESU Salvator, mundi amator. 267
JESUS szerelmünk. 268
Sanctiſſima, Sanctiſſima Mater Dei. 269
Oh szentséges, oh szentséges. 270
Ave rubens roſa. ibid.
Ave ſtella matutina. 271
Ave mundi ſpes MARIA. 272
Szüz Maria kegyes Anya. ibid.
Stella maris ô MARIA. 274
Virgo Mater extirpavit. 275
Omni die dic MARIÆ. 276. usq; ad 279
Mondgy naponként, és óránként. 280. usq; ad 283

A' TöBB DÜCSÖÜLT SZENTEKRÜL.

A' Szent Angyalokrül. 284
A' Szent Apoſtolokrül. 185
A' Szent Mártyrokrül. 288
A' Szent Confeſſorokrül. ibid.
A' Szent Szüzekrül. 289
A' Szent Szüzek Mártyromságárül. 291
Szent Mihály Archangyalrül. 292
A' Szent örzö Angyalrül. 293
Szent István Királyrül. 294
Szent Maria Magdolnárül. 295
Szent Ignácz Pátriarcháról. 398
Szent Katalin Szüzrül. 200
Szent Borbála Szüzrül. 301
Mind Szent Napjára két Enek. 303. 304. 305

PROCESSIOKRA VALO KŰLŐN FELE LITANIAK.

AZ Oltári Szentségről. 306. usq; ad 309.
A' JESUS Nevéről. 309. usq; ad 313
A' Bóldogságos Szűzről. 314 usq; ad 318
Minden Szentekről. 318. usq; ad 322
Hetfői Litania a' meg-hólt Hivekért. 323. usq; ad 326.
Pénteki Litania Bóldog ki-mulásért. 327. usq; ad 329.

KŰLŐN FELE ŰNNEPEKRE VALO KYRIE.

Kyrie Sanctorum lumen &c. pag. 341. usq; ad 349

FARSANGI NAPOKRA VALO ENEKEK A' VILAGI HIVSAGROL.

Cur mundus militat. 350
Mit bizik ez világ. 351
Ebeu quid homines ſumus. 352
Oh Emberi gyarló nemzetség. 354
Puri ſoles, alti colles. 355
Oh világ méz alatt kőſzőntetett méreg. 335
Nincſen ez világon ſemmi állandóság. 336

CAN-

CANTUS
DE
ADVENTU DOMINI.

ADVENTI ENEKEK.

Prosa, de Annunciatione Angelica.

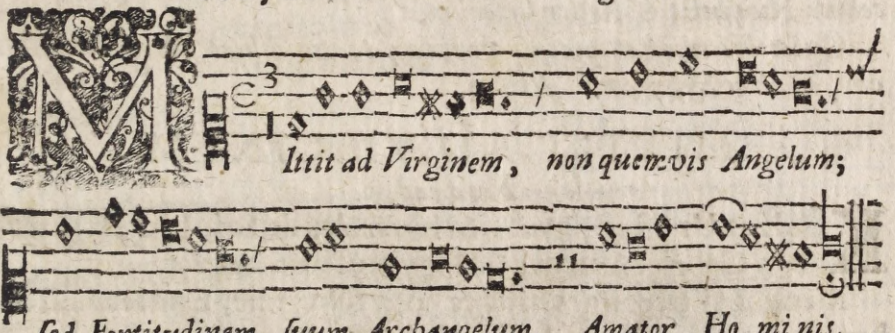

Ittit ad Virginem, non quemvis Angelum;

Sed Fortitudinem suum Archangelum, Amator Ho minis.

Fortem expediat pro nobis nuntium, Naturæ faciat, ut præjudicium; in partu Virginis.

Naturam superet natus Rex gloriæ: regnet, & imperet, & mundi scoriam: tollat de medio.

Superbientium terat fastigia, Colla sublimium calcans vi propriâ: potens in prælio.

Foras ejiciat mundanum Principem: Matremq; faciat secum participem; Patris imperij.

Exi, qui mitteris, hæc dona dicere: revela veteris volumen litteræ, virtute nuncij.

Accede, nuntia, dic Ave *cominùs*; *dic* plena gratiâ; *dic* tecum Dominus: *& dic* nè timeas.

Virgo ſuſcipiens DEI depoſitum: in quo perficias caſta propoſitum, & Votum teneas.

Audit & ſuſcipit puella nuntium, Credit, & concipit, & parit Filium; ſed admirabilem.

Conſiliarium humani generis, & DEUM fortium, Patremq; poſteris, in pace ſtabilem.

Cujus ſtabilitas, nos reddat ſtabiles: ne nos, labilitas humana, labiles ſecum præcipitet.

Sed dator veniæ, conceſsâ veniâ; per Matrem gratiæ, obtentâ gratiâ, in nobis habitet.

Natura premitur, in partu Virginis, Rex Regum naſcitur, vim velans Numinis, & Rector ſuperûm.

Qui nobis tribuat peccati veniam; reatus diluat, & donet patriam, in Arce Syderum. Amen.

MITTIT AD VIRGINEM.

Nota eadem.

Küldé az Ur Iſten, gyors, és hiv ſzólgá'át, Szűzhöz Názáretben Gabriel Angyalát, Hogy mutatná kedvét.

Menyből követséget hadgya hogy fel-venne, Es a' terméſzetben csudát jövendölne, Szűznek ő ſzűlését.

Mert a' terméſzetet Iſten meg-elözi, Világnak, 's ördögnek, hatalmát meg-győzi, Bűnből-is ki-tiſztit.

Fenn-héjazó elmét, dölyfös kivánságot, Le-tapod ſarkával kevély undogságot, Es mindent meg-hódit.

Ki-űzi erővel Világ fejedelmét, Es Annyával közli Iſteni kegyelmét, 'S Attya birodalmát.

Meny-el azért Angyal ez új hirt hirdetni; El-rejtett titkokat, ki-nyilatkoztatni, Nagy Iſten hatalmát.

Közel-

Közelgesſ a' Szűzhöz köſzöntsd üdvözlettel, Mond: Ur vann te veled, tellyes ſzeretettel, 'S ne féld jelen vóltát.

Mert fogod méhedben, Iſtennek ſzent Fiát, de Szűzeſségednek meg-tartod virágját, 'S fogadáſod zárját.

Hallya, 's érti ſzent Szűz, ſzóllását Angyalnak, Hiſzen 's ottan léſzen Annya egy Fiúnak: Csudálatra méltó!

Ki Tanácſa léſzen, emberi nemzetnek, Iſtene, és Attya föld ſzinén élőknek; Leſzſz békeſség tartó.

Alhatatoſsággal ki meg-erőſſitsen, Hogy változás minket, földre le ne veſſen, Semmivé ne tégyen.

Adgyon bocsánatott, Ura bocsánatnak; Es malaſztot nyerjen, Annya ſzent malaſztnak, ki mi velünk légyen.

Szenvedi terméſzet, Szűznek ő ſzűlését: Király nemzettetik, de rejti felségét, egek alkotoja.

Adgyon mi bűnünknek óldáſt, 's engedelmet, Válcſon-ki bennünket; nyújcsa hozzánk kezét, Menyorſzágát adgya, Amen.

MAS REGI ENEK.

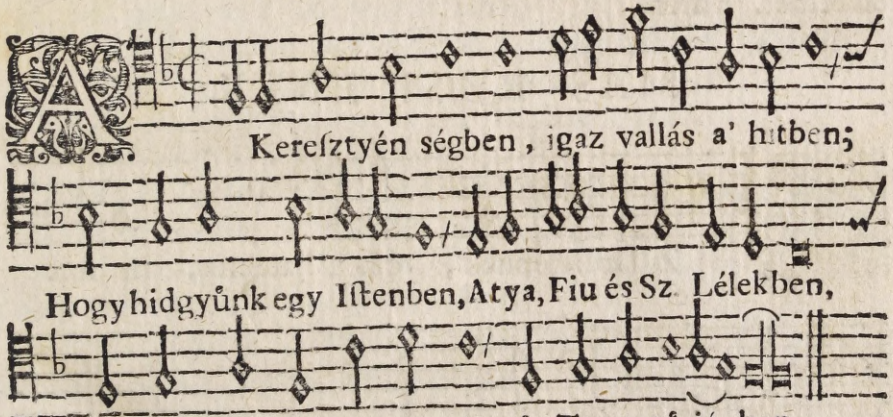

Hiſzünk a' Chriſtusban, Iſtennek egy Fiában, Mi kegyes ſzóſzóllónkban, Üdvözitő JESUS Chriſtusban: Kit Adámnak igére; a' Paradicſomban.

Gábriel Archangyal Názaretben küldeték. A' Szűz meg-gyúmölcsözék, Szent Lélektől teherben esék, Jó hir nékünk mondaték, hogy Meg-váltónk szűletnék.

Bethlehemben szűleték, Angyalok meg-jelenték; Pásztoroknak hirdeték, hogy Ur Chriſtus nékünk szűleték; békeség jó akarat, földre hirdetteték.

A' Chriſtus kint valla, a' Kereszt-fan meg-hala, ő szent vére ki-omla; mi halálunk ottan meg-romla. Harmadnap fel-támada, minket meg-igazita.

Mennyekbe fel-méne, az örök dicsőségbe, ott nékünk helyet szerze. El-jövendő az itéletre: ott meg-fizet mindennek, kiki mint érdemlette.

Hiszek Szent Lélekben, Vigasztaló Istenben. Hiszem a' Szent-egyházat, Szenteknek ő gyülekezetit. Hiszem Chriſtus kedvéért bűnömnek bocsánattyát.

Hiszem a' hólt test nek is még fel-támadását. Hiszem a' dicsőséget: hiszem én az örök életett. Ez hittel bátoritom minden életemet. Amen,

MAS REGI ENEK.

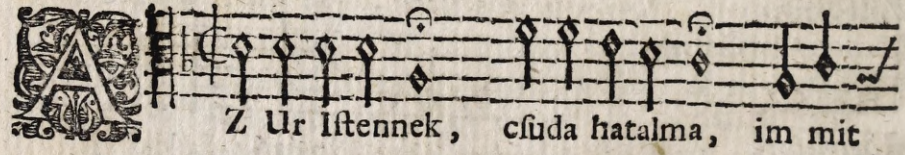

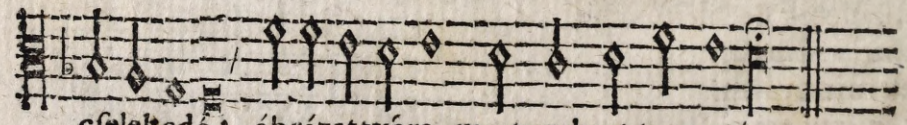

Igen ékesen, halál, 's bűn nélkül, és nagy okossággal, hogy Teremtőjét ismérhesse azzal.

Es hogy

Es hogy lakozzék, ott uralkodgyék a' Paradicsomban;
csak hogy ne egyék a' tiltott almában.

A' gonosz ördög, e' sok drága jót, ottan meg-irigylé,
hogy Isten embert illy nagyra teremté.

Tört vete néki, hogy hamarsággal ötet meg-csalhatná:
gyönyörűségtől, éppen meg-foszthatná.

Az álnok kigyó, az embert ejté, im ez nagy veszélyben,
az egy almának hogy kóstolt iziben.

Azért az ember gyönyörűségét, 's örömét el-veszté,
magát nehezen helyére téritè.

Miglen bé nem tölt, a' mit jövendölt régen a' Próféta;
hogy Meg-váltónknak Szűz lészen az Annya.

A' Szent Lélektől, 's nem férfiútól, lön testesülése,
a' tisztaságos szent Szűznek méhében.

Szűztől, mag nélkül, ki-nyilt szép rosa, ugy mint, a' Messiás:
melly mi Istenünk, a' bizonyos mondás.

Ő szabadittya, rabságbol ki-hozza, melly veszendő vala:
ördögnek rajta, nem lesz már hatalma.

Chriſtus kegyelme azt cselekedte, hogy testben öltöznék,
ki nem mondhatni, mint meg-aláztatnék.

Halála által poklot el-rontá, és meg-szabaditá,
a' kik valának ördög fogságába.

Az Angyaloknak lön nagy örömök, hogy ez hir fel-hata:
hogy Chriſtus vére, embereket válta.

Dicsirjük azért Ur JESUS Chriſtuſt, ki velünk tött sok jót;
jobbakat kiknél, ember nem is hallott.

Amen dicsiret, tiszteség légyen, mennyei Atyának,
kedves Fiának, 's Szent Vigasztalónak. Amen.

ALMA REDEMPTORIS MATER.

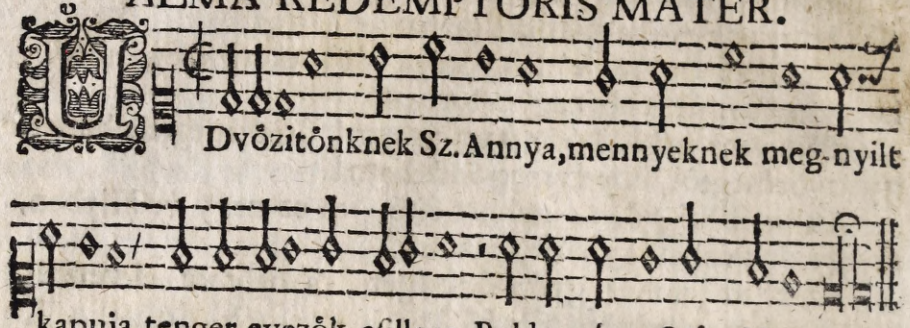

Dvőzitőnknek Sz. Annya, mennyeknek meg-nyilt kapuja, tenger-evezők csillaga, Boldogságos Szűz MARIA.

Légy segitsége népednek, az el-esett bűnősöknek,
ki Szüléje Istenednek, 's Annya lőll te Teremtődnek:
A' természetnek folyását, és a' szülésnek szokását;
fellyül haladád nagy átkát minden Szüléknek igáját.
Mert Angyali kőszöntéstől, terhes lőll a' Szent Lélektől,
Szűzen, terh, fáratság nélkül, szülél és fájdalom-nélkül.
Te azért Istennek Annya, légy bűnősöknek gyámola:
nyavalyánk vigasztalója, üdvősségünknek kapuja.
Hálát adgyunk az Istennek, Atya, Fiú, Szent Léleknek:
Egyenlő három személynek, egy állatú Istenségnek. *Amen.*

ANGYALI ÜDVŐZLŐTRŐL.

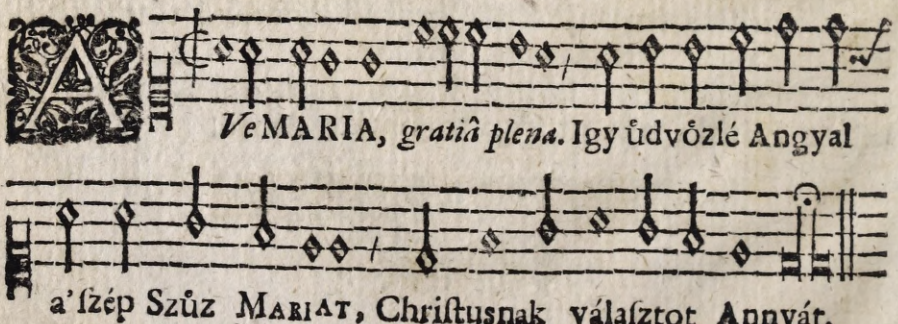

Ve MARIA, *gratiâ plena.* Igy üdvőzlé Angyal a' szép Szűz MARIAT, Christusnak választot Annyát.

Demi-

Dominus tecum. Ur van te veled. Imé fogadíz fiat, a' kin fogſz örülni; meny, és a' föld álmélkodni.

Oh Angyal, ugy mond: Miként lehet ez? mert Szűz leány vagyok, férjet nem iſmérek, bizonyságim ebben egek.

A' Szent Léleknek rád ſzáll ereje: mert miként az harmat reggel ſzálla' földre, ugy léſzen az ő ſzűléſe.

Angyal ſzavának hivén a' ſzent Szűz; magát meg-alázá. Szólgálónak vallá: légyen ugy, mint ſzavad mondgya.

Szűzek virága ſzép Szűz Maria: örülly és örvendezz, mert nagy Anyaságra válaſztattál, 's méltoságra.

Engeſzteld értünk könyörgéſeddel, a' te ſzent Fiadat, hogy teſtesűléſe légyen nékünk-is örömre. *Amen.*

HAJNALI ENEK.

Boldog Aſzſzonnyról.

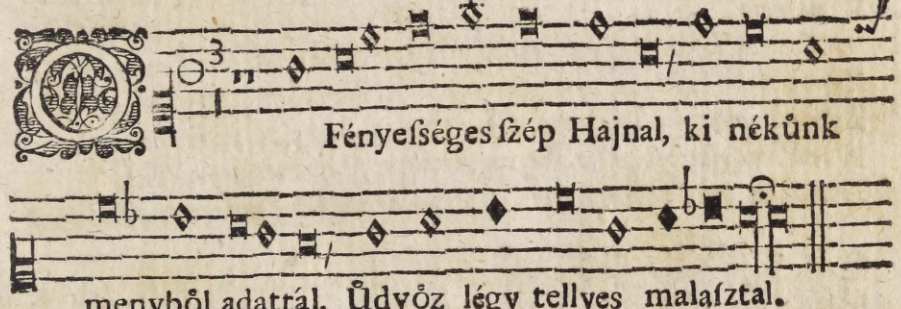

Dicsőſséges Szűz Maria; Atya Iſtennek Leánya, és Szent Léleknek Mátkája.

JESUS Chriſtusnak ſzent Annya, Szent Háromságnak tárháza, 's annak leg-ſzebb alkotmánya.

Te hozzád küldetett menyből, Gábriel Angyal követül, Iſtennek rendeléséből.

Követsége ſzent Angyalnak: izeneti Szent Atyának, sőt egéſz Szent Háromságnak:

Hogy

Hogy flat fogadſz méhedben, Embert, 's Iſtent természetben, 's kárt nem vallaſz ſzűzeſségben.

Annya léſzeſz Teremtődnek: dajkája üdvözitődnek: Szülője te Iſtenednek.

O dicſirendő Szűzeſség! kihez haſonló ékeſség, nem vólt, nem-is léſzen ſzépség.

O Szűzeſséges Anyaság, kihez haſonló méltóság, nem vólt, nem-is léſzen, Nagyság.

Dicſiret Szent Háromſágnak: bőcsület Szűz MARIA-nak, mint üdvözitőnk Annyának. *Amen.*

ALIUS DE BEATA VIRGINE.

Nota: O fényeſséges

AVe Mater JESU Chriſti, quæ de Cœlo concepiſti, haud carnis commercio.

A contactu viri pura, concepiſti paritura, gaudium cum gaudio.
Peperiſti medicinam, non humanam ſed divinam, pereunti ſæculo.
Totus mundus in langvore, totus erat in dolore, totus in periculo.
Ave Virgo glorioſa, plùs obryzo pretioſa, fragrans ſuper lilia.
Tibi cedit laus gemmarum, florum decor & herbarum, Libaniæ gloria.
O MARIA maris ſtella, pro conſervis interpella, jugi prece filium.
Quia jugis eſt aſſultus, jugis noſter eſt ſingultus, juge & ſuſpirium.
Gloria ſit Patri DEO, laus, honor, atq; Filio, ſimul ac Paraclyto.
Amen.

CAN-

CANTUS DE NATIVITATE DOMINI NOSTRI JESU CHRISTI.

Karácsoni Enekek.

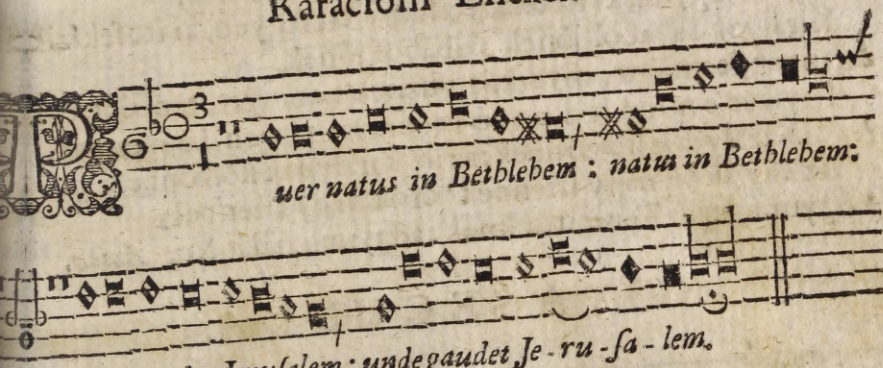

uer natus in Bethlehem : natus in Bethlehem:

Unde gaudet Jeruſalem : unde gaudet Je - ru - ſa - lem.

Aſſumpſit formam Hominis: Verbum Patris altiſſimi:
Per Gabrielem nuncium: Virgo concepit Filium: Virgo &c.
Tanquam Sponſus de thalamo: Proceſſit Matris utero:
Hic jacet in præſepio: Qui regnat ſine termino: Qui regnat &c.
Cognovit bos, & aſinus; Quòd puer erat Dominus: Quòd &c.
Reges de Saba veniunt? Aurum, thus, myrrham offerunt:
Intrantes domum invicem: Salutant novum Principem:
In hoc Natali gaudio; Benedicamus Domino; Benedic. &c.
Laudetur Sancta Trinitas; Deo dicamus gratias; Deo &c. Amen.

Puer natus, &c.

GYermek ſzûleték Bethlehemben : ſzûleték Bethlehemben,
Kin örûle Jeruſalem : kin örûle Jeruſalem.
Emberi teſtet fel-vôve : teſtet fel-vôve,
Atya Iſtennek Igéje : Atya Iſtennek Igéje.
Gabrieltôl izenteték : izenteték,
Iſten Szûztôl fogantatik : Iſten Szûztôl fogantatik.
Mint Vô-legény ô ágyából : ô ágyából,
Ugy ſzûleték ſzent Annyától : ugy ſzûleték ſzent Annyától.
Im a' Jáſzolyban fekûſzik : Jáſzolyban fekûſzik,
Ki örökké uralkodik : ki örökké uralkodik.
Ôkör, 's Szamár meg-iſmérik : meg-iſmérik,
Hogy Ur légyen, ki itt fekſzik : hogy Ur légyen, ki itt fekſzik.
Királyok Sábából jônek : Sábából jônek,
Aranyat, temjént, myrrhát viſznek : aranyat, temjént, &c.
Egyſzer 's mind házban bé-mennek : házban bé-mennek,
Az új Királynak kôſzônnek : az új Királynak kôſzônnek.
Az egy örök nagy Iſtennek : örök nagy Iſtennek,
Adgyunk hálát Teremtônknek : adgyunk hálát &c. *Amen.*

NOTA SECUNDA.

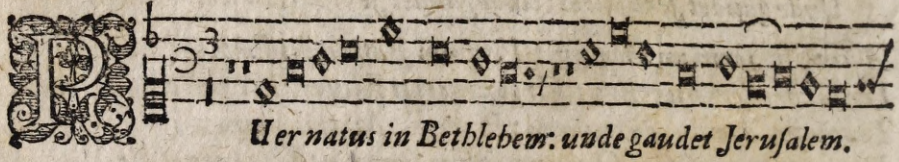

Uer natus in Bethlehem: unde gaudet Jeruſalem.

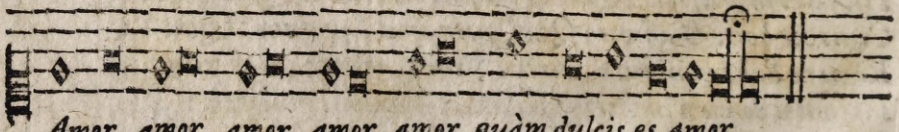

Amor, amor, amor, amor, amor, quàm dulcis es amor.

Aſſumpſit formam Hominis. Verbum Patris altiſſimi &c.

S. GRE-

S. GREGORIJ PAPÆ.

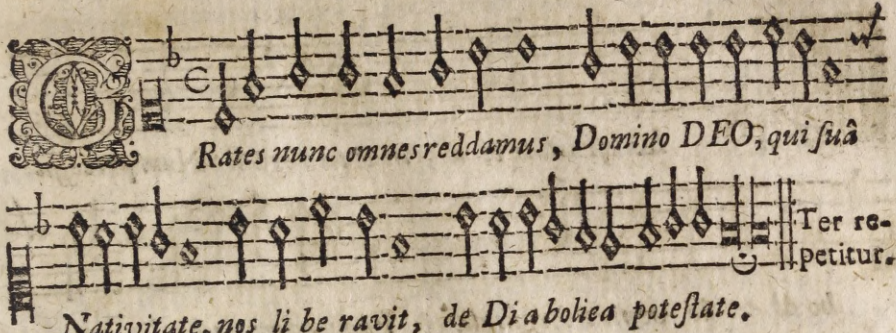

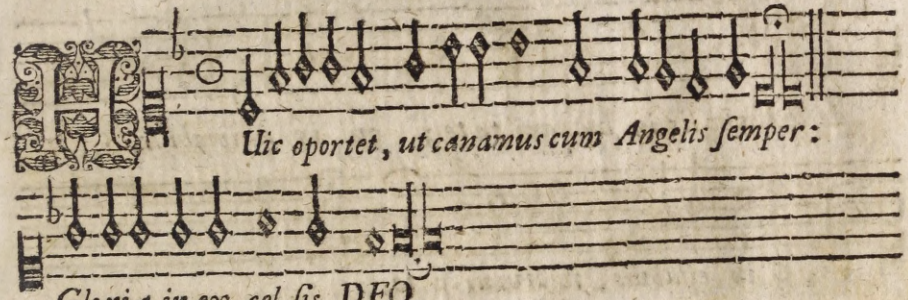

HAlát adgyunk minnyájan az Ur Istennek, ki minket, szűletésével, meg-szabaditott, ördögnek hatalmaságából, Ennek illik hogy énekellyünk az Angyalokkal, Dicsőség Ur Isten tenéked magaságban, Amen.

REGI ENEK.

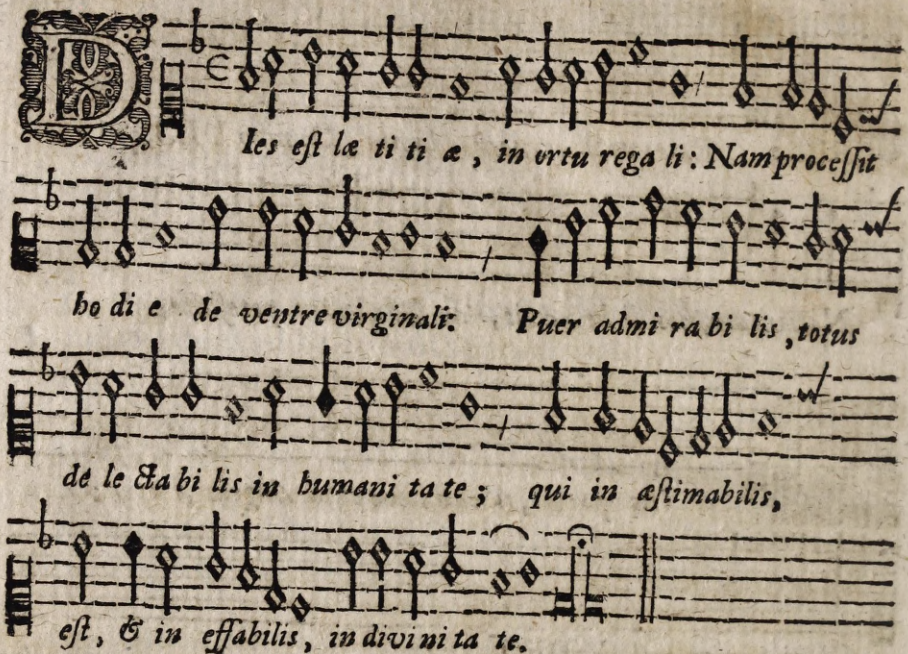

Orto DEI Filio, Virgine de pura: ut rosa, de lilio, stupescit natura. Quem parit juvencula, natum ante sæcula Creatorem rerum: quod uber munditiæ, dat lac pudicitiæ, antiquo dierum:

Ut vitrum non læditur sole penetrante: sic illæsa creditur Virgo, post & ante. Fælix es puerpera, cujus casta viscera, DEUM genuerunt, & beata ubera, quæ ætate tenera, Christum lactaverunt.

Angelus Pastoribus juxta suum gregem, nocte vigilantibus natum Cæli Regem, nunciat cum gaudio, jacentem præsepio, infantem pannosum, Angelorum Dominum, & præ natis omnibus formâ speciosum.

Mater hæc, est Filia: Pater hic, est Natus, Quis audivit talia; DEUS, Homo factus. Servus est, & Dominus, qui ubiq; cominus, nequit comprehendi, Præsens est, & eminus, stupor ille geminus, nequit comprehendi.

In obscu-

In obſcuris naſcitur, illuſtrator Solis; ſtabulo reponitur Princeps terræ molis. Faſciatur dexterâ, qui affixit ſydera, dum cælos extendit: congregat vagitibus, qui tonat in nubibus, dum fulgur deſcendit.

Chriſte qui nos proprijs manibus feciſti, & pro nobis omnibus naſci voluiſti. Te devotè petimus, laxa quod peccavimus, ne ſinas perire, poſt mortem nos miſeros, ne ſimul ad inferos, patiaris ire. Amen.

DIES EST LÆTITIÆ.

Nota eadem.

NAgy örôm nap ez nékünk; mert Chriſtus ſzületék, ki ez napon ſzármazék egy Szűznek méhéből. Csudálatos a' Gyermek, és nagy gyönyörűséges, ô emberségében; de meggondolhatatlan, és ki-jelenthetetlen, ô Iſtenségében.

Iſten Fia támada, tiſzta Nemes Szűztől; mint roſa liliomtol, terméſzet el-ámul, kit a' Szűz Leány ſzüle, Viſág elôt ez vala, minden Teremtője, ki tiſzta emlőjével, 's tiſztaságos tejével, a. Chriſtuſt tel-nevelé.

Mint üveg meg nem ſzegik, nap-fény által hatván; ugy sértetlen marada, a' Szűz ſzülésében. Bóldog a' gyermek ſzülő, ki nek tiſzta ſzent méhe, mert az Iſtent ſzülé; és bóldog az az emlő, melly kis gyenge korában, a' Chriſtuſt fel-nevelé.

Angyal a' Páſztoroknak, az ô Nyájok mellet, éjjel hogy vigyáznának új örômet hirdet. Mert ſzületett új Király, kit jáſzolyban bé polál, Szűz Leány ſzent Anya. Ki Angyaloknak Ura, és mindent fellyül halad, fényes ô ábrázattya.

Az Leány itt, az Anya, és a' Fiú, Atya. Iſten hogy emberré lött, vallyon ki hallotta? Ki ſzólga, és Ur lévén, mindenût jelen élvén, meg nem tartathatik: Távul vagyon, és közel; nagy csuda, mert elmével, meg nem foghattatik.

Ej-fel korban ſzületik, napnak fényeſsége: jáſzolyban helyheztetik, földnek üdvôſsége. Az a' kéz polyáztatik, ki által Csillag fénlik, 's ki Eget teremtett; ſiráſſal ſzeme telik, ki menydörög 's villámlik, menykővel-is rettegtett.

Chriſtus ſzent kezeiddel ki minket teremtél; és a' mi váltságunkért egy Szűztől ſzületél. Kérünk azon Tégedet, bocsáſd meg vétkeinket, hogy el ne kárhozzunk. Halálunknak idején, adgyad nékünk Ur Iſten, ſzent ſzinedet láthatnunk. *Amen.*

PREDIKACZIO ELŐT.

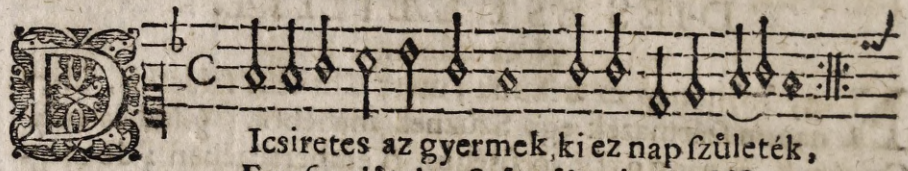

Icsiretes az gyermek, ki ez nap ſzületék,
Egy ſzeplőtelen Szűztől, vigaſztaláſunkra. ℟.

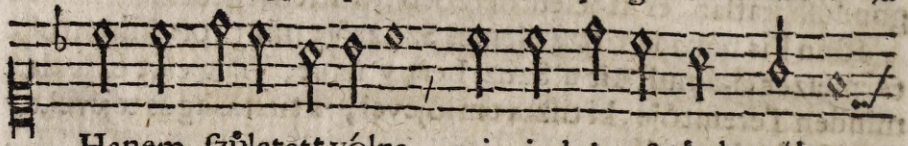

Hanem ſzületett vólna, mi mind el-veſztünk vólna.

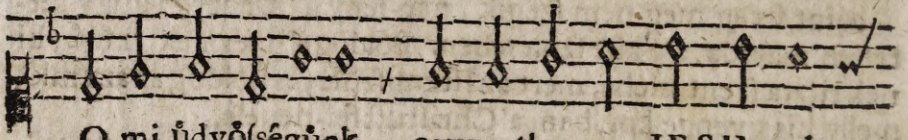

O mi üdvöſségünk, egygyetlen-egy JESUsunk,

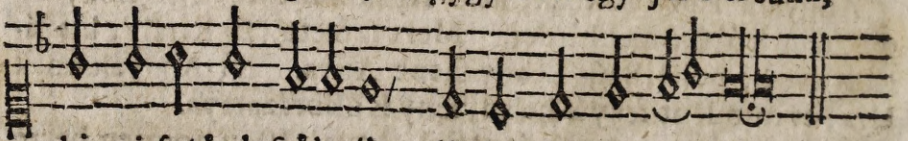

ki mi értünk ſzületél: óltalmazz pokoltul.

Iſaiás Prophéta ezt régen meg-irta; Születtetik egy Szűztől, ugy mond a' Meſſias. ℟. Kinek ſzent ſzületésén, az Angyalok örülnek; melly üdvözitőnek ſzületéséről való örömet, ők jelentnek előſzör Páſztoroknak.

Vegyük azért eſzünkben Angyalnak mondását. Ki azt mondá Joſephnek ötet vigaſztalván. ℟. Im fogad ſzűz MARIA,

Szent

Szent Lélektől magzatot; kit Jesus nak nevez; azaz, üdvözitőnek, halálával ő minket kárhozattol meg-ment.

Ezen mi mind őrüllyünk, és Christust dicsirjük. Mert mi értünk születék, hogy mi el ne veszszünk. ℟. Hálát adgyunk ő néki, erőt ő tőle kérjünk, hogy benne bizhassunk: mert kik Christusban biznak, meg nem szégyenittetnek, itéletnek napján. *Amen.*

REGI ENEK.

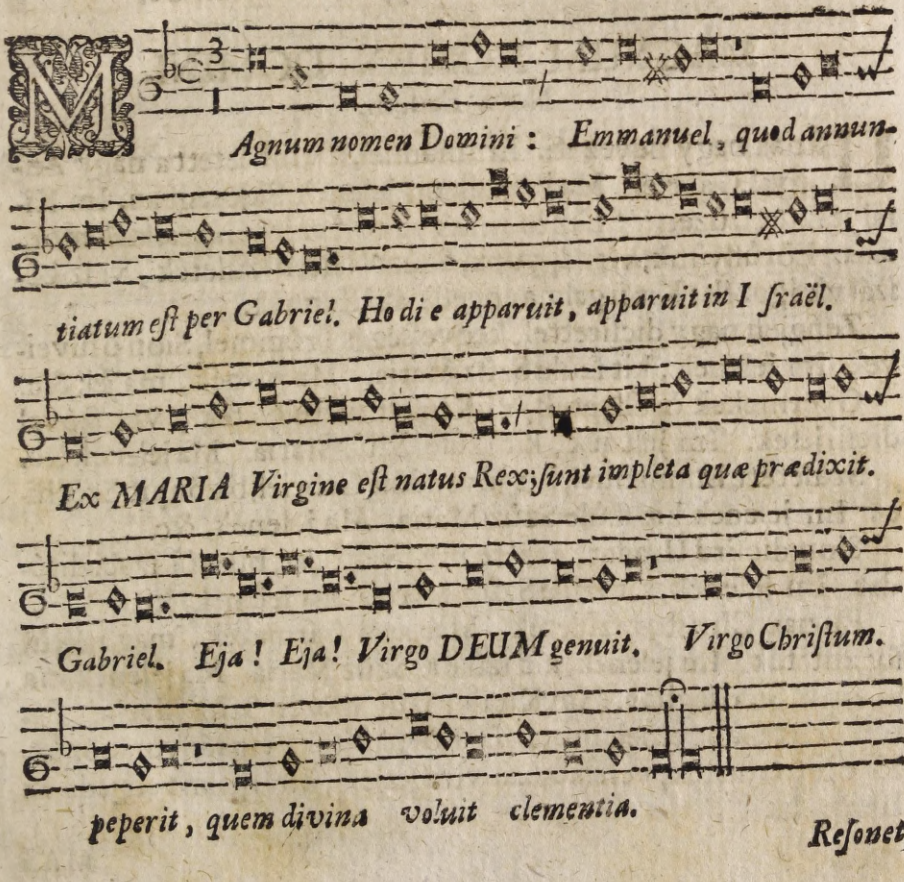

Resonet

Resonet in laudibus, cum jucundis plausibus, Sion cum fidelibus : Apparuit, quem genuit MARIA. Hodie &c.

Pueri concinite, nato Regi psallite, piâ voce canite. Apparuit, quem genuit MARIA. Hodie &c.

Natus est Emmanuel, quem prædixit Gabriel. Testis est Ezechiel. Apparuit, quem Genuit MARIA Hodie &c.

Sion lauda Dominum, Salvatorem hominum, purgatorem criminum. Apparuit, quem genuit MARIA. Hodie &c.

Christus natus hodie, ex MARIA Virgine, sine viri semine. Apparuit quem genuit MARIA. Hodie apparuit in Israël &c.

MAGNUM NOMEN DOMINI.

Nota Eadem.

URnak nagy nevezeti. Emmanuel, kit hirdetett a' nagy Angyal Gábriel. Ma jelenék ma jelenék Sidóságban. Im Királyt szûlt szûzen a' Szûz MARIA : bé-tôlt azért Gábrielnek mondása. Eörûllyünk, vigadgyunk, Szûztôl Isten szûleték, veszszô-szál virágozék : Kit irgalma engede az Istennek.

Zengjen nagy dicsirettel, kedveséges örömmel, Sion ô híveivel. Im jelenék, kit szûle Szûz Maria. Ma jelenék, ma jel: &c.

Gyermekek örûllyetek, új Királyt tisztellyétek ; vig szóval dicsirjétek. Im jelenék, kit szûle Szûz Maria. Ma jelenék &c.

Szûletett Emmanuel, kit jövendôlt Gabriel, bizonyit Ezéchiel. Im jelenék kit szûle Szûz Maria. Ma jelenék, &c.

Sion dicsird Uradat, és a' te meg váltodat, bûntôl szabaditódat. Im jelenék, kit szûle Szûz Maria. Ma jelenék, &c.

Ez nap Christus szûleték, Mariatól származék, mag nélkûl fogantaték. Im jelenék, kit szûle a' Szûz Maria. Ma jelenék, ma jelenék Sidoságban. Im Királyt szûlt szûzen Szûz Maria. Bétôlt azért Gábrielnek mondása. Eörûllyünk, vigadgyunk, Szûztôl Isten szûleték, veszszô-szál virágozék, kit irgalma engede az Istennek.

MAS

MAS REGI ENEK.

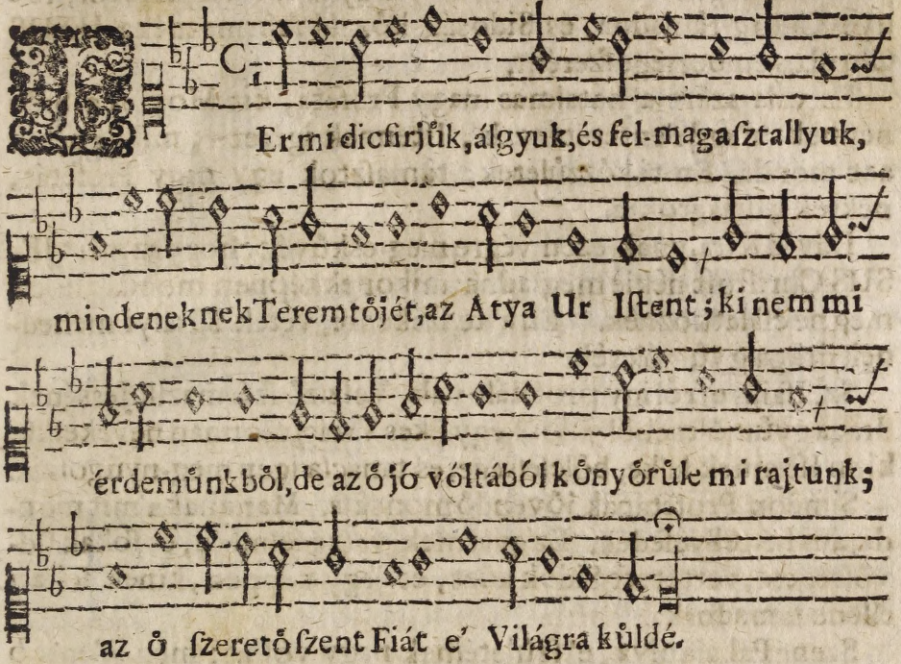

Szűz Mariától teſtet, és emberi ſzemélyt, magát igen megalázván, reája fel-vévé; hogy minket meg-váltana, és meg-ſzabaditana, mi ellenségünktől, bűntől, haláltul, őrdőgtűl, őrők kárhozattul.

Adámtul fogva, régi el-mult nagy időkben: (*Gen. 3.*) Megígérte vala nékünk, ezt, az Atya Iſten. Kigyónak mikor monda, A ſzſzonyi állat magva, med-tőri fejedet: el-vészi birodalmadat, minden hatalmadat.

Abrahám Pátriárkának ugyan azt mondá (*Gen. 26.*) Meg ſokaſitom én néked, te kevés magodat, mint az ég nek csillagit, és tengernek fövényit: mert a' te magodban, meg-áldatnak minden népnek hivő nemzetségi.

Már fel-támadott Bálámnak fényes csillaga, kit jövendőképpen Sidó népnek mondott vala. Hogy Jákób nemzetéből, fényes Csillag támadna, és Sidoság kőzzűl származnéka' JESUS Christus emberségeszerént.

Ez vala azért a' hatalmas nagy Próféta, kit Moyses a' Sido népnek meg-jelentetett vala, Istennek igéretit; mikor nékik azt mondá. En ti kőzzűletek, támasztok egy nagy Prófétát, néktek váltságtokra.

Dávid Királynak ezen végre meg-eskűvék: hogy az igért JESUS Christust nékie meg-adná: mikor ekképpen monda; hogy meg ne csalatkoznék. En a' te székedre, vetek Királyi méhednek drága gyűmőlcsében.

Sz. Isaias erről igy profétált vala. Veszsző származik Jessének drága gyűmőlcséből: Kiből egy ékes Virág, újonnan nevekedik, kinn Istennek lelke, bőlcsessége, és tanácsa igen meg-nyúgoszik.

Siméon Prófétának jövendő mondása. Mariának a' mit monda, ám bé-tellyesedék. Ez gyermek, veszedelmére, és sokak üdvősségére, vettetett Sidók kőzt, és jegy-képpen, kinek sokan ellene támadnak.

Szent Pál ajánlya, e' szűletésnek nagy vóltát: meg-jelenté ő minékűnk használatosságát. Üdő bé tellyesedvén, el-küldé Atya Isten, egygyetlen egy Fiát; hogy mi választott Fiai Christus által lennénk.

Ez lón a' Fiú, kiről az Angyal azt mondá, mikor Joseph Szűz Mariat el-akará hadni. Dávidnak fia Josef, vedd hozzád a' Mariat, mert ez olly fiat szűl, ki meg-szabadittya népét, gonosz bűneiből.

E' szűletésnek ő nagy drágalátos vóltát, meg-jelenték az Angyalok szegény pásztoroknak: mikor nékik mondának. Hirdetűnk nagy örőmet, melly lészen ti-néktek, és az egész földőn való bűnős embereknek.

Ez vala az Atya Istennek ő Igéje, a' ki mind kezdettől fogva az Istennél vala. (*Joã. 1.*) Mindenek ő általa, és ő miatta vadnak. Kit e'

csalárd

csalárd világ, az ő gyarlósága miatt, meg nem ismért vala.

Eő tulajdoni kőzzé e' Világra jőve; de őt e' világ fiai nem akarák venni: és a' kik őtet vévék, hatalmat ada nékik Isten fiaivá lenni, valakik az ő nevében bizonnyal hinnének.

Eőrűllyünk azért, és mi lelkűnkben vigadgyunk; nagy hálákat adván immár a' JESUS Christusnak: ki ő szűletésével, minket meg-vigasztala, és meg bátorita, ki dűcsőssségével rakva földnek kereksége.

Erről az Irás tanú bizonyságot tészen; hogy valakik benne hisznek meg nem csalatkoznak: de az őrők életet, és őrők dicsőséget igérte azoknak, hogy véle uralkodgyanak őrőkkőn őrőkké. *Amen.*

MAS REGI ENEK.

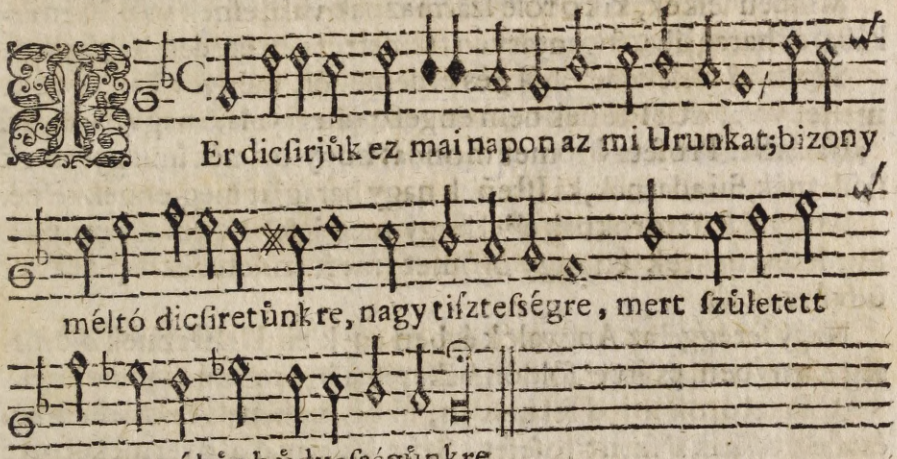

Az Augustus Római Császár uralkodik vala, Sidóságot ki birja vala, és Galiléát. Parancsolá e' világot levélben iratni.

Mennek vala minden felől a' városokból: eredett szerént nemzetség szerént, és hazájokból, hogy bé-iratnák ő magokat Császár levelében.

Ez hirt halván a' ſzent Jóſef Szűz Mariaval; el-indula Galileából, a' Názáretből, Dávid Királynak Városában a' Bethlehemben.

Immár a'ſok vendég néppel, minden ſzálláſok, a' Városban bétöltek vala. Azért Sz. Jóſef, el-bé ſzálla jegyeſsével, egy iſtállóba.

Tiſztaságban mi Urunkat, a' Szűz Maria: ſzűzen ſzűlé nékünk világra, az Iſtállóbã, bé polálván, s' helyheztetvén őt a' Jászolyban.

Szent Pál irja: bizony beſzéd mellyet hinnünk kell. E' világra Ur Chriſtus jöve: ennek okáért; hogy ő minket bűnösöket üdvezitene.

De ha irgalmaſságából el-nem jött vólna, mi minnyájan elveſztünk vólna, kárhoztunk vólna, mert mind fejenként Ur Iſtennek valánk haragjában.

A' mi első Adám atyánk mikor vétkezék; Ur Iſtennek parancſolattyát, hogy ő meg-ſzegé, magát ejté, és fiait Iſten haragjábã.

Minden lelkek, kik ő tőle ſzármaznak vala, eſnek vala Iſten átkába, és haragjába, fogantatván, ſzűlettetvén eredendő bűnben.

Senki jó cſelekedetéből, és érdeméből, menyorſzágba nem mehet vala, és Ur Iſteñek nem engeſztelheti vala, ő nagy haragját.

Iſaiás Sz. Próféta őrőmet monda: hogy mi-nékünk gyermek ſzűletnék, fiú adatnék, ki Iſteñek nagy haragját meg-engeſztelné.

Angyal Pásztoroknak éjjel hogy meg-jelenék, ez ſzót mondá. Hirdetek néktek én nagy őrőmet: mert ſzűletet ez nap néktek üdvőzitőtök.

Nagy ſereggel az Angyalok égben énekléc: Ur Iſtennek dicsőſség menyben, és itt e' földön, békeség, a' jó akaratu embereknek.

A' Pásztorok mind fel-kelvén, el bé-menének Bethlehembe, és meg találák a' ſzent Joſefet, Szűz Mariaval a' gyermeket; ott a' jászolyban.

Dicsőiték, és dicſirék Iſtent mindenben, mellyeket ők hallottak vala, és láttak vala: azért mi-is dicſiretet nékie mondgyunk,

Oh te áldott, és ſzép gyermek Ur Jesus Chriſtus. Hálát adunk ez nap te néked, és kérűnk téged: tekéncs reánk magas menyből mint fiaidra.

Adgyad

Adgyad nékünk ajándékúl szent Lélek Istent, hogy vallhassunk téged örökké, és dicsirhessünk, hóltunk után Menyországban téged láthassunk.

MAS REGI ENEK.

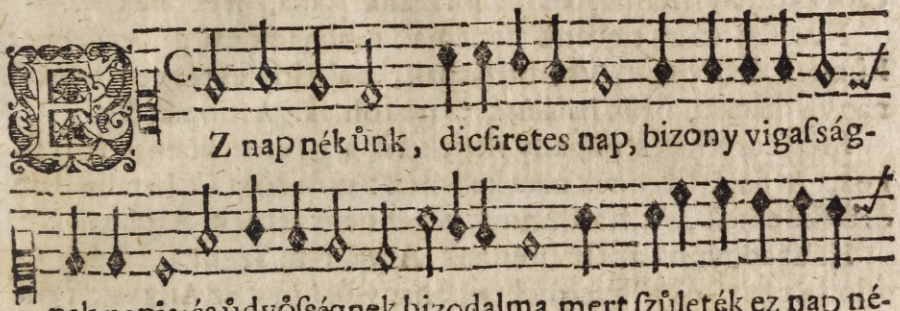

EZ nap nékünk, dicsíretes nap, bizony vigasság-

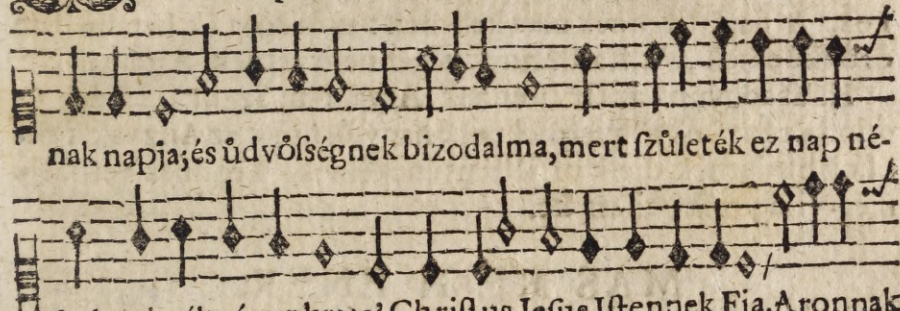

nak napja; és üdvösségnek bizodalma, mert születék ez nap né-

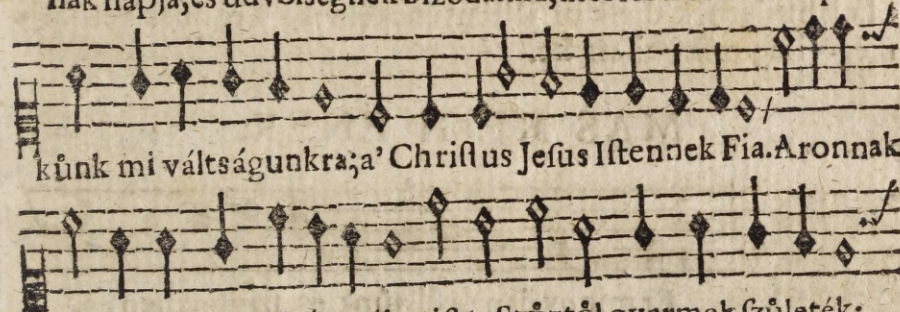

künk mi váltságunkra; a' Christus Jesus Istennek Fia. Aronnak

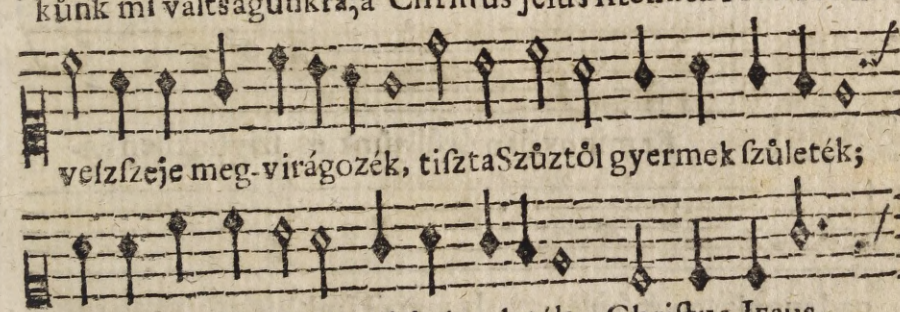

veszszeje meg-virágozék, tiszta Szüztől gyermek születék;

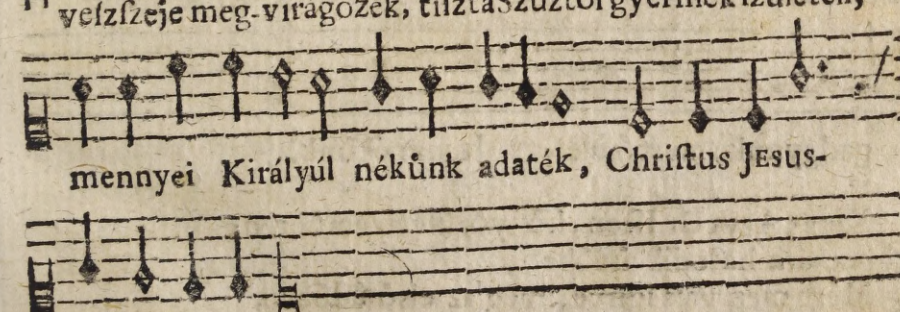

mennyei Királyúl nékünk adaték, Christus Jesus-

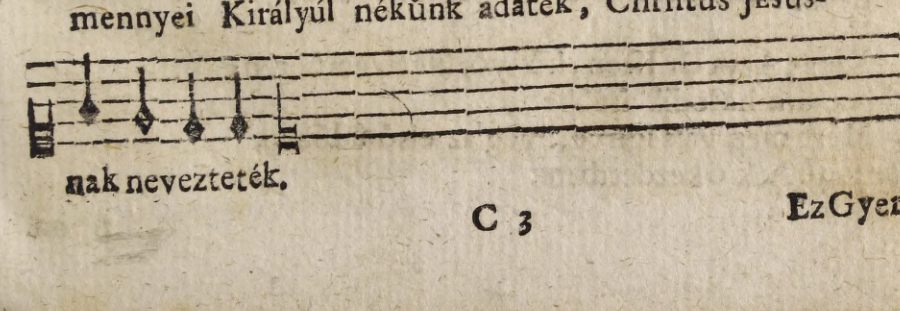

nak nevezteték.

Ez Gyermek vólt a'meg-igért mag, mi elsô Atyáinknak: Adám Atyánknak, Abrahámnak, kiben minden nemzetségek meg-áldatának, örök életre fel-támadnak. Aronnak veſzſzeje &c.

Meg tôretett e'gyermek miatt, az ördögnek nagy hatalma: A' halál, a' bûn, 's ördög orſzága, meg nyittaték menyorſzágnak erôs kapuja, Iſtennek kedve mi reánk ſzálla. Aronnak &c.

Nincſen azért rajtunk hatalma, nincs ſemmi gyôzedelme: bûnnek, ördögnek, 's kárhozatnak, és a' Moyſes tôrvényének ô nagy átkának, örök halálnak, és pokolnak. Aronnak &c.

Meg-tôretnek a' pogány népek, kik a' gyermekben nem hiſznek. A' nagy Iſtennek nem kellenek: az ördögnek hatalmában örökké eſnek, a' kik a' bûnnek véget nem vetnek. Aronnak &c.

Hálát adgyunk az Ur Iſtennek, Atya, Fiú, Szent Léleknek, Es mind örûllyûnk a' gyermeknek; nagy örômet az Angyalok nékûnk hirdetnek, dicſirvén Iſtent énekelnek. Aronnak veſzſzeje meg-virágozék, tiſzta &c.

MAS REGI ENEK.

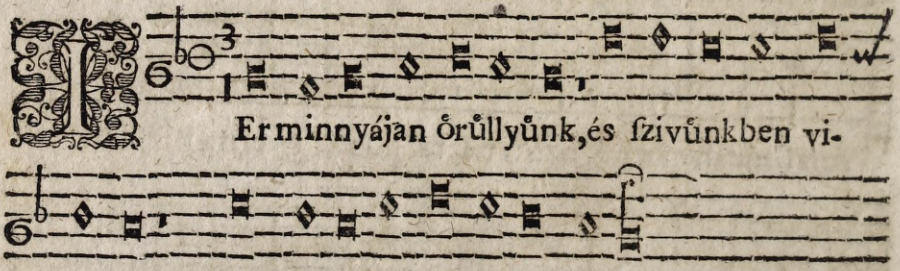

Kit az Atya Ur Iſten, kônyörûlvén emberen;
el-bocsátá hatodik ûdôben,
Mert meg vala igirve, még az elsô ûdôben,
teremtéſnek ôkezdetiben:

A' mi

A' mi első Atyánknak, Adámnak, fiainak,
és utánna maradékinak.
Az után Abrahámnak, Jákób Pátriárchának:
végezetre Dávid Királynak.
Kinek nemzetségéből, méhének gyümölcséből,
szűleték szeplőtelen Szűztől.
Kinek neve MARIA, Ur JESUSnak szent Annya,
és ő néki szólgáló leánya.
E' szép Szűztől szűleték, Atya Istentől adaték,
és mi-nékünk ajándékoztaték.
Angyali szép zengések, és ékes énekléſek,
jelenének mennyei seregek.
Hirdetvén Pásztoroknak, júh mellett vigyázóknak,
vigadnának az Ur JESUSnak.
Mert csak ő üdvözitő, mindenekkel jó-tévő.
senkit pedig hátra nem vető.
Hozzá hi mindeneket, gonosz bűnben élőket,
meg-bocsáttya az ő bűnőket,
El-hagyá gazdagságát, véghetetien országát,
hogy érettünk adná ő magát.
Azért jüve hogy élnénk, és meg-engeszteltetnénk,
érdeméből kegyelmet nyernénk.
Nagy szeretet mindenekhez, hogy Istenemberekhez,
jöve nyomorúlt bűnösökhöz.
Ő életnek adója, szűnek vigasztalója,
lelkünknek világositója,
A' kik benne nem biznak, sőt bizni sem akarnak,
örök halállal mind meg-halnak.
Mi azért a' Felségnek, Emberré lőtt Istennek:
hidgyünk mint nagy reménségünknek.
Kinékünk igirteték, és érettünk szűleték,
tőlünk örökké dicsirtetsék.
Ő Atryával egyetemben, Szent Háromság mennyégben,
áldattassék egy igaz hitbek. *Amen.*

MAS ENEK.

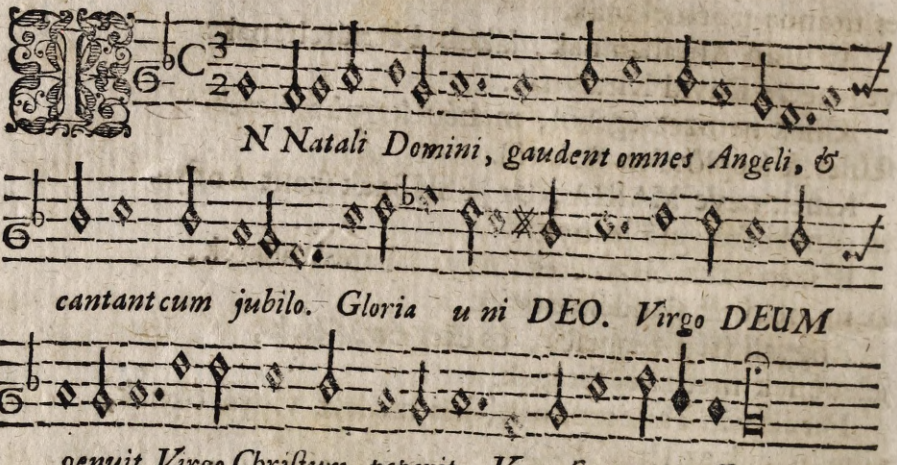

Nunciavit Angelus, gaudium Pastoribus, Christi natalitia, magna cum lætitia. Virgo DEUM genuit, Virgo Christum &c.

Natus est Emmanuël, quem prædixit Gabriel, testis est Ezechiel, à Patre processit El. Virgo DEUM genuit, &c.

Christus natus hodie, ex MARIA Virgine, sine viri semine, apparuit hodie. Virgo DEUM genuit, Virgo Christum &c.

Magi DEUM adorant, aurum, thus, myrrham donant, Regum Regi Domino. Gloria uni DEO. Virgo DEUM genuit, &c.

In Natali Domini : Nota eadem.

SZületésén Istennek, az Angyalok örülnek, és vigan énekelnek. Dicsőség egy Istennek. A' Szűz Istent fogada, Szűz szűle e' világra, és szűzen meg marada.

Szent Angyal menyből hirdet, Pásztoroknak örömet Christusnak szűletését, és nagy gyönyörűségét. A' Szűz Istent &c.

Szűletett

Szűletet Emmanuel, kit meg-monda Gabriel, bizonyit Ezechiel, Attyától ſzármazék El. A' Szűz Iſtent fogada, &c.

Ez nap Chriſtus ſzűletett, Mariatól ſzűzen lett, kit férfiú nem iſmért, ma mi-nékünk meg-jelent. A' Szűz Iſtent &c.

Királyok őt imádgyák, és meg ajandékozzák, a' Királyoknak Urát, ſzentségét magaſztallyák. A' Szűz Iſtent fog: &c. *Amen.*

MAS REGI ENEK.

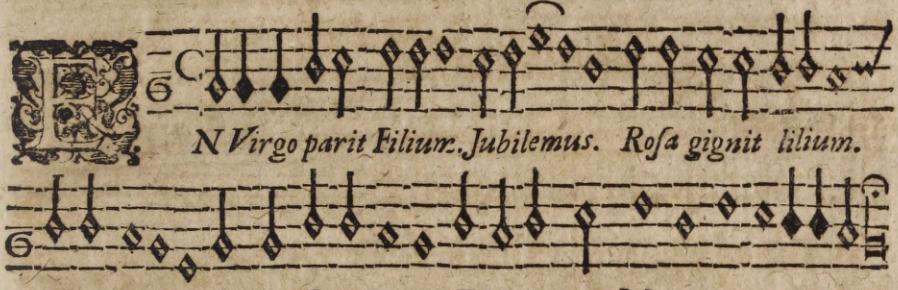

N Virgo parit Filium. Jubilemus. Roſa gignit lilium.

Exultemus; Natum ſine Patre, Filium cum Matre collaudemus

Qui prophetizatus: Jubilemus. Eſt in orbem natus. Exultemus &c.
Contra jus, humanam. Jubil: Aſſumpſit naturam. Exult: &c.
Golias proſtratus. Jubil: Homo liberatus. Exultemus; Natum ſine Patre, filium cum Matre collaudemus. Amen.

EN VIRGO PARIT FILIUM.

Nota eadem.

A' Szűz ſzűlé Sz. Fiát: őrvendezzűnk. Róſa nemze liliomot, Jer vigadgyunk. Atya-nélkűl ſzűletett Fiát, ő Annyával, jer dicſirjuk.

Megprofétáltatva: őrvendezzűnk. Szűleték e' világra: Jer. &c.
Emberi terméſzetet, őrvendezzűnk, Fel-vőn terméſzet ellen.
Goliát meg őleték; őrvendezzűnk, Az ember meg-menteték.
Jer vigadgyunk. Atya-nélkűl ſzűletett Fiát ő Ann: &c. *Amen.*

MAS REGI ENEK.

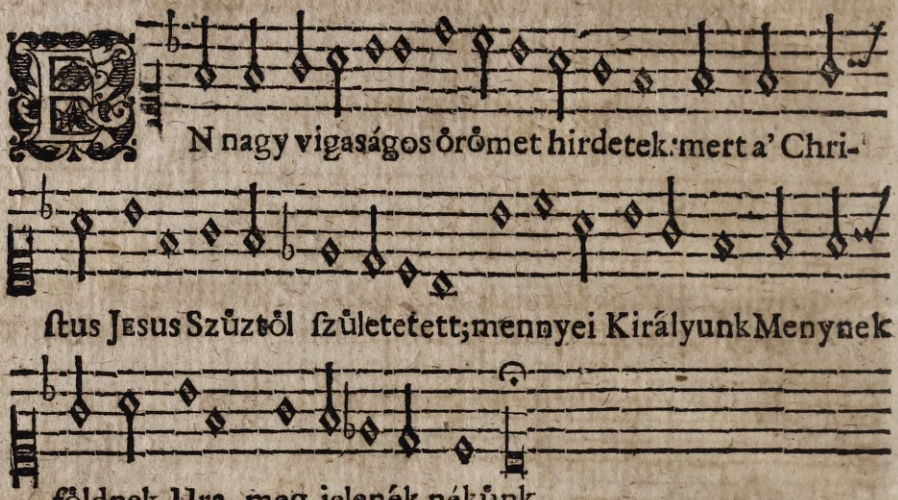

Nap, hóld, és cſillagok ragyogván örülnek, nagy örömet nékünk azzal jelentnek, emberi állatnak, hogy immár ideje el-jött váltságának.

Dávid nemzetéből lenni prófétáltaték: a' mi látáſunkra jáſzolban téteték. Ökör, és a' Szamár, az áldott gyermekre lehelvén dicſirék.

Régen Iſaiás ezt meg-jelentette, hogy meg-virágozik Aáronnak veſzſzeje; kinek ſzép gyümölcſe, emberi nemzetet kárhozattól menté.

Eva, és az Adám, az almában önek, kiért ő fiai meg-keſeredének: valamig Chriſtuſnak, ideje el nem jött ſzent ſzületésének.

Angyalok az égben ſereggel röpdöſnek, ékes dicſiretet mondanak Iſtennek, örömet hirdetnek, 's földi kévánt békeſséget embereknek.

Az új Cſillag fénlik, és Chriſtuſt jelenti, és a' mi ſzivünket ő hozzá gerjeſzti. Ezt kévánnyák vala a' régi ſzent Atyák a' ſetét Lymbusba.

Azért

Azért mi-is néki minnyájan örvendgyünk: Születet Chriſtuſnak új éneket mondgyunk. A' ſzent Angyalokkal edgyütt vigadozván; Alleluját zengjünk. *Amen.*

MAS ENEK.

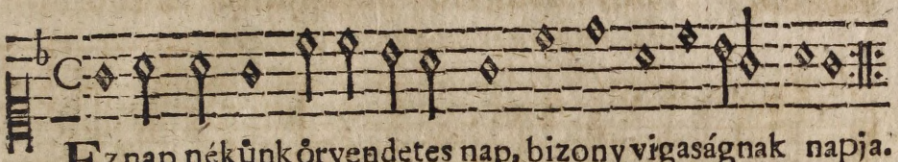

Ez nap nékünk örvendetes nap, bizony vigaságnak napja. Mert ſzületett Uraknak Ura, és Királyoknak Királlya. ℟.

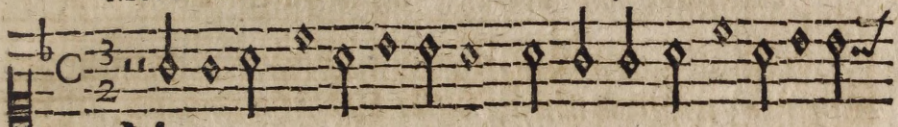

Méltó azon almélkodni, hogy Iſten akart ſzülettet-

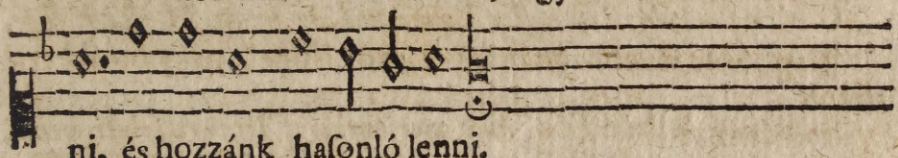

ni, és hozzánk haſonló lenni.

Cſuda dolog, új, és hallatlan világ kezdetitől fogvā.

Hogy tiſzta Szűz fiat fogadna, és ſzüzeſségben maradna. ℟. Szüzeſsége meg-tartatott, Chriſtus Királyt földre hozott, 's ugy meg-menté e' világot.

Edes Jesus, ô mi Iſtenünk, add hogy újonnan ſzületeſsünk.

Ne ſzenved hogy bünben heverjünk, és moſd-el rútságát rólunk. ℟. A' te ſzent ſzületéſedért, ne büntes minket büneinkért, add életünknek jó végét.

Bünös népek hozzád folyamunk, 's irgalmaſságodtól várunk.

Meg ne veſſed a' te népedet, nyújcſad hozzá ſzent kezedet. ℟. Es meg-emlekezzél rólunk, midőn világból ki-múlunk, légyen ſzent Országod helyünk. *Amen.*

Alius.

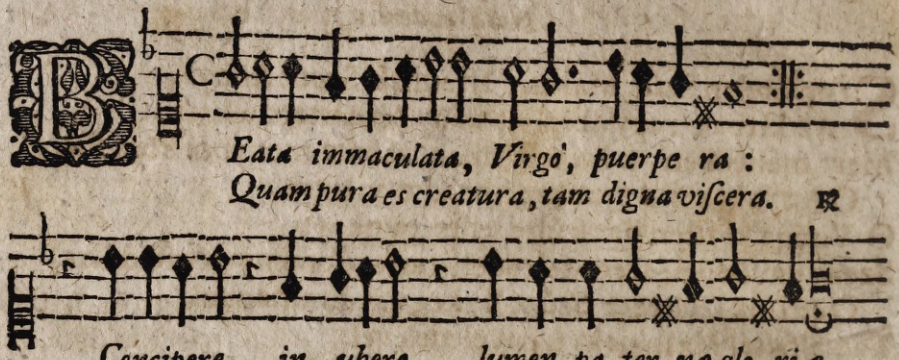

O Matrem, quæ noſtrum Patrem fundis in aëra: O florem, quæ cœli rorem, trahis ad ubera, Lactas DEUM infantulum, cæli terræq; Dominum.

O Nate pro nobis date noſter Emmanuel, de fruge MARIÆ ſuge, butyrum, lac, & mel. Sunt dulcia, ſunt lactea, ſunt pura Matris ubera.

Primæva ſeductrix Eva; dux morientium; Tu vera ſalutis vena, Mater viventium, Tu reſeras, tu revocas, ad paradiſi januam.

Nos dentis mali ſerpentis, morſus invaſerat. Divina ſed medicina venena ſuperat, Tu Medicum das puerum, cujus eſt nomen oleum.

Regina, ô Heroina, nova Jeruſalem, Sis bona nobis patrona, in iſta Bethlehem; Te Cherubim, te Seraphim laudant MARIAM perpetim.

Laudemus, & invocemus, fortem Mulierem, MARIAM dulcem, & piam quæ vincit Dæmonem. Hanc cordibus, hanc vocibus, hanc veneremur mentibus. Amen.

BEATA IMMACULATA.

Nota eadem.

SZeplőtelen Szűz Maria, Istennek Szent Annya,
Az Urnak vagy szép, és tiszta teremtett állattya:
Mert méhedben, 's Sz. testedben szállott menyből Isten Fia.
O Anya ki mi Atyánkat hozád e' világra.
O Virág; ki Isten fiát szűléd váltságunkra:
Szent emlőddel, szent tejeddel, tartaték meny, és föld Ura;
O értünk szűletett Szűztől, kegyes Emmanuel,
Táplálta sál Mariának, szent eledelével.
Mert édesség, 's gyönyörűség tartatni szűz emlőjével.
A' halálnak bé-hozója, veszte minket Eva,
De üdvösségünk úttyának, te lől kalaúzza,
Mert általad fel-van nyitva, a' paradicsom kapuja.
A' gonosz kigyónak mérge, minket ferteztetett,
De te menyből sebeinkre, hozál szent kenetet,
Orvost adál, 's meg-gyógyitál, szülvén Istennek Igéjét.
O felséges, kellemetes új Jerusálemünk,
Légy kegyelmes, ez életbe, nékünk Bethlehemünk,
Cherubimmal, 's Serafimmal, hogy tégedet dicsírhessünk,
Aldgyuk, és fel-magasztallyuk, ezt a' nagy szent Szüzet,
Szűz Mariat, ki ördögön, vön nagy győzedelmet,
Ezt szivünkel, ezt elménkel, tisztellyük mint szeretönket.
Amen.

REGI ENEK.

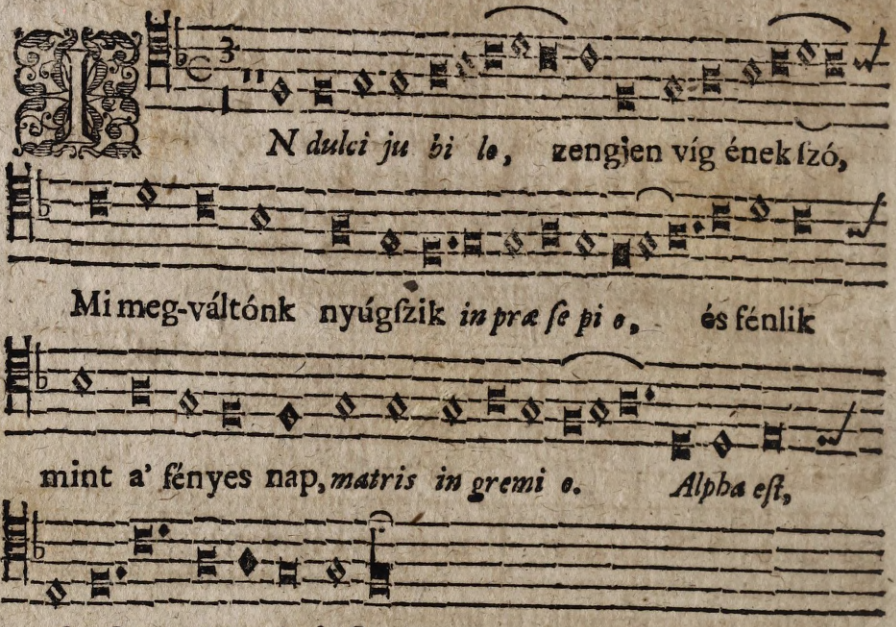

O JESU parvule, ô kiſded gyermecske, Szivünket vígaſztallyad, *ô puer optime*. Minden te javaiddal, *ô Princeps gloriæ. Trahe nos poſt te, trahe nos poſt te.*

Ubi ſunt gaudia, a' mennyei hajlékba, Nagy örömmel éneklik, *nova cantica*, Mind a' mennyei karok, *in Regis curia. Eja gloria! eja gloria!*

Mater, & Filia, a' ſzép Szűz MARIA, Mi mind el-veſztünk vólna, *per noſtra crimina*, De ô nékünk meg-nyerte *Cælorum gaudia, Eja qualia! eja qualia!*

CAN-

CANTUS LATINI ET UNGARICI DE NATIVITATE DOMINI.

Prosa de B. Virgine MARIA.

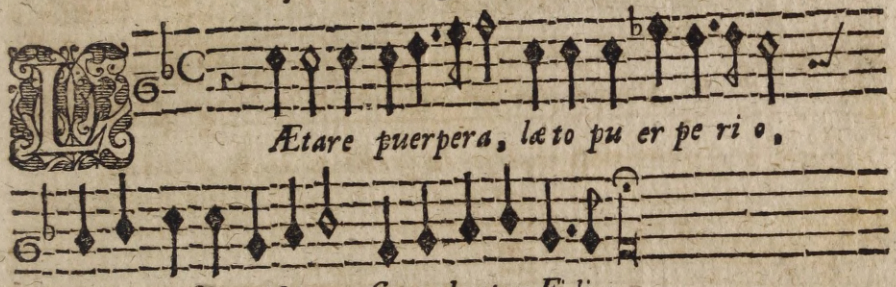

Lacte fluunt ubera, cum pudoris lilio, Membra fovet tenera, Virgo lacte proprio.

Patris Unigenitus, per quem fecit sæcula, Hic degit humanitus, sub Matre paupercula.

Ibi Sanctos reficit Angelos lætitiâ: Hic sitit, & esurit, egens ab infantia.

Ibi regit omnia; hic à Matre regitur: Ibi dat imperia; hic ancillæ subditur.

Ibi summi culminis, residet in solio; Hic ligatus fascijs vagit in præsepio.

O Homo considera, revocans memoriæ; Quanta sint hæc opera, divinæ clementiæ.

Non desperes veniam, si multum deliqueris, Ubi tot insignia charitatis videris.

Sub Matris refugium, fuge causâ veniæ; Nam tenet in gremio fontem indulgentiæ.

Hanc

Hanc ſalutes ſæpius, cum ſpei fiducia, Dicens flexis genibus. Ave plena gratia.

Quondam flentis lachrymas, ſedâſti uberibus; Nunc iratum mitiga, pro noſtris exceſſibus.

JESU lapſos reſpice, piæ Matris precibus. Emendatos effice dignos cæli civibus. Amen.

Ad Chriſtum natum.

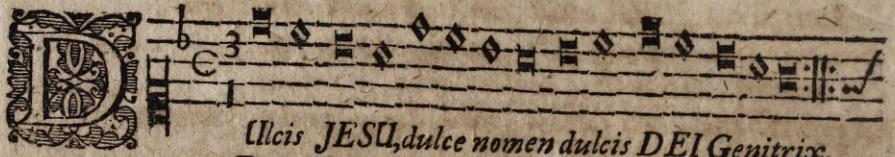

Ulcis JESU, dulce nomen dulcis DEI Genitrix.
Dulce Cælum, dulce ſolum, dulce Matris gaudium. ℟.

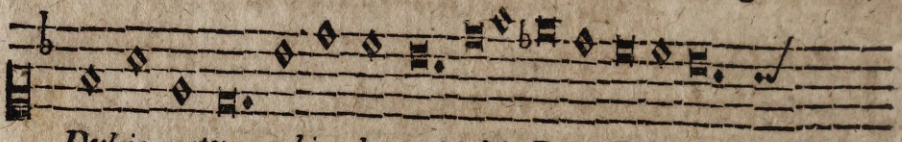

Dulcis natus, nobis datus, dulcis DEI Fi li us.

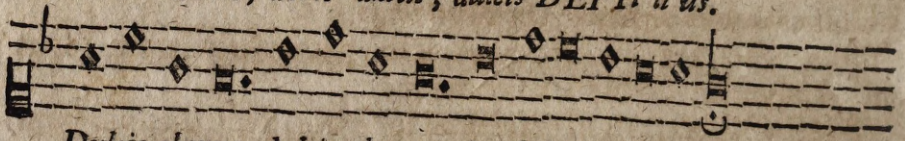

Dulcis chorus, dulcis thorus, & dulce præſepium.

Pulchrum Numen, pulchrum lumen noctis in ſolatium.
Pulchrum flamen, pulchrum ſtramen, & pulchrum palatium. ℟.
Antrum pulchrum, pulchrum fulcrum, & pulchrum tugurium,
Pulchræ cunæ, ut luxlunæ; ſed puellus pulchrior.
Salve Virgo, ſalve virga, quæ de Jeſſe floruit;
Salve nate nobis date, quem MARIA genuit. ℟.
Fœlix tellus, quæ per vellus rore Cæli maduit.
Fœlix Homo, qui pro pomo vitæ panem accipit.

JESU

JESU veni, flatu leni, cor noſtrum refrigera:
Carnis æſtus, orci quæſtus ceſſent mundi prælia. ℟.
Cor devotum, te vult totum; Nam tu ſolus omnia.
Ergo veni, ſimus pleni, fontis tui copia.
Pie JESU, qui pro eſu pomi, per te vetiti,
Nudus naſci, lacte paſci voluiſti perpeti. ℟.
Da ſalutem per virtutem quâ polles divinitùs,
Ut hic donum, illic bonum acquiramus cœlitus.
Tuus fletus JESU, lætus, mœſtum mundum recreat.
Ejulatus tuus gratus, Patri nos conciliat; ℟.
Sed da verè, tecum flere cauſam mali, crimina:
Ut poſt mortem, cæli ſortem, nobis det in ſæcula. Amen.

Magyarúl. *Azon Nótára.*

JESUS édes Neve kedves, az Iſten Anya kegyes: Ekes ének, kivel Egek JESUS felett zengenek.

Szeilő kegyes, cſillag fényes, kő-palota ſzép ékes: Ekes ſzéna, ékes ſzalma, ékes az Ur két barma.

Széve kegyes, jókkal tellyes; ſzine pedig ſzép fényes. Jesus édes kedve izes; Szűznek őrőme mézes.

Szép veſzſző-ſzál, ki ſzármazál Jeſſe-ből, Szűz áldaſsál: Jesus áldott légy, kit adott Iſten; 's Szűz ſzűzen hozott.

Bóldog Szűz méh; Kit mint gyapját éghi harmat áſztatott. Bóldog ember; Ki illy jót nyert, és égy fel-ruháztatott.

Jesus jővel, ſzent ſzelőddel ſzivűnket hűveſitsd-meg: Teſtnek bajját, Világ habját bennűnk, 's nagy harczát győzd meg.

Egéſséget, 's békeſséget adgy te ſzent kegyelmedből: Adgy ſzentséget, üdvőſséget őrőkké, jó kedvedből.

Te ſiralmid, 's agodalmit üdvőſségűnkért nyújcsad: Kinvalláſid, 's baj-viváſid Jesus, értűnk áldozzad.

Erted ſirnom add, és vínom; vegyek nagy bizodalmat. Holtom után, ſirba jutván; adgy őrők nyugodalmat, *Amen.*

Alius.

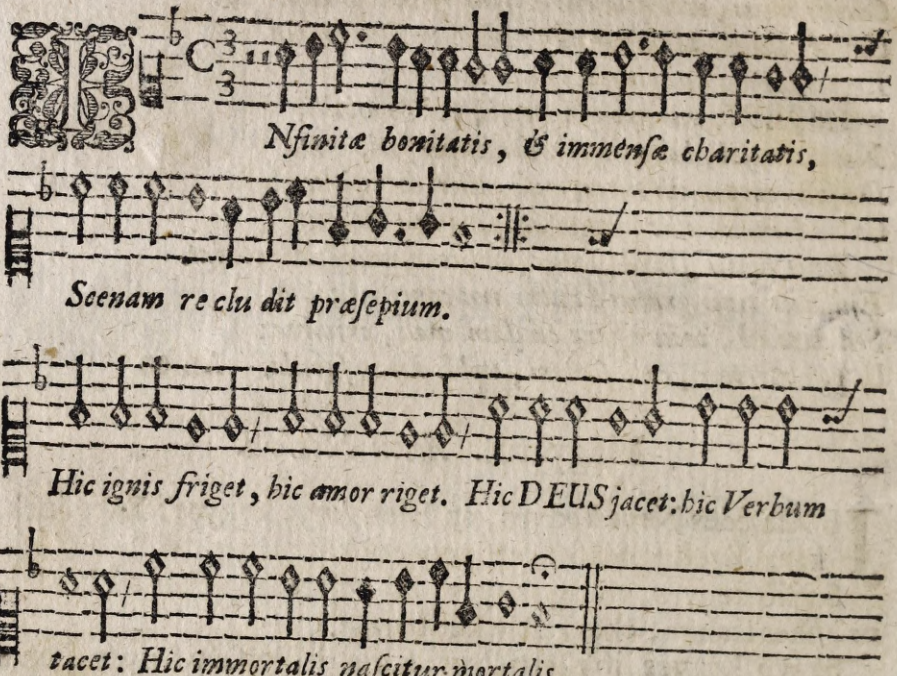

Pennis venti qui portatur, hìc à ventis flagellatur, Lux vera nocte obruitur. Soles gemelli, pluunt ocelli, amore plenæ diffluunt genæ. Artus tenelli trepidant puelli.

Quem nec ampla terræ caſtra, nec cælorum capiunt aſtra, parvis integitur faſciolis. Pro cæli aula, vilis eſt caula, Illuſtre tectum; vix tegit lectum, patens rigori, pervium furori.

Orbem terræ qui fundavit. Cœli molem, qui formavit: Non habet locum in diverſorio. Cui cælum ſedes, non habet ædes: qui nos amænat, qui nos ſerenat. Flet ſub acerbis Boreæ procellis.

Egredimini de duris, cordis obſtinati muris; Filiæ Sion egredimini. Videte bellum Regem puellum, cui ſella gramen, cui thronus ſtramen, Cujus miſellus ſervus eſt aſellus.

Omi

O mi DEUS, ô meorum, vena prima gaudiorum! ô Angelorum lætitia! O mi amator, ò ſoſpitator! Tune miſelle Rex es puelle? Tune Creator Cæli Imperator?

O Immenſæ charitatis, inexhauſtæ bonitatis, tuæ mi Jeſule quis eſt numerus? Quis te amor angit, quis ignis tangit, O mundi lumen, ô cæli Numen, Salutis author, patrone & fautor.

O cunabula, ô fœnum! ô præſepe DEO plenum! O Virgo parens, ô pupule! Puelle nate, DEUS incarnate: hic ignis creſcit, cor emoleſcit, Pectus liqueſcit, amor obſtupeſcit. Amen.

Magyarúl. *Nota eadem.*

A' Véghetetlen kegyelmű, 's meg-mérhetetlen ſzerelmű, Gyermek, Jáſzolyban helyheztetik: Itt a' tűz fázik, Szénában fekſzik, 's az Ige halgat, moſtan nem ſzólhat; Im halandóvá lőtt az halhatatlan.

A' kitől ô tiſzteltetik, Im áttól moſt kőtőztetik, dőrgő ſzelektől legyeztetik, Két ſzép ſzemei, Egek győngyei, Moſt folydogalnak, sűrűn húllanak, A' ſzeretettől, ki le húzta menyből.

Kit a' földnek kereksége, Meg nem fog, 's az Eg felsége, egy kis poſztóban takartatik. Menyorſzág helyet, egy Iſtálót lelt, Szerelmünk ágya, a' barmok jáſzla, A' ſzelek úttya ô meleg ſzobája.

A' ki által teremtettek, Meny Föld, Tenger, és mindenek, Im nem talál magának helyet: Ki az Eget adgya, nincſen hajléka, Fris Palotája, őkrök Pajtája, Minden Udvara, őkre, és Szamára.

Oh aczél-ſzivű Emberek, Embertelen kemény ſzivek, Szivnélkűl élő kegyetlenek! Ide nézzetek, ſzelidűllyetek, Nem ſzégyenlitek, hogy üdveſségtek, Lévén kőztetek; meg nem iſméritek.

Örőmőmnek első Tárgya, Gyengeségemnek Iſtápia, Lelkem éjjének fényes ciſillaga: Ki kenſzeritett erre tégedet, Hogy ily dereket, fergetegeket, Szenvedgy? Miért kinzod kis ártatlan tagod?

Szeretetednek nagyságát, Irgalmaſságodnak ſzámát, Nincsen oly elme ki meg-foghaſſa: Ennyit érettünk, az kik vétettünk, 's Téged üldöztünk, ſzenvedſz! De kérünk, Meg-bocsáſs nékünk, oh egy üdvöſségünk!

Oh ökör's ſzamár Szénája, Oh Iſtennel tellyes Jáſzlya, Oh ſzép Szüz Anya, oh édes ſzép JESUS! Halgasd-meg ſzólgád, vedd Szivét hozzád, Midőn igy gyullad, 's csak el-nem olvad, Szerelmed miatt már ugyan el-bádgyatt. *Amen.*

Alius.

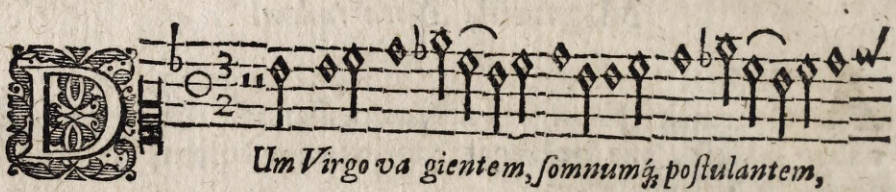

Um Virgo va gientem, ſomnumá, poſtulantem,

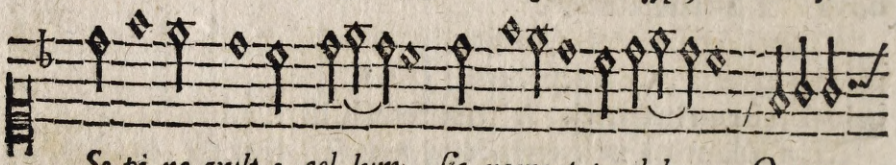

So pi re vult o cel lum, ſic recreat puel lum. O amor,

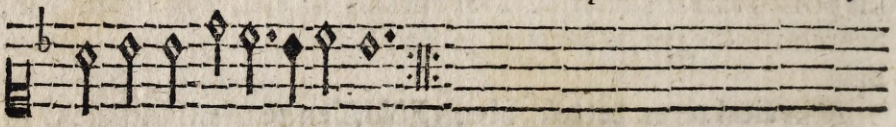

ô dulcis, ô JESULE mi.

O Numen, o puelle, o nate plene melle:
In lectulo informi, in fœno nate dormi. O amor &c.
O nate mi mellite, ô vita meæ vitæ:
O dormi mea roſa, ô gemma pretioſa. O amor, ô dulcis, &c.
O dormi meus thronus: ô dormi puer bonus.
O dormi mea ſalus, dum ſinit mundus malus. O amor, &c.

O gaudium

O gaudium parentis, ſolatiúmq; mentis,
O nate mi & Pater, ô dormi canit Mater. O amor, &c.
Vis alios cantores, vocabimus Paſtores.
His nulli ſunt priores, & voce caſtiores. O amor, &c.
Clamabunt ô puelle: ô Sol orbis ocelle.
O dormi, dormi, dormi, præſepio informi. O amor, ô dulcis, ô JESULe mi.

Magyarúl. *Azon Notára.*

MIdôn a' Szûz Magzáttyát, Jáſzolyban ſiró fiát, El-akarjá alutni, igy énekel ô néki: Oh Nap-fény! oh élet! oh édes JESUS! oh édes JESUS!

Oh édes Napom fénye! oh életem reménye! A' barmok Jáſzolában, alugy, a' lágy ſzénában. Oh Nap-fény &c.

Oh én édes Gyermekem! csak téged kiván lelkem, Alugy édes Virágom, zôldelô rozmarinom. Oh Nap-fény &c.

Oh alugy én Királyom, alugy édes magzatom, Alugy, alugy alakom, míg hagynak ez Világon. Oh Nap-fény &c.

Oh Atyának ôrôme, oh Anyának ſzerelme! Oh Anyád Attya alugy, oh Anyád Fia alugy. Oh Nap-fény. &c.

Akarſz más éneklôket? Majd hívok juh-ôrzôket: Ezeknél ſenki nincsen, a' ki ékesben zengjen. Oh Nap fény &c.

Mihelyt kedved meg-értik, ottan eggyût rá-kezdik, Oh alugy JESUS, alugy. Itt az Jáſzolyban alugy. Oh Nap-fény! oh élet! oh édes JESUS! oh édes JESUS! *Amen.*

Alius.

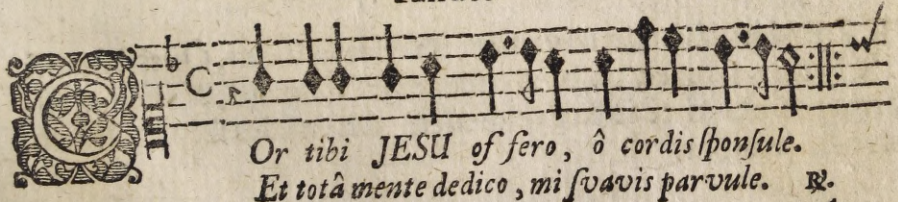

Or tibi JESU of ſero, ô cordis ſponſule.
Et totâ mente dedico, mi ſvavis parvule. R.

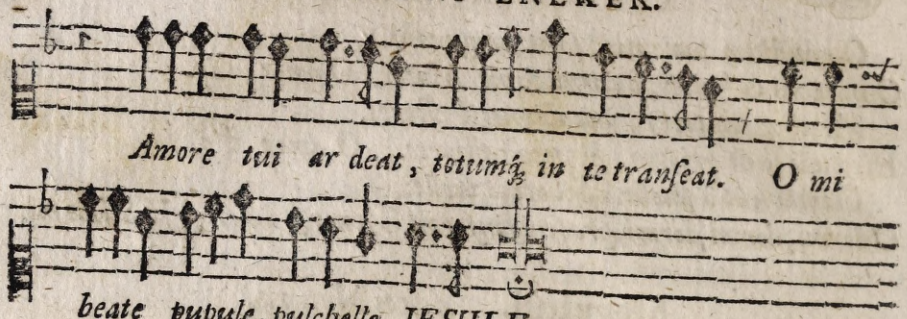

Amore cor accenditur, ô ardens JESULE, Liqueſcit, & diſſolvitur amande parvule. ℟. *Urit dolor in viſcere, urit amor in pectore: Nudum te quando video, Matris in gremio.*

Quid fecit? ut eligeres pro cælo ſtabula: Amoris hæc audaculi ſunt ſtratagemata. ℟. *O Amor, ô quam fortis es, ut cælo DEUM trahe-res; Ab flectere gemmeolis parvi lachrymulis.*

O Sol, ô ſpes, ô unicum mentis ſolatium? Quantum amoris patior, tui incendium. ℟. *Non capio tot flammulas, queîs mihi pectus uſtulas; Ardebo dum in tenues, diſſolvar cineres.*

Plus millies te diligo, ô blande JESULE! Mori coram præſepio, quàm vellem parvule, ℟. *En cor plenum amoribus, tuis advolvo pedibus, Tuo mi ſuavis puſio, include corculo.*

Non meus ſum, ſed tuus ſum ô dulcis parvule, Ego tuum tu cor meum, habes ô JESULE. ℟. *Accurre Amor, ultima tibi debetur laurea, Utrumq; cor in unicum liqueſcat corculum.* Amen.

Magyarúl. *Nota eadem.*

VEdd jó néven én ſzivemet, oh édes Jeſuſom. Öncs-ki moſt ſzeretetedet, oh édes kiſdedem: Oſztozzál, 's vedd-el ſzivemet, önts-ki te-is kegyelmedet. Oh én édes ſzép kiſdedem, oh édes Jeſuſom.

Immár

Immár szivem el-olvadott, oh édes Jesusom. Szeretettől mert gyúladott, oh édes kisdedem, Midőn tégedet a' Jászolyban, szemlellek kemény pólában. Oh én édes szép kisdedem, oh édes Jesusom.

Ki kénszeritett tégedet oh édes Jesusom. Jászolyban hajtsad fejedet? oh édes kisdedem! A' véghetetlen szerelem, 's ki mondhatatlan értelem. Oh én édes szép kisdedem, oh édes Jesusom.

Téged én szivből szeretlek, oh édes Jesusom. Mindennél inkább kedvellek, ok édes kisdedem: Nyisd-ki szivednek kapuját, hogy érezzem buzgó langját. Oh én édes szép kisdedem, oh &c.

Látván vigyázó szemedet, oh édes Jesusom. Oly szép mosolygó szinedet, ok édes kisdedem. Te-hozzád hajtom fejemet, mert mutatod víg kedvedet. Oh én édes szép kisdedem, oh édes &c.

Sebesitsd-meg én lelkemet, oh édes Jesusom. Neveld meggyúlatt sebemet, oh édes kisdedem. Foglald hozzád életemet, vezérld mindenben lelkemet. Oh én édes szép kisdedem, oh édes &c.

Immár éppen tiéd vagyok, oh édes Jesusom. Szeretettől mert gyulladok, oh édes kisdedem. Te-reád biztam fejemet, tebenned reménségemet. Oh én édes szép kisdedem, oh édes Jesusom.

Alius.

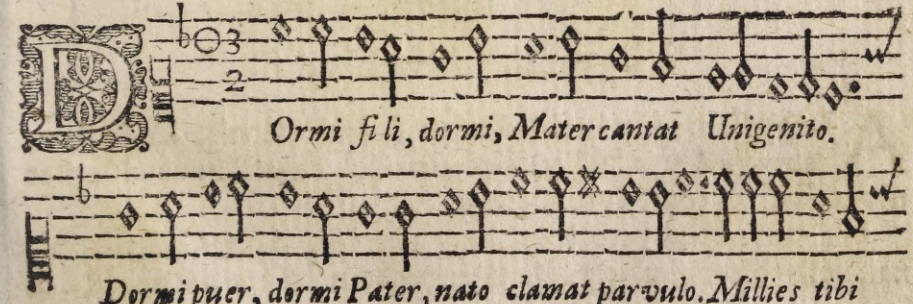

laudes

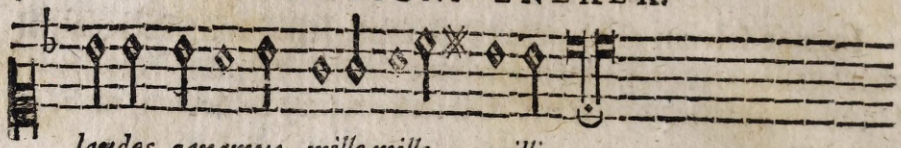

laudes canamus, mille mille, millies.

Lectum ſtravi tibi ſoli, dormi nate bellule,
Stravi lectum fœno molli, dormi mi animule. Millies tibi &c.
Dormi decus, & corona, dormi nectar lacteum.
Dormi, Mater dabo dona, dabo favum melleum. Millies tibi &c.
Dormi ſapor, & dulcedo, dormi mea gloria,
Quicquid vis, en tibi cedo, inter hæc præſepia. Millies tibi &c.
Dormi nate mi, mellite, dormi plene zaccaro,
Dormi vita meæ vitæ, caſto natus utero. Millies tibi &c.
Quicquid optas volo dare, dormi parve parvule,
Dormi fili, dormi caræ Matris deliciolæ. Millies tibi &c.
Dormi cor, & meus thronus, dormi Matris jubilum:
Aurium cæleſtis ſonus, & ſuave ſibilum. Millies tibi &c.
Dormi fili, dulce Mater, dulce melos concinam.
Dormi nate, ſuave Pater, ſuave carmen accinam. Millies &c.
Ne quid deſit, ſternam roſis, ſternam fœnum violis.
Pavimentum Hiacynthis, & præſepe liliis. Millies tibi &c.
Si vis Muſicam, Paſtores convocabo protinus,
Illis nulli ſunt priores, nemo canit caſtius. Millies tibi laudes canamus, mille, mille, millies. Amen.

Magyarúl. *Azon Notárá.*

ALugy fiam, igy énekel Annya ô ſzûlôttének, Alugy fiam, alugy, Attya kiáltya kisdedének. Ezerſzer néked éneket mondgyunk, tôményteni ezerſzer.

Jó ágyat nêked vetettem, alugy édes kisdedem, Csak magadnak készitettem, alugy édes Gyermekem. Ezerſzer néked &c.

Alugy

Alugy ſzépség, és ékeſség, Menyből cseppent édeſség, Alugy ajándékot adok, majd lépes-mézet hozok. Ezerſzer néked &c.

Alugy ſzájam édes ize, ſzivem tellyes örőme, Alugy édes mézzel tellyes, alugy lelkem élete. Ezerſzer néked &c.

Mit kérſz hozok, mond meg 's adok, alugy két ſzemem fénye, Fűleimnek ſzépen zengő vigaságos éneke, Ezerſzer néked &c.

Alugy ſzivemnek Királlya, lelkemnek koronája, Szűzeségemnek Virága, Angyalok tiſztasága. Ezerſzer néked &c.

Alugy, én pedig éneklek, mind méh kőrűled zengek: Nem engedem hogy álmodból téged fel-ebreſzſzenek. Ezerſzer &c.

Alugy fiam, alugy, midőn tégedet igy rengetlek; Alugy fiam alugy, midőn tégedet ſzeretgetlek. Ezerſzer néked &c.

Hogy ſemmi heával ne-légy, Jáſzlod ſzép virágokkal: Kőrőskőrűl bé-kertelem gyenge Liliomokkal. Ezerſzer néked &c.

A' ſzénát-is Violákkal, jo illatú Rósákkal, Bé-hintem Tulipánokkal, 's gyenge Narciſſuſokkal. Ezerſzer néked &c.

Páſztorokat a' Nyáj-mellől mingyárt ide hivatom, Ezek tiſztán énekelnek: mely tetczik néked tudom. Ezerſzer néked éneket mondgyunk, tőményteni ezerſzer. *Amen.*

Alius.

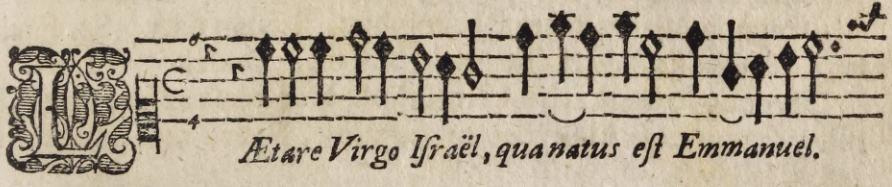

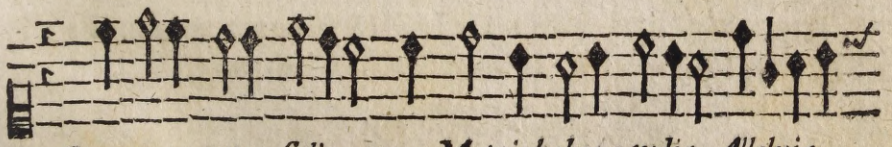

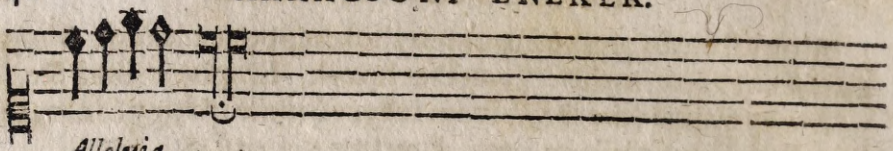

Alleluja.

Lætare dum te Gabriel, ſalutat florem Iſraël.
Fœcunda Numen recipis, & Virgo Chriſtum concipis. Alleluja, Alleluja.
Lætare dum Bethlehemicis, excluderis ab incolis.
Fers nobis magnum gaudium, dum Virgo paris filium. Alleluja, Alleluja.
Lætare ad præſepia, tres ducunt magos, ſydera.
Qui ſuas opes ingerunt, aurum, thus, myrrham offerunt. Alleluja, All.
Lætare ab exilio, dum ſtas in ſolo patrio.
Lætare templo perditum, cum natum ducis ſubditum. Alleluja, Alleluja.

Magyarúl. *Azon Notárá.*

ÖRvendgy áldot Szűz Iſraël; Im tőled jő Emmanuël. Szent nagy jót cſelekedtél, Hogy Iſtennek Annya lettél.

Örvendgy kit a' ſzent Gabriël, Egből kőſzönt nagy örömmel. Szent Anya ſzűzen maradál, Es ſzűzen Szent Fiat hozál.

Örvendgy Szűz, kit Bethlehemből, Ki-zárának irigységből. Rajtad a' terméſzet el-hűl, Hogy ím ſzűz Méhed Fiat ſzűl.

Örvendgy Szűz; mert a' Jáſzolyhoz, Szénán fekvő Sz. Fiadhoz, Királyok majd el érkeznek, Sok ſzép ajándékot viſznek.

Örvendgy; mert ſzám-kivetésből, Meg-térſz az idegen földről. Hogy mi-is Menyben meheſsűnk, Nyerd meg Szent Fiadtól, kérűnk.

Dicſirteſsék Atya Iſten, Ur JESUS-ſal egyetemben. Es a' Sz. Lélek Ur Iſten, Moſt, és mind őrökké. *Amen.*

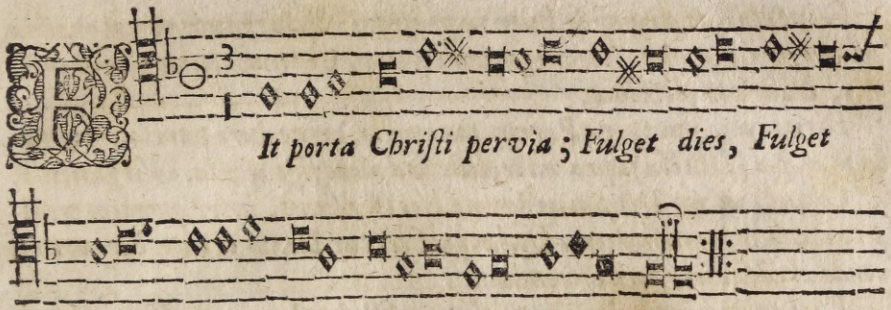

It porta Chriſti pervia ; Fulget dies, Fulget dies. Referta plena gratia ; fulget dies iſta.

Diei ſolemnia ; fulget dies, &c. Celebrat Eccleſia, fulget &c.
Genus ſuperni luminis : fulget &c. Proceſſit alvo Virginis : ful. &c.
Honor Matris, & gaudium. Fulget &c. Immenſa ſpes credentium &c.
Naſcuntur mundo gaudia ; Ful. &c. Æterni Patris germina, fulg. &c.
Gloria tibi Domine, fulget &c. Qui natus es de Virgine, fulget &c.
Cum Patre, & ſancto ſpiritu ; fulg. &c. In ſempiterna ſæcula fulg. &c.

Alius.

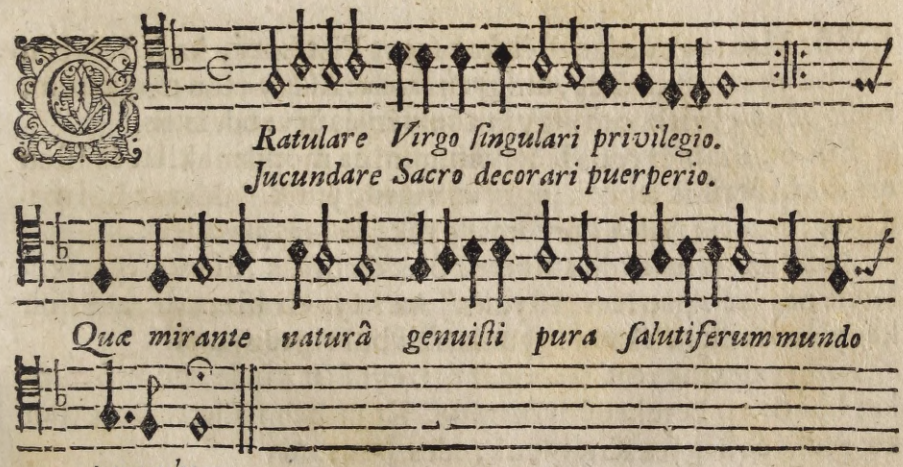

Ratulare Virgo ſingulari privilegio.
Jucundare Sacro decorari puerperio.
Quæ mirante naturâ genuiſti pura ſalutiferum mundo parvulum.

Salve cubans adorande Puer in præsepio: Salve gaudens veneranda Mater novo gaudio. Tu virginum corona, Castitatis norma celeberrima, Matrum maxima.

Digna puro puerpera Parens puerperio, cerne duro puritatis pignus in præsepio, Dilecta supra mille, dulciora melle fige oscula, ô Virguncula.

Colunt nudum Dominum devotè Bos & Asinus, inter quorum medium ducrum jacet medius. Quem profitentur Deum, creatorem rerum, corde credendum, ore canendum.

Ergo grati juxta, ac devoti Nato pusillo, laudum vota offeramus, toto cordis jubilo proni geniculemur, Nato gratulemur per obsequium, ad Præsepium.

Venerandum Puellum lactentem Matris gremio, veneremur ubera lambentem novo gaudio, quem veneranda trium devotio Regum munerabatur, venerabatur.

Ob sacratam Parvuli lactentis, Nativitatem, obsecramus teneræ Parentis integritatem: pro nobis omni horâ tuum Natum ora ô Mater pia Virgo MARIA. Amen.

Nota eadem.

SZűz Maria ez világra nékünk szent Fiát hozá, Az Jászolyban helyheztetvén ôtet, imigyen szólla: Alugy-el én magzatom, nyúgodgy-el virágom; igy énekelvén és ôrvendezvén.

Eőkőr, Szamár reája lehelvén, mintha mondanák: Ur és Isten most kőzőttünk fekszik; eggyût vigadgyunk. Már az Egi madarak, és erdei vadak ôtet imádgyák, és magasztallyák.

Azért mi-is halandó emberek ôtet dicsirjük, dűcsőséges szűletése napját vigan szentellyük. Az Atya Ur Istennek, nékünk kegyelmesnek hálákat adgyunk, szivből vigadgyunk.

Az ki hozzánk irgalmasságából szent Fiát küldé, hogy ő minket bűnős embereket üdvőzitene. Ki mihelt szűletteték, ottan kergettetek kegyes Királyunk, édes Jesusunk.

Oh te kegyes Aſzſzonyunk MARIA, Iſtennek Annya, ez Világnak te vagy eſedezŏ óltalmazója. Ne feletkezzél rólunk, oh édes gyámolunk! te légy oltalmunk, erŏs paiſunk. *Amen.*

Alius.

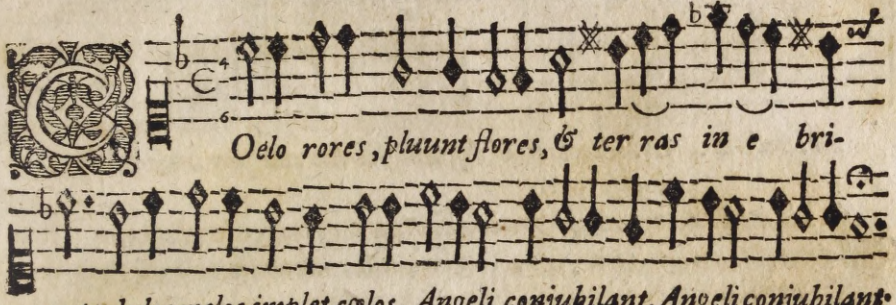

Cælum plaudit, tellus audit, quam eſt ſuavis muſica!
Angelorum turba gaudet Nato Deo concinit.
Nato Deo concinit.

O MARIA dulcis pia Virgo Mater Numinis:
En natura obſtupeſcit; Abſq; viro Mater es:
Cumq; viro Virgo es.

Peperiſti qui te fecit, Redemptorem hominum;
Gaudent montes, ſaltant fontes; cum ſonoro jubilo
Cum ſonoro jubilo.

O Filij mortalium, rei Adam criminis;
Triumphate mecum omnes, JESUS Dei Filius
Adam eſt innoxius.

Tibi laus, qui natus es ex intacta Virgine:
DEUS carnem induiſti, Liberator hominum.
Liberator hominum.

Ad Jesulum Patris Vincentij Caraffæ Soc. JESU.

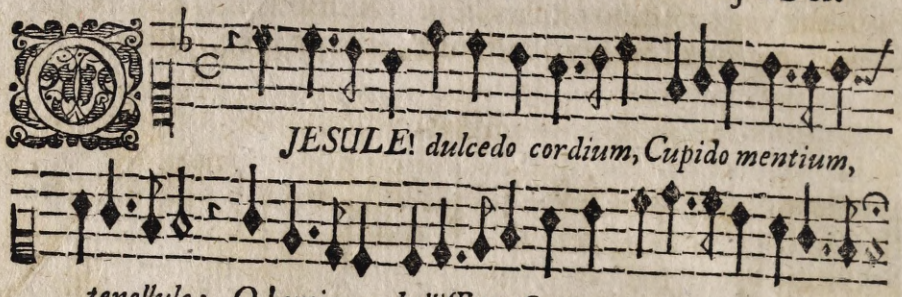

Ah! lumina amorum ſphærulæ, Fortunæ rotulæ, chriſtallina:
O! flammei: jam ardeo veſtro, Carbunculi, incendio.
Ah! genulæ fluenta gratiæ, lactis & purpuræ areolæ,
Ut colligam ô JESULE! permitte Conchulam hoc littore.
Cincinuli ſolares radij ô vos ramuſculi electrini!
Dilecte ſunt hæc ſtamina: his vitæ laqueis ô capiar.
Ah! labia roſarum phialæ, amorum venulæ, corallina:
His mergere jucundum eſt, his pectus Urere beatum eſt.
Ambroſia ex ore naſcitur, favus diffunditur in flumina:
Hic templum eſt, ingredere; hic Amor Echus eſt, eloquere.
Ah digitos, quamvis in faſcijs armatos jaculis, Eburneos:
Ingemina plus millies; amabo vulnera quæ facies.

Alia. *Nota eadem.*

O Angeli cito accurrite, Regiq; ſyderum applaudite:
Puellulo concinite, gementi Pupulo colludite.
Tu Virgo Mater præbe mammulas Divini nectaris ampullulas:
Hoc lacte mi Puellule creſces in virum, ô mi bellule.
O lactea Virgo pauxillulas propina guttulas nobis quoq;:
Permitte mi puellule caſtæ nos nutriant ut ſtillulæ.

Te concinam tibiq́, ſerviam & inſequar quousq́, capiam:
Hiberne, JESU, floſcule, te mei cordis petunt flammulæ.
Luceſcite beata Numina, Virgo cum Prole bina lumina
Splendores ô vos gemini præbete cæco facem homini.
In Bethlehem te duce tendimus ô ſtella Maris imus, currimus:
Jam Bethlehem attigimus; hic mira protinus deprêndimus.
Pateſcunt hic à ſæclis abdita, Matris hic ſorte Virgo prædita:
Hic Pater eſt qui Filius, nihil in cælo quære melius.
Te dulciter te fruar jugiter tibi mi Puſio geniculans;
Te contrectabo leniter præſepe millies exoſculans.
O fœnulum! ô præſepiolum! ô dulce DEI tabernaculum;
Quæſitus hic inveniar hoc fœno paſcar, & hoc Moriar.
Ah fœnulo ſtrate mi lectule tenellis lachrymis mellitulæ:
Mellite mi Puellule, dulcoris plene mi puſillule.
Sit mihi tui quæſo copia nîl vana mundi curo gaudia:
Mellite mi, tenelle mi, Divine Puſio, pulchelle mi.

REGI ENEK.

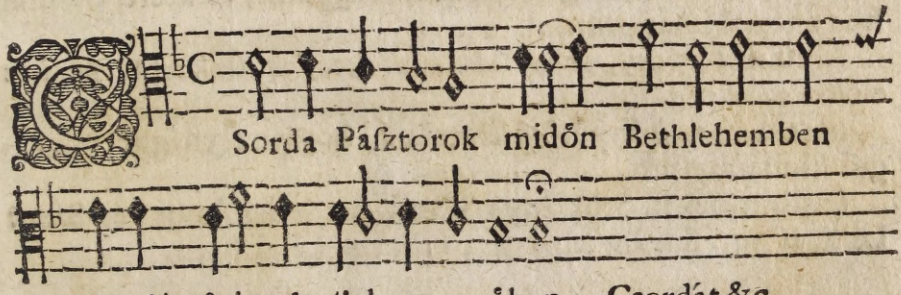

Iſten Angyali jövének melléjek, nagy félelemmel telék-meg ő ſzivek.

Eőrőmet mondok néktek ne féllyetek, mert ſzűleték ma néktek üdvőſſégtek.

Mennye-

Mennyetek el-bé gyorſán a' városban, ott talállyátok JESUST a' Jáſzolyban.

El-indulának és el bé-jutának, Szűz Máriának jó napot mondának.

Hol fekſzik JESUS mond-meg az Jáſzolyban, két bé-takartál moſtan a' Polyában.

Iſten titeket hozot Uratokhoz, de nem ſzólhattok moſtan Sz. Fiamhoz.

Mert ő aluſzik, polyában nyugoſzik, hideg Jáſzolyban ſzénán bádgyadozik.

Nem fekſzik ágyban ſem friſs palotában, hanem Jáſzolyban romlott Iſtálóban.

Serkencs fel JESUST, ſzent Fiadat nékűnk, mert Angyaloktól hozzája küldettűnk.

Serkeny-fel Fiam Páſztorok el-jőttek, ſzent Angyalidtól kik hozzád küldettek.

Üdvőz légy JESUS Páſztorok Páſztora, Menynek és földnek teremtő ſzent Ura.

Ha nem utálſz-meg te ſzólgaid vagyunk, és azért jőttűnk hogy téged imádgyunk.

Kérűnk tégedet, mint üdvőzitőnket, bűnűnkért el ne űzz előled minket.

MARIA te-is könyörögj érettűnk, hogy ez világból bóldogúl ki-mennyűnk.

Dicſiret néked őrők Atya Iſten, kicſinded JESUS, és Szent Lélek Iſten, Kicſinded JESUS, és Szent Lélek Iſten.

Ad JESULUM. *Ad Notam* O MARIA Virgo pia.

O JESULE mi floſcule ô mei pectoris animule.
Quis hominum tàm rigidum tibi mi Pupule ſtravit lectulum?
Tu roſulis candidulis cubare dignus in liliolis
Et olido hic ſtabulo pro cœli uteris palatio

Viden

Viden duro hoc ut fœno tenellus ad te vagit Puſio:
Appropera marmorea huic pande Hoſpiti præcordia.
Qui horrida tonitrua manu qui ſtrinxit olim fulmina
Rubeolis calidulas mittit ocellulis lachrymulas.
Mi Parvule, mi JESULe! quando te diligam mi Pupule
O loquere mi Parvule, quid me vis facere mi JESULE?
Calidulas lachrymulas vis hauriam ut ſacras flammulas?
En haurio, en ardeo totus in cineres jam abeo.
O cor meum ad parvulum advola felix ad JESULUM!
Vis? calidas en faculas dulcis amoris JESU flammulas.
Aſcendite comburite cor veſtri ſitiens ô flammulæ,
O flammulæ lachrymulæ ô pretioſulæ vos gemmulæ.

A' BOLDOG ASZSZONYHOZ.

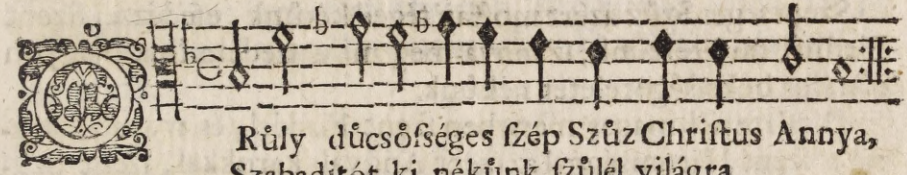

Rûly dûcsôſséges ſzép Szûz Chriſtus Annya,
Szabaditót ki nékûnk ſzûlél világra,

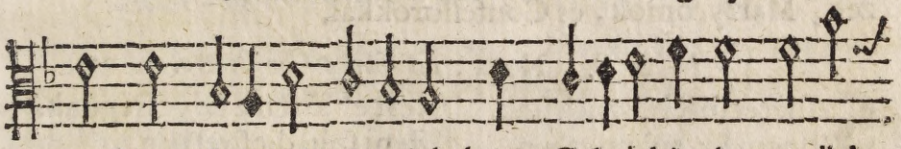

kit Szent Lélektől fogadal, hogy Gabriel Archangyallal

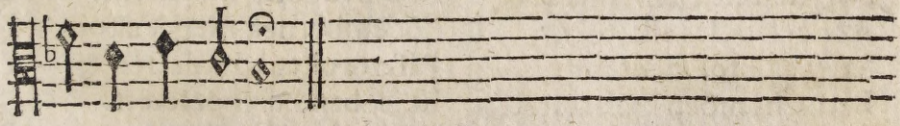

kegyeſſen ſzóllál.

Szép illatú piros Róſa téged kérûnk, Szent Fiadnál eſedezzél mi érettûnk, hogy légyen kegyelmes nékûnk, légyen ellenségûnk ellen mi ſegedelmûnk.

Az Evának nevét te el-változtatád, tennen magadat mikoron meg-alázád: Imé az Angyalnak mondád, En az Urnak ſzolgálója magad ajánlád.

Bűnösöknek vagy kegyelmes ſzóſzóllója, és ſzomorú árvaknak vigaſztalója, nyomorultak orvoslója, ſzent nevedet dicſiröknek óltalmazója.

Oh melly bóldogok, kik dicſirnek tégedet, az kik ſegitségűl hiják ſzent nevedet, nem káromlyák ſzentségedet, sőt mindenekben kereſik dicſiretedet.

Ez Orſzágnak te vagy fő gondviſelője, mindenekben leg-ſerényebb ſegétője, ellenségtől meg-mentője, Hiveid reménségének fel-ebreſztője.

Szent Iſtván első Királyunk hogy meg-hala, ez Orſzágot akkor néked hadta vala, hogy lennél gyamolitója, minden-féle ellenségtől óltalmazója.

Szentséges Szűz azért moſtan téged kérűnk, eſedezzél Szent Fiadnál mi érettünk, ſzannya-meg mi veſzedelmünk, adgyon eſendes békeſséget életet nékünk.

Dicſirteſsél magas menyben ſzent Fiaddal, és magaſztaltaſsál a' ſzent Háromſsággal az ſzent Angyali karokkal, ſzent Szűzek, Mártyromok, és Confeſſorokkál.

M A S. Nota: *Fit porta Chriſti &c.*

Szűletet új Királynékünk. | Mert el-jőtt mi üdvőſségünk.
Innepi Sz. tiſzteletben. | Iſteni ſzép dicſiretben.
Nap-kelettől fel-tamadott, | Nap-nyugotig általhatot.
Az Egek bőlcs alkotója. | Lőt embernek meg-Váltója.
Angyaloktól izentetett, | Páſztoroknak hirdettetett.
Bethlehemben ſzűlettetett, | Iſtállóban helyheztetett.
Poſztóban bé-takartatott, | Királyoktól imádtatott.
Jertek-el a' Paſztorokkal, | Keresſük nagy vigaſsággal.
Sieſsünk a' Királyokkal, | Imádgyuk nagy buzgoſsággal.
Hirdeſsük az Angyalokkal, | Tiſzta Szent ártatlanſsággal.
Dicsőſség menybē Iſteñek. | Békeſség az Embereknek.

Eörvendezzünk. *Vígan énekellyünk.*

MAS

MAS.

Nota: *O Stellula, Maria fulgida &c.*

O Edeſem, ſzerelmes kiſdedem, Ertem emberré lőtt ſzent Iſtenem: O véghetetlen ſzerelem, Es ki-beſzélhetetlen êrtelem.

O nagy ſzentség, ſzép tiſzta tűkőre, Ur JESUS lelkűnk drága czimere: Oh bóldogságunk gyűkere, Aldott Ur JESUS minden jók ere.

O Szűz Anya! tiſzta ſzêp Mellyével, Táplállya Szent Fiát nagy őrőmmel: O JESUS kérűnk ne-hadgy-el, Vonny magadhoz minket kegyelmeddel.

O emberek ne keménkedgyetek; Ur JESUS-hoz lágyúllyon ſzivetek: Szűnyék-meg a' bűn tőlletek, Ugy leſz Ur JESUS éppen tiétek.

Nagy dicſiret légyen az Atyának, Es ő Fiának áldot JESUSnak: A' tellyes Szent Háromságnak. Es a' bóldog ſzép Szűz Mariának.

MAS.

Nota: Midőn a' Szűz magzattyát, &c. *fol. 37.*

KEly-fel Kereſztyén lélek, a' nagy Iſtenre kérlek, Tekintsbê a' Jâſzolyban, Ur JESUS fekſzik abban. O én ſzerelmes Jeſuſom!

Nézd mely kemény az ágya, tiſzta ſzerelműnk tárgya, Azért fekſzik oly ágyon, hogy ſzerelműnk gyuladgyon. Oh én ſzerelmes Jeſuſom.

Szűz Annyának ſzent Teje, Ur JESUS, eledele, Kinállya ſziveinket, hogy űzze vétkeinket. Oh én ſzerelmes Jeſuſom!

Hirdeſsük egéſz főldnek, nagy vóltát e' gyermeknek: Legyűnk kedves hajléki, ſzivűnket adgyunk néki. Oh én ſzerelmes Jeſuſom.

Csókollyuk-meg kezeit, tőrőlgeſsük ſzemeit, Bűneinket útállyűk

lyuk, magunkat néki adgyuk. Oh én ſzerelmes Jeſuſom! Dicſiret, és dicsőſség, az Atyának ki felség, Ur JESUS-nak tiſzteſség. Mondgyon minden Nemzetség. O én ſzerelmes Jeſuſom. *Amen.*

MAS.

Nota: *Jeſu Salvator, mundi &c.*

SZép violácska, kedves roſácska
Szivemet vond el, bűnőm tőrőld-el,
Vigaſztaly minket, foglald ſzivünket,
Jáſzolyban látlak, ſzivemben várlak,
En Szent Teremtőm, és Üdvezitőm.
Emberi lőttél, érettünk ſzülettél.
Igen kedvellek, ſzivből ſzeretlek.
Néked ſzolgallyunk, és hálát adgyunk.
Tűzeid nagyok, im tiéd vagyok.
Dicſiret néked, mellyet mond néped. *Irgalmaz nékünk.*

Szerelmes Jeſuſom. *Irgalmaz nékünk.*

MAS.

Redemptor Orbis natus eſt. Nota: O glorioſa Domina.

VIlág Váltoja ſzületik, Szűz-által nékünk adatik: Ez napot az Ur ſzerzette, Szent Fiát hozzánk küldőtte.

Jeſſe veſzſzeje virágzott, Es a' Szűz gyümőlcsőt hozott. Ez napot az Ur ſzerzette, Ur Chriſtus e' földre jőve.

Ki mag-nélkül fogantatott, Az Anya ſzűzen maradott. Ez napot az Ur ſzerzette, Az Ige meg-teſtesüle.

Eneklik Menyben Angyalok, Fiai földön Adámnak. Ez napot az Ur ſzerzette, Meg-Váltónk kőzinkbe jőve.

Lymbus nagy zengve énekel, Kőtele moſt óldatik-el. Ez napot az Ur ſzerzette, Hogy Menyország miénk lenne.

Ne fély bűnős, ki vetettél, Bűnért kétségben ne eſsél. Ez napot az Ur ſzerzette, Irgalmát velünk kőzlőtte.

Szent

Szent Háromságnak dicsőség, Kitől áradott e' felség. Ez napot az Ur szerzette, örvendetes énekléſre. *Amen.*

M A S.

Nota: Jer dicſirjük ez mái-napon &c.

SErkeny lelkem mély álmodból, vigyazz magadra, Mert ma Urad jő ez Világra, ſzép Váltságodra, Drága kincset hoz magával, orvoſolásodra.

Tellyes ſzivel's vig örömmel, ma az Angyalok, Paſztoroknak im meg-jelentik; hogy az ő Urok, E' Világra ſzülettetnék Egi Királyok.

Eőrüly, ha vóltal bánatban, immár én lelkem, Ne-írtózzál tőlle, én ſzivem, mert Egi-kincſem, El-érkezett ma te hozzád erős kegyelem.

Páſztorokkal egyetemben, meny Bethlehemben, Alázatos vig éneklésben, zengedezésben, Allelujat néki mondván, ő el jőtiben.

Hegyen, vőlgyőn, erdőn, mezőn lakozó Vadak, Egben jaczodozó Madarak, minden állatok, Szűletet édes Uratok: Jer mind áldgyátok.

Aronnak ſzép veſzſző-ſzála, ma meg-virágzott, Angyaloknak ſzépséges Raja, a' kire ſzállott, Kiről minden édeſséget, magára rázott.

No tehát már ő én lelkem JESUS Annyával, Magaſztallyad az Angyalokkal, ſzép buzgósággal, Eőrvendetes, vigaságos ſzép muſákákkal.

Ur JESUS Szűz Mariának édes magzattya, En lelkemnek erős óltalma, nagy bátorsága, Indits ſzivem hozzád-való ohajtására.

Senki nem vólt Bethlehemben, ki bé-fogadgyon, Ki ennyi jót Világra hozzon, 's med-látogaſſon, Egi kincſel, 's minden jokkal ajandékozzon.

Szálly-bé kérlek én szivemben édes Jesusom, Rengő bölcsőd, tedd-bé lelkemben, édes Christusom, Hadd gyúladgyon Szent tűzedtől én ohajtásom.

Aldott légy te Menyországnak fényes Csillaga, Szűz MARIA édes magzattya, Világnak Ura, En szivemnek és lelkemnek nagy vigasága.

Benned bízunk mind örökké édes Christusunk, A'míg élünk, téged dicsírünk, édes Jesusunk, Hóltunk-után add-meg-kérünk mi bóldogságunk.

O Aronnak szép zöldelő kedves virága, Menyország Királyné Aszszonya, szép Szűz MARIA: Imadgy értünk mind örökké JESUS Szent Annya.

Dicsirtessél mind örökké édes Fiaddal, Menyországnak Gyöngy-virágával, jó illattyával, Adgya nékünk Szent Országát minden javával.

MAS.

O Angeli citò accurrite &c. pag. 46.

Magyarúl. Azon Nótára.

OH Istennek szentséges Angyali. Istennek Udvara kikkel teli. Kis Jesushoz siessetek; Uj Királynak jer énekellyetek.

Csudálkozva Kisdedre nézzetek. Isten e' Gyermekben tetezzétek. Hogy Pártosit hólditsa-meg, szólgai kóntósben jelent most meg.

Ki ennyire magad meg-aláztad, én Jesusom szállyon râm irgalmad: Bőcsődben hadd rengessélek, gyarló szivemben hadd feksessélek.

Ha irtózol JESUS bűneimtől; Moss meg engem azoknak szennyétől: Hogy igy tiéd mindenestől, tiéd legyek testestől, lelkestől. *Amen.*

MAS

MAS.

Nota: *Virgo parit Filium, &c. pag. 25.*

A'Szűz egy Fiat szűlt, Alleluja. Uj reménség mi-belénk gyűlt, Alleluja. A'Szűzet fiával, Víg ének-szavával, áldgyuk, Alleluja.

Váltságunkra szűletett, Alleluja. Üdvösségünkre küldetett. Alleluja. A' Szűzet fiával, &c.

Eva bűnös fiait, Alleluja. Váltya: rontván bűn kúlcsait, Alleluja, A' Szűzet fiával, &c.

Menyégből le-szállott, Alleluja. Hideg Istállóban állott. Alleluja A' Szűzet fiával, &c.

Adám vétkének soka, Alleluja. Lőn szűletésének oka, Alleluja. A'Szűzet fiával, &c.

Reménséged légyen, Alleluja. Ember, hogy kedvében végyen. Alleluja. A'Szűzet fiával, &c.

JESUS-unk áldott vagy, Alleluja. Hozzánk irgalmasságod nagy. Alleluja. A'Szűzet fiával, &c.

Áldott légy MARIA, Alleluja. Kinek Embert váltott Fia. Alleluja. A'Szűzet fiával, Víg ének szavával, áldgyuk. Alleluja. *Amen.*

MAS. *De JESULO.*

ALugy ô magzatom, édes kis JESUS-om, Alugy, Alugy. Agyad a' Jászolyban van kemény szénában. Alugy, Alugy.

Néked szól az Anyád, örűly, vigad, és áld, Alugy, Alugy. Tejet, mézet, néked nyújtok kedves kincset. Alugy, Alugy.

Oh én tiszteségem, édes szép szerelmem. Alugy, Alugy. Szivem vigasága, e' Világ váltsága. Alugy, Alugy.

Néked csillag ténlik, az ég mézzel nyilik. Alugy, Alugy. Győnyörű magzatom, drága szép JESUS-om. Alugy, Alugy.

Oh én

Oh én kedves mézem, igaz, vig, jó kedvem. Alugy, Alugy. Meny, Föld alkotója, Csillagoknak Ura. Alugy, Alugy.

Te lelkem pohára, életem határa. Alugy, Alugy. Előtted itt állok mint tellyes Hóld; szóllok. Alugy, Alugy.

O bűnös váltsága, szerelmünk Tár háza. Alugy, Alugy. Virágok virága, halgass szolláfomra. Alugy, Alugy.

Bé-hintem virággal a' szénát, 's rósával. Alugy, Alugy. Liliommal szinlem, a' JESUST szépitem. Alugy, Alugy.

Téged szóval, Bethlehemben imadlak. Alugy, Alugy. A Szenteket hivom, tőled el-búcsúzom. Alugy, Alugy. *Amen.*

MAS REGI ENEK.

MEnyből jövők most hozzátok, Es imé nagy jó hirt mondok: Nagy örömet majd hirdetek, Mellyen örvend ti szivetek.

E' mai nap egy kisgyermek, Szép Szűztől szűleték néktek, A' Gyermek szép, és oly ékes, Vigasságra kellemetes.

Már le-hozta az életet, Mely Istennél vólt készitet, Hogy tiis véle éllyetek, Bóldogságban örvengyetek.

Ez lesz néktek a' Jegy róla, Imé fekszik a' Jaszolba, Ott megtalállyátok ötet, Kitől Meny Föld teremtetett.

Az UR Chriſtus mi Istenünk, Nyavalyainkból ki-mentönk, Ő lészen az Üdvözitönk, minden bűnünkből ki-vévönk.

Nyily-meg szivem lásd-meg jobban, Ki fekszik itt a' Jászolban, Ez a' Gyermek bizonyára, A' szép JESUS Isten Fia.

Jertek hát mi-is örvendgyünk, A' Pásztorokkal bé-menyünk, Lássuk mit adott az Isten, Hozzánk-való szerelmében.

Allatoknak teremtője, Miért vagy illy szegénységben? Hogy fekszel az aszszú szénán, Szamár ökrök-közt aluván.

Nincs-é senki e' Világon, Ki tégedet bé-fogadgyon? Nincsen-é meleg helyecskéd, Sem gyengén rengő bölcsőcskéd?

Néked

Néked bársonyos tafotád, Aszszu széna lágy párnácskád, Noha nagy dicső Király vagy, Imé mostan mely szegény vagy.

Oh én szerelmes JESUS-om, édes meg-váltó Christusom, Jóvel csinály csendes ágyat, Szivemben magadnak házat.

Oh kedves Vendég nálam szálly, Bűnömtől ne iszonyodgyál, Jöj-bé hozzám te szólgádhoz, Szegény meg térő juhodhoz.

En lelkemnek rejtekében, Zárkozzál bé szekrényében, Hogy el ne felejthesselek, Sőt örökké dicsirjelek.

Az Mennyei magas Egben, Istennek dicsőség légyen, Ki Szent Fiát küldé nékünk, Hogy meg-váltana mi bennünk. *Amen.*

M A S.

Nota: Oh Istennek szent Annya, &c.

PAsztorok kik a' Nyájnál szüntelen vigyáztok, Néktek im kedves hírt mond Angyal vigadgyatok.

E'mái nap ti-néktek Királytok születék; Kit magasztallyon a' Föld, és Angyali felség.

Mennyetek hamarsággal Bethlehem Városban, Aldgyatok az Ur JESUST gyarló ábrázatban.

Im Dávid Várossában, Világ meg-váltója, Házul választ Istállót, oh Eg 's Föld csudája!

Rabságtoknak Istennél, ki, lőn drága árra, Gyenge testét meleggel, táplál barom pára.

Bölcsője néki Jászol, rothat-szalma ágya, Oh mely kemény Nyoszolyát, választ Isten Fia.

Nézzed gyenge tagjait, Tél mint sanyargattya, De inkább te szivednek kemény Dere bántya.

Szemléld Isteni-testét, szalma mint lyuggattya, Ki nehezteli inkább, hogy bűnöd faggattyá.

Istálló néki háza, kinek búzit nyelni, Méltób néki, hogy-sem mint bűnös Szivben lakni.

Im a' barmok lábához, borúlt a' Dicsőség, Szány inkább, hogy tégedet tapod a' kevélység.

Sohajt szoros Jászolban, Aszszonyunk szent Fia, Hogy szived helyt nem adott, azt inkább sirattya.

Szoros pólya tagjait, JESUS-nak szorittya, Hogy bűnünkből meg-mentsen, magát sanyargattya.

Oh szerelmes JESUS-om, miért szenvedsz annyi kint? Miért hogy a' rabságban, nem hadsz bűnünk-szerint?

Mi romlott életünknek, nem vólt-é másárra? Uram! leg-drágább kincsed, miért öntéd világra?

Oh szeplőtelen Szűznek, Istenes magzattya, Ki világnak Atyádnál, lőttél szó-szólója.

Mutasd mint adhat néked világ, méltó hálát, Hogy bűnösökhöz ingyen irgalmadat nyújtád.

Szüntelen örvendezö, ti áldott Angyalok, Velünk ezekért JESUST, örökké áldgyátok.

Oh üdvözült Aszszonyunk, kegyes Szűz MARIA, Nyerd-meg te Szent Fiadtól, szállyon ránk malasztya.

Szent Angyaltól idvezlet, JESUS palotája: Imádgy Istent, hogy légyen jó, végünk órája. Amen.

UJ ESZTENDŐRE VALO ENEKEK.

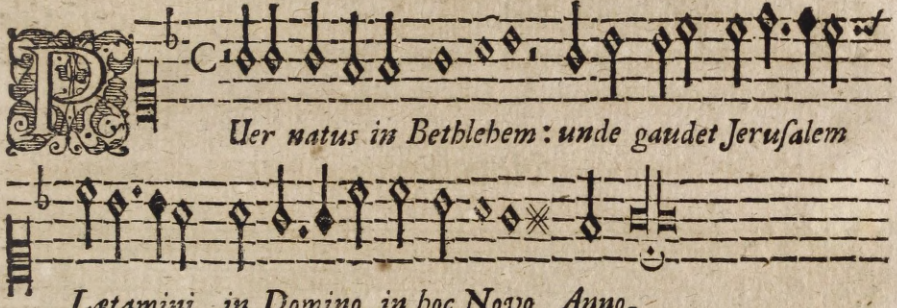

Uer natus in Bethlehem: unde gaudet Jeruſalem

Lætamini in Domino, in hoc Novo Anno.

Aſſumpſit formam hominis, &c. Vide ſupra.

GYermek ſzűleték Bethlehemben, kinn őrűle Jeruſalem, őrvendezzűnk, és vigadgyunk, ez Uj eſztendőben. Emberi teſtet felvéve, &c. *Vide ſupra.*

Nota ſecunda.

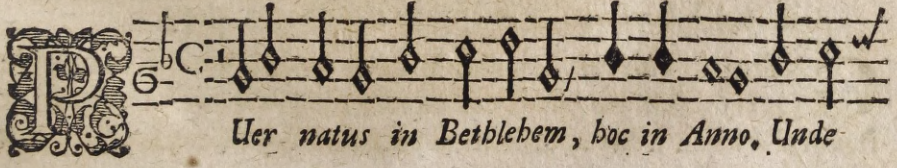

Uer natus in Bethlehem, hoc in Anno, Unde

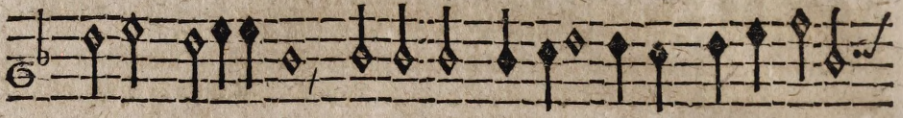

gaudet Jeruſalem. Ad laudem Domini, hoc in Anno novo,

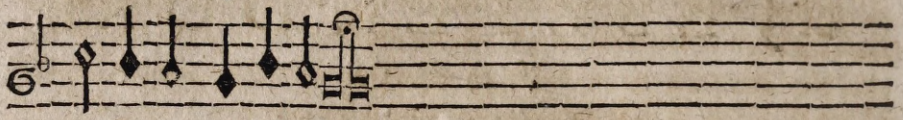

parvulum adoremus.

GYermek ſzûleték Bethlehemben, az ûdôben. Kinn ôrûle Jeruſalem. Az új ûdôben mi-is ôrvendezzûnk ſzûletett ſzép Jesusnak.

Nota Tertia.

Uer natus in Bethlehem, hoc in Anno. Unde

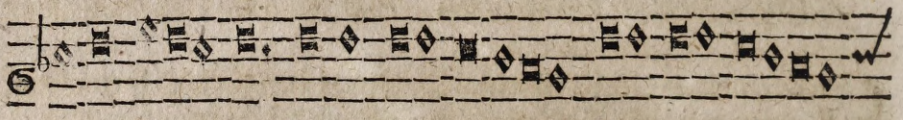

gaudet Jeruſalem. Hoc in Anno gratulemur, Genitrici collætemur

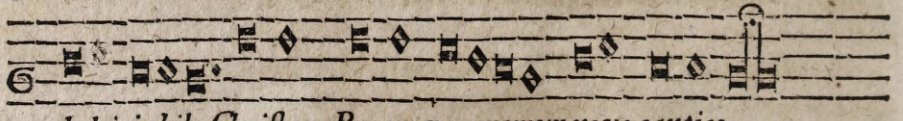

dulci jubilo, Chriſtum Regem veneremur novo cantico.

GYermek ſzûleték Bethlehemben, az ûdôben. Kinn ôrûle Jeruſalem. Az ûdôben mi vigadgyunk, Szûz Anyának ôrvendezzûnk kedves ôrômmel; Kriſtus Királyt mi imádgyuk új énekekkel.

MAS

MAS REGI ENEK.

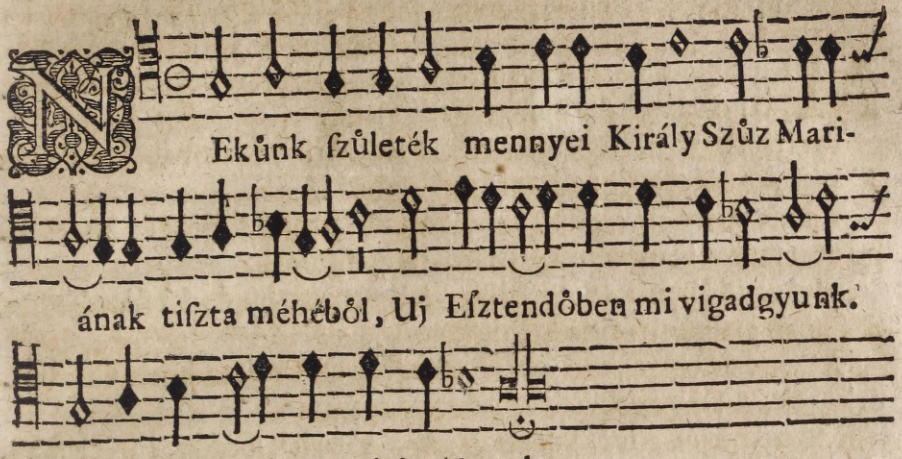

Ötet követé Bóldog Szent Iſtván: Elsö Martyr lön, Hitért meg-halván. Uj Eſztendőben &c.

Szent János vala válaſztott edény, tiſzta élettel tündöklö napfény. Uj Eſztendőben &c.

Apró Szentek, meg-öletének: a' kis Jesus helyett ök ſzenvedének. Uj Eſztendőben &c.

Szent Tamás Püſpök Anglia ſzélén, Jesusért meg-hala, ſokakat tűrvén. Uj Eſztendőben mi &c.

Sylveſter Pápát Iſten kedvellé; ki elsö Csáſzárt meg-kereſztelé. Uj Eſztendőben mi &c.

Kis Karácſon nap környül metélék a' kisded Jesust: ö törvény mülék. Uj Eſztendőben mi &c.

Királyok Sabából el-jutának: aranyat, temjént, 's myrrhát hozának. Uj Eſztendőben mi &c.

Dicſirteſsék a' Szent Háromság: Nékünk adaſsék örök bóldogság. Uj Eſztendőben mi vigadgyunk, ſzületett Jesuſt mi imádgyuk.

MAS.

Nota: Nékünk szűleték Mennyei Király. *pag. 61.*

MEg-tellyesíté az Atya Isten, Szent igiretit bé-tölté szépen. Uj esztendőben mi vigadgyunk.

Im hozzánk küldé szentséges Fiát, Annyának választá a' Szűz Mariát. Születet Jesust mi imádgyunk.

Csuda-képpen értünk születik, A' Szent Lélektől mert fogantatik. Uj esztendőben mi vigadgyunk.

Hideg időben születése lőn, A' barmok Jászla ő bőlcsője lőn. Születet Jesust mi imádgyunk.

A' Gyermek JESUS fel nevekedék, Es Ember korrá hogy elérkezék. Uj esztendőben mi vigadgyunk.

Ellene monda sok hatalmasság, A' halál, ördög, hitetlen Világ. Születet Jesust mi imádgyunk.

Látván őket értünk meg veré, Nagy erejeket semmivé tévé. Uj esztendőben mi vigadgyunk.

Támadgy mellénk most-is Ur Isten, Es uralkodgyál ellenségiden. Születet Jesust mi imádgyunk.

Verd-meg őket, te vas-veszsződdel, Szájadból származott drága igéddel. Uj esztendőben mi vigadgyunk.

Biztass minket te Szent Fiaddal, Kit értünk adtál Jesus Christussal. Születet Jesust mi imádgyuk.

Adgyunk hálát a' jó Istennek, Atyának, Fiúnak, és Szent Léleknek. Uj esztendőben mi vigadgyunk, születet JESUST mi imádgyuk. *Amen.*

MAS *Nota ut supra.*

JEr mondgyunk éneket a' mi Urunknak, Es nékünk született Jesus Krisztusnak. Uj esztendőben mi vigadgyunk.

Heródes Király Sidó népeket, Mikoron birná Jerusálemet. Született Jesust mi imádgyuk.

Bethle-

Bethlehem Városban Jesus szűleték, Es Pásztoroknak megjelenteték. Uj esztendőben mi vigadgyunk.

Nap kelet-felől való Országból, Bölcsek jövének nagy Perziából Szűletett Jesust mi imádgyuk.

Jerusálemben hogy bé jutának, Otta' népeknek mindgyárt mondának. Uj esztendőben mi vigadgyunk.

A' mostan szűletett Sidók Királlyát: Mutassátok-meg a' Szent Messiást. Szűletett Jesust mi imádgyuk.

Mert az ő fényes és új csillagát, Láttuk Nap-keletről fel-támadását. Uj esztendőben mi vigadgyunk.

Es azért jöttünk mi ennyi földre, Ötet imádni és tisztelnie. Szűletet Jesust mi imádgyuk.

Herodes Király hogy ezt meg-hallá, Meg-háborodék, és megbúsúla. Uj esztendőben mi vigadgyunk.

Azonban hamar Gyűlést hirdete: Nagy sok Bölcseket őszve gyűjtette. Szűletet Jesust mi imádgyuk.

Erőssen tőllők ő tudakozék, Hogy a' Messiás holott szűletnék. Uj esztendőben mi vigadgyunk.

A' Papi-renden-való Fő népek, Király beszédire igy felelének: Szűletett Jesust mi imádgyuk.

A' Juda Nemzetnek Tartományában, Kell szűlettetni Bethlen Városban. Uj esztendőben mi vigadgyunk.

Herodes Kiraly hogy ezt meg-hallá, A' három Bölcseket titkon hivatá. Szűletet Jesust mi imádgyuk.

Bethlemben, ugy mond, ti el-mennyetek: Es a' Messiást ott keressétek. Uj esztendőben mi vigadgyunk.

Mihelyen pedig meg talállyátok, Mindgyárt énnékem-is ti meg-mondgyátok. Szűletett Jesust mi imádgyuk.

Hogy én-is hozzá szépen meheſſek: Es tiszteſséget néki teheſſek. Uj esztendőben mi vigadgyunk.

Szavát a' Bölcsek halván Királynak, Bethlehem-felé el-indulának. Szűletett Jesust mi imádgyuk.

A' Csil-

A' Cſillag előttők mendegel vala, mind addig holott a' Jeſus vala. Uj eſztendőben mi vigadgyunk.

A' házban Jeſuſt Szűz Mariával: Am meg-találák ő Szent Annyával. Szűletett Jeſuſt mi imádgyuk.

A' Gyermek előtt térdre esének: Nagy tiſzteſséget Iſtennek tőnek. Uj eſztendőben mi vigadgyunk.

Drága kincſeket néki nyújtának, Aranyat, Temjént, Myrrhát adának. Szűletett Jeſuſt mi imádgyuk.

Iſtennek Angyala őket álmokba: Inté hogy más uton mennének viſzſza. Uj eſztendőben mi vigadgyunk.

Té 's Jóſef kely-fel moſt, az Angyal monda: Vedd fel a' gyermeket fuſs Egyptuſba. Szűletett Jeſuſt mi imádgyuk.

Mert álnok Herodes, a' Gyermeket, Halálra kereſi mint ellenséget. Uj eſztendőben mi vigadgyunk.

Szent Jóſef azért a' kis Jeſuſſal, El-futa mingyárt az ő Annyával. Szűletett Jeſuſt mi imádgyuk.

Herodes látván a' Királyoktól, Hogy meg-csúfoltatott a' Maguſoktól. Uj eſztendőben mi vigadgyunk.

Igen nagy haraggal, és dűhőſséggel, Seregét inditá kegyetlenséggel. Szűletett Jeſuſt mi imádgyuk.

Száz negyven-négy ezer ártatlanokat, Meg-ölé mind kőrnyűl a' magzatokat. Uj eſztendőben mi vigadgyunk.

No azért mi is hű Kereſztyének, Örők életre válaſztot Népek. Szűletett Jeſuſt mi imádgyuk.

Mennyűnk fejen-ként Jeſus Kriſtushoz, A' Szent Bőleſekkel édes Urunkhoz. Uj eſztendőben mi vigadgyunk.

Imádgyuk a' Kriſtuſt mint Iſtenűnket: Es meg-váltónkat, Üdvözitőnket. Szűletett Jeſuſt mi imádgyuk.

Es meg-óltalmaz a' Herodeſtől, angyala-által az ellenségtől. Uj eſztendőben mi vigadgyunk.

Ha mi is Kriſtusért halált ſzenvedűnk: Az apró Szentekkel Menyben vitetűnk. Szűletett Jeſuſt mi imádgyuk.

Ott

Ott a' mi moſtani nagy ſok ſiralmunk: Örömre változik minden bánatunk. Uj eſztendőben mi vigadgyunk.

Ezt nékünk engedgye a' Jeſus Kriſtus: Kinek dicsőſség légyen örökké. Szűletett Jeſüſt mi imádgyuk. Amen.

MAS

Nota: Mennyei Király ſzűleték, &c.

MIkor Kriſtus Bethlehemben, Szűleték a' ſzegénységben,
A' Jáſzolynak közepében, Héródes Királynak idejében.

A' magas égen Cſillaga, Meg-jelenék Szent Záſzlója, Bőlcſek láták Perſiába, Nem nyughatának ő hazájokba,

Támadatról indulának, Jérusálembe jutának, Kriſtuſról tudakozának, Hol ſzűletet vólna, igy ſzóllának.

Nap-keletről ő Cſillaga, Jelent nékünk Szent Záſzlója: Jőttünk azért ez Orſzágra, Őtet meg kereſni, 's imádnia.

Héródes halván rémüle, Jéruſalem fel-zendüle, Papokat hamar gyűitette, Kriſtus ſzületését meg-értheſſe.

Erre Papok azt felelék: Hogy Bethlehemben ſzületnék, Mert ekképpen ők olvaſták, Mikéás könyvében igy találták.

Ugy-mond, te is kis Bethlehem, Nem vagy kiſſeb én ſeregem, Városim közt: Mert Vezérem, Te-belőled jő ki én Herczegem.

Származik-ki Sidoságra, Népem előtt Hadnagyságra: Hiveim közt Királyságra, Hogy légyen út örök bóldogságra.

Király ezen retteg vala, Titkon bőlcſeket hivattya, Erőſſen kérdezi vala, Cſillag támádását: 's igy ſzól vala:

Ezentűl már el-menyetek, Es igen meg kérdezzétek, A gyermeket, 's kereſsétek, Es mikoron őtet meg lelitek.

Nékem mindgyárt izennyetek, Es hamarsággal el-mégyek Könyörgők ott a' Gyermeknek, Es ottan imádom ti veletek.

Király ſzaván eredének, Cſillag után el-menének, 's Hogy meg-álla örűlének, Bőlcſek ottegy házba bé-menének.

Gyermek Jéſuſt ô Attyával, Meg találák Szent Annyával, Imádák nagy buzgoſsággal, Es ajándékozák ajándékkal.

Rajta cſudálkoznak vala, kik e' dolgot láttyák vala, Mert mind ki-hirhedett vala, Gyermek Jéſuſt dicsôitik vala.

Angyala éjel Iſtennek, Meg jelené, a' Bôlcseknek, Ki ezt mondá: Ne mennyetek, Herodes Királyhoz ſe térjetek.

Hazájokba kéſzûlének, Hérodeshez nem térének, Más úton el-eredének, Es lôn mikor haza érkeznének.

Imé Iſtennek Angyala, Joſefnek monda álmába kely-fel Joſef Jôj el hamarjába, Es nagy ſietséggel indúly útra.

A' Gyermeket hamarsággal, Vedd-fel mindgyárt ô Annyával, Es fuſs hamar Egyptomba, Légy ott mig meg mondom hogy térj viſzſza.

Nagy haddal mert az Hérodes, Kereſi a' kis Gyermeket, Akarván veſzteni ôtet, Azért hamarsággal vidd-el ôket.

Zúzmaráz, és nagy dér vala, Máriát fel-vôtte vala, Kis Jéſus ôlében vala, Egyptomba vitte vala.

Hérodes meg-háborodék, A' Bôlcſekre, boſzonkodék? Hogy tôllôk meg-cſufoltaték, Azért nagy ſerege bocsáttaték.

Tartományát Bethlehemnek, Nyargallyák a' ſok Seregek, Sok gyermekeket meg-ôlnek, hogy Kriſtuſt meg-ôlnék, igy igyekeznek.

Sok gyermekeket le-vágának, Valamenyit találának, A' Kriſtus-ért meg-halának, Száz negyven-négy ezert ſzámlálának.

Tagjokat ô magzattyoknak, Csókolgattyák ſzép fioknak, Magokban csak meg nem halnak, A' keſerves Anyák; úgy jajgatnak.

Akkor telék-bé a' mondás, Mellyet meg-írt Jérémiás, Hogy Rámában nagy kiáltás, Hallaték zokogás, ſivás, rivás.

Ráchel két fiát ſirattya, Nem akar már vigadnia, Meg-ôletett két ſzép fia, Kik-ért magát halálra bocsátta.

Jóſef pedig Máriával, Egyptomba ſzép Jéſuſſal, Lakának, mi meg-Váltónkkal: Mig Hérodes el-veſzne halállal.

Jóſef

Joſef az után fel-kele, Onnét Názáretbe méne, Az Kriſtuſt fel-ſerdûle, Sidóságban prédikálni kezde.

Titkait ô Szent Attyának, Ki-hirdeté Sidóságnak, Az után mind e' Világnak, Moſtan nékünk bûnös fiainak.

Kiért néki hálát adgyunk, Es örökké magaſztallyuk: Szent igéjét meg-fogadgyuk, Hogy örökké véle uralkodgyunk. *Amen.*

MAS REGI ENEK.

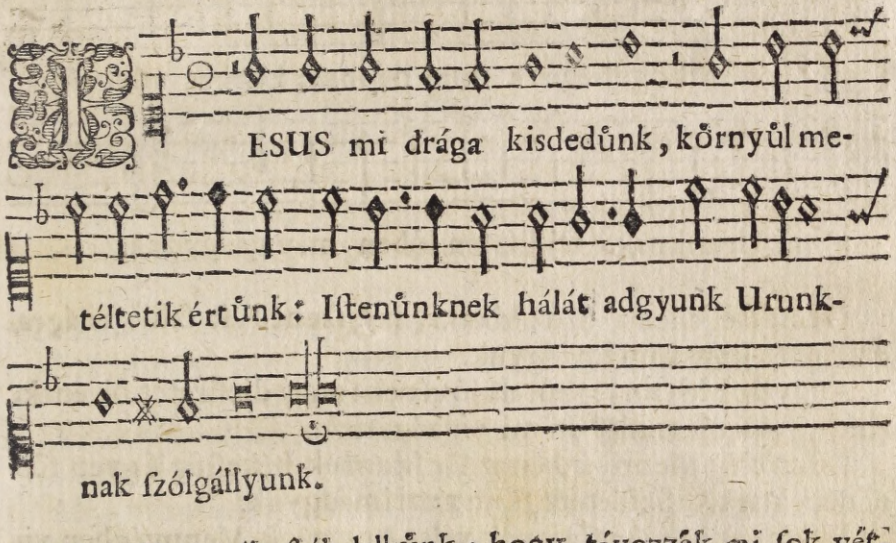

Környûl metéltetſék lelkünk; hogy távozzék mi ſok vétkünk: Iſtenünknek hálát adgyunk, &c.

JESUS nevénél maradgyunk, vér-ontáſáért fáradgyunk: Iſtenünknek hálát adgyunk; Urunknak ſzólgállyunk.

VIZ-KERESZT NAPJARA,

REGI ENEKEK.

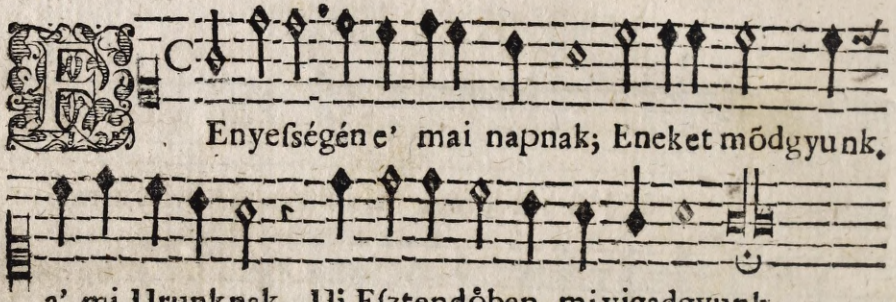

Enyeſségén e' mai napnak; Eneket mõdgyunk,
a' mi Urunknak. Uj Eſztendõben mi vigadgyunk.

Dûcsõſségeſſen a' Szûz Maria, az õ ſzent Fiát ſzûlé világra. Szûletett Jesust mi imádgyuk.

Angyalok Mennyégbõl alá jövének: nagy dicſiretet õk énekléne k. Uj eſztendõben mi vigadgyunk.

Dûcsõſség Mennyégben az Ur Iſtennek, békeſség légyen földi népeknek. Szûletett Jesust mi imádgyuk.

Páſztorok juhokat õriznek vala: Angyalok Mennyégben vigadnak vala, Uj eſztendõben mi vigadgyunk.

Bethlehem Városban egy Iſtállóban, tétetett Jesus egy kis jáſzolyban. Szûletett Jéſuſt mi imádgyuk.

Három Királyok cſillagot láttak, az õ ſzivekben illyet gondoltak. Uj eſztendõben mi vigadgyunk.

Mennyûnk el, 's kereſsük, 's meg-találljuk, ajándékokkal õtet tiſztellyük. Szûletet Jeſuſt mi imádgyuk.

Jérusálemben hogy érkezének, Hérodes Királytól kérdezkedének. Uj eſztendõben mi vigadgyunk.

Hol

Hol vagyon szűletett Sidok Királlya: meg-jelent nékünk az ő csillaga. Szűletett Jesust mi imádgyuk.

Hérodes Királytúl el-búcsúzának, Bethlehem-felé el-indúlának. Uj esztendőben mi vigadgyunk.

Bethlehem Városban hogy érkezének; a' Gyermek előt földre esének. Szűletett Jesust mi imádgyuk.

Gaspártól tiszta Nemes arannyal, ajándékoztaték nagy buzgósággal, Uj esztendőben mi vigadgyunk.

Bőldisár mútatá drága kenetet: Embernek valván ez kis Gyermeket. Szűletett Jesust mi imádgyuk.

Menyhárt tisztelé temjén illattal, ő Istenségét jelentvén azzal. Uj esztendőbed mi vigadgyunk.

Jesusnak Annya ezeket látá, 's reá figyelmezvén magában tartá. Szűletett Jesust mi imádgyuk.

Más úton haza el-indúlának, mint az Angyaltúl intve valának. Uj esztendőben mi vigadgyunk.

Hérodes Király fel-háborodék, 's a' Gyermek ellen fel-fegyverkezék. Szűletett Jesust mi imádgyuk.

Sok ezerni appró magzatokat, le-vágattata ártatlanokat. Uj esztendőben mi vigadgyunk.

Azok már vigadnak az Ur Jésussal, Szűz Mariával, 's az Angyalokkal. Szűletett Jesust mi imádgyuk.

Mi-is szenvedgyünk az Ur Jesusért, ki magát adta mi bűneink-ért. Uj esztendőben mi vigadgyunk.

Kérjük minnyájan a' Szűz Mariat, imádgya értünk, az ő Sz. Fiát. Szűletett Jesust mi imádgyuk.

Dicsőrtessék a' Szent Háromság, kitől szál reánk minden bőldogság. Uj esztendőben mi vigadgyunk, szűletett Jesust mi imádgyuk. *Amen.*

Ad Notam : Dum Virgo Vagientem. pag. 36.

HArom Királyok napját, Országunk egy Istápját, dicsírjük énekekkel, vigadozó versekkel: szép, 's jeles, szép Csillag, szép napunk támadt: Szép 's jeles, szép &c.

Hól van Sidok Királlya, mert meg-jelent Csillagja? Bethlehemben talállyák, szép JESUST kórnyúlállyák, Szép 's jeles, szép Csillag szép napunk &c.

Királyok ajándékát, aranyat, temjént, myrrhát vigyünk mi is Urunknak, ártatlan Jesusunknak: szép, 's jeles, szép csillag, szép napunk tamadt &c.

Kérjük a' szép Szúz Anyát; kérje értünk szent Fiát, hogy békeségben tarcson, Ellenség hogy ne árcson. Szép 's jeles, szép csillag, szép napunk támadt. Szép 's jeles, szép csillag, szép napunk támadt.

MAS.

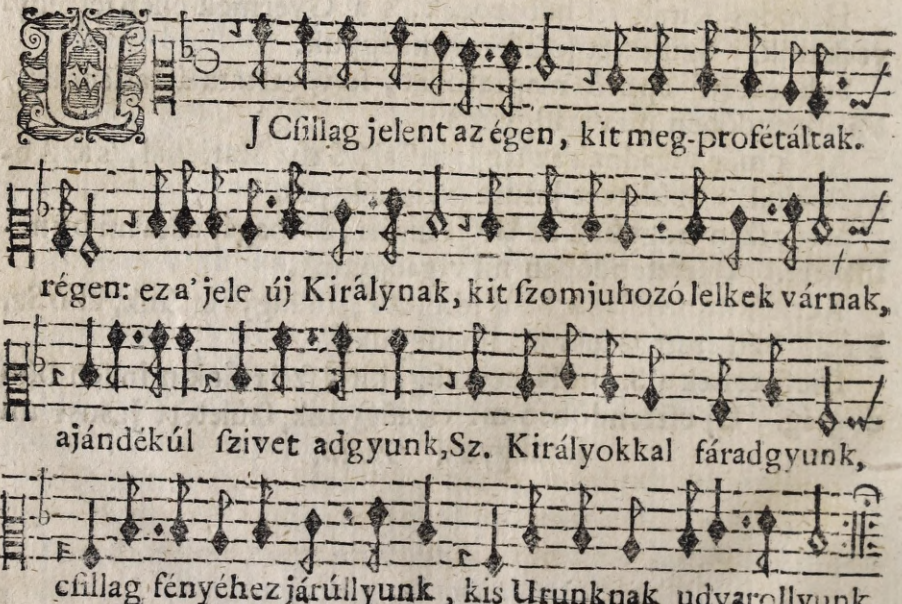

Szent

Szent Gáſpár az új Királynak, enged jeles cſillagának; valván JESUS Királyságat Arannyal, 's hatalmaſságat: Ajándékúl ſzivet adgyunk &c.

Szent Menyhárt, temjénnel áldgya, kis Jeſuſt Urának mondgya: S' noha láttya ſzegénységét, vallya még-is Iſtenségét. Ajandékúl ſzivet adgyunk &c.

Szent Boldisár myrrhát viſzen, s' abban ô erôſſen hiſzen, hogy az Iſten emberré lôtt, 's halandoságban ôltôzôtt. Ajándékúl ſzivet adgyunk &c.

Arany temjén, myrrha kenet, hit, reménség, és ſzeretet; útra ezekkel indúllyunk, Jéſuſnak ſzivbôl hódúllyunk. Ajandékúl ſzivet adgyunk, Szent Királyokkal fáradgyunk, cſillag fényéhez járullyunk, kis Urunknak udvarollyunk.

Alius.

Ad Notam: Gratulare Virgo ſingulari, ut ſupra.

O Szép JESUS, ez új eſztendôben, légy hiveidben: O MARIA, eſedezz érettünk, édes reményünk; hogy ez új eſztendôben, minden ügyeinkben leheſsünk JESUS drága kedvében.

O ſzép JESUS, drága ſzent nevedért, kelly fel népedért: O MARIA, JESUS erejével, tégy jót népeddel; hogy ez új eſztendôben &c.

O ſzép JESUS, tarcsd meg hiveidet, mint tieidet: O MARIA JESUS-nak ſzent Annya, Orſzágunk tornya, adgyad, kérünk, hogy ebben az új eſztendôben, leheſsünk épek teſtben, lélekben.

M A S.

Nota: A' Szûz ſzûlé Szent Fiát, *pag.* 25.

KIrályoknak Királlyának JESUS Kriſtusnak, Mariának Szent Fiának, mi egy Urunknak, Jer mi mondgyunk dicſiretet mi meg-Váltónknak,

Jer di-

Jer dicſirjük ő Felségét Iſtenségében, Es tiſztellyük cſudálatos Emberségében, Hogy juthaſſunk ő általa a' dicsőségben.

Nyolczad napja a' Gyermeknek midőn bé-telék, Salamonnak Templomában környűl-metélék, Üdvőzitő Ur Jéſuſnak őtet nevezék.

Három Király meſzſze földről hogy el érkezék, Jéruſálemben az új Királyt igen kérdezék, Gáſpár, Menyhárt, és Boldiſár igen keresék.

Ezt hogy hallá a' Hérodes meg-háborodék, Es a' Város azon igen el cſudálkozék, A' Gyermekről a' Herodes igy tudakozék.

A' Városból-bé-hivatá a' Fő-Papokat, Szent Irásból tanúlt, okos, bőlcs, Doctorokat, Paranceſolá hogy látnának Sz. iráſokat.

A' Doctorok Szent irásban ám meg-keresék, A' Sidóknak ő Királlyát e' képpen lelék, Hogy a' hires Bethlehemben Kriſtus ſzűletnék.

Doctoroktól a' Hérodes hogy ezt meg-tudá, Nagy haragra az ő ſzivét ottan indítá, Mert a' Jéſuſt el-veſzteni, 's őlni akará.

Királyokat a' Heródes hozzá hivatá, Barátságát ſzeretetét nékik mutatá, De ſzivének nagy haragját nékik nem mondá.

Mennyetek-el jó Királyok a' Bethlehemben, az új Királyt kereſsétek ott a' Fő helyben, Mert az Irás oda mutat a' mi könyvünkben.

Kérlek azon jó Királyok ha meg lelitek, Ajándékkal, imádsággal meg tiſztellyétek, Hogy meg-tértek, azt tegyétek; hozzám jőjjetek.

Mert kévánom én-is őtet látnom, 's hallanom, Ajándékkal, tiſzteſséggel meg-látogatnom, Mint Iſtentől adott Királyt, látnom, 's imádnom.

A' Királyok halván ſzavát a' Hréodeſnek, ő előle fő hajtáſſal el ki menének, A' Városnak ő kapuján ám ki-menének.

Ur Iſtennek ott meg-jőve fényes Cſillaga, Es reájok ki-árada világoſsága, Lőna a' Cſillag Királyoknak nagy vigaſsága.

A' Cſilla-

A' Cſillagot ők követvén el indulának, Bethlehemnek Városához hogy el-jutának, A' Városnak ſzép kapuján ők megállának.

Ott a'Cſillag egy ház felett veſzteg-ál vala, Holott Urunk Kriſtus Jéſus ſzületett vala, A' ſzép Szűznek Máriának ölében vala.

A' Királyok a' Cſillagos-házban menének, Es a' földhöz bé-kéllének, ugy köſzönének, Drágalátos ruhájokba fel-öltözének.

Hogy a' házban bé-jutának, térdet hajtának, Buzgó ſzivből, ſzeretettel le borúlának, Es imádván: dicſiretet néki mondának.

Áldott vagy te JESUS Felséges Király, Mennyen, földön uralkodó hatalmas Király, Könyörgésünk vedd-bé hozzád: minket ne-útály.

Félelemmel, háládáſſal ők fel-kelének, Látván fényes ſzép Személyét meg-félemlének: Bátorságot de hogy vőnek, közél menének.

A' Szent Bölcſek ő kincſeket ottan meg-nyiták, Ur Jéſuſnak, 's Máriának meg-mutogaták, Aranyat, Temjént, ſzent Kenetet, ſzépen bé-adák.

Szűz Maria a' Bölcſeket ott meg-tanitá, A' Szent Hitre: mert ő nékik nyilván meg mondá, Hogy a' Gyermek Iſten, 's Ember mindenek Ura.

A' Királyok nézik vala a' Szűz Máriát, Nagy örömmel véſzik vala ő tanitását, Edesdeden hallyák vala minden mondását.

Ott a' házban a' fényes Nap Kriſtus ben-vala, Mint Iſtennek, és Embernek ők vallyák vala, A' ſzép Szűznek Máriának ölében vala.

Szűz Maria a' kis Jéſuſt fel-vette vala, A' Bölcsnek ő láttokra ki tartya vala, Oh mely édes Szent Malaſztot éreznek vala!

Arabiának arannya hogy fénlik vala, A' Temjénnek, és Kenetnek jó ſzaga vala, Nemes illat minda' házat bé-fogta vala.

Az Arannyon példáztaték ő Királyſága, A' Temjénen ő Iſteni nagy méltoſága, A' Keneten ő Emberi halandóſága.

Szűz Maria tiſzteſséggel a' Bölcs Urakot, Am meg-áldá, és kőſzőné ajándékokot, Jó-vóltokot, Sz. Fiához, 's ſzólgálattyokot.

A' ſzálláſra hogy menének, búcsút mondának, Ételt, italt hogy vennének, ott maradának, Az egy napon, és egy éjjel ott mulatának.

Midőn éjjel alunnának álmot látának, Tanúságot az Angyaltól ottan hallának, Hogy az álnok Heródeshez ne indulnának.

Ezlőn oka hogy a' Bölcſek reggel kelének Herodeshez nem menének jobra térének, Vigaſsággal nagy örömmel haza menének.

Hazájokban pogányoknak hirdetik vala, Hogy Iſtenhez Csillag őket bé-vitte volna, Menynek, 's Földnek Szent Királyát ők látták vólna.

Dicſirteſsél áldott JESUS, Világnak Ura, Kit mi-nékünk váltságunkra, ſzűlt Szűz Maria. Engedgyed hozzád meheſsünk Szent országodba. *Amen.*

M A S.

O Te fényes kis Csillag, ki ez nap támadál, Kinek fénye e' Világot mind ſzéllyel béjárá, E' Világnak ſetétségét eltávoztatá.

Világ végin három Szent Királyok, ſziveket fel-gerjeſzték, Háróm-nemű ajandékkal ők el-eredének, E' Világnak áldott Urát meg-keresnéjék.

Minek-utánna ők el-eredének, mind Bethlehemiglen, A' ház felett meg állapék, a' hol Szűz Maria, Tartya vala ő Szent Fiát e' Világ Urát.

Egyetemben házba bé-menének, ékeſt kőſzőnének, Megiſmérék, hogy a' Gyermek ő Iſtenség vólna, Bizony ember e' Világ-ért halandó vólna.

Arannyal, a' ſzent ajádékkal Királysága vóltát, Sz. Temjénnel meg-mutaták Iſtensége vóltát, Sz. Kenettel meg-mutaták halando vóltát.

Más

Más úton haza eredének, Angyali ſzózat miatt, Hogy Heródes el-feledné az ő nagy haragját, Kit a' gyermek felől halván, ſzivében vőtt vólna.

Ezt ti-néktek csak példáúl mondgyuk, hogy meg-tanúllyátok, Szent Királyoknak járásából ezt ti igy hidgyétek, Hivén Kriſtuſt bizony Embert, és bizony Iſtent. *Amen.*

MAS.

Nota: Jer minnyájan örűllyűnk, &c. *pag.* 22.

POgányok, Nemzetségek, Nyelvek, és minden népek, Az Ur Kriſtuſt no dicſirjétek.

Vig-orczával nékie, Járúllyunk eleibe, Mert ſzűletett üdvőſségűnkre.

Effrátes határában, Bethlehem Városában, Dávid Király eggyik házában.

Bőlcſek Nap-kelet felől, Tiſzta buzgó örömből, Hozzá mennek nagy meſzſze földről.

Kik Nemes ajándékkal, Menének hamarsággal, Hogy tiſztelnék nagy buzgoſággal.

Imádák a' Gyermeket, Mint igaz Iſteneket, Menyből ſzállott üdveſségeket.

Angyaltól intetének, Hogy viſzſza ne térnének, De más úton haza mennének.

Mert kegyetlen Heródes, A' Gyermeket kereſné, Jövendőre hogy el-veſztené.

A' Bőlcſek hogy ezt érték, Jobra úttyok tériték, A' kis Jeſuſt ottan hirdeték.

Dicſiret Ur Iſtennek, Szűletett kis Gyermeknek, Egyetemben a' Szent Léleknek. *Amen.*

De Creatione Mundi.

EMlékezzünk Istennek nagy hatalmaságáról: Ki semmiből mindent teremte.

Első napon az Isten Mennyet, Földet teremté: Szép világgal fel-ékesité.

Másod napon az Eget, vizzel meg elegyité, Csillagokkal (fel-ékesité.

Harmad napon a' vizet széles földre el-osztá: Fűvel, fával, földet meg-raká.

Negyed napon két Lámpást magas Egbe emele: Napnak, Holdnak kiket neveze.

Ötöd napon teremté vizben élő állatokat: Es az Egi szép (Madarakat.

Hatod napon teremté földön lévő állatokat: Rendek szerént ő mind azokat.

Ugyan azon hatod nap, földből embert teremté: Személyére kit ékesité.

Heted napon meg-szűnék minden teremtésétől: Meg-nyugovék rendelésétől.

Igy teremté az Isten, mind e' széles e' Világot: Kiről néki adgyunk hálákot.

Dicsirtessél Ur Isten, Szent Fiaddal egyetemben: mi Urunkal Krisztussal. *Amen.*

M A S.

GOnosz kegyetlen Heródes, Uj Kiralytól vagy félelmes; Nem vészen-el mulandókat, De ad örökké-valókat,

Nap keletről Bölcsek mennek, Vezér Csillagot követnek; Világosságot keresnek, Hogy új Királyt tisztellyenek.

A' Keresztségnek vizével, Mennyei Bárány vérével, Mosá Krisztus bűnünket el, Kiért Atya immár kedvel.

Urunk első nagy csudáját, Ez nap tévé: hogy hatalmát, Vólegénynek meg-mutatná, Vizet borrá változtatá.

Dicsiret légyen Atyának, Es egyetlen-egy Fiának, Ezeknek ajándékának, A' tellyes Szent Háromságnak.

CAN-

CANTUS
Quadrageſimales,
NAGY BÖJTRE VALOENEKEK:

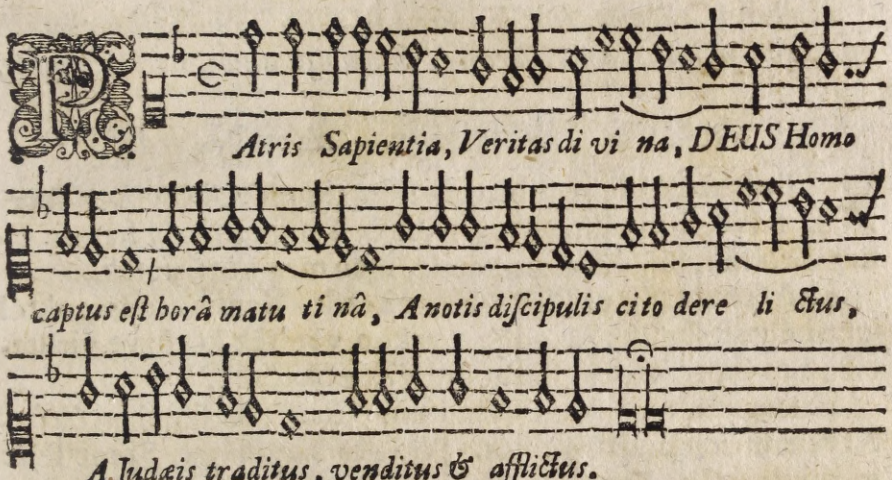

Patris Sapientia, Veritas divina, DEUS Homo captus eſt horâ matutinâ, A notis diſcipulis citò derelictus, A Judæis traditus, venditus & afflictus.

Horâ primâ Dominum, ducunt ad Pilatum, Et à falſis teſtibus, multum accuſatum, Colaphis percutiunt, manibus ligatum; Vultum DEI conſpuunt, lumen cœli gratum.

Crucifige clamitant, horâ tertiarum, Illuſus induitur, veſte purpurarum; Caput ejus pungitur, coronâ ſpinarum: Crucem portat humeris ad locum pœnarum.

Horâ ſextâ JESUS eſt Cruci conclavatus, Et eſt cum latronibus, pendens deputatus, Præ tormentis ſitiens, felle ſaturatus. Agnus crimen diluens, ſic ludificatus.

Horâ nonâ Dominus JESUS, exſpiravit. Eli clamans, ſpiritum

Patri commendavit. Latus ejus lanceâ miles perforavit, Terra tunc contremuit, & Sol obscuravit.

De Cruce deponitur horâ Vespertinâ; Fortitudo latuit in mente divina, Talem mortem subijt, vitæ medicina: Heu! Corona gloriæ jacuit supina.

Horâ Completorij, datur sepulturæ; Corpus Christi nobile, Spes vitæ futuræ, Conditur aromate: implentur Scripturæ. Jugi sit memoriæ, mors hæc mihi curæ.

Has horas Canonicas: cum devotione, Tibi Christe recolo piâ ratione: Ut qui pro me passus es, amoris ardore, Sis mihi solatium, mortis in agone.

Atyának Bőlcseſsége. *Azon Notárâ.*

ATyának Bőlcseſsége bizony Iſtensége; Vecsernyekor fogaték Kriſtus Embersége. Az ő Tanitványitól hamar elhagyattaték, Sidóknak árultaték, igen meg-kőtőzteték.

Elsőórán Ur Jesus Pilátushoz viteték, Hamis tanúságoktól igen bé-vádoltaték: Arczúl 's nyakon vereték, kőtőzve viſelteték, Egi világoſságnak ſzent orczáját pőkdősék.

Harmadórán Ur Jesust, feſziteni kiálták; Bársonyban őltőztetvén méltatlanúl csúfolák. Tőviſſes koronával, Szent fejét meg-liggatták, Kereſzt fáját viſelni, ſzent vállára, fel-adák.

Hatodórán Ur Jesust, kereſzt-fára feſziték, Kinnya miat ſzomjúzék méreggel itattaték, Fűgvéna'tolvajok kőzt, hozzájok haſonlittaték; Bűn el-mosó bárányunk, ekképpen csúfoltaték.

Kilencz órán Ur Jesus, e' világból ki-múlék. Sz. Atyához kiáltván, lelke ki-bocsáttaték, Egy Vitéz dárdájával, oldala luggattaték, Föld ottan meg-indúla, a' nap meg-homályoſodék.

Vecsernyének idején kereſztről le-véteték, Iſtennek nagy ereje, illy modon titkoltaték, Életnek orvoſsága, illy kinnál őlettetéték, Jaj! menynek dicsőſsége, illy képpen tapodtaték.

Completának idején, koporsóban téteték, Kriſtusnak nemes Teſte, 's győllcsben bé-takartatek, Kenettel meg keneték.

Iráſok

Iráſok bé-telének. Légyen emlekezete, nálunk e' ſzent ſzenvedésnek.

Ez Szentséges igéket, nagy ajtatoſsággal, Néked Kriſtus mi mondgyuk, keſerves ohajtáſſal, Hogy ki értünk ſzenvedél, ſzeretetnek lángjával. Légy halálunk óráján, nékünk vigaſztaláſſal. *A.*

Planctus B. Virginis MARIÆ.

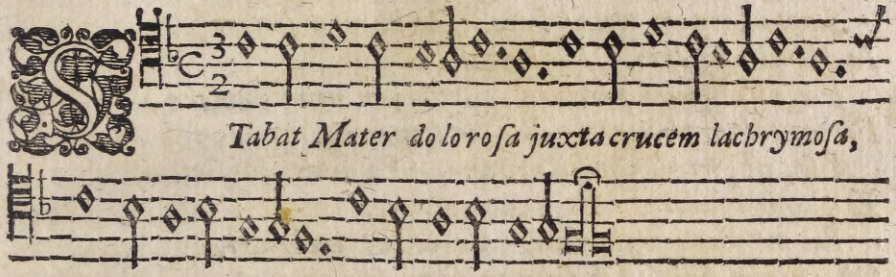

Dum pendebat Filius: dum pendebat filius.

Cujus animam gementem, contriſtantem, & dolentem,
Pertrauſivit gladius. Pertranſivit &c.
O quam triſtis & afflicta, fuit illa benedicta.
Mater Unigeniti, Mater &c.
Quæ mœrebat & dolebat, Et tremebat cùm videbat,
Nati pœnas inclyti. Nati &c.
Quis eſt homo, qui non fleret, Chriſti Matrem ſi videret,
In tanto ſupplicio? In tanto &c.
Quis non poſſet contriſtari. Piam Matrem contemplari,
Dolentem cum Filio? Dolentem &c.
Pro peccatis ſuæ gentis, Vidit JESUM in tormentis,
Et flagellis ſubditum. Et flagellis &c.
Vidit ſuum dulcem natum, Morientem deſolatum,
Dum emiſit ſpiritum. Dum emiſit ſpiritum.
Eja Mater fons amoris, Me ſentire vim doloris
Fac, ut tecum lugeam. Fac, ut tecum &c.

Fac

Fac, ut ardeat cor meum, In amando Chriſtum DEUM,
Ut ſibi complaceam. Ut ſibi &c.
Sancta Mater iſtud agas, Crucifixi fige plagas,
Cordi meo validè. Cordi meo &c.
Tui nati vulnerati, Tam dignati pro me pati,
Pœnas mecum divide. Pœnas &c.
Fac me verè tecum flere, Crucifixo condolere,
Donec ego vixero. Donec ego vixero.
Juxta Crucem tecum ſtare. Te libenter ſociare,
In planctu deſidero. In planctu &c.
Virgo Virginum præclara. Mihi jam non ſis amara,
Fac me tecum plangere. Fac me tecum &c.
Fac, ut portem Chriſti mortem. Paſſionis ejus ſortem,
Et plagas recolere. Et plagas recolere.
Fac me plagis vulnerari. Cruce hac inebriari,
Ob amorem filij. Ob amorem filij.
Inflammatus, & accenſus, Per te Virgo ſim defenſus,
In die Judicij. In die Judicij.
Fac me Cruce cuſtodiri. Morte Chriſti præmuniri,
Confoveri gratiâ. Confoveri gratiâ.
Quando corpus morietur, Fac, ut animæ donetur,
Paradiſi gloria. Paradiſi gloria.

Alla a' Keſerves Anya. *Azon Notára.*

ALla a' keſerves Anya, Kereſzt-fánál ſiralmába,
Midőn fűgne ſzent Fia: Midőn fűgne Szent Fia,
Kinek meg-epedett ſzivét. Tőredelmes, és bús lelkét,
Hegyestőr által-járta. Hegyestőr által-járta.
Oh melly keſeredett igyben. Akkor vala győtrelemben,
Egygyetlen-egynek Annya. Egygyetlen-egynek Annya.
Ki ſir vala, és kinlődék: Retteg vala, és ſinlődék;
Szent Fiának halálán. Szent Fiának &c.

S' vallyon

S' vallyon van-é ki ne ſirna, Kriſtus Annyát hogy ha látná,
Illy nagy keſerűségben. Illy nagy &c.
S' ki tűrhetné hogy ne ſzánná, E' Szűz Anyát, hogy ha látná,
Fiával illy nagy kinban? Fiával illy &c.
Az ő népének vétkéjért, Látta Jéſuſnak gyötrelmét,
Es meg-oſtorozását. Es meg-oſtorozását.
Látta az ő édes Fiát, Hólt ſzámban ő elhagyását,
Szent lelke ki-adását. Szent lelke &c.
Oh Szűz ſzeretetnek kúttya, Engedd veled edgyűtt tarcſa,
Szivem ſzivednek kinnyát. Szivem ſzivednek &c.
Add hogy ſzivem fel-gerjedgyen; JESUS ſzerelmétől égjen,
Hogy néki kedveskedgyen. Hogy néki &c.
O Szent Anya, ezt mivellyed. Meg-feſzűltnek belém meſſed,
Mélységeſen ſebeit. Mélységeſen ſebeit.
Meg-ſebeſitett Fiadnak, Értem kinzot magzatodnak.
Kinnyát velem kőzőllyed. Kinnyát velem &c.
Engedd veled hogy ſirhaſſak. Fel-feſzűltőnjajgathaſſak,
Még nyújtom életemet. Még nyújtom &c.
Kereſzt alatt veled állyak: Ottan társul fogadgyalak,
Siralomban, kivánlák: Siralomban &c.
Ah Syűzeknek Nemes Szűze. Ne vály itt ſovány izemre,
Add, hogy veled ſirhaſſak. Add hogy &c.
Kriſtus halálának kinnyát. Kinſzenvedésének súllyát,
Viſelheſſem ſebeit. Viſelheſſem ſebeit.
Sebeivel ſebeſics meg. Kereſztével réſzegics-meg,
Szent Fiadnak kedvéjért. Szent Fiadnak &c.
Fel-gerjeſztett, és gyulaſztott, Szűz általad meg-tartatott,
Itéletkor léheſſek. Itéletkor leheſſek.
Kriſtus Kereſzti őrizzen. Szent hálála el-kéſzicſen,
Szent malaſztya meg-tarcſon. Szent malaſztya &c.
Midőn a' teſt, főldé léſzen. Add a' lélek bé-meheſſen,
Paradicſom fényében. Paradicſom fényében.

Planctus 2-dus de B. Virgine: per modum Dialogi.

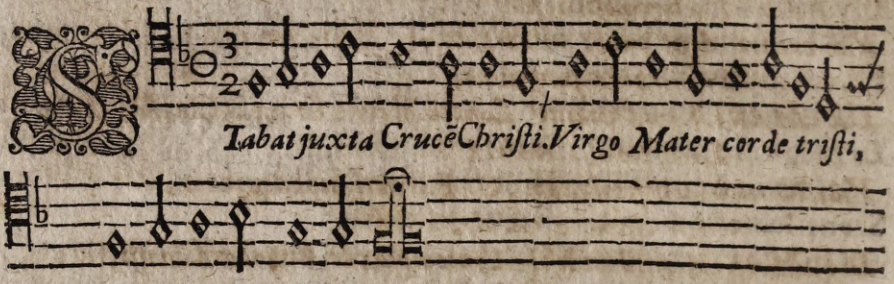

Tabat juxta Crucē Christi. Virgo Mater corde triſti,

Suum cernens Filium.

Manus ſacras elevabat; Et pendentis peroptabat
Nati, membra tangere.
Dic MARIA quid vidiſti, Contemplando Crucem Chriſti,
Lachrymoſis oculis?
Quando Crucem contemplabar Nati, ſævo perforabar,
Simeonis gladio.
Dic MARIA quid vidiſti &c. Verſus iſte poſt ſingulos repetitur:
Vidi vultum pretioſum, Et præ cunctis ſpecioſum,
Maculatum ſanguine.
Dic MARIA quid vidiſti, Contemplando Crucem Chriſti,
Lachrymoſis oculis.
Vidi Manus delicatas, Diris plagis perforatas,
In Crucis patibulo.
Dic MARIA quid vidiſti, Contemplando Crucem Chriſti.
Lachrymoſis oculis.
Vidi pedes innocentes, Et culpam nullam habentes,
Duro fixos ſtipite.
Dic MARIA quid vidiſti, Contemplando Crucem Chriſti,
Lachrymoſis oculis?
Vidi latus vulneratum, Et Longini perforatum,
Sævientis lanceâ.

Dic

Dic MARIA quid vidisti, Contemplando Crucem Christi,
Lachrymosis oculis!
Vidi crines Agni puros, Pallescentes, & obscuros,
Præ livore sanguinis.
Dic MARIA quid vidisti, Contemplando Crucem Christi,
Lachrymosis oculis?
Vidi Natum lachrymantem, & Parenti supplicantem,
Cum clamore valido.
Dic MARIA quid vidisti, Contemplando Crucem Christi,
Lachrymosis oculis?
Vidi fructum ventris mei, Verbum Summi Patris DEI,
Emittentem spiritum.
Dic MARIA qnid dixisti, quando Christum conspexisti,
Inclinato capite?
Cœpi tristis exclamare: Eheu Nate mihi chare!
Cur me solam deseris?
Dic MARIA quid dixisti, &c,
Mœstas voces eructabam, & ad fletus concitabam,
Totam mundi machinam. Dic MARIA quid dixisti, &c.
Cœpi nimium plorare, triste pectus conturbare.
Præ mœroris copia.
Dic MARIA quid fecisti, quando Christum perdidisti,
Angelorum Dominum?
Ligna Crucis amplectabar, & mananis osculabar
Sacras guttas sanguinis.
O MARIA noli flere. Surget Natus tuus verè,
Et te consolabitur.
Consolare Virgo Mater. Supra cunctos Summus Pater
Te mortales diligit.
Et te Sponsam consecratam, Margaritis decoratam,
In excelsis statuet.
In excelsa te levabit, & à dextris collocabit, Tui Virgo Filij.
Ubi throno sublimata, super choros exaltata,
Imperabis sæculis. Amen.

Hymnus S. Bernardi ad Christum Crucifixum.

Ad pedes.

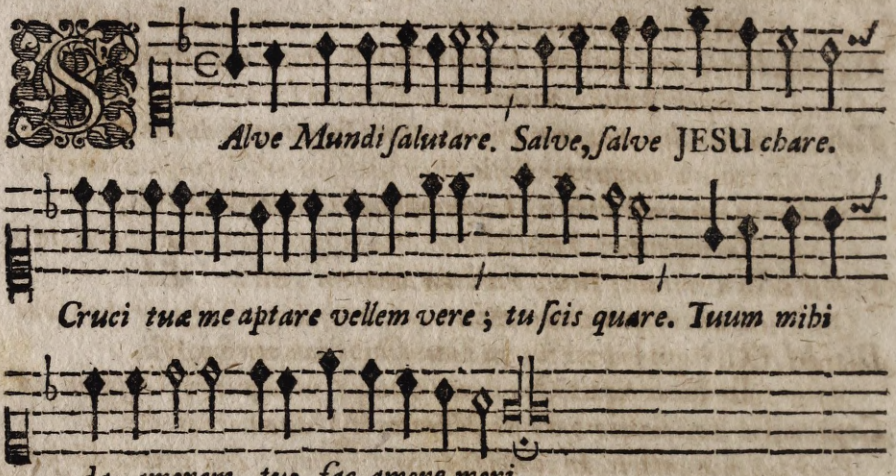

Acsi præsens sis, accedo. Imô te præsentem credo: O quàm nudum hîc te cerno! Ecce tibi me prosterno, tuum mihi da amorem, &c.

Claves pedum, plagas duras, & tam graves impressuras, circumplector cum affectu, tuo paveus in aspectu, tuum mihi da amorem, &c.

Grates tantæ charitati Nos agamus vulnerati: O Amator peccatorum, Reparator confractorum, Tuum mihi da amorem, &c.

Quidquid est in me confractum, Dissipatum, aut distractum, Dulcis JESU *totum sana. Tu restaura tu complana, Tuum mihi da amorem, &c.*

Te in tua Cruce quæro, Prout queo, corde mero: Me sanabis hîc, ut spero: Sana me, & salvus ero, Tuum mihi da amorem, &c.

Plagas tuas rubicundas, Et fixuras tam profundas, Cordi meo fac inscribi: Ut configar totus tibi, Tuum mihi da amorem, &c.

Dulcis JESU, *pie* DEUS, *ad te clamo, licet reus, Præbe mihi te benignum: Ne repellas me indignum, Tuum mihi da amorem, &c.*

Coram Cruce procumbentem, Hosȝ pedes complectentem, JESU *bone non me spernas: Sed de Cruce sanctâ cernas, Tuum mihi da amorẽ, &c.*

In hac

In hac Cruce ſtans directè, Vide me, ô mi dilecte, Ad te totum me converte; Eſto ſanus, dic apertè, Tum mihi da amorem, &c.

Ad Genua.

SAlve JESU *Rex Sanctorum, Spes votiva peccatorum, Crucis ligno tanquam reus pendens homo verus* DEUS, *Tuum mihi da amorẽ, &c.*

O quàm pauper! ô quàm nudus! Qualis es in Cruce ludus? Deriſorum jocus factus, Sponte tamen, non coactas, Tuum mihi da amorem, &c.

Sanguis tuus abundanter fuſus fluit inceſſanter. Totus lotus in cruore, Stans in maximo dolore, Tuum mihi da amorem, &c.

O Majeſtas infinita! O egeſtas inaudita! Quis pro tanta charitate, Quærit te in veritate, Tuum mihi da amorem, &c.

Quid ſum tibi reſponſurus, Actu vilis, corde durus? Quid rependam Amatori, Qui elegit pro me mori, Tuum mihi da amorem, &c.

Amor tuus, amor fortis, Quem non vincunt jura mortis: O quàm piâ me ſub cura, Tuâ foves impreſſura, Tuum mihi da amorem, &c.

Ecce tuo præ amore, Te complector cum rubore: Me coapto diligenter, Tu ſcis cauſam evidenter; Tuum mihi da amorem, &c.

Hoc quod ago, non te gravet, Sed me ſanet, & me lavet, Inquinatum & ægrotum, Sanguis hic fluens per totum. Tuum mihi &c.

In hac Cruce. te cruentum, Te conceptum, & diſtentum, Ut requiram, me impelle: In hac imple meum velle, Tuum mihi da &c.

Ut te quæram mente purâ, Sit hæc mea prima cura: Non eſt labor, nec gravabor, Sed ſanabor, & mundabor, Tuum mihi da &c.

Ad Manus.

SAlve JESU Paſtor bone, Fatigatus in agone, Qui per lignum es diſtractus, Et ad lignum compactus, Tuum mihi da amorem, &c.

Manus ſanctæ vos avete, Roſis novis adimpletæ; Hos ad ramos dirè junctæ, Et crudeli ferro punctæ, Tuum mihi da amorem, &c.

Ecce fluit circumquaque, Manu tuâ de utrâque, Sanguis tuus copioſè, Rubicundus inſtar Roſæ, Tuum mihi da amorem, &c.

Manus clavis perforatas, Et cruore purpuratas, Corde premo præ amore, Sitibundo bibens ore, Tuum mihi da amorem, &c.

O quàm largè te exponis, Promptus malis, atque bonis: Trahis pigros pios vocas, Et in tuis ulnis locas, Tuum mihi da amorem, &c.

Ecce tibi me præsento, Vulnerato & cruento. Semper ægris misereris: De me ergo ne graveris, Tuum da mihi amorem, &c.

In hac Cruce sic extensus, In te meos trahe sensus: Meum posse, velle, scire, Cruci tuæ fac servire, Tuum da mihi amorem, &c.

In tàm latâ Charitate, Trahe me in veritate: Propter tuam Crucem almam, Trahe me ad Crucis palmam, Tuum mihi da amorem, &c.

Manus sanctæ vos amplector, & gemendo condelector: Grates ago plagis tantis, Clavis duris, guttis sanctis, Tuum mihi da, &c.

In cruore tuo lotum, Me commendo tibi totum: Tuæ sanctæ manus istæ, Me defendant, JESU Christe, Tuum da mihi amorem, &c.

Ad Latus.

SAlve JESU summe bonus, ad parcendum nimis pronus: Membra tua macilenta, Quàm acerbè sunt distenta, Tuum mihi da &c.

Salve Latus Salvatoris, In quo latet mel dulcoris, In quo patet vis amoris, ex quo scatet fons cruoris, Tuum mihi da amorem, &c.

Ecce tibi appropinquo, Parce JESU, si delinquo: Verecundâ quidem fronte, Ad te tamen veni sponte, Tuum mihi da &c.

Salve mitis apertura, de qua manat vena pura, Porta patens & profunda, Super rosam rubicunda, Tuum mihi da amorem, &c.

Odor tuus super vinum, Virtus pellens serpentinum: Potus tuus potas vitæ, Qui sititis, huc venite, Tuum mihi &c.

Plaga rubens aperire, Fac cor meum te sitire: Sine me in te transire, Vellem totus introire, Tuum mihi da amorem, &c.

Ore meo te contingo, & ardenter ad me stringo, In te meum cor intingo, Et ferventi corde lingo, Tuum mihi da amorem, &c.

O quàm dulcis sapor iste! Qui te gustat JESU Christe, Tuo victus à dulcore, Mori posset pro amore, Tuum mihi &c.

In hac fossa me reconde, Infer meum cor profundè: Ubi latens incalescat, Et in pace conquiescat, Tuum mihi da &c.

Horâ mortis meus flatus Intret JESUS, tuum latus: Hinc expirans in te vadat, Ne hunc Leo trux invadat, Tuum mihi &c.

Ad pe-

Ad Pectus.

SAlve salus mea DEUS, JESU dulcis Amor meus; Salve Pectus reverendum; Cum tremore contindendum, Tuum mihi &c.

Ave Thronus Trinitatis, Arca latæ Charitatis, tu robur infirmitatis, Pax & pausa fatigatis, Tuum mihi da &c.

Salve JESU reverende, Dignè semper inquirende: Me præsentem hîc attende, Accedentem me succende, Tuum mihi &c.

Pectus mihi confer mundum, Ardens, pium gemebundum; Voluntatem abnegatam. Tibi semper confirmatam, &c.

JESU dulcis Pastor pie, Fili DEI & MARIÆ, Lava fonte tui cordis, Fœditatem meæ sordis, Tuum mihi da amorem, &c.

Ave splendor & figura, Summi DEI Genitura: De Thesauris tuis plenis, fer afflictis & egenis, Tuum mihi da &c.

Dulcis JESU Christi Pectus, Tuo fiam dono rectus, Absolutus à peccatis, Ardens igne charitatis, Tuum mihi da &c.

Tu Abyssus es Sophiæ: Angelorum Harmoniæ, Te collaudant, ex te fluxit, Quod Joannes cubans suxit, Tuum mihi da &c.

Ave fons benignitatis, Plenitudo Deitatis Corporalis in te manet: Vanitatem in me sanet, Tuum mihi da &c.

Ave verum Templum DEI, Precor misere mei: Tu totius Arca boni, Fac Electis me apponi, Tuum da &c.

Ad Cor.

SUmmi Regis Cor aveto, Te saluto corde læto, Te complecti me delectat, Et hoc meum cor affectat, Tu mihi da &c.

Quo amore vincebaris, Quo dolore torquebaris, Cùm te totum exhaurires, Ut te nobis impertires, Tuum mihi da &c.

O Mors illa quàm amara, Quàm immitis, quàm avara, Quæ per cellam introivit, In qua mundus ita vivit, Tuum mihi da &c.

Propter mortem, quam tulisti, Quando pro me defecisti, Cordis mei Cor dilectum, In te meum fer affectum, Tuum mihi da &c.

O Cor dulce, prædilectum, Munda meum cor illectum, & in vanis induratum, Pium fac & timoratum, Tuum mihi da &c.

Per me-

Per medullam cordis mei, Peccatoris atq; rei, Tuus amor transferatur Quo Cor totum rapiatur, Tuum mihi da &c.

Dilatare, aperire, Tanquam Rosa fragrans mirè, Cordi meo te conjunge, Unge illud, & conmpunge: Tuum mihi da &c.

Quidnam agat, nescit verè, Nec se valet cohibere: Nullum modum dat amori: Multa morte vellet mori, Tuum mihi da &c.

Vivâ cordis voce clamo, Dulce cor, te namq; amo: Ad cor meum inclinare, Ut se possit applicare, Tuum mihi da &c.

Tuo vivat in amore, ne dormitet in torpore: Ad te oret, ad te ploret, Te honoret, te adoret, Tuum mihi da amorem &c.

Rosa cordis aperire, Cujus odor fragrat mirè: Te dignare dilatare, Fac cor meum anhelare, Tuum mihi da amorem &c.

Da cor cordi sociari, Tecum JESU vulnerari: Nam cor cordi simulatur, Si cor meum perforatur, Tuum mihi &c.

Infer tuum intra sinum Cor, ut tibi sit vicinum In dolore gaudioso, Cum deformi speciosо, Tuum mihi da &c.

Hîc hîc pauset, hîc moretur, Ecce jam post te movetur, Te ardenter vult sitire: JESU, noli contraire, Tuum mihi da amorem &c.

Ad Faciem.

SAlvè Caput cruentatum, Totum spinis coronatum, Conquassatum, vulneratum, Arundine verberatum, Tuum mihi da &c.

Salve, cujus dulcis vultus, Immutatus & incultus, Immutavit suum florem, Totus versus in pallorem, Tuum mihi da &c.

Omnis vigor, atque virer, Hinc recessit, non admiror: Mors apparet in aspectu, Totus pendens in defectu, Tuum mihi da &c.

Sic affectus, sic despectus, Propter me sic interfectus, Peccatori tam indigno cum amoris interstigno, Tuum mihi da &c.

In hac tua Passione, Me agnosce Pastor bone: Cujus sumsi mel exore, Haustum lactis cum dulcore, Tuum mihi da &c.

Non me reum asperneris, nec indignum dedigneris: Morte tibi jam vicinâ, Tuum caput hîc reclina, Tuum mihi da &c.

Tuæ san-

Tuæ ſanctæ Paſſioni Me gauderem interponi, In hac Cruce tecum mori, Præſta Crucis Amatori: Tuum mihi da amorem &c.

Morti tuæ tam amaræ, Grates ago JESU chare, O mi clemens, pie DEUS, Fac quod petit tuus reus, Tuum mihi da &c.

Dùm me mori eſt neceſſe, Noli mihi tunc deeſſe: In tremendâ mortis horâ, Veni JESU abſque morâ, Tuum mihi da &c.

Cùm me jubes emigrare, JESU chare, tunc appare: O Amator complectende, Temetipſum tunc oſtende, Tuum mihi da amorem, tuo fac amore mori.

Salve Mundi Salutare, *Nota Eadem.*

A' Lábaihoz.

Üdvözlégy Világ váltója; üdvösségnek meg-adoja. Kereſztedre fel-hágnia, kévánok: tudod mi oka. Add Jéſuſom ſzerelmedet: ſzerelmedért meg-hóltomat.

Mint ha itt vólnál ugy véſzlek; sőt jelen valónak hiſzlek. Melly mezitelen nézlek? Oh! ha e'-ként fontban téſzlek? Add Jéſuſom ſzerelmedet, &c.

Lábaidnak mély ſebeit, és illy kemény liggatáſit ólelgetem ó ſzegeit, emelgetvén nagy kinnyait. Add Jéſuſom. &c.

Hálállyuk meg illy ſzerelmét mi ſebeſek, 's nagy kegyelmét, bűnősöknek ſzeretőjét magaſztalván, 's épitőjét. Add &c.

Valami bennünk meg-romlott, el-oſzlatott, 's puſztitatott, édes Jéſus mind azokot, orvoſolván fel állatod. Add. &c.

Szent Kereſzteden kereslek, ſzomorú ſzivel ſzemléllek, mert igy gyógyuláſt reménlek. Moſs-meg Szent véredben, 's élek. Add Jéſuſom &c.

Vérben fagyott lábaidat, illy mélységes kútaidat, meſd ſzivembe, 's fájdalmidat, érezzem ſzent kinaidat. Add &c.

Edes JESUS, kegyes Iſten, hozzád kiáltok ſzűntelen, kőnyőrűly rajtam ſzegényen, lábadhoz borúlt vétkeſen. Add &c.

Kereſzted előtt fekűvőt bűneiről valláſt tévőt, ne utáld-meg JESUS, kérlek; kiért őrőkké dicſirlek. Add &c.

Ez Kereſztről énreményem, tekincs reám én ſzerelmem, éppen térics hozzád engem; mondván: Bűnöd meg-engedtem. Add Jéſuſom &c.

A' Térdeire.

Üdvöz légy Szentek Királya, bűnösök ſzabaditója, Kereſztre ment Iſten Fia, Világnak fán függő dija. Add &c.

O melly ſzegény, 's mezitelen, Csúfúl függeſz kereſzteden! Latrok nevetnek ügyeden, értünk meg-taglott teſteden! Add Jéſuſom ſzerelmedet &c.

Egéſz teſted lévén ſebben, Szent véred foly igen bőven; Lehúll te minden izeden, tapodtatik pogány képpen. Add &c.

O meg-mérhetetlen Felség! oh eddig nem történt ſzükség! ki nem ég a' ſzeretettől, ezeket látván; 's nem térül? Add &c.

Néked felelni mit tudok, én meg-átalkodott undok? ki, hogy örökké ne veſznék, meg-halál értem, hogy élnék. Add &c.

Szerelmed ereje melly nagy! bűntől lelkem többé nem fagy: reám gondod oh melly jó vágy, ki halálban eſnem nem hágy. Add Jeſuſom &c.

Oh nagy ſzeretettel tellyes! Im én nagy ſok bűnnel terhes; meg-ölellek rút métely es: tiſztogaſs-meg, mint olly kegyes. Add Jesusom &c.

Ne gerjedezz vétkem ellen, sőt véreddel kegyelmeſſen, illy mocskos beteget hiven, moſs-meg, 's bűntől üreſs léſzen. Add Jesusom ſzerelmedet &c.

Ez ſzent Kereſzteden téged, hogy kereſſelek, cſelekedd; itt kedvem telni engedgyed; el eſnem tőled ne ſzenvedd. Add &c.

Ez légyen nékem főbb gondom, hogy kereſſelek; mert tudom, cſak úgy ſzűnik fáradságom, ha meg lellek én Váltságom. Add Jesusom &c.

A' Kezeire.

Üdvöz légy JESUS jó Pásztor, harczon veled vagyok bátor. Szent kezeid liggatása, lőtt lelkünk nagy biztatása. Add Jesusom ſzerelmedet &c.

Im

Im foly véred bőségeſſen kezeidből nagy ſebeſſen, vagy öltözve róſa ſzinben, üdvöſségünknek bérében. Add &c.

Liggattatott kezeidet, kiket piros véred feſtett, lángozó ſzivel örömeſt csókolom, ſzijván véredet. Add &c.

Oh JESUS melly bőven oſztod jók, 's gonoſzoknak jó-vóltod: kiknek téréſeket látod, javad ingyen rájok ontod. Add &c.

Engem illy nagy ſzerelmedből, végy hozzád ſzent kegyelmedből, vegyek erőt Kereſztedből, és vég búcsút bűneimtől, Add Jesusom &c.

Siránkozván ô ſzent Kezek, gyönyörködöm ti bennetek. Csógolgatlak ô ſzent ſebek, kemény ſzegek, ſzent vér cſeppek. Add Jeſuſom &c.

Ajánlom magamat néked: ſebeidben ſzivemet vedd; érezzem JESUS karodat, óltalmazd ſzegény ſzólgádat. Add &c.

Az Oldalára.

ÜDvöz légy Jesus óldala, melyből vér, és víz cſordula: Igaz ſzeretet forrása, ſzivek tiſztitó folyása. Add Jeſuſom &c.

Jeſuſom im hozzád jöttem; Meg-bocsáſs hogy ha vétettem pirúlok, magam nem mentem. De azért ſzabadon jöttem. Add.

Üdvöz légy Jesus nyilt ſebe, mellyből foly lelkünk élete, kapu vagy, kin az életre, lelkünknek vagyon menéſe. Add. &c.

Gyönyörű a' te illatod, kivel kigyó mérgét rontod; Elet itala, italod, kire lelkeinket hivod. Add &c.

Oh nyillal-fel piros forrás, mert bennem nagy rád a' vágyás! Engem magaddá változtaſs, ſebed nékem légyen tágas. Add &c.

Téged édeſſen csókollak, 's égvén magamhoz ſzoritlak, ſzivemmel hozzám kapcſollak, 's többé el-is nem bocsátlak. Add Jesusom ſzerelmedet &c.

Mikor én lelkem ki mégyen, óldaladban helye légyen, hogy kigyó hozzá ne férjen, hanem, veled menyben éllyen. Add. &c.

Ez haſadékban engemet, rejcs-el mélyen, 's én ſzivemet, hólott végyen melegséget, és állandó békeſséget. Add &c.

A' Mellyére.

ÚDvöz légy Jesusom mellye, fáradtaknak csendes helye; Tekints itt álló bűnösre, és gerjesz-fel szerelmedre. Add &c.

Szent Háromságnak cseséje, üdvöz légy szeretet széke, erőtlenek erőssége, és faradtak enyhitője.

JESUS Istennek magzattya, száraz lelkünknek harmattya, te szivednek bőv forrása, légyen szivünk áfztatása. Add &c.

Mennyből le-szállott fényesség, Atyától származott Felség, kincsedet, kit vár szegénység, osztogassad oh nagy bővség. Add Jesusom szerelmedet Add &c.

Edes Jesusomnak mellye, áldásod szivem viselye, bűneimtől üresicse, malasztyával ékesicse Add &c.

Te vagy bölcseség órvénye, kiből Szent János merite, téged Angyalok zengése dicsir, 's Szentek éneklése. Add &c.

Nem veszendő jóknak ere, Istenségnek tellyesége, el-rejtett titkos mélysége, kősd iredet sebeimre. Add &c.

Oh igaz Isteni Templom, sirván kérlek, légy gyámolom, ellenség ellen óltalmom, 's dűcsőült Szentekhez útom. Add &c.

A' Szivire.

OH Jesusom drága szive, legyek te szerelmed hive: Lángoddal szivem lángollyon, könny árjával szemem follyon. Add Jesusom szerelmedet &c.

Téged győzött mély szerelem, kénszeritett mély sérelem, Hogy magad adnád érettem, haláltól mentvén életem. Add &c.

Oh melly szörnyű halál vólt az, ki téged mint formált viasz hevitett, 's meg lőtt, mind vadász, törben fogott, mint madarász. Add Jesusom &c.

Ez keserves halálodért, mellyet fel-vettél éltemért, vedd szivemet mind ezekért, merg-érdemlett jútalmadért. Add &c.

JESUS szive, szivem czéllya, szivemet metczö aczéllya. Légyek tőled meg-tisztitva, ki valék meg-átalkodva.

Te

Te ſzerelmed ez bűnősnek, ſzivét gyújcſa el-veſzetnek, hogy éppen veled élheſſek, vévén tűzét ſzerelmednek. Add &c.

Oh melly nagy ſzerelmed tűze! ha kinek ebben vann réſze, mérték-nélkűl ſzerelmedre, gerjed, 's fűt őleléſedre. Add &c.

Edes ſziv, hozzád kiáltok, mivel tűzedtől langólok. Veled egygyé lenni vágyok; jőj hozzám, 's kéſz ſzállás vagyok. Add Jesusom ſzerelmedet &c.

Szivem ſzerelmedben éllyen, túnyaságtól távúl légyen, te ſzólgálatodban légyen, hogy veled őrők ké éllyen. Add &c.

Nyily-fel édes ſziv rósája, jó illatú violája, hogy leheſſen maradáſa ſzivemnek, 's benned lakáſa. Add &c.

Kősd őſzve ſzivem ſziveddel, édes JESUS rakva ſebbel, én ſzivem-is ha foly vérrel, egygyezni fog te ſziveddel. Add &c.

Az Orczájára.

ÚDvőz légy Fő, kit vér fogott, hegyes tővis koronázott, veretett, 's oſtoroztatott, torhákkal undokittatott. Add &c.

Üdvőz légy JESUS orczája, kit dicſir a' Szentek ſzája; ſzemek ſzemlél, de cſúdállya, honnét illy nagy ſárgasága. Add &c.

Szépséged meſzſze távozott, nem cſúdálom, ſzin el-hagyott, az halál mert igy fogyaſztott, 's mint cſerepet meg-ſzáraztott. Add Jesusom &c.

Mind ezeket én érettem, vetted-fel oh én életem, hogy már vig orczád nézheſſem, enged édes reménségem. Add &c.

Ez te nagy kinſzenvedéſed, mutattya te kegyeſséged; Ebből ſzedek lépes mézet, 's maradandó édéſséget. Add &c.

Engem bűnőſt kérlek ne hagy; 's halál rabját kinra ne adgy, Sőt a' mikor halálra kél, értem Jesus tőrekedgyél. Add &c.

Kivánok veled ſzenvedni, ſzent Kereſztedet viſelni: kit ha nehéz válra tenni, könnyű Jesussal fel-venni. Add &c.

JESUS áldaſſal kinodért, illy keſerves halálodért, kegyes Iſten mind ezekért, tőled vegyek jútalmas bért. Add &c.

Eletem végső határa, siet Kereſzted fájára: Lelkem ha fekteted arra, tudom, nem eshetik balra. Add Jesusom &c.

Azért mikor ki ſzólitaſz, kővetet hozzám bocsátaſz, akkor ott légy, 's reám vigyázz, hogy halálom ne légyen gyáſz Add Jesusom ſzerelmedet, ſzerelmedért meg-hóltomat. *Amen.*

Alius.

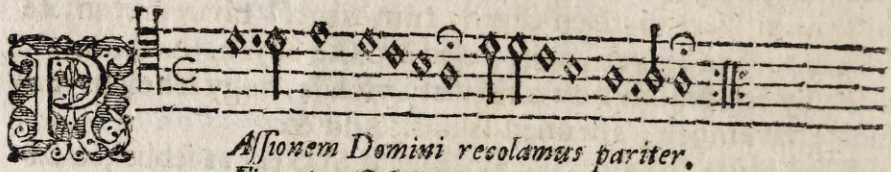

Paſſionem Domini recolamus pariter,
Fletu inceſſabili omnes unanimiter. ℟.

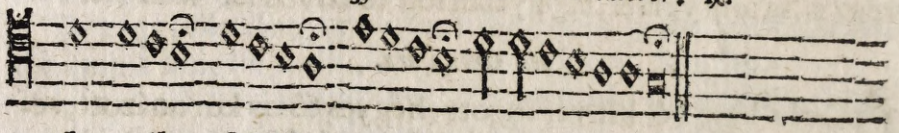

In vocibus, flebilibus, gemitibus inenarrabilibus.

In Horto ſequeſtratus, nocte obſcuriſſimâ, Orat Patrem proſtratus prece ſecretiſſimâ. ℟. *Mox cruorem, cum horrore, cum dolore toto ſudat corpore.*

Redit ad dormientes pavidos Diſcipulos. Cernit appropinquantes capitales æmulos. ℟. *Ferus Judas ducit turbas furibundas, Chriſti necis avidas.*

Oſculo falſiſſimo capiendus proditur. A Juda nequiſſimo inimicis venditur. ℟. *Chriſtus JESUS, dirè cæſus, cruciandus traditur Tortoribus.*

A ſuis diſcipulis derelictus ducitur. Velut latro, vinculis catenatus ſiſtitur Nequiſſimo, ſæviſſimo, feriſſimo, Caiphæ illi peſſimo.

Veritatis Authorem onerant mendacijs. Faciem cum horrore conſpuunt ſpurcitijs. ℟. *Sanctiſſima in maxilla fert alapam injurioſiſſimam.*

Ad tribunal ſeverum judicandus ſiſtitur. Medius in luporum col-

legio

legio cernitur. ℟. *Stat mansuetus DEI Agnus, lacerandus rabidorum morsibus.*

Seductor proclamatur admovisse Populum. Innocens judicatur Crucis ad patibulum. ℟. *Per immites Seniores, Pontifices, Proceres, & Judices.*

Illusus induitur vestibus ridiculis. Lugubre proponitur spectaculum Populis. ℟. *Per publicas Urbis vias innumeras patitur injurias.*

Amictu purpureo semi-nudus cingitur. Infami ludibrio ridendus exponitur. ℟. *Vellunt comas cedunt genas; spinas caput acutissimas.*

Cæditur verberibus multiplici vulnere. A suis Tortoribus, tenero in corpore. ℟. *Immaniter, atrociter, immisericorditer.*

Perfidi Pontifices cum insano Populo. Adsunt & carnifices funebri spectaculo. ℟. *Omnes clamant, Christum damnant, ingeminant: Tolle, tolle, postulant.*

Crucem portat, onustus bene gravi pondere. Figitur, vulneratus manu, pede, latere. ℟ *In patulo patibulo; A Populo ridendus incredulo.*

Eja, considerate spectatores Populi. Moribundum cernite lachrymosi oculi. ℟. *Sacrum ejus totum Corpus, pallentibus horridum livoribus.*

Sociemur Fideles Genitrici MARIÆ. Condescendamus flebiles arduæ Calvariæ. ℟. *Ad calcandas crucis vias; Celebrandas funebres Exequias.*

Lugubrem Passionis collendo memoriam. Matrem compassionis, comitando MARIAM. ℣. *Per arduam crucis viam, reportandam speramus victoriam.*

Adoremus cernui, trabe celsâ Pendulum. Observemus Dominum in tumulo conditum. ℟. *Sacrum funus! Carum pignus! Pignoribus cunctis pretiosius.*

JESU! Fac participes Crucis; & victoriæ supplices; Quod unum Te precamur hodie. ℟. *In vocibus flebilibus, gemitibus inenarabilibus,* Amen.

Alia. *Nota eadem.*

COndolete MARIÆ Sodales, vobis Piæ. Ungarorum Patronæ; Magnæ Cæli Matronæ. ℟. *Mater DEI, Norma ſpei, Tutrix Rei. Heu! plorat luxæ diei.*

Virgo flet cum Dolente, langvet Nato langvente. Noſtri cordis rigorem ſentit plùs, quàm dolorem. ℟. *Noſtri causâ DEUS cadit; Fletûs anſa nos adhuc non invadit.*

O dulcis Virgo Mater! O Magne DEUS Pater! Noſtri cordis rigorem liquate in amorem. ℟. *Si ploramus, tunc amamus; Quia damus, quod in Chriſto palpamus.*

Paſſum JESUM palpate, Cor Patienti date. Carnem ſirefrenatis, Dolentem recreatis. ℟. *Per flagellum nam, ceu telum, contra cælum, Sacrum pugnamus Bellum.*

Tecum JESU gementes, Bellum carni paramus. Mortem tuam deflentes, viam culpis negamus. ℟. *O Virginum Virgo florens, fac omnium cor noſtrum tecum dolens.*

MAS.

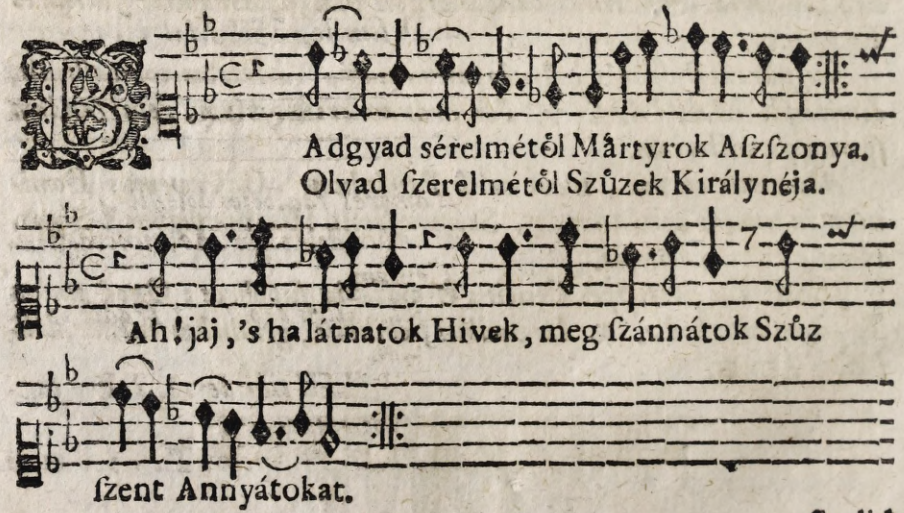

Szelid

Szelid galamb formán zokog édes Fián. Hogy Kereſzt Oltárán láttya végső órán. Ah! jaj 's ha látnatok &c.

Ah keſerves Anya, Szűzeség Leánya. Altal verte ſzived, Fiad nehéz kinnya. Ah! jaj, 's ha látnatok &c.

Sok kinban el-merült fájdalmas Jesusom. Szólly Szűz Szent Anyádhoz, 's ne hadd én Kriſtuſom. Ah! jaj ha látnátok &c.

Ah! Kereſztyén lélek, Te, te váltságodért, Anya Szent Fiával tűr, ſzenved éltedért. Ah! jaj, 's ha látnátok &c.

Hóhér Sidóságnál keményeb ſzűvűnek Mondlak, hogy-ha nem ſirſz fajdalmin e' Szűznek. Ah! jaj 's ha látnátok &c.

Sirjunk hát minnyájan, és kövesſük ſirván. Ugy léſzen Pátrónánk moſt, és hóltunk után. Ah! jaj, 's ha látnatok Hivek, meg-ſzánnatok Szűz ſzent Anyátok.

Alius.

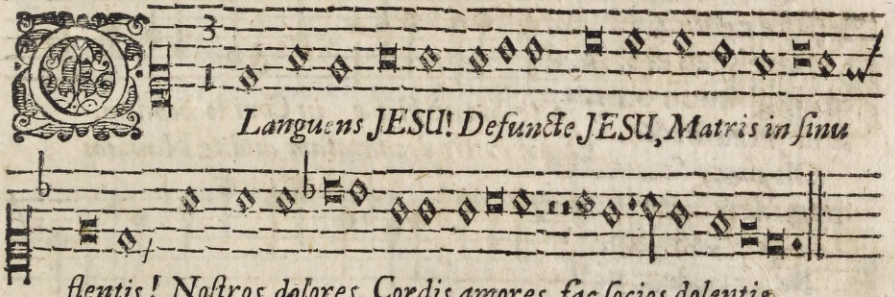

flentis! Noſtros dolores, Cordis amores fac ſocios dolentis.

O JESU chare, fac nos amare pro nobis dolentem: Te nunc deflendo, tecum dolendo, videbimus gaudentem.

O bone Paſtor! O Vitæ dator JESU, Salus tuorum: Tradis te lupis; mactari cupis pro vita mortuorum.

Pro charitate, ex noſtra parte quid JESU tibi demus? Pro tantis curis, & plagis duris, nos totos devovemus.

O JESU! pati ſumus parati, videntes patientem: Tecumvé mori non eſt horrori, dum flemus morientem,

Magyarúl. *Azon Notárá.*

O Jesus! Jesus! ô édes Jesus! ô Istennek szent Fia! Türés formája, Szentség példája; Oh lelkünk drága Dija.

Oh Jesus! Jesus, ô édes Jesus! Egek gyönyörüsége: Mint meg-hervadtál, jaj! 's meg-fonnyadtál, oh! Angyalok szépsége.

Oh Jesus! Jesus, ô édes Jesus! Mit nem mivelsz Világért? Véredet ontod; Testedet rontod veszet Adám magvaért.

Oh Jesus! Jesus! ô édes Jesus! Szent Testedet én vertem: A veszet vétket követvén, Mérget 's eczetet néked kevertem.

Oh Jesus! Jesus, ô édes Jesus! Szent Véred én ontottam: Sz. Fejed szúrtam; Szent Lábad fúrtam: Eleted én fogyattam.

Oh Jesus! Jesus, ô édes Jesus! Szenvedek véled méltán: Bünöm általlom, Hitem meg vallom, Keresztután indulván.

Alius.

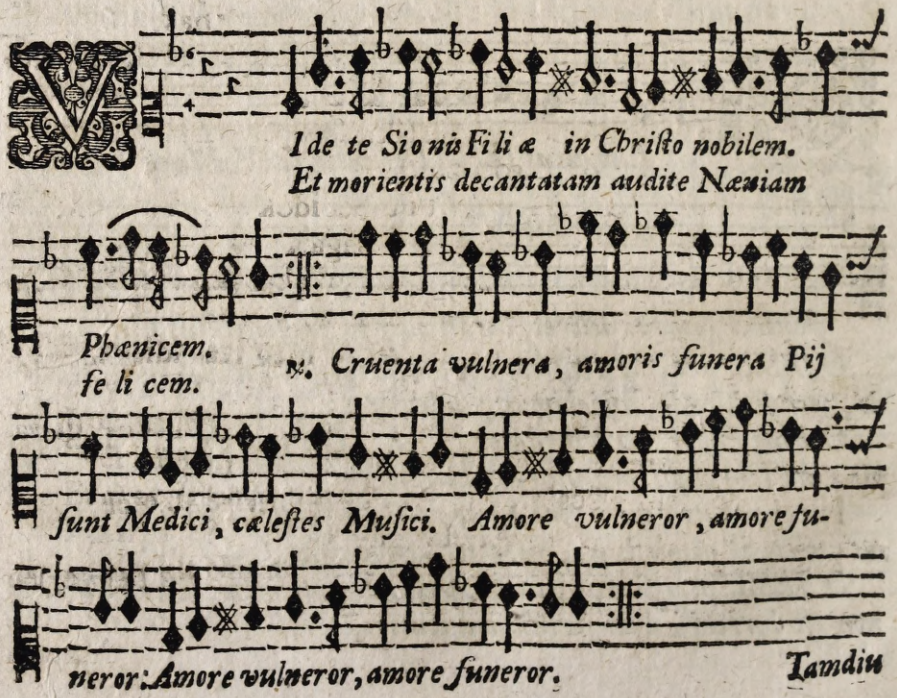

Tamdiù quid amor Crucias? Lentus es animi Tyrannus. Volenti aufer inducias; Amanti horula eſt annus. An amor dolor ſit, An dolor amor ſit, utrumq; neſcio; Hoc unum ſentio: Blandus hic dolor eſt, qui meus amor eſt: Blandus hic &c.

Huc Nemorum odoriferos ramos depromite mortales. Ut dormiat, (Soporiferos rogos componite) hic Ales. Fulcite floribus, plenum vulneribus. Stipate cireis, & mâlis aureis. Ut Phœnix moritur, in flammis oritur. Ut Phœnix &c.

Videte Cælorum Flaminem, in Chriſto Fidei Authorem. Amatis ſalutis vindicem, æternæ gloriæ datorem. Sint Chriſti vulnera, amoris ſymbola. Pereant prælia, ſtent pacis fœdera. Frangatur Nemeſis, ſtet palma Palladis: Frangatur Nemeſis, ſtet palma Palladis.

M A S.

Nota: Menynek földnek ez Világnak Ura. *&c.*

ISten Fia magát meg-alázá, Menyorſzágból jöve e' Világra: Mariának bé ſzálla méhében, Es öltözék Emberi-ſzemélyben.

Ehséget, és gyakor ſzomjuságot Fáratságot, és ſok boſzſzúságot: Gyalázatot érettünk ſzenvede, Hogy bűnünkről eleget tehetne.

Sok vakoknak ſzemeket meg-nyitá, Poklosokat ſzépen meggyogyitá: Halottakat támaſzta életre, Jó példával útat nyita Menybe.

A' kegyetlen Sidók meg-irígylék, A' Tanácsban ottan elvégezék: Hogy a' Jeſuſt kötözve meg-fognák, Es végtére a' halálra adnák.

Ez Tanácsot Júdás hogy meg-hallá, A' Sidókkal ő-is azt jóvallá: Meg-öleſsék a' JESUS, azt mondgya, léſzen, ki kezekben adgya.

Ezt hogy hallák Sidók, örűlének, Es harmincz pénzt néki ígérének: Júdás a' pénzt Sidóktól el vévé, Es a' Jeſuſt kezekbe úgy eſté.

Nagy ſok néppel Júdás fel-kéſzűle, JESUS-után a' kertbe

bé-méne: Mondván nékik: A' kit meg-csókolok, Azt fogjátok, 's erőſſen tartsátok.

Látván Jéſus Sidók ſokaságát, Ottan tőllők meg-kérdé az okát: Kit kereſnek? JESUST. Ők azt mondák, Hogy Judás már jelt adgyon, azt várák.

Monda Jéſus ſzép gyenge beſzéddel, A' Sidóknak ſzólván ſzelédséggel: Ha engemet akartok meg-fogni, Tanitványim hadgyátok el-menni.

Ottan Jéſuſt a' Sidók meg-fogták, Meg-kőtőzék, 's módnélkül rángaták: Szent ſzakállát meg-tépék, ſzaggatták, Szent orczáját pőkdősék, rútíták.

Cedron-vizen Jéſuſt viſzſza-hozák, Annás Papnak házában állaták: A' Sidóktól néki vádoltaték, Tanitványi hol vadnak? azt kérdék.

Meg-felele Jéſus Annás Papnak, Tanitványim azt kérded hol vadnak: Es mi légyen az én tanitáſom, Tudgyák a' kik hallották ſzólláſőm.

Azon kőzbe egy kegyetlen ſzólgá, Az őrdőgnek undok moslék rabja: Arczúl cſapá Jéſuſt, es igy monda: Igy felelſz-é a' Fő Pap ſzavára.

Monda Jéſus engedelmeſséggel, Mit verſz engem ily kegyetlenséggel? Gonoſz ſzókat ha én moſt mondottam, Bizonyitsd-meg ha nem jól ſzóllottam.

Annás Jéſuſt Kaiphához küldé, A' Kaiphás házában bé-vivé: Es ott Jéſuſt meg-kérdé magának, Hogy-ha mondgyák őt't Iſten Fiának.

Kaiſáſnak Jéſus igy felele: Magad mondod; és meg-látſz végtére, Itiletre ſzép felhőben jőni Sz. Atyámnak Jóbja felől úlni.

Dicſirteſsék az Atya Ur Iſten, Ő Igíje a' Fiu Ur Iſten: Egyetemben Szent Lélek Ur Iſten, Szent Háromság egy bizony Ur Iſten. *Amen.*

MAS

MAS SZEP ENEK.

Nota: *Stabat Mater doloroſa &c.*

I.

KErlek én Szarandok lelkem, Téged-is halandó teſtem. Ertsétek eggyet velem. Ertsetek eggyet velem.

Igyekezem Iſtenemnek, Szolgálnom én Teremtőmnek. Világ Fejedelmének. Világ Fejedelmének.

Ebben a' Szarandokságban, Penitenczia-tartásban. Léſzek lelki-bánatban. Léſzek lelki-bánatban.

Mert hogy lehetne víg kedvem, Midőn ſzenved Fejedelmem. Tővis-alatt én Fejem, Tővis alatt én Fejem.

A' Nap, a' Hold, és kő-ſziklák, Urunk halálát ſirattyák. A' cſudák bizonyittyák. A' cſudák bizonyittyák.

A' békeſségnek Angyali, Iſtennek kedves Szólgai. Tudtak akkoron ſirni. Tudtak akkoron ſirni.

Koporſok meg-nyilatkoztak, A' halottak fel-támadtak. A' Városban láttattak. A' Városban láttattak.

Csak a' Sidók őrvendeztek, Ő bűnőkben dicſekedtek. De ezért meg-fizettek. De ezért meg-fizettek.

En Kriſtus Sz. halálá-ért, Szűz Annya epeſségé-ért. Sirok, 's meg-halok ezért. Sirok, meg-halok ezért.

Kezén, lábán, ſzegek-helyét, Vérrel-feſtett ſebes teſtét. Es őldala mély ſebét. Es őldala mély ſebét.

Kőny-húllatáſommal moſom, Nagy ſzerelemmel csókolom. Ölemben ſzárogatom. Eőlemben ſzárogatom.

II.

KInek nevére Föld, 's az Eg, Térdet hajt Pokol, és mélység. Minden Fejedelemeſség. Minden Fejedelemeſség.

Kit dicſirnek az Angyalok, Imádnak hatalmaſságok. Rettegnek Uraságok. Rettegnek Uraságok.

Intésére meg-rémúlnek, Egek oſzlopi reſzketnek. Kő-ſzálak repedeznek. Kő-ſzálak repedeznek.

Térdre eſett, mint a' Szólga, Tanitványok lábát moſſa. Tőrőlvén ſzárogattya, Tőrőlvén ſzárogattya.

Oh Iſten méltóztatáſa, Judás lábát-is meg-moſta. Ki őtet el-árúlta, Ki őtet el-árulta.

Intvén pœnitenciára, Elete jobbítására. De nem lőn őhaſznára. Mert vólt az őrdőg tőriben, Fősvénységnek őrvényében. Immár Pokol tűzében. Immár Pokol tűzében.

Kriſtus alázatoſságát, Kőveſsük ő tanítását. Ugy veſzſzük bóldogságát. Ugy veſzſzük bóldogságát.

III.

NAgyob csudát nem olvaſott, Ez e' Világ; nem-is hallott, Szemeivel ſem látott. Szemeivel ſem látott.

Urunk orczáján a' vérnél, Es véres-veritezéſnél, Hoſzſzú ſzenvedésénél. Hoſzſzú ſzenvedésénél.

Midőn kéſzült a' halálra, Meg-mondhatatlan kínokra. A' magas kereſzt fara. A' magas kereſzt-fára.

Látván az egéſz ſzenvedéſt, Oſtorozáſt, és pőkdőséſt. Csúfoláſt, 's nyakon-veréſt. Csúfoláſt, 's nyakon-veréſt.

Népe háládatlanságát, Vérének meg-tapodását. Maga meg-útálását. Maga meg-útálását.

Jérusálemnek romlását, Sidó-Orſzág puſztúlását. Sok Nemzet kárhozattyát. Sok Nemzet kárhozattyát.

Gondolkodván mind azokról, Vér-veriték orczájáról. Földre folyt, ruhájáról. Földre folyt ruhájáról.

Oh én lelkem te-is azért, Bánkodgyál ſok bűneid-ért. 's Kriſtus ſzenvedésé-ért. Kriſtus ſzenvedésé-ért.

Mert a' mint a' ſzenvedélnek, Társa léſz most kereſztének. Ugy léſzeſz őrőmének.

SECUN-

SECUNDA PARS.

I.

VEres véritéke után, Jésus a' Jövendőt tudván. Judáſt Sidokkal várván. Judáſt Sidókkal várván.

Tanitványit hogy fel-kőlté, Es az Imádságra inté. 's Hohérit meg-jelenté. 's Hohérit meg-jelenté.

Judás ſok fegyveres kézzel, Sok égő-ſzővetnekekkel. Erkezék kéſzűlettel. Erkezék kéſzűlettel.

Nézd a' dűhős farkaſokot, Mint kéſzitik agyarokot. Bárány-ellen fogokot. Bárány ellen fogokot.

Meg-kérdvén, kit kereſnének? Réműlvén hátra menének. Es a' főldre esének. *Es* a' főldre esének.

Nem titkolta Iſtenségét, Meg-gyogyitván Málkus fűlét. Tiltván Péter fegyverét Tiltván Péter fegyverét.

Emberségét ſem titkolá, Mert ám magát kézben adá. Megfogák, mert akará. Meg-fogák, mert akará.

Te áruló főſvény Judás, Hol a' méltó hálá-adas? Mit jelent a' csókolás? Mit jelent a' csókolás?

Kriſtus néked teſtét, vérét, Adta: moſván lábad ſzennyét. Hogy vennéd dicsőſségét. Hogy vennéd dicsőſségét.

Te pedig meg-ejtésére, Vermet ásál: *Es* vérére, Pénzt vettél; győtrelmére. Pénzt vettél; győtrelmére.

Roſzſzűl kereskedő Kalmár, Erſzény-hordozó Or, Sáfár; Gehennában fizetſz már, Gehennában fizetſz már.

II.

AZ Eg, és Főld írtóznak, Arczúl-verésén Kriſtuſnak. Attya ábrázattyának. Attya ábrázattyának.

Kit egy hizelkedő ſzólga, őrdőgnek roſz moslék rabja. Ok-nélkűl arczúl csapa. Ok-nélkűl arczúl csapa.

Serafimok, Cherubimok, Angyalok, és Archangyalok. Kik Iſtennek ſzolgáltok. Kik Iſtennek ſzolgáltok.

Kik az

Kik az elsö ſzülöttöket, Egyptusban meg-ölétek. A' népet meg-verétek. A' népet meg-verétek.

Kik Lucifert le vetétek, Sodomát meg-égetétek. Pharaót meg ölétek Pharaót meg ölétek.

Mi az oka hogy halgattok, Midön ſzenved ti Uratok. Es boſzſzút nem állotok. Es boſzſzút nem állotok.

Tudom hogy idvöſségünk ért, Halgat Kriſtus; ti-is azért, Mennyei épületért. Mennyei éppület-ért

Bé kell telni az Irásnak, Szenvedni kell a' Kriſtusnak, Váltságok-ért ſokaknak. Váltságok-ért ſokaknák.

Mert rólla profétáltatott, Hogy ſzenved ſok boſzſzúságot. Orczája gyalázatot. Orczája gyalázatot.

TERTIA PARS.

I.

ISaiáſnak iráſa, Dávidnak profétáláſa. Példák árnyékozáſa. Példák árnyékozáſa.

Üdöknek tellyes vóltára, Bé-töltek: midön Kriſtuſra, Szállott ſzenvedés habja. Szállott ſzenvedés habja.

Meg-némült Kaifás elött, Mint bárány a' nyirök elött. A' hamis Tanúk elött. A' hamis Tanúk elött.

Eöket egy ſzóval ſem feddé, Magát elöttök nem menté. Kaifás ſem érdemlé. Kaifás ſem érdemlé.

Mert jött vala ö ſzenvedni, Mi büneink-ért fizetni. 's *Azért* akart halgatni. 's Azért akart halgatni.

Szent orczáját bé-födözték, Kezeit hátra kötözték. Hogy bátrabban verhetnék. Hogy bátrabban verhetnék.

Némelly pökdöſte orczáját, Némelly ſzaggatta ſzakállát. Eöklével verte hátát. Eöklével verte hátát.

A' többit meg-nem mondhatom, Könnyeb Kriſtuſſal bánkodnom. Bóldog Aſzſzonyal ſirnom. Bóldog Aſzſzoñyal ſirnom.

Ollyanná tötte orczáját, Mint igen kemény kö-ſziklát. Gondolhatod ſok kínnyát. Gondolhatod ſok kínnyát.

Oh

Oh ember tanúly halgatni, Ha kedved Kriſtuſt kővetni. Es véle uralkodni. Es véle uralkodni.

Bóldogok a' k'k ſzenvednek, Boſzízuság-ért nem fizetnek. Iſten fiai leſznek. Iſten fiai léſznek.

II.

SOk káromlás, taglás után, Fő-Papok Sinatot tartván. Nagy-Péntekre virradván. Nagy Péntekre virradván.

Kőtve vivék Pilátushoz, Kriſtuſt a' Pogány Biróhoz. Hogy ſzólna halálához. Hogy ſzólna halához.

De az ő vádoláſokat, Fontolván, menté Urunkat. Meg-vetvén panaſzokat. Meg vetvén panaſzokat.

Mondván: Okot nem találok, Az Emberben, kit vádoltok. Jobb ha el-bocsáttyátok. Jobb ha el-bocsáttyátok.

Ha el bocsátod, mondának; Nem léſz baráttya Csáſzárnak. 's Kedvek telik Sidóknak. 's kedvek telik Sidóknak.

Pilátusnak nincs mentsége, Ki vólt Sidók Fejedelme. Romai Csáſzár-Képe. Romái Csáſzár Képe.

Midőn Kriſtuſt kézbe adá, Halálra ſentenciázá. Szőrnyen oſtoroztatá. Szőrnyen oſtoroztatá.

Mert a' Tanók hamiſságat, Tudta a' Sidók haradját. 's Kriſtus ártatlanságát. 's Kriſtus ártatlanságát.

Még-is hozatván Medenczét, Fedezni akarván vétkét. Meg-mosá véres kezét. Meg-moſa véres kezét.

De Urunkat kézben adván, Barrabáſt meg ſzabaditván. Gonoſsága lőn nyilván. Gonoſsága lőn nyilván.

S' mint hogy Csáſzár grátiáját, Hogy ſem Törvény igaſságát. Inkább ſzerette magát. Inkább ſzerette magát.

Csáſzártól ſem bőcsűlteték, Szám kivetéſre űzeték. Bűnében el-kárhozék. Bűnében el-kárhozék.

Pilátusnak kővetői Kriſtusnak meg-feſzitői. Es kegyetlen hobéri. Es kegyetlen hohéri.

Valakik bűnt cſelekeſznek, Pilátuſſal eggyűtt léſznek. Es őrőkké győtrődnek. Es őrőkké győtrődnek.

QUARTA PARS.

I.

A Tyának őrők Igéjét, Es dicsőſségének fényét. Szépségének tűkőrét. Szépségének tűkőrét.

Mindeneknek Teremtőjét, Minden Tudománynak kincsét. Iſtennek bőlcſeſségét. Iſtennek bőlcſeſségét.

Kevély Heródeshez vivék, A' hol Jéſuſt meg-neveték. Es bolondnak nevezék. Es bolondnak nevezék.

Mert fejérbe őltőzteté, Pilátushoz viſzſza-kűldé. Cſak ſemminek itilé. Cſak ſemminek itilé.

Valaki elől-találta, Avagy által-menvén látta. Jéſuſt minden csúfolta. Jéſuſt minden csúfolta.

Igy csúfolá régen Noët, A' gonoſz Chám ő Szűléjét. Látván ő réſzegségét. Látván ő réſzegségét.

Kriſtuſt-is fejér ruhába, Meg-réſzegitette vala. A' ſzeretetnek bora, A' ſzeretetnek bora.

Azért lőn csúfja mindennek, A' Sidó, és pogány Népnek. Egéſz Jérusálemnek. Egéſz Jérusálemnek.

Ez-után más őltőzetben, Meg láttyák fényes felhőben. Kriſtuſt itélő ſzékben. Kriſtuſt itílő-ſzékben.

Jajgatván magok ſirattyák, Mondván: Ti magos kő-ſziklák, Eſſetek ránk minden fák. Eſſetek ránk minden fák.

Ne hallyuk a' Bíró ſzavát, Az ő rettenetes átkát. Ne-láſſuk ő orczáját. Ne-láſſuk ő orczáját.

II.

O En lelkem Teremtőd-ért, Mennyei Vő-legényedért, Es meg dicsőitőd-ért. Es meg-dicsőitőd-ért.

Eőltőzzél moſt gyáſz ruhában, Meny Pilátus Udvárában, Sirván könyvez magadban. Sirván könyvez magadban.

A' Ró-

A' Római pogány ſzólgák, Az ártatlan Jéſuſt foſztyák. Veſzſzőzik, 's oſtorozzák. Veſzſzőzik, s' oſtorozzák.

Nincs ſenki óltalmazója, Mellette nincs ſzó-ſzólója. Nincſen ſzánakodója. Nincſen ſzánakodoja.

Ah! ki gondolhatta vólna, Hogy az Iſtennek vállára. Valaha oſtor ſzálna. Valaha oſtor ſzálna.

Nézzed a' Mennyei Urat, A' kén miatt nem-is ſzólhat. Látod oſtorok alatt. Látod oſtorok alatt.

Kriſtus cſapáſa ſzamos vólt, őt-ezer, négy-ſzáz, negyven vólt. Es erre oka nem vólt. Es erre oka nem vólt.

A' lába talpától-fogva, Egéſség benne nem vala. Teteje-ig ſeb vala. Tetejé ig ſeb vala.

Nem vólt ſzine, ékeſsége, Orczájának tekintete. Kit meg nem tőrólhetne. Kit meg nem tőrólhetne.

En már többet nem ſzólhatok, Kőny-húllatáſſal áradok. Bóldog Aſzſzonnyal ſirok. Bóldog-Aſzſzonnyal ſirok.

QUINTA PARS.

I.

NEzd az Ur Kriſtus Szent teſte, ſok ſebekkel van terhelve. Szent vérével bé-feſtve. Szent vérével bé-feſtve.

De ezzel nem elégednek, Hivei a' Lucipernek. Uj kinokat ſzereznek. Uj kinokat ſzereznek.

Bárſony ruhát adtak reá, A' végre, hogy a' ki látná. Csúf Királynak tartaná. Csúf Királynak tartaná.

Kezében Nádat adának, Hogy már nincs orſzága annak. Mint pártos lázzaſztónak. Mint pártos lázzaſztónak.

Ottan tővis Koronával, Fajdalmas nagy gyalázattal. Koronázák nagy kinnal. Koronázzák nagy kínnál.

Az iſzſzonyú Koronába, Illy hallatlan találmányba. Hetven-két tővis vala. Hetven-két tővis vala.

Azt akkor fejében verék Szent orczáját meg-vérezék. Koponyáját meg-sérték. Koponyáját meg-sérték.

Ezt Pilátus nem formálta, Sőt más ember sem gondolta. Illy szokás nem-is vala, Illy szokas nem-is vala.

Ennek kegyetlen mestere, A' kevélyek Fejedelme. Vólt Pokol műhelyébe. Vót Pokol mű-helyébe.

De Urunknak nem-árthatott, Harmad-napra fel-támadott. Menyben koronáztatott. Menyben koronáztatott.

Ellenségét mind meg-győzte, Pokol táborát meg-verte Lucipert meg-kőtőzte. Lucipert meg-kőtőzte.

Pilátus Kristus inségét, Látván tővissel vert fejét. Sebes, beteges testét. Sebes, beteges testét.

Szánakodék, azt gondolá, Hogy-ha a' Sidóság látná. Békével bocsátaná. Békével bocsátaná.

De a' Papok gonoszsága, A' népet el-ámította. Mind halálig nem szánta. Mind halálig nem szánta.

Barrabást add ugy-mond nékünk, Ezt feszitsd-meg; hogy-ha vétünk. Vére maradgyon rajtunk. Vére maradgyon rajtunk.

A' Tolvajt meg-szabadittya, A' Nép; de Jésust halálra. Ottan szentenciázza. Ottan szentenciázza.

Pilátusnak nincs mentsége, Júdással vagyon győtrelme. Kénkőves feredőbe. Kén-kőves feredőbe.

II.

O Szűzek Szűz Királynéja, Urnak Szólgáló-Leánya. Isten Fiának Annya. Isten Fiának Annya.

Szemléld kit viznek halálra, A' magas Kálváriára. Mint Bárányt áldozatra. Mint bárányt áldozatra.

Imé vallán a kereszt-fa, A' Fején tővis Korona. Orczáján vér, és torha. Orczáján vér, és torha.

Ez-é az Istennek Fia? Ez-é az Embereknek Fia? Ez-é Sidók Királlya? Ez-é Sidók Királlya.

Ez-éa' kit Názáretben? Szűzen fogadtál méhedben, Es szültél Bethlehemben? és szültél Bethlehemben.

Nem

Nem ſzólhat a' kegyes Anya, Szivét éles tőr ſzagattya. Szent Fiát ugy jajgattya: Szent Fiát úgy jajgattya.

Péter ez é a' kit láttál, Tábor hegyén midőn vólnál? Rajta el-álmélkodál. Rajta el-álmélkodál.

Midőn vólna dicsőſségben, Hónál fejérb őltőzőtben. Orczája fényeſségben. Orczája fényeſségben.

Péter is halgat bánkodván, Mert vétkezet többet ſzólván Meſterét meg-tagadván, Meſterét meg-tagadván.

Nékünk-is jobb moſt halgatnunk, Urunk halálán bánkodnunk. Szent Annyával ſiratnunk. Sz. Annyával ſiratnunk.

Kriſtus tövis Koronád-ért, A' kopott bárſony ruhád-ért. Es a' roſz űres nád-ért. Es a' roſz űres nád-ért.

Add az élet Koronáját, Halhatatlanság ruháját. Tár-házad gazdagságát. Tár-házad gazdagságát.

SEXTA PARS.

I.

KI az Eget Nappal, Hóldal, A' bújdosó Plánétákkal. Tündöklő Cſillagokkal. Tündöklő Cſillagokkal.

Ki az erdőt ſzép zőld fákkal, A' Vőlgyeket forráſokkal Gyönyörű Madár-ſzókkal. Gyönyörű Madár ſzókkal.

Ki a' Földet virágokkal, Föld-gyomrát ezűſt, arannyal: Gyémántal, fű ſzerſzámmal, Gyémántal, fű-ſzerſzámmal.

Ki gyűmőlcſel a' kerteket, Szőlő-gerezdel hegyeket, Halakkal a' vizeket. Halakkal a' vizeket.

Ki az Embert okoſsággal, Madarakat ſzép tollakkal. Meg-ruház jó modgyával, Meg-ruház jó módgyával.

Ruháitúl meg-foſztatik, Keze, lába ſzegeztetik. Es fára függeſztetik. Es fára függeſztetik.

Im Anya-ſzűlt-mezitelen, Három órát a' kereſzten. Függ a' nagy vas-ſzegeken. Fugg a' nagy vas ſzegeken.

O én ſzerelmes Jéſuſom, Mely kemény ágyad ván látom: Rajtad a' nagy fajdalom. Rajtad a' nagy fajdalom.

Fejednek ſelyem vánkoſa, a' kemény tövis korona. O fájdalmak Férfia! O fajdalmak Férfia!

II.

KI ád vizet én fejemnek, Kőuy-húllatáſt ſzemeimnek. Hogy én-is keſeregjek. Hogy én-is keſeregjek.

Mert a' Világnak nagy Ura, Fűggeſztetett kereſzt-fára. Gyalázatos halálra. Gyalázatos halálra.

Im az Iſtennek Szűléje, Vagyon nagy keſerűségbe. Epeség tengerébe. Epeség tengerébe.

A' nap-is az ő orczáját, Bé-fedte világoſságát. Gyáſzollya Iſten Fiát. Gyáſzollya Iſten Fiát.

Főld oſzlopi meg-rendűltek, Kő-ſziklák meg-repedeztek. Sidókra nehezteltek. Sidókra nehezteltek.

Mert a' betegek orvosát. A' halottak támaſztóját. A' vakok gyógyitóját. A' vakok gyógyitójat.

Minek-utánna meg-verték, Pőkdőſték, vérbe keverték. Meg-feſzitvén, meg-őlték. Meg feſzitvén, meg-őlték.

Akkoron ketté-ſzakada, A' Templomnak Superláttya. Világ vólt nagy homályba, Világ vólt nagy homályba.

Az Angyalok is csúdálták. Urunk halálát hogy látták, 's Keſerveſſen ſiratták. 's Keſerveſſen ſiratták.

III.

O Háládatlan Sidoság, Mit véthetet az Igaſság. Az Iſteni méltoság! Az Iſteni méltóság!

Hogy hozzá illy kemény ſzivel, Lennél illy kegyetlenséggel. Oktalan dűhőſséggel. Oktalan dűhőſséggel.

Hogy nem csák meg-feſzitenéd, De boſzſzúval-is illetnéd. Halálakor nevetnéd. Halálakor nevetnéd.

Eő te éretted Faradót, Meg-veré mind az Országot. 's Téged meg-ſzabaditott. 's Téged meg-ſzabaditott.

A' Tenge-

A' Tengeren ſzáraz-lábbal, Altal-hozott gazdagsággal. Nagy rettentő cſudákkal. Nagy rettentő cſudákkal.

Te pedig ŏtet kŏtőzve, Pogány Pilátus kezébe. Adtad meg-feſzitéſre. Adtad meg-feſzitéſre.

Eő téged táplált Mannával, Kőből-forró jó itallal. Te pedig épes-borral. Te pedig épes-borral.

A' te ruhád meg nem kopott, Negyven eſztendeig tartott. Nem adott ſemmi gondot. Nem adott ſemmi gondot.

Te, ruhájától meg-foſztád, Merős mezitelen hagyád. Kereſzt-fára akaſztád. Kereſzt-fára akaſztád.

Eő, Királyi-Koronával, Becsűlled Uri-pompával. Földnek minden javával Földnek minden javával.

De te tővis-Koronával, Koronáztad gyalázattal. Csúfoltad űres Náddal. Csúfoltad űres Náddal.

Jaj azért néked Sidóság, Reád ſzál ſok nyomoruság. Szám-ki-vetés és rabság. Szám ki-vetés és rabság.

Nem leſz Orſzágod, 's Királyod, Oltárod, és áldózatod. Csak méltó gyalázatod. Csak méltó gyalázatod.

IV.

O Tőredelmes Szűz Anya, Kinek ſzivét búsúltába. Hegyes-tőr által-járta. Hegyes tőr által járta.

Engedd, moſt veled ſirhaſſunk, Szent Fiadon bánkodhaſſunk. Kőny-húllaſſal jajgaſſunk. Kőny-húllaſſal jajgaſſunk.

Kereſzt mellet veled legyűnk, Szent kínnyával meg-epedgyűnk. Sebével ſebeſedgyűnk. Sebével ſebeſedgyűnk.

Oldala ſebében lépjűnk, Vérével meg-réſzegűllyűnk. Szent ſzerelmével égjűnk. Szent ſzerelmével égjűnk.

Szent Kereſzte meg-őrizzen, Halála elevenitsen. Malaſztya űdvőzitten. Malaſztya űdvőzitsen.

Ur Jéſusnak Annya engedd, Midőn bűnős teſtem ſzenved. Lelkem éllyen te-veled. Lelkem éllyen te veled.

Dicſire-

Dicsíret az Ur Jésusnak, Meg-epedt Szűz Mariának: Tellyes Sz. Háromságnak. Tellyes Sz. Háromságnak. *Amen.*

MAS.

Nota: Angyaloknak Nagyságos Aszszonya. &c.

EZ Világnak szepséges tükőre, JESUS Kristus őrők dicsősége, Atya Isten véghetetlensége, Abrázattya, és nagy bölcsesége.

E' Világra jöve tanitani, Sok csudákat kezde cselekedni, Bűnősöket a' jora inteni, Mindeneket üdvősségre híni.

A' mi szükség mi üdvősségünkre, 's Kivántatik az őrők életre, Akarattyát mindennek hirdette, Példájának int követésére.

Igy szól Urunk Evangeliomban, Tanúllyatok tőlem jo-vóltomban. Példát adtam néktek minden jóban, Követsletek engem nyomdokimban.

Negyven-napig vala a' Pusztában, Böjtölt értünk nagy sanyarúságban, Sokat faradt ártatlanságában, Késértette Sátán torkosságban.

A' Kristusnak jó-cselekedete, Mint-egy tükőr nékünk Szent élete, Jóra-intő maga-viselése, Követése, 's jó példa-szerzése.

Mikor Urunk Ninivé Városát, El akará veszteni kő-falát Böjtöléssel enyhíték haragját, Es úgy vévék Istennek irgalmát.

Magdaléna Mesterét követvén, A' Pusztában méne nagy sietvén, Bűneiről Istent engesztelvén, Sok ideig szenvede, böjtölvén.

Mikor Isten Adámot teremté, Paradicsomban bé-helyhezteté, Ottan néki a' Böjtöt hirdeté, Tiltott almát szájában ne venné.

De hogy Adám Istennek hagyását, Altal-hágá ő parancsolattyát, A' halálra kötelezte magát, Reá-vévé Istennek haragját.

Mind fejen-ként Adámnak fiai, Vagyunk néki el-hagyot árvai, Szám-ki-vetett Eva maradéki, Sok bűn-alá vettetett népei.

Véle-őszve az almában őttünk, Isten ellen minnyájan vétkeztünk, Azért immár Istent engesztellyünk, Szenvedéssel bűnt meszsze kerűllyünk.

Keresz-

Kereſztségben tudgyuk mit fogadtunk, A' Sátánnak hogy ellene mondunk, Es teſt-ellen mindenben támadunk, Akaratya-ellen tuſakodunk.

Tartsuk-meg hát mi fogadáſinkat, Zabolázzuk mi kivánságinkat Kérvén azon ſzentséges Atyánkat, Igazgaſſa jóra ſzándékunkat.

Jéſus Kriſtus ki értünk ſzenvedtél, Mi példánkra negyvennap bőjtöltél, Es haſznunkra mindent cſelekedtél, Szent életre minket úgy intettél.

Kérünk téged halgaſs-meg moſt minket, Vegyed kozzád mi könyörgésünket: Tölts-bé nékünk ebben kérésünket, Veled Menyben rendellyed helyünket.

Dicſirteſsék az Atya Ur Iſten, Véle eggyütt a' Fiú Ur Iſten, Egyetemben Szent Lélek Ur Iſten, Szent Háromság egy bizony Ur Iſten. *Amen.*

MAS.

Nota: A' Pünkőſtnek jeles napján, &c.

CSudálatos nagy bölcſeség, Hogy Iſten az Embereken, Könyörüle bünösökön. Dicſiret Iſtennek.

Mert orvoſságot kéſzite, Kivel az ember élhetne, Es magában el-ne veſzne. Dicſiret Iſtennek.

Fiát az Iſten válaſztá, Szerelméből értünk adá, Közinkbe ötet bocsátá. Dicſiret Iſtennek.

Végezé ezt az Ur Iſten, Fiát hogy Emberi-teſtben, Eöltöztetné mint fegyverben. Dicſiret Iſtennek.

Kezes lévén Emberek ért, Eő tenne elégséges bért: Embereknek váltságá ért. Dicſiret Iſtennek.

Hogy mindent meg-újítana, Es mindent helyére hozna, Kit Adám meg-rontott vala. Dicſiret Iſtennek.

Bajt vína törvényátkával, Bűnnel, és a' kárhozattal, Iſtennek nagy haragjával. Dicſiret Iſtennek.

Értünk halált, 's kint ízenvede, Törvénynek átkát' megtörte, Haragtól minket meg-mente. Dicsíret Istennek.

Annyira meg-kínoztaték, Epp semmi benne nem tetízék: Mert Szent teste meg-töreték. Dicsíret Istennek.

Meg-verék, és meg-szaggaták, Meg pökdösék, és csúfolák, Es szörnyen meg-ostorozák. Dicsíret Istennek.

E' Világ bűnei Sóldgya, Mint a' vizeknek sóksága, Az ő fejére borúla. Dicsíret Istennek.

Nem vólt ábrázat ő rajta, Mind vér taglásnak miatta, Fetreng a' sok nyavalyába. Dicsíret Istennek.

Hatalma már az ördögnek, Nincsen mi-rajtunk a' bűnnek, Pokolnak, és kárhozatnak. Dicsíret Istennek.

Az Istennek békeségben, Mi Atyánknak szerelmében, Vagyunk immár jó kedvében. Dicsíret Istennek.

Keserves kinnya Krisztusnak, Lőn el-rontása Pokolnak, Bűnnek, és örök halálnak. Dicsíret Istennek.

Az ő halála s' ereje, Immár el-hatott lelkünkre, Diadalmunk hogy igy lenne. Dicsíret Istennek.

Fel-támadása Krisztusnak, Eleztése lőn hóltaknak, Szabadsága minnyájunknak. Dicsíret Istennek.

Mert meg-hozá életünket, Es meg-igazita minket, Hogy fel-támaszta lelkünket. Dicsíret Istennek.

Bizonnyal immár Krisztusban, Fel-támadunk mi Urunkban, Uralkodunk országában. Dicsíret Istennek.

Dicsíret Atya Istennek, Dicsíret Fiú Istennek, Dicsíret a' Szent Léleknek, Egy bizony Istennek. *Amen.*

MAS.

OH Egeknek fényessége, Dicsőségnek ékessége, édes napom tündöklése, Jaj imé mely homályban méne.

Oh drágalátos szép gyémánt, Ki vagy az én szivem-aránt, Jaj a' Sidó veled mint bánt, Téged a' koporsóban hánt.

Ok szent-

Oh ſzentséges édes kezek, Mellyek érettem ſzenvedtek, O drágalátos mély ſebek, Szent vérével földet feſtnek.

O ti magos kék fellegek, Moſtan igen könyvezzetek, Szép Cſillagok fényeſségtek, Homályban bé-rekeſzſzétek.

Oh ti nagy magos kő-ſziklák, Repedezzetek, 's termő-fák, Szomorkodgyék a' vigaság, Imé meg-hólt az igaſság.

Oh Menybéli Szent Angyalok, Koporsóhoz járúllyatok, Kérlek moſtan ſiráſsátok, Imé meg-holt ti Uratok.

Oh felséges Atya Iſten, Ki lakozol magas Menyben: Szent fiadra tekints itten, Mely kint ſzenved keſerveſen.

Bűneimnek undokságát, Moſſa el minden rutságát, Szent Fiadnak ezért kínnyát, Vegyed vére ki-ontását.

Dicſíret légyen Atyának, Ertűnk ſzenvedett Kriſtuſnak, Sz. Lélek Vigaſztalónknak, A' dicső Sz. Háromságnak. *Amen.*

MAS SZEP ENEK.

Nota: Szörnyű halál, imé holl áll, &c.

JOſeph, Jóſeph, hol vagy Jóſeph? hol téged én kereſſelek: Nagy hegyeken, és völgyeken, el-mégyek hogy meg-lellyelek.

Jeſus, Jeſus, hol vagy Jeſus, hol téged én veſztettelek: Mely tengeren, vagy ſzak téren, jaj nékem hol kereſſelek.

Joſeph Atyád, ſsived Anyád, mely hirtelenűl el-hágyád; Orſzágodat, és házadat: halálra vetvén magadat.

Jéſus Egek Ura, 's Földnek rettenetes birója: Meg-rettenrél, hogy el-mentél, Pokolnak meg-rontója.

Benned bízott Jácob, 's hízott; oh Jóſeph viſzſza-térűly: Meghal Atyád, meg-hal Anyád, ő-tőllők hát el-ne kerűly.

Világ kincſe, Jéſus élſz-é? Vagy még kereſzt-fán ſzáradol: Szálly le hozzánk, pirúly orczánk, Hogy értünk ott ſzomjúhozol.

Talám vadtól, vagy Farkaſtól el-ſzaggattatott a' teſted: Vajha tudnám! már nem várnam ő Jóſeph a' te életed.

Kebelemben, vagy mellyemben ereſzſzed drága fejedet: Ne igya-meg, ne ſzopja-meg, akar-ki piros véredet.

Cſepegetett ruhád ijeſzt, jaj bizony a' te véred ez: Olly piros vólt, mikor ki-folyt, el-rejhetetlen dolog ez.

A' mely Dárda által-járta cſontodot, és óldaladot: Oh Jeſuſom, ugyan azon, hadd járja én óldalomot.

Hát meg-hóltál, hogy jó vóltál, oh Jéſus Világ tükőre: Veled járok, 's veled halok, nem élek eſztendőre.

Jaj mit kéſel, hogy nem jőſz-el, cſak rám erezd kinaidat: Hogy el-vegyem, én ſzenvedgyem, minden-féle bánatidat,

Im ſzivemben, vagy lelkemben halálod után ſirtáſok: Ott temetlek Jóſeph, 's téſzlek, hogy meg ne tudhaſsák máſok.

Szivem lobog, vermet vájok, koporsót bennem faragok: Nálam lakjál, ſzép virág-ſzál, mert éppen már tiéd vagyok.

Szeretettel hogy táplállyunk, noha mi magunk koplalunk, Minden munkát, forditunk rád, nállad hogy kedvet találunk.

Oh Jeſuſunk, oh Iſtenünk, nagy haragot érdemlettünk: Hogy véredet, és erődet, Sidók ki-ſzopták érettünk.

De bocsásd meg, és halgaſd-meg, ſiralmas óhajtáſinkat: Hogy haſznállyon, és meg-áldgyon, Szent halálod minnyajunkat. *Amen.*

HYMNUS.

Nota: Jeſus Szent ſzivek arannya, &c.

AUdi benigne Conditor, Noſtras preces cum fletibus; In hoc Sacro jejunio Fuſas quadragenario.

Scrutator alme conditor, Infirma tu ſcis virium: Ad te reverſis exhibe Remiſſionis gratiam.

Multùm quidem peccavimus, Sed parce confitentibus: Ad laudem tui nominis, Confer medelam langvidis.

Sic corpus extra conteri, Dona per abſtinentiam, Jejunet ut mens ſobria, à labe prorſus criminum.

Præſta beata Trinitas, Concede ſimplex unitas, Ut fructuoſa ſint tuis Jejuniorum munera. Amen.

Audi

Audi benigne conditor. Nota eadem.

HAlgaſs-meg minket Ur Iſten, Keſerves kőnyőrgésűnkben;
E' Szentséges ſzenvedésben, Negyven napi bőjtőlésben.
Te látod Uram ſzivűnket, Tudod erőtlenségűnket, Adgyad te-hozzád térőknek, Bocsánattyát bűneinknek.
Sokkal Uram meg-bántottunk, De légy kegyelmes mi nékűnk, Es lelkűnkbē orvoſságunk, Hogy mi ſziből bőjtőlheſsűnk.
Ur Iſten engedgyed kérűnk, Kik teſtűnken moſt bőjtőlűnk, Hogy lelkűnkben orvendezzűnk, Minden bűnt távúl kerűllyűnk.
Engedd meg ezt Szent Ur Iſten, Szent Fiaddal egyetemben, Hogy haſznos légyen mi nékűnk, Az mi teſti ſzenvedésűnk. Amen.

SEPTEM DOLORES B. MARIÆ VIRGINIS.

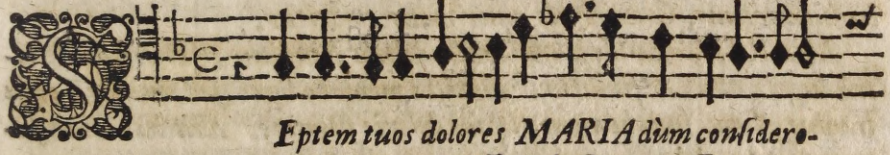

Eptem tuos dolores MARIA dùm conſidero.
Annæ gemit ſenectus, & Simeon affligitur,

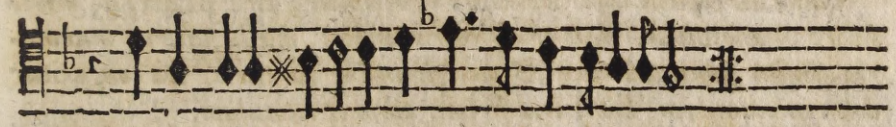

tecum pati labores, tecum mori deſidero.
Doloris enſe pectus quando tibi transfigitur.

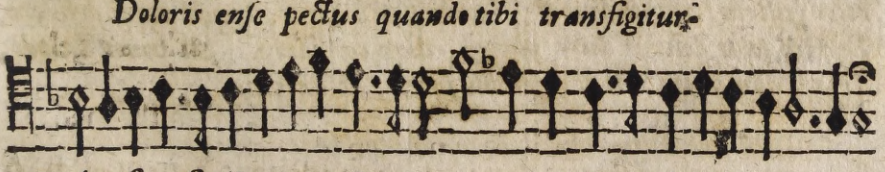

Age fac, ſimili gladio feriar; Age, quis tuus eſt dolor experiar.

Fugis MARIA, prolis onusta charo pondere; Et luminare Solis de nocte vis abscondere. Ægyptus est asyli Locus tuis amoribus: Juxta fluenta Nili, Liquescis in doloribus. Dolor his lacrymis meus elicitur, meus his lacrymis amor afficitur.

In Patris esse rebus cùm nesciebas Filium; Visa es tribus diebus pallere sicut lilium. Clamans per angiportus, Fili! replebas æthera: dictura plùs, obortus dolor præmebat cætera. Tibi condoleo, tibi compatior, tibi collachrymo, nec adhuc satior.

En fert trabale lignum, flagrisq; JESUS icitur. O Mater! ecce signum, Cui porro contradicitur. Eheu! Crucem ferenti Corpus pluit cruoribus; Et Cor tibi Parenti submergitur doloribus. Plue sangvineis lachrymis anima: Age me dolor, ô dolor excanima.

Calvaria est amoris, & est doloris vinea; Sunt præla vinitoris Clavi, corona spinea. Dum fixus est JESUS, Crucisq; calcat torculum; Amor dolore læsus premit Mariæ corculum. Mihi crux, amor, & dolor hinc oritur, Crucifixus amor meus emoritur.

MARIA, quando petra Sensu doloris scinditur, Diesq; nocte tetrâ luget; tibi Cor finditur. Depôsta membra ligno, sed membra cassa lumine, foves sinu benigno, lavas doloris flumine. Abit has etiam super excuvias dolor, ac animus meus in pluvias.

Cùm Filio sepulto lapis sepulchro advolvitur; Tibi MARIA, multo dolore vita solvitur. Sedens ad antra tumbæ, mœsti susurro murmuris, instar gemis columbæ, & plangis instar turturis. Ita congeritur dolor in cumulum; Facis è lachrimis tibimet tumulum.

O Mater! ut dolorum per hanc amaritudinem; Cœlestium bonorum gustem svavitudinem; Tecum pati labores, tecum mori desidero, Septem tuos dolores dum plango, dùm considero. Sit honor Triadi, Triadi canimus: Sit ei dolor hic sacer, ac animus.

MAS.

Nota: *Infinitæ bonitatis, &c.*

SZűz-által jött e' Világra, Ki vérével Menyországra, Utat nyitott a' boldogságra, Kereszten meg-hólt, mellyen hetet szólt, Az első e' vólt, hogy bűnök nem vólt; Kik miatt testén vértől esett sok fólt.

Attyát mivel azon kéri, Hóhérinak piros véri, Bűnöknek légyen váltó béri, Tudatlan tötték, hogy őt meg-ölték, Oszlophoz kötték, kinnyát szerzették, Hogy Urok légyen eszekbe nem vötték.

Lásd a' második szózattya, A' nagy bűnöst meg-halgattya, 's Paradicsomba jutattya, Ma veled leszek, mondván: jól tészek, őrömid készek néked, nagy részek, Menyben; mert rólad minden bűnt el-vészek.

Véres fejét Szent vállára, Hajtván tekint Szent Annyára, 's kedvesebbik Tanitványára, Harmadszor hadgya, szavát fogadgya, Annyának adgya, Szent Annyát, 's mondgya: Hogy eggyűt légyen véle, 's el ne hadgya.

Erts-meg negyedszer, mint várja, Attyát kiáltván hogy zárja El nagy kinnyát, mely testét járja, Sidók káromlyák, s'aval csufollyák, Most hija, mondgyák: Illyést, meg-láttyák, Hogy kinnyaitól, ha meg-szabadittyák.

Rettenetes szomjusága, De nem bornak kivánsága, Hogy tisztúllyon bűnök rútsága, Azért innya kér, testéből foly vér, Mely mi reánk tér, Attyáig fel-ér, Hogy bűneinkért ő légyen elég Bér.

Ez a' hatodik szólása, Kereszttől hogy ki-bocsássa, Lelkét: 's légyen már ki-mulása, Vegye hozzája, tekincsen rája, Vólt sok múnkája, meg-epedt szája, Oldalán sebet tött vitéz kopiája.

Győzedelmes halála lött, Testen, őrdőgön erőt vött;

Végre

Végre mindenekben véget tőtt, Nem kímíllette, vérét tőltőtte, Mind ki-őntőtte, vétkét el-vőtte; Világnak: kiért életét le-tőtte.

Itt vagyon hât bő váltsága, Eletednek ſzabadsága, Itt romlott-el, lelked rabsága, Meg-ſzabaditott, útra inditott, Mellyet meg-nyitott, meg-is tanitott, Mint kellyen járnod, ugy leſz ajtód nyitod.

Nézd azon váltságod árra, Itt tétetett az öltárra, Járúly lelki ſzemeddel arra; Szűz Fia teſte, ki fel kereſte, Eleted leſte, vérével feſte, Kereſzten midőn érted lőn el-eſte.

Aldot légy drágalátos teſt, Ki, halálnak vetettél leſt, Midőn piros véred főldet feſt, Azon Iſten vagy, itt hatalmad nagy, Minket el ne hadgy, sőt Malaſztot adgy, Te hiveiddel, mind végig itt maradgy. Amen.

Nota: *Al preces noſtras. &c.*

KŐnyőrgésűnkre kegyes fűleidet, Hajts-le Ur Iſten, 's nyisd-meg az Egeket, Es kegyelmeſſen fogadd kérésűnket, Dicſíretűnket.

Nézz kegyelmeſen reánk Szent Székedből, Tiſzta kedvedből tekincs alá Menyből, Es világoddal vigy-ki ſetétségből, E' nagy inségből.

Fojts-meg vétkűnket te nagy jó véltodból, Moſd-el bűnűnket Irgalmaſságodból: Bűnben lévőket, emelly kegyeſſen-fel, Szent kezeiddel.

Chriſtus jó világ, jóság, és igaſság, Es a' Mennyei vigaság, bóldogság, Ki életűnkért egyedűl lől váltság, Szent irgalmaſsag.

Olts-belénk kérlek, Szent ſzeretetedet, Őnts-bé elménkben a' te Szent Hitedet, Egi világgal táplállyad népedet, Te hiveidet.

Engedgy mi-nékűnk bővséges kőny hulláſt, Bőjtőlésűnkben

ben vétkünktől távozáſt, Szent ſzerelmedből igazán ujuláſt, Végig meg maradáſt.

Távúl mi tőllünk légyen az ellenség, Ugy mint Iſtentől rontatott dühőſség, De jelen légyen Szent Lélek Iſtenség, Menybéli dicsőſség.

Dicsőſség légyen néked Atya Iſten, Tiſzteſség néked áldott Fiú Iſten, Es mind ezekkel, Szent lélek Ur Iſten, Mind örökké, Amen.

M A S.

Nota: *Patris ſapientia. &c.*

EMlekezzünk mi hivek Urunknak haláláról, Erettünk lőtt kinnyárol, kinnya kőzt hét ſzaváról, A' mi idvőſségünkről, és a' mi váltságunkról, Es legyünk bizonyoſok Chriſtus Emberségéről.

Első ſzava: Bocsáſd-meg Atyám nékik vétkeket, Mert ha tudnák ki vólnék, nem kinóznák teſtemet, Sőt dicsőſség Királlyát tiſztelnének engemet, De igy kell ennek lenni, hogy meg-tartſam hiveidet.

Máſod ſzavában Urunk ſzóllitá ő Szent Annyát, Hogy mint Fiát ſzeretné, Szent János Tanitványát, Tanitvány-is Szent Annyát tartaná úgy mint Annyát, Anya-ſzent-egyházáról mutatna nagy ſzép példát.

Harmad ſzava Urunknak lőn a' bűnős Tolvajhoz, Mondván: Paradicſomban velem jőſz ma Atyámhoz: Igy léſz dolgok mindennek, kik futnak irgalmamhoz, Mert ez én áldozatom mindennek kegyelmet hoz.

Negyed ſzavában Urunk kegyeſſen ſzomjuhozza, Megtérését mindennek, mert Szent érdeme hozza, Emberi-Nem romlását felette ſzánakozza, Mond: Szomjuhozom Atyám, mert akaratod hozza.

Ötöd ſzavával urunk, mentől nagyobb kínnyában, Kiál-

tá ő Szent Attyát, rettenetes ſzózatban: Iſtenem, én Iſtenem, miért hagyál el kínomban; Nékünk is példát hagya hogy hidgyünk Szent Attyában.

Hatod ſzavában Urunk, monda: El-végeſztetett, Atyámnak Décrétoma, a' mint el rendeltetett, Szent irásban felőlem a' mint fel-jegyeztetett, Emberi-Nem váltsága tőllem végbenvitetett.

Heted ſzavában Urunk ſzép cſendes elméjében, Ő Szent Lelkét ajánlá Szent Attyának kezében; Mondván: Atyám lelkemet le-téſzem Szent kezedben. Mert tudom hogy Szent teſtem, nem rothad meg a' földben.

Illyen ſzép hét igiket minden jónak kút-feje, Chriſtus Urunk kínnya kőzt, kereſzt-fáról beſzélle, Engedd azért mi Urunk, hogy Szent dicsőſségedre, A' Szentséges igiket hidgyük, idvőſségünkre. Amen.

MAS SZEP ENEK.

Nota: Hálá-adáſunkban &c.

HAtalmas Mennyei Királyi Székemből, Az én Szent Atyámnak kedves tetczéséből, Es a' Szent Léleknek eggyes értelméből, e' világra jőttem búzgó ſzerelemből.

E' ſzéles Világnak adó-fizetője, Hogy lennék: 's Atyámnál, békeſség ſzerzője, E' végre ſzállottam Menyégből a' földre, Szent Atyámnak tellyék mindenekben kedve.

Engedelmes vóltam az én Szent Atyámnak, Holott iráſok-is tartyák Profétáknak, Hogy el-vegyem bűnét e' ſzéles Világnak, Meg-rontſam hatalmát halálnak, 's pokolnak.

A' Jerusálemben tudgyátok fel-mentem, Es az O Törvényért új Törvént ſzerzettem, Gethtſemani kertben a' fogságban eſten, A' hóhér Sidóktól kőtőzve vitettem.

Vallyon Caipháshoz ki vétkéért vittek, Ottan csúff ruhában

hában kiért öltöztettek, Mint egy gonosz-tévőt kötözve viseltek, Nem szenvedtem másért, hanem érettetek.

A' Fő-Pap házában én meg-kötöztettem, Mind arczúl, 's mind nyakon gyakran verettettem, Sok undók pökdöséſt, és nagy veréſt tűrtem, Sokféle oſtornak fájdalmát ſzenvedtem.

Tővisből énnékem Koronát csináltak, Es csúfolván engem, térdet hajtottanak, Bársony ruhában-is meg-jáczodoztattak, Es igy minden helyen gyaláztak, 's csúfoltak.

Nehéz kereſztemet vállamon viſeltem, Reá karjaimat elki-terjeſztettem. Kegyetlen ſzegekkel arra ſzegeſztettem, Lábaimmal eggyűtt, érted igy ſzenvedtem.

Mikor ſzomjuhoztam érted, mérget ittam, A' magas Kereſzt-fán halállal bajt víttam, Tulajdon magamat te éretted adtam, Országot te-néked halállal váltottam.

Olly nagy drága kincſet néked vásárlottam, Menyország kapuját néked meg nyitottam, Az örök életre útat igy mutattam, Végezetre lelkem éretted ki-adtam.

Illy nagy ſzeretetett mutattam hozzátok, Jertek hát már velem, Országom birjátok, El-kéſzűlt Menyegben fényes Koronátok, Szent, Szent, Szent, az Egekben, mindenkor mondgyátok.

Dicſiret, dicsőſség a' JESUS Chriſtuſnak, Szent Lélekkel eggyűtt az ő Szent Attyának, Bóldog Szent Annyának a' Szűz Mariának, Dicſiret, dicsőſség a' JESUS Chriſtuſnak. Amen.

M A S.

Populе meus? Nota: Joſeph, Joſeph, &c.

EN Nemzetem Sidó népem. Te ellened mit vétettem? Hogy tőled halált ſzenvedtem, Felely meg immár énnékem.

En tégedet Ægyiptusból, Ki-hoztalak nagy rabságból: Te engem kedves hazámból, Ki-vetél a' Szent Városból.

En Nemzetem Sidó népem, &c. *ut ſupra.*

Ægyiptusból ki-mentedben, Nyiláſt tőttem a' tengerben: Te mellyemet meg-nyitottad, Láncsáddal vérem ontottad.

A' Puſztában itattalak, Es Mannával tápláltalak: Engem epével itattál, Mérges eczettel kináltál.

En Nemzetem Sidó népem, &c.

Veled ſzép fényes oſzlopban, Jártam, és hires homályban: Te-is én előttem jártál, De meg-kőtőzve hordoztál.

Ellenségedet meg-vertem, A' Kánáneuſt el-űztem: Te engem oſtorral vertél, Es talpig vérben kevertél.

En Nemzetem Sidó népem, &c.

Kánáneuſt meg foſztottam, Orſzágát kezedben adtam: Te pedig náddal tiſzteltél, Heródeſſel meg-vetettél.

En téged nagy méltóságra, Fel-vittelek Királyságra: Te tőviſſel koronáztál, Csúfos bárſonnyal ruháztál.

En nemzetem Sidó népem, &c.

Téged Chanaán földére, Vitettelek Mézes helyre: Te Kálvária hegyére, Vittél minden ſzenvedéſre.

En Szőlőmben plántáltalak, Esővel harmatoztalak: Te roſz gyümölcsöt termettél, Latrok közé feſzitettél.

Egig fel-magaſztaltalak, Bőcsűlettel tartottalak: Te a' földig meg-aláztál, Gyalázattal rágalmaztál.

En Nemzetem, Sidó népem, Többet mit cſelekedhettem: Te ellened mit vétettem, Felely-meg moſtan énnékem.

Ne eſsél még-is kétségben, Csak légy buzgó meg-téréſben: Könyvezz, és térj Iſtenedhez, Hozzám te Idvezitődhöz.

Akarlak idveziteni, Bűnődet meg-bocsátani, Fiamnak-is bé-fogadni, Csak ne kéſsél hozzám térni.

Confiteor. Nota: *Salve mundi ſalutare, &c.*

GYónom az élő Atyának, Mindenkor Szűz Mariának, Koreſztelő Szent Jánoſnak, Szent Péter, 's Pál Apoſtolnak. Iſtennek minden Szentinek vallom magamot bűnőſnek.

En vagyok a' ki a' sárban, Arczal eſtem rút mocsárban, Es ba-

Es baromi ábrázatban, Gyönyörkodvén a' rutságban. Istennek minden Szentinek vallom magamat bűnősnek.

Nincsen-is rútabb nálamnál, Bűdősebb vagyok ganéjnál, Utállatosb a' kigyónál, Csúszó mászó állatoknál. Istennek &c.

De a' mi leg-nagyobb vétkem, Christusomat meg-vetettem, Meg-pökdősvén arczúl vertem Csúfolván meg-is nevettem. Istennek &c,

Ruháit rólla le vontam, Mert a' szegényt nem ruháztam, Százszor el-űztem, nem szántam, De ezerszer már meg-bántam. Istennek &c.

Eletemnek rútságával, Mint hohér ő dárdájával, Ur Jesusom óldalával, Bántam, és Szent orczájával. Istennek &c.

Irigységnek szegeivel, Lábait két kezeivel, Keresztfára fel-szegesztem, Sidó Királynak neveztem. Istennek &c.

Az én telhetetlenségem, Lőtt énnékem ellenségem: Gonosz nyelvem káromlása, Christus Jesusnak halála. Istennek.

Nyila dűhős haragomnak, Drága testét Ur Jesusnak, Megszaggatta: jaj magamnak! Hogy ezt tőttem Orvosomnak. Isten:

Oh Jesusom mit miveltél, Hogy hegyre Keresztet vittél? Mindent értem cselekettél, Hogy engem idvezithetnél. Isten:

Szánom bánom sok bűnömet, Orvosra biztam sebemet, Kérem csak Üdvözitőmet, Adgya-meg egésségemet. Istennek minden Szentinek vallom magamat bűnősnek. Amen.

MAS SZEP ENEK

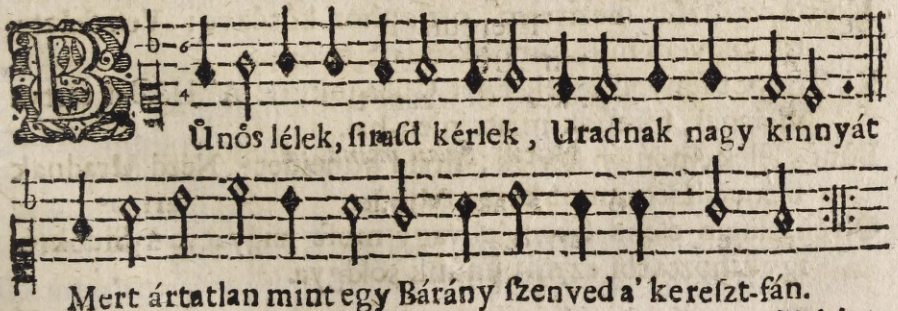

Tekincs kérlek, Szent ſebekre, édes Teremtődnek: Mellyet ſzenved, hogy lelkedet adgya idveſségnek.
Siránkozik bűneinkért, és ugy moſogattya: Rútságinkat, mocskainkat, vérrel tiſztogattya.
Bűnéinkert oſtorozzák az ártatlan Bárányt: Tővisſekkel koronázzák, 's kínozzák egy-aránt.
Arczúl verik bűneinkért, pőkdőſik orczáját: Irgalmatlanúl csúfollyak, ſzaggattyák Szent hajját.
Kegyes Jeſuſt, mint egy báránt, úczákon hurczollyák: Kaiáſtól Pilátushoz kőtőzve hordozzák.
Te Szent Atya, Szent Fiadat vérbe bé-keverve: Tekincs kérlek Magzatodat Latrok kőzt feſzitve.
Indúlly kérlek bűnős lelkem, ſzánnyad Szent Uradat: Keſervefen bűneidért ſiraſſad magadat.
Oh te egek erőſsége, ſzivűnk gyenge méze: A' Cſillagok fényeſsége, el-vagyon felejtve.
Oh te világ nagy őrőme, lelkűnk cſendeſsége: Angyaloknak ékeſsége, mint huznak kereſztre.
Főld, Tenger, Egek ſirjatok, ſzenved moſt Uratok: Ti Cſillagok zokogjatok, kinnyait ſzánnyátok.
A' Látrok kőzt mint kínlódik Világ ſzabadsága: Veſzſzőkkel oſtoroztatik Egeknek Csáſzára.
Ki a' Főldet gyűmőlcsőkkel, drága termő fákkal: Bé-fedi ſzép virágokkal, zőldellő ágakkal.
Moſt Anya-ſzűlt mezitelen, oſzlophoz kőtőzve: Veſzſzőztetik kegyetlenűl, bűnűnk miatt nyőgve.
Ki a' Napot fényeſséggel, Eget Cſillagokkal: A' Hóldat tartya világgal, bűnűnk miatt meg-hal.
Bűnős lélek, indúlly kérlek, ſiraſd bűneidet; Nézd Uradnak ſzenvedését, mint keres tégedet.
Oh én lelkem cſendeſsége, el vagy moſt hagyatva: Sidóktól igy kinoztatol az mi bűnűnk sóldgya.

Oh én

Oh én keſerves ſzemeim ezt nézvén ſirjatok: Mert kereſzt fán fel-függeſztve, ſzegezve Uratok.
Kegyes JESUS, légy kegyelmes nékem bűneimért: Ki a' magas Szent kereſzt fán, öntözél értem vért.
Bűneimért ugy ne fizeſs a' mint érdemlettem: Gonoſz cſelekedetimet; bocsáſd-meg énnékem.

MAS.

Nota: *Infinitæ Bonitatis, &c.*

JAj mit látok, 's mit ſzemlélek, Mikor kereſzt-fára nézek, Meg-feſzült drága Jeſuſomra: O könyvez ſzemem, ſir az én ſzivem, Bánkodik lelkem, nincs ſemmi kedvem, Szomoruságtól mert nem ſzólhat nyelvem.

Vallyon 's kérlek ki nem ſirna, Téged Jeſus ki nem ſzánna, Illy keſerves, illy rút kínokért? Bizony kemény ſzű, vad terméſzetű, Ha ſzive rajtad, ſirva nem fakad, Oh ſzép meg-Váltóm, kinok kőzt mint lankad!

Menyorſzágnak nagy Királlya, Szenteknek ſzép Koronáája, Egy rút kereſztre ſzegeſztetik: Az egéſz teſted, el-fogta véred, El-ájúl ſzived, jaj nincſen ſzined, Rútúl változott ſzép ékes Személlyed.

Dicsőſséges gyenge Kezed, Mely fundálta az Egeket, Jaj, kereſzt-fára ſzegeſztetett: Szentséges lábak, kik bűnt tapodnak, Im egy kereſztre, vannak ſzegezve, Kemény ſzegekkel rútúl által verve.

Hol Felséged, hol Nagyságod? Hová lőtt ſzép ábrázatod? Oh lám mely véres az óldalod: Ki nem ſiratna, 's téged nem ſzánna? Te Szent teſtedet, ékes Szinedet, Eppen bé-fogta a' vér Szent Fejedet.

Oh Királyoknak Királlya, Oh Iſtennek ſzép Báránnya, Oh ártatlan édes Jeſuſom! Mit cſelekedtél, kinek vétettél?

Hogy

Hogy kereſzt-fára, illy rút halálra, Sentenciázták mindenek láttára.

En vagyok Uram, én vagyok, A' kinek bűnei nagyok, Bűntelen vagy; te nem vétettél: Oh miért értem, a' ki bűnt tőttem, Téged kinoznak, és oſtoroznak, Edes Jeſuſom ártatlan vondoznák?

Allyon-elé a' ki látott, Illyen Törvént; a' ki hallott, Illy hamis, illy rút ſentenciát: Szolgák vétkeznek, Királyt bűntetnek, Bűnös el-téved, az Ura ſzenved, Kereſztre mégyen Iſten, Ember érted.

Oh kereſztyén igáz lelkek, Kereſzt-fára tekincſetek, Megfeſzült drága Jeſuſomra: Mondgyátok kérlek, ha ki köztetek, Illy dolgot látott, illy cſudát hallott, Minémű moſtan a' kereſzt fán látczott.

Itt igaz életnek Ura, Itiltetik az halálra, Bűntelen ſzenved bűnősökért: Az Ige halgat, az Iſten jajgat, A' Virág hervad, a' zöld-ág fonnyad, Halandóvá lőtt az Iſten miattad.

Ki az égtől tiſzteltetik, Angyaloktól imádtatik, A' bűnősöktől cſufoltatik: Kit az Orſzágok, félnek: a' latrok, Nevetni merik, 's azt arczúl-verik, Pökdöſik Iſtent, 's vérében keverik.

Menynek, és földnek Királlyát, Cſak tőviſſel koronázzák, Minden czimeri cſak vas ſzegek: A' hegyes kopja, Királyi pálcza, Két lator között, vérben öltözött, Sidók Királlya vért bőven öntözött.

A' ki ruház minnyájunkat, Ekeſiti virágokat, Mezitelenül feſzittetik: Ki kincſet adgya, nincſen ruhája, Bárſony Paláſtya, néki ſzálláſa: Leg-jobb jóſzága tövis Koronája.

Oh boldogságom kút feje, Oh én lelkem, 's ſzemem fénye, Oh JESUS ſzivem egy örőme: Ki kénſzeritett erre tégedet, Hogy bűneimért, 's ſzegény lelkemért, Rút halált ſzenvedgy érettem ſzegényért.

Halá-

Halálodnak kegyes vóltát, Minden véred ki-ontását, Nincs olly ember, ki, meg-ſzólgálná: Ha életemet, 's minden véremet, Néked áldoznám, 's lelkemet adnám: Szeretedet meg nem ſzólgálhatnám.

Vaj-ha drága kereſzt-fádhoz, Magdolnával lábaidhoz; Borulhatnék édes Jeſuſom: Szemem kőnyvével, mint-egy kenettel, Lábaid kenném, és ôlelgetném, Haj-ſzálaimmal csókolván tôrôlném.

Oh kereſzt hegyes tôviſſek, Emberekért fel-vőtt ſzegek, Oh piros ſebek, oh ſzép JESUS: Ah tekincs reám, Mennyei Mannám, Szivem el-bádgyatt, nyelvem nem ſzólhat, Szerelmed miatt már halálig óhajt. Amen.

Hymnus de S. Cruce pro Dominica Paſſionis.

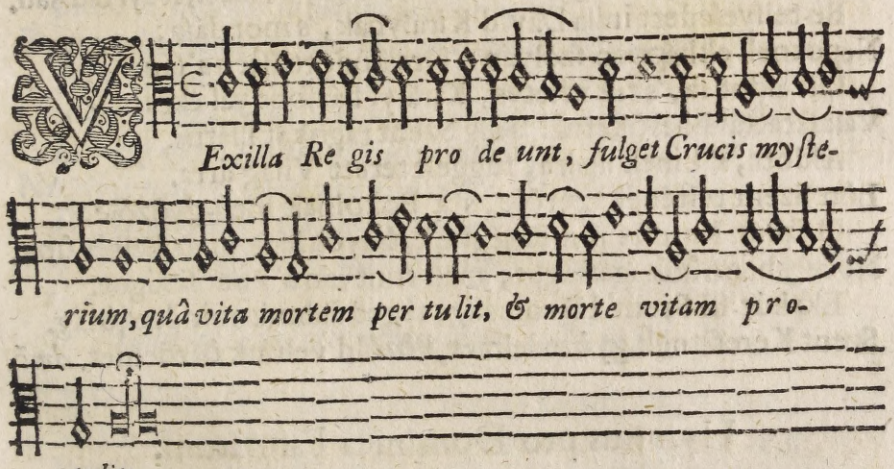

Quæ vulnerata lancea mucrone diro, criminum
Ut nos lavaret ſordibus, manavit undâ, & ſangvine.
Impleta ſunt, quæ concinit, David fideli carmine.
Dicendo Nationibus: regnavit à ligno DEUS.

Arbor decora, & fulgida, ornata Regis purpurâ,
Electa digno ſtipite tam ſancta membra tangere.
Beata, cujus brachijs pretium pependit ſæculi.
Statera facta corporis, tulitq; prædam tartari.
O Crux ave ſpes unica! hoc Paſſionis tempore,
Pijs adauge gratiam, reisq; dele crimina.
Te fons ſalutis Trinitas, collaudet omnis ſpiritus,
Quibus Crucis victoriam largiris, adde præmium. Amen.

Vexilla Regis. Nota eadem.

KIrályi Záſzlók lobognak, fénlik titka Kereſzt-fának;
Kinn az élet meg-őletett, 's halálával életet nyert.
Kit meg-ſebeſitett vala a' bűnnek éles dárdája,
Lelkünk ſzennyét hogy le-moſnád, vérrel, 's vizzel, folyt óldalad.
Bé-tellyeſedett iráſa Dávid Királynak, 's mondáſa:
Népeknek ekképpen ſzólván: Uralkodott Iſten a' fán.
Oh áldot fa, 's tekintetes, Királyi bárſonnyal ékes:
Válaſztattál bőcsültetni. 's illy Szent tagokat illetni.
Aldott, a' kinek ágára, függeſztetett Világ árra.
Lőn Szent teſtének mérője, s' a' Pokolnak meg-győzője.
O ſzent Kereſzt reménségünk, üdvöz légy mi békeſségünk,
Nevely bennünk igaſságot, meg-rontván a' gonoſzságot.
Elő kút-fő Szent Háromság, téged áldunk minden jóság,
Szent Kereſztnek győzedelmét, kőzöld-velünk őérdemét. *Amẽ.*

Hymnus pro Dominica Palmarum.

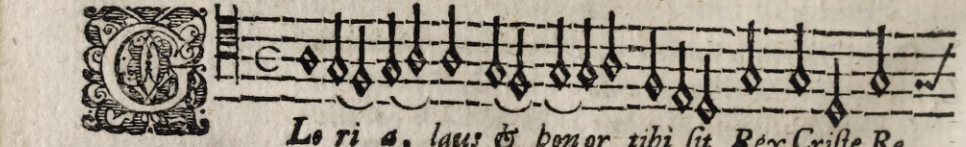

Lo ri a, laus & hon or tibi ſit Rex Criſte Re-

demptor,

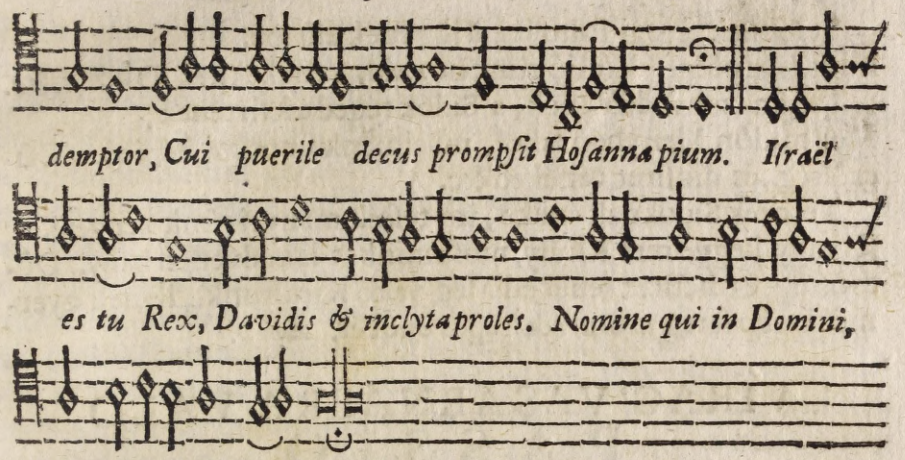

demptor, Cui puerile decus prompſit Hoſanna pium. Iſraël es tu Rex, Davidis & inclyta proles. Nomine qui in Domini, Rex benedicte venis. Gloria laus, &c.

Cœtus in excelſis te laudat cœlitùs omnis,
Et mortalis Homo, & cuncta creata ſimul. Gloria laus, &c.
Plebs Hebræa tibi cum palmis obviam venit.
Cum prece, voto, hymnis adſumus ecce tibi. Gloria laus &c.
Hi tibi paſſuro ſolvebant munia laudis,
Nos tibi regnanti pangimus ecce melos. Gloria laus &c.
Hi placuêre tibi, placeat devotio noſtra.
Rex bone, Rex clemens, cui bona cuncta placent. Gloria laus &c.

Gloria laus, & honor &c. Nota eadem.

Dicsőſség, és dicſiret tenéked Meg-váltó Királyunk.
Kinek gyermeki ſzép ſereg mond édeſséges éneket.
Izraëlnek te vagy Királlya, 's Dávidnak te Nemes Magzattya.
Ki az Urnak neveben jőſz hozzánk dűcsőſségedbe. Dűcsőſség, és dicſiret tenéked &c.
Mennyei Seregek minnyájan tégedet dicſírnek.
Dicſir Emberi Szózat, és minden teremtett állat. Dicsőſ. &c.

Sidóknak ſeregi Pálmákkal jővének elődbe.
Mi-is kőnyőrgéſekkel jővünk hozzád, 's énekekkel. Dűcsőſ. &c.
Idején ſzenvedéſednek, a' Sidók téged dicſirtenek,
Mer midőn Menyben lakol, mi elménk énekkel hóldól. Dűcsőſség, és dicſíret tenéked &c.
Tetczék Sidoknak éneke, im teſsék mi nyelvűnk zengéſe.
Ki vagy kegyelmes Király, moſt minket-is kedveſſen hally. Dűcsőſség, és dicſíret tenéked Meg-váltó Királyunk. Kinek gyermeki ſzép ſereg mond édeſséges éneket. *Amen.*

VIRAG VASARNAPRA VALO PASSIO.

Kezdetik az mi Urunk JESUS Chriſtuſnak kín ſzenvedéſe, Sz. Máthé Evangeliſtának iráſa-ſzerént. *Cap.* 26.

Mivel a' Paſſionak három Tonuſſa vagyon: Tenor, Baſſus, Altus; azért, a' hol T, bötű léſzen, ott közep-renden: a' hol B, alatt: a' hol pedig A, találtatik, fenn kell énekelni.

Tenor. AZ időben, monda JESUS az ő Tanitványinak: *Baſſus.* Tudgyátok, hogy két nap után Huſvét léſzen, és az Ember fia el-árúltatik, hogy meg-feſzitteſsék. *T.* Akkor egybe gyűlének a' Papi-Fejedelmek, és a' népnek Vénei, a' Fő-Pap pitvarában, ki mondatik vala Kaifáſnak: és tanácſot tartának, hogy JESUST álnokſággal meg-fognák, és meg-őlnék Mondának pedig: *Altus.* Ne az Innep-napon, hogy ne-talám támadás ne légyen a' Nép kőzőtt. *T.* Mikor pedig JESUS Betániában vólna, a' Poklos Simon házában, járúla ő hozzája egy Aſzſzonyi-állat, kinek drága kenetű alabáſtroma vala, és az aſztalnál űlőnek a' fejére önté. Látván pedig a' Tanitványok, boſzſzonkodának mondván: *A.* Mire való e' veſztegetés? mert ezt drágán el-adhattak vólna, és a' ſzegényeknek adhattak vólna.

T. Tud-

T. Tudván pedig Jesus, monda nékik: *B.* Miért vattok ez Aſzſzony állatnak bántására? mert jó cſelekedetet cſelekedett velē. Mert mindenkor vadnak ſzegények veletek: én pedig nem mindenkor vagyok veletek. Mert ez, e' kenetet a' teſtemre ôntvén, az én temetéſemre cſelekedte. Bizony mondom néktek, valahol ez az Evangeliom prédikáltatik az egéſz Világon, az-is megmondatik, a' mit ez cſelekedett az ô emlekezetire. *T.* Akkor egy el-méne a' tizen-kettô kôzûl, ki mondatik vala Júdás Iskárioteſnek, a' Papi-Fejedelmekhez: és monda nékik: *A.* Mit akartok nékem adni, és én ôtet kezetekben adom? *T.* Azok pedig rendelének néki harmincz ezûſt pénzt. Es attúl fogva alkalmatoſságot keres vala, hogy ôtet el-árúlná. A' kovaſztalanoknak elsô napján pedig, járúlának a' Tanitványok JESUS-hoz, mondván: *A.* Hol akarod, hogy el-kéſzitsük néked ételedre az Huſvétet? *T.* JESUS pedig monda: *B.* Mennyetek a' Városba egy némelyhez, és mongyátok annak: A' Meſter mondgya: Az én idôm kôzel vagyon, nálad ſzerzem az huſvétet, az én Tanitványimmal. *T.* Es cſelekedének a' Tanitványok, a' mint rendelte vala nékik JESUS, és el kéſziték a' Huſvétet. Eſtve lévén pedig, le telepedett vala a' tizen-két Tanitványával. Es midôn ôk ennének, monda: *B.* Bizony mondom néktek, hogy egy kôzzûletek el-árul engem. *T.* Es igen meg-ſzomorodván, kezdék eggyen-ként mondani: *A.* Vallyon én vagyok-é Uram? *T.* Ô pedig felelvén monda: *B.* A' ki a' kezét velem a' tálba mártya, az árúl el engem. Az Ember Fia el-mégyen ugyan, a' mint irva é vagyon felôle: Jaj annak az embernek, a' ki-által az Ember Fia el-árúltatik: Jobb lett vólna néki, ha nem ſzûletet vólna az az Ember. *T.* Felelvén pedig Júdás, a' ki el árúlta ôtet, monda: *A.* Vallyon én vagyok é, Rabbi? *T.* Monda néki: *B.* Te mondád. *T.* Ôk pedig vacſorálván, vévé Jeſus a' kenyeret, és meg-áldá, és meg-ſzegé-és adá a' Tanitványinak, és monda: *B.* Vegyétek, és egyétek: Ez az én teſtem. *T.* És vévén a'

vén a' pohárt, hálákat ada: és nékik adá, mondván: *B.* Igyatok ebből minnyájan: Mert ez az én vérem az Uj Teſtamentomé, mely ſokakért ki-ontatik a' bűnök bocsánattyára. Mondom pedig néktek: nem iſzom moſtantól fogva e' ſzőlő terméséből a' napig, mikor amaz újat iſzom veletek az Atyám Orſzágában. *T.* Es dicſíretet mondván, ki-menének az Olaj-fák hegyére. Akkor monda nékik Jeſus: *B.* Ti minnyájan meg-botránkoztok én bennem ez éjjel. Mert irva vagyon: Meg-verem a' Páſztőrt, és el-oſzolnak a' Nyáj juhai. Minek utánna pedig fel-tamadok, előtőket véſzem Galilæában. *T.* Felelvén pedig Péter, monda néki *A.* Ha minnyájan meg-botránkoznak-is benned, én ſoha meg nem botránkozom. *T.* Monda néki Jeſus: *B.* Bizony mondom néked, hogy ez éjjel minek előtte a' Kakas ſzóllyon, hárőmſzor tagedſz meg engem. *T.* Monda néki Peter: *A.* Ha meg-kell halnom-is veled, meg nem tagadlak téged. *T.* Haſonlóképpen mondának a' Tanitványok-is minnyájan. Akkor méne Jeſus vélek a' Majorba, mely Gethſemaninak hivatik, és monda a' Tanitványinak: *B.* Üllyetek itt, míg amoda mégyek, és imádkozom. *T.* Es el-vivén Pétert, és a' Zebedæus két fiát, kezde bánkodni, és ſzomorkodni. Akkór monda nékik: *B.* Szomorú a' lelkem mind halálig: várakozzatok itt, és vigyázzatok velem. *T.* Es egy-keveſſe elébb menvén, orczájára borúla, imádkozván, és mondván: *B.* Atyám, ha lehetséges, múllyék-el e' pohár tőllem, mind az-által nem a'mint én akarom, hanem a'mint te. *T.* Es méne a' Tanitványihoz, és aluva találá őket, és monda Péternek: *B.* Igy nem vigyázhattok-é velem egy oráig? vigyázzatok, és imádkozzatok, hogy kiſirtetbe ne eſſetek. A' lélek kéſz ugyan, de a' teſt erőtlen. *T.* Iſmég máſodſzor el-méne, és imádkozék, mondván: *B.* Atyám ha e' pohár el nem múlhatik, hanem ha azt meg-iſzom, légyen a' te akaratod. *T.* Es el-jőve iſmég, és aluva találá őket: Mert az ő ſzemek meg-nehezitettve valának. Es el-hagyván

őke

őket iſmég el-méne, és imádhozék harmadſzor, azon beſzédet mondván. Akkor a' Tanitványihoz jöve, és monda nékik: *B.* Aludgyatok már, és nyugodgyatok: imé el-közelgetett az óra, és az Ember Fia a' bűnösék kezébe adatik. Kellyetek fel, mennyünk-el: imé el-közelgetett a' ki engem el árúl. *T.* Még ő ſzólván, imé Júdás egy a' tizen-kettő közűl el-jöve, és ő véle ſok ſereg, kardokkal, és dorongokkal, küldetvén a' Papi-Fejedelmektől, és a' népnek véneitől. A' ki pedig el árúlta őtet, jelt adott nékik mondván. *A.* Valakit meg-csókolok, ő az, fogjátok őtet. *T.* Es mingyárt Jeſushoz járulván monda: *A.* Idvőzlégy Rabbi. *T.* Es meg-csókolá őtet. Es monda néki Jeſus: *B.* Barátom mire jöttél? *T.* Akkor hozzája menének, és kezeket Jeſuſra veték, és meg-fogák őtet. Es imé egy azok közzűl kik Jeſuſſal valának, ki-nyújtván kezét, ki-vona kargyát, és clapván a' Papi-Fejedelem ſzolgáját, el-vágá annak fűlét. Akkor monda néki Jeſus: *B.* Tedd helyére kardodat: mert minnyájan a' kik fegyvert fognak, fegyverrel veſznek el. Véled-é hogy én nem kérhetem az Atyámot, és ád énnékem moſt többet tizen-két Legio Angyalnál? Miképpen tellyeſednek-bé tehát az iráſok, mert igy kell lenni? *T.* A'zon órában monda Jeſus a' Seregeknek: *B.* Mint latorra, ugy jöttetek-ki kardokkal, és dorongokkal engem meg fogni: Mindennap nálatok űlők vala tanitván a' Templomban, és meg nem fogátok engem. *T.* Ez pedig mind lőn, hogy bé-tellyeſednének a' Próféták iráſi. Akkoron a' Tanitványok minnyájan el-hagyván őtet, el-futának. Azok pedig meg-fogván JESUST, vivék Kaifáshoz a' Papi-Fejedelemhez, a' hol az Irás-tudók, és a' vének egybe gyűltek vala. Péter pedig követi vala őtet távúl, a' Papi Fejedelem pitvaráig. Es oda bé-menvén, űl vala a' ſzólgákkal, hogy látná a' végét. A' Papi-Fejedelmek pedig, és az egéſz gyűlekezet, hamis bizonyságot kereſnek vala JESUS ellen, hogy őtet halálra adnák: és nem találának, noha ſok hamis-tanúk jöttek vólna elő. Utólſzor

pedig

pedig jövének két hamis-tanúk, és mondának: *A.* Ez mondotta, El-ronthatom az Iſten Templomát, és harmad nap után felépíthetem azt. *T.* Es fel-kelvén a' Papi-Fejedelem, monda néki: *A.* Semmit nem felelſz-é azokra, a' miket ezek ellened bizonyitnak? *T.* JESUS pedig halgat vala. Es a' Pap-Fejedelem monda néki: *A.* Kénſzeritlek téged az élő Iſtenre, hogy megmondgyad nékünk, ha te vagy a' Chriſtus, az Iſtennek Fia. *T.* Monda néki JESUS: *B.* Te mondád; Mind-az-által mondom néktek, ez után meg-láttyátok az Ember Fiát ülni az Iſten erejének jobján, és el-jőni az Egnek fölhőiben. *T.* Akkor a' Papi-Fejedelem meg-ſzaggatá ruháit, mondván: *A.* Káromkodék: Mit ſzükölködünk még tanúk nélkül? imé moſt hallátok a' káromláſt: mi tetzik néktek? *T.* Azok pedig felelvén, mondának: *A.* Méltó halálra. *T.* Akkoron az orczájára pökdősének, és nyakon cſapdosák őtet, némellyek pedig tenerekkel arczúl verék, mondván: *A.* Prófétálly nékünk Chriſtus, kicſoda úte téged? *T.* Péter pedig kivül a' pitvarban ül vala: és hozzá járúla egy Szólgáló, mondván: *A.* Te-is a' Galilæai JESUS ſal valál. *T.* Ő pedig tagadá mindenek előtt, mondván: *A.* Nem tudom mit mondaſz. *T.* Ki-menvén pedig ő az ajtón, más Szólgáló látá őtet; és monda azoknak, kik ott valának: *A.* Ez is a' Názáreti JESUS-ſal vala. *T.* Es iſmég tagadá eskűvéſſel; hogy nem iſmérem as Embert. Es egy kevés vártatva, hozzája menének a' kik állanak vala, és mondának Péternek: *A.* Bizonyára te-is azok közzül való vagy; mert a' ſzólláſod-is ki-jelent tégedet. *T.* Akkor kezde átkozódni, és eskűnni, hogy nem iſmérte vólna az Embert. Es mindgyárt meg-ſzóllala a' Kakas. Es meg-emlekezék Péter a' JESUS igéjéről, mellyet mondott vala: Minek előtte a' Kakas ſzóllyon, háromſzor tagadſz-meg engemet. Es odaki menvén, keſerveſen ſira.

Reggel lévén pedig, tanácſot tartának minnyájan a' Papi-Fejedelmek, és a' Népnek vénei JESUS ellen, hogy őtet halálra ad-

ra adnák. Es kötve vivék ötet, és adák Pontius Pilátus Tiſzttartónak. Akkoron látván Júdás, a' ki ötet el-árúlta, hogy halálra kárhoztatott vólna; meg-bánván, viſzſza vivé a' harmincz ezüſt pénzt a' Papi-Fejedelmeknek, és a' véneknek, mondván: *A.* Vétkeztem, el-árúlván az igaz vért. *T.* Ök pedig mondának: *A.* Mi gondunk véle? te lálſad. *T.* Es el vetvén a' Templomba az ezüſt pénzeket, viſzſza téte, és el menvén fel-akaſztá magát. A' Papi-Fejedelmek pedig fel-vévén az ezüſt pénzeket, mondának: *A'* Nem ſzabad azokat a' Templom pénze közé vetni: mert vér árra. *T.* Tanácſot tartván pedig, meg-vévék azokon a' Fazakas mezejét a' jövevények temetésére. Azért hivattatik az a' mező Hakeldamának; az az: vér-mezejének, e' mái-napig. Akkor be-tellyeſedék, a' mi meg-mondatott Jeremiás Prófétaáltal, mondván: Es vévék a' harmincz ezüſt pézt, a' meg-bőcsültetnek árrát, kit bőcsülve vettek-meg az Iſraël fiaitól: és adák az Fazakas mezejé-ért, a' mint nékem rendelte az Ur. JESUS pedig a' Tiſzt tartó előtt álla, és meg kérdé ötet a' tiſzttartó, mondván: *A.* Te vagy-é a' Sidók Királlya? *T.* Monda néki JESUS: *B,* Te mondod. *T.* Es midőn vádoltatnék a' Papi-Fejedelmektől, és a' vénektől, ſemmit nem felele. Akkor monda néki Pilátus: *A.* Nem hallod é menyi bizonyságokat mondanak ellened? *T.* Es nem felele néki egy ſzavára-is, úgy hogy felette igen cſudálkoznék a' Tiſzt-tartó. Az Innep napon pedig, el-ſzokot vala bocsátani a' tiſzt-tartó, a' népnek egy foglyot, a' kit akarnának. Vala pedig akkor egy hires fóglya, ki mondatik vala Barrabáſnak. Egyben gyűlvén azért azok, monda Pilátus: *A.* Kit akartok, hogy el-bocsáſſak néktek: Barrabáſt-é, vagy a' JESUST, ki Chriſtuſnak mondatik: *T.* Mert tudgya vala, hogy irigységből árulták vólna-el ötet. Ülvén pedig ő az itilő-ſzékben, hozzája küldé a' felesége, mondván: *A.* Semmi közöd néked azzal az igazzal, mert ſokat ſzenvedtem ma, látás által ő miatta. *T.* A' Papi-Fejedelmek pedig,

és a' Vének, el-áltaták a' Népet, hogy Barrabáſt kérnék, JESUST pedig el-veſztenék. Felelvén pedig a' Tiſzt-tartó, monda nékik: *A* Kit akartok, hogy néktek a' kettő közül el-bocsáſſak? *T.* Ők pedig mondának: *A.* Barrabáſt. *T.* Monda nékik Pilátus: *A.* Mit cſelekedgyem tehát a' JESUS-ſal, ki Chriſtuſnak mondatik? *T.* Mondának mindnyájan: *A.* Feſzíttetſék-meg. *T.* Monda nékik a' Tiſzt-tartó: *A.* De mi gonoſzt cſelekedett? *T.* Azok pedig inkább kiáltanak vala, mondván: *A.* Feſzíttetſék-meg. *T.* Látván pedig Pilátus, hogy ſemmit nem haſználna, hanem inkább támadás lenne: vizet vévén, meg-mosá kezeit a' nép előtt, mondván: *A.* Artatlan vagyok én ez igaznak vérétől: ti láſsátok. *T.* És felelvén az egész Nép, monda: *A.* Az ő vére mi rajtunk, és a' mi fiainkon. *T.* Akkor el-bocsátá nékik Barrabáſt: a' meg-oſtoroztatott JESUST pedig kezekben adá, hogy meg-feſzíttetnék. Akkor a' Tiſzt-tartó vitézi el-vivén JESUST a' Tanács házban, egybe-gyűjték hozzája az egész cſoportot: és le-vetkeztetvén őtet, veres karmaſinſzinű fel-ső ruhát adának reá; és tövisből koronát fonván, a' fejére tévék, és nádat a' jobb kezébe. Es térdet hajtván előtte, csúfollyák vala őtet, mondván: *A.* Idvez-légy Sidók Királlya. *T.* És reá pőkdőſvén, vévék a' nádat, és a' fejét verik vala. Es minek utánna meg-csúfolák őtet, le-vetkezteték a' felső ruhából, és fel-öltözteték az ő ruháiba, és vivék őtet, hogy meg-feſzítenék. Ki menvén pedig, találának egy Simon nevű Czyrénei Embert: ezt kénſzeriték hogy fel-venné az ő kereſztit. Es jővének a' helyre, mely Galgotának mondatik, mely az Agy-koponyának helye. Es adának néki innya epével egyelittetett bort. Es mikor meg-kóſtolta vólna, nem akará innya. Minek utánna pedig meg-feſzíték őtet, el-oſzták az ő ruháit, ſorſot vetvén, hogy bé-tellyeſednék, a' mi meg mondatott a' Proféta által, mondván: El oſztották magok nak az én ruháimot, és az én ruhámra ſorſot vetettek. Es ülvén, őrzik

vala

vala ôtet, és tévék a' feje fôliben az ô ûgyét irva: EZ AZ JESUS A' SIDOK KIRALLYA. Akkor meg feszitteték ô véle két latot, eggyik jobja felôl, és a' másik bal felôl. Az elô menôk pedig káromlyák vala ôtet, hajtogatván a' fejeket, és mondván: *A* Vah, ki az Isten Templomát el-rontod, és harmadnapra azt fel-éppited: Szabadicsd-meg magadat: ha Istennek Fia vagy szálly-le a' kereszterôl. Hasonló képpen a' Papi-Fejedelmek-is csúfolván az Irás-tudókkal, és a' Vénekkel mondanak vala: *A.* Egyebeket meg szabaditott, magát meg nem szabadithattya: ha Izraëlnek Királlya, szállyon-le most a' kereszterôl, és hiszünk néki: az Istenben bizott: szabaditsa-meg most, ha akarja ôtet: mert azt mondotta: Hogy Isten Fia vagyok. Ugyan azonthánnyák vala pedig szemére a' Latrok is, kik meg-feszittettek vala véle. Hat órától fogva pedig setétség lôn az egész földön kilencz óráig. És kilencz óra-felé kiálta JESUS, nagy szóval mondván: *B.* ELI, ELI, Lamma Sabaktáni? az az: EN ISTENEM, EN ISTENEM, miért hattál-el engem? *T.* Némellyek pedig ottálván, és halván mondának: *A.* Illyést hija ez. *T.* És mindgyárt el-futamodván egy közûlôk spongiát vévén, meg-tôlté eczettel, és nádra tévé, és innya ád vala néki. A' többi pedig mondának: *A.* Hadd lássuk, ha el-jô-é Illyés, meg-szabaditván ôtet. *T.* JESUS pedig ismég kiáltván nagy szóval, ki-bocsátá Lelkét,

Hic aliquantulum pausatur.

Es imé a' Templom superláttya két részre szakada, a' fôlitôl fogva az allyáig; és a' fôld meg-indúla, és a' kô-sziklák megrepedezének, és a' koporsók meg-nyilának: és sok Szentek testei, kik el-aluttak vala, fel-támadának. Es ki-menvén a' koporsókból az ô fel-támadása után, jövének a' Szent Városba, és sokaknak meg-jelenének. A' Százados pedig, és a' kik vêle valá-

nak, őrizvén JESUST, látván a' föld-indúláſt, és azokat mellyek léſznek vala, igen meg félemlének, mondván: *A.* Bizony ez az Iſten Fia vólt. *T.* Valának pedig ott ſok Aſzſzony-állatok távúl, kik kővették vala JESUST Galileából, ſzolgálván néki: Kik közőtt vala Mária Magdolna, és Mária a' Jakab és Joſeph Annya, és a' Zebedæus fiai Annya. Mikor pedig eſtve lőtt vólna, jőve egy Arimatæai Jóſeph nevű gazdag Ember, ki ő-is a' JESUS Tanitványa vala. Ez el-méne Pilátushoz, és meg kére a' JESUS teſtét. Akkor Pilátus meg-hagyá, hogy meg-adnák a' teſtet. Es el-vivén a' teſtet, Joſeph bé-takará azt tiſzta gyólcſban. Es tévé azt az ő új koporsójába, mellyet a' kő ſziklában vágot vala. Es nagy követ hengerite a' koporsó ajtajára, és el-méne. Ott vala pedig Mária Magdolna, és a' máſik Mária, a' koporsó-ellenében ůlvén. Máſod nap pedig, mely az Innep készűlete után vagyon, egybe gyűlének a' Papi-Fejedelmek, és a' Phariſæuſok Pilátushoz, mondván: *A.* Uram, meg-emlékeztűnk, hogy ama' hitető még éltében mondotta: Harmad-nap után fel-támadok. Had-meg azért hogy őrizzék a' koporsót harmad-napig: hogy valamiképpen el ne jőijenek az ő Tanitványi, és el-lopják őtet, és azt mondgyák a' kőſségnek: fel-támadott halottaiból. Es az utólsó tévelygés, gonoſzb léſzen az elsőnél. *T.* Monda nékik Pilátus: *A.* Vagyon őrizőtök, mennyetek-el, őrizzétek, az mint tudgyátok. *T.* Azok pedig el-menvén, meg-erőſſiték a' koporsót őrzőkkel, meg-pecsételvén a' követ.

NAGY

NAGY-SZERDARA VALO LAMENTATIO.

Minek-utánna Sidóság Babilloniának fogságában viteték, és Jerusálem el-tőreték, Jeremiás Proféta le-ûle sirván, és Jerusálem Városának jövendő puſztulásáról ſzomorú ſzivel ezt mondá.

ALEPH.

MIképpen ûlegyedûl a' néppel rakot Város: ugy-mint özvegygyé lőtt a' pogányoknak Aſzſzonya: a' Tartományoknak Fejedelme adó-fizetővé lőtt.

BETH. Sirván ſirt ejjel, és az ő kőny-húllatáſi az ő orczáin: nincs a' ki vigaſztallya őtet, minden ſzerelmeſi-kőzûl; minden baráti meg-útálták őtet, és ő ellenségivé lőttek.

GHIMEL. El-kőltőzőtt Júdás a' nyomorgatásért, és a' ſzólgálatnak ſokaságáért: a' pogányok kőzőtt lakott, 's nem talált nyugodalmat: minden ő ûldőzői meg-fogták őtet a' ſzorongatásban.

DALET. A' Sion útai ſzomorkodnak, azért, hogy nincſenek a' kik az Innep napra jőijenek: Minden kapui el romlottak: az ő Papjai ſirnak: az ő Szûzei nyomorúltak, és ő maga el-nyomattatott a' keſerűségtől.

HE. Az ő ellenségi fővé lőttek, az ő ellenségi meg-gazdagultak: mert az Ur ſzóllott ő ellene, az ő hamiſságának ſokaságáért: az ő kiſdedi fogságba vitettek, a' nyomorgatónak ſzine előtt.

Jerusálem, Jerusálem, térj-meg a' te Uradhoz Iſtenedhez.

℟. *In monte oliveti.*

Nota: Menynek földnek ez világnak &c.

MAgas hegyén im az olaj-fáknak, Imádságot tévék Szent Atyámnak; Hogy ha vólna lehetsége annak, Szórnyűsége távoznék kínomnak.

Jóllehet a' Lélek kész halálra, Noha testnek nagy ő gyarlósága, Mind-az által Atyám akarattya, Tellyesedgyék: Szent parancsolattya.

Szükség azért, hogy most vigyázzatok, Tanitványim, és imádhozzatok, Késértetben hogy ti ne jussatok, Az ellenség reánk tőr tudgyátok.

Mindenható Szentséges Atyának, A' meg-feszült Ur JESUS Christusnak, Hozzánk küldött Szent Vigasztalónknak, Nagy dicsőség a' Szent Háromságnak. Amen.

LAMENTATIO SECUNDA.

VAU.

ES el-távozott a' Sion leányától minden ő ékessége: az ő Fejedelmi olyá lőttek, mint legeltetést nem találó kosok: és elmentek erő nélkül a' kergetőnek szine előtt.

ZAIN. Meg-emlekezett Jerusálem az ő nyomoruságának napjairol, és vétkéről, minden kivánatos dolgaiért, mellyekben vólt a' régi napoktól fogva, midőn az ő népe az ellenség kezében esnék, és nem vólna segitője: látták őtet az ellenségek, és meg-csúfolták az ő Szombatit.

HETH. Felette igen vétkezett Jerusálem, az okáért lőtt bujdosóvá: Minnyájan a' kik dicsőitik vala őtet, meg-utálták őtet, mert látták az ő gyalázattyát; ő pedig nyögvén hátra fordult.

THETH. Az ő undokságai az ő lábain, és meg nem emlekezett az ő végéről: felette igen le-tétetett, nem lévén vigasztalója: Láttad Uram az én nyomoruságomot, mert fel-emelkedett az ellenség.

Jerusálem, Jerusálem, térj-meg a' te Uradhoz Istenedhez.

℟. *Tristis est anima mea &c.*

Nota: Menynek földnek ez világnak &c.

AZ én lelkem nagy szomorúsággal, Tellyes: miglen meg-vivom halállal, Békeséget szerzek Szent Atyámmal, E' Világot meg-váltván kínommal.

Legye-

Legyetek itt velem, s' vigyázzatok, A' Sereget majdan meg-láttyátok, Meg-környékez engem, mint a' latrot, Ti fejenként engem mind el-hadtok.

En pediglen mégyek a' halálra, Szent Atyám kedves áldozattyára, Az meg-romlott Népnek váltságára, A' híveknek nagy bóldogságára.

Mindenható Szentséges Atyának, A' meg-feszült Ur JESUS Chriſtuſnak, Hozzánk küldött Szent Vigaſztalónknak, Nagy dicsőſség a' Szent Háromságnak, Amen.

LAMENTATIO TERTIA.

JOD.

AZ ellenség kezét vetette annak minden kivánatos dolgaira: mert látta a' pogányokat bé-menni, az ő Szent helyére, kik felől meg paranczoltad vala, hogy béne mennének a' te Gyölekezetedbe.

CAPH. Minden ő népe fohászkodik, és kényeret keres: Minden drága marhákat oda adtak, az eledelért, a' léleknek meg-éleſztésére. Láſſad Uram, és gondold meg, mert alá-valóvá lőttem.

LAMED. Oh ti minnyáian, a' kik által-mentek az úton, figyelmezzetek, és láſsátok, ha vagyon-é fajdalom, mint az én fájdalmam: mert meg-ſzedett engem a' mint ſzollott az Ur, az ő búsúlása haragjának napján.

MEM. A' magaſságból tűzet bocsátott, az én cſontaim kőzibe, és meg-tanitott engem: Meg-vetette a' hálót az én lábaimnak, hátra téritett engem, puſztává tőtt engem, egéſz nap bánattal eméſztett meg.

NUN. Vigyázott az én hamiſságimnak igája: az ő kezében egybe-takartattak, és a' nyakamra tétettek: Meg-erőtlenült az én erőm: kezében adott engem az Ur, melyből fel nem kelhetek.

Jerusálem, Jerusálem, térj-meg a' te Uradhoz Iſtenedhez.

℟. *Ecce vidimus.* Nota: Menynek földnek, *ut supra.*

AZ hitetlen Sidóknak Serege, A' JESUS-ra mely mindenkor tőre, Szent Személyét bolzsúval illette, Isten Fia hogy vólna, nem hitte.

Imé moſtan ő drága Személye, Nem tetſzik meg, ſzine, 's Embersége, Mert a' Sidók nagy kegyetlensége, Kegyetlenül vérében keverte.

Ez a' JESUS, ki a' bűnt el-vette, Es érettünk egyedül ſzenvede, Ki Mennyégből Attyától le-jőve, Mellyet a' Sidó Nép nem bőcsülle.

Chriſtuſt értünk Sidók ſebeſíték, Betegségünk tőlle viſelteték, Miſokságú vétkünkért vereték, Halálával bűnünk elmoſaték.

Meg-rontaték őrdőgnek hatalma, A' Pokolnak rettenetes kinnya, Mert halálnak el-jőve halála, Kiről régen a' Próféta ſzólla.

Mindenható Szentséges Atyának, A' meg-feſzült Ur JESUS Chriſtuſnak, Hozzánk küldött Szent Vigaſztalónknak, Nagy dicsőſség a' Szent Háromságnak. Amen.

NAGY-CSŐTŐRTŐKRE VALO LAMENTATIO.

Jeremiás Prófétának Siralmáról.

HETH.

MEg-gondolta az Ur, hogy el-bontſa a' Sion Leányának kőfalát: Meg-vonta az ő kőtelét, és el nem forditotta kezét az el-veſztéſről: Es ſirt a' báſtya, és a' kő-fal-is egyetemben elbontatott.

THETH. A' földben ſzegeſztettek az ő kapui: El-veſztette, és el-rontotta az ő zárjait; az ő Királlyát, 's az ő Fejedelmit a' pogányok közőtt: Nincs Törvény, és az ő Profétáinak nem lőtt látáſok az Urtól.

JOD.

JOD. A' földön ültek, meg-csendesedtek a' Sion Leányának vénei; Hammuval hintették-meg a' fejeket, Szőr sákokat övedzettek magokra, a' földre függesztették fejeket a' Jerusálem Szűzei.

CAPH. El-fogyatkoztak a' kőny-hullatások miatt, az én szemeim: Meg-háborodtanak az én belső részeim: Ki-omlott a' földre a' májam, az én népem Leányának romlása-miatt, midőn el-fogyatkoznék a' kisded és a' csecsemő a' Város úczáin.

Jerusálem, Jerusálem, térj-meg a' te Uradhoz Istenedhez.

℟. *Omnes Amici.* Nota: *ut supra.*

MInd fejenként kik velem valának, En barátim engem el-hagyának, Tanitványim tőlem távozának, Csalárd Sidók reám támadának.

Nagy hirtelen engem el-árúla, Tanitványom: kit szeretek vala, A' ki nékem fő Sáfárom vala, A' Sidóknak kezekben ezada.

Es a' Sidók hogy meg-csúfolának, Rettenetes-képpen rongálának, Nagy keresztfát vállamra adának, Sok káromlást én reám szóllának.

En keserves nagy kín-vallásomban, A' kerészt-fán nagy szomjuságomban, Mérget tőnek eczettel pohárban, Hogy meg-innám fel-nyújták szájamban.

Mindenható Szentséges Atyának, A' meg-feszült Ur JESUS Christusnak, Hozzánk küldött Szent Vigasztalónknak, Nagy dicsőség a' Szent Háromságnak. Amen.

LAMENTATIO SECUNDA.

LAMED.

AZ Annyoknak mondának: Hol vagyon a' búza, és a' bor? mikor el-fogyatkoznának mint a' sebesültek a' Város úczáin: Mikor ki-bocsátanák az ő Lelkeket az Annyok ölében.

MEM. Kihez hasonlitsalak téged? Vagy kihez mondgyalak

haſonlónak téged, Jerusálem Leánya? Kivel veſſelek ôſzve tëged, és vigaſztallyalak téged, Sionnak Szûz Leánya? Mert nagy mint a' tenger a'te nyomoruságod: Ki gyógyit-meg téged?

NUN. A'te Profétáid hamiſságokat, és bolondságokat láttak néked, és meg nem nyilatkoztatták hamiſságodat, hogy téged pœnitencziára intenének, láttak pedig néked hamis terheket, és ki-ûzéſeket.

SAMECH. Kezekkel tapſoltak te rajtad minden úton-járók: sûvöltöttek, és hajtogatták fejeket a' Jerusálem Leányán; mondván: Ez-é a'tökélletes ékeſségû Város az egéſz föld öröme?

Jerusálem, Jerusálem, térj meg a'te Uradhoz Iſtenedhez.

℣. *Velum templi.*

Nota: Menynek földnek ez világnak &c.

MIkor JESUS kereſzt-fán függ vala, E'földön lön akkor illyen cſuda, Meg-ſzakada a' Templom kárpittya, Es mind az Eg, 's az Föld meg-indúla.

A'kô-ſziklák meg-ſzakadozának, Koporsók-is meg-nyilatkozának, Sok halottak kikből támadának, Es ſokaktól meg-is láttatának.

A' Nap, 's az Eg, meg-homályoſodék, Es e' földön ſetétség láttaték, Mely kilenczed óráig tartaték, Ezen nagy ſok Ember cſudálkozék.

A' Tolvaj-is a, kereſzt-fán vala, Bûne ſzerint fel-tétetett vala, Ur JESUS-hoz fel-ſzóval kiálta, Illyen ſzóval imádkozik vala.

Midôn bé-mégy a' te Orſzágodban, Szent Atyádhoz magas Menyorſzágban, Róllam kérlek emlékezzél ottan, Hiveidnek vigy bóldogságában.

Kegyes JESUS tekintvén Tolvajra, Drága ſzóval nékie igy ſzólla: Néked mondom Tolvaj bizonyára, Ma velem léſz ſzép paradicſomba.

Mi-is

Mi-is néki könyörögjünk moſtan, Vigyen minket a' Paradicſomban, Szent Attyának drága Országában, Régtől-fogva meg-ſzerzett ſok jókban.

Mindenható Szentséges Atyának, A' meg-feſzült Ur JESUS Chriſtuſnak, Hozzánk küldött Szent Vigaſztalónknak, Nagy dicsőíség a' Szent Háromságnak. Amen.

LAMENTATIO TERTIA.

ALEPH.

EN vagyok a' Férfiú, látván az én ſzegénységemet, az ő búsúlásának veſzſzejében.

ALEPH. Engem vezetett, és a' ſetétségre vitt, és nem a' világoſságra.

ALEPH. Csak én reám farditotta, és forgatta az ő kezét, egéſz nap.

BETH. Meg-fonnyaſztotta az én bőrömöt, és a' húſomot, meg-rontotta az én cſontaimat.

BETH. Epitett környűlem, és környűl-vett engem epével, és munkával.

BETH. Setétes helyekre helyheztetett engem, mint az örökké meg-hóltakat.

GHIMEL. Körös-körül épitett ellenem, hogy ki ne menjek: meg nehezitette az én békómot.

GHIMEL. De midőn kiáltok, 's könyörgők-is, ki-rekeſztette az én imádságomat.

GHIMEL. Bé-rekeſztette útaimat, négy-ſzegű kövekkel, az én öſvényimet fel-forgatta.

Jerusálem, Jeruſálem, térj-meg a' te Uradhoz Iſtenedhez.

℣. *Vinea mea.* Nota: Menynek földnek &c.

EN tégedet én ſzerelmes ſzőlőm, Plántáltalak gyenge ſzőlőveſzſzőm, Hogy énnékem lennél jó ſzőllő-tőm, Kedvemſzerint való jó gyümölcsöm.

De lám miért vad gyûmölcsé lettél, Jó gyûmöcsből, te ſipkét termettél, Es engemet meg-keſeritettél; Gyalázatos halálomra lőttél.

Mert a' latrot te el-bocsátottad, Az ártatlant a' halálra adtad, minden-féle kinokkal kínoztad; Végezetre kereſzt-fára vontad.

Nem tekintéd ſok fáratságomat, Te éretted való ſok munkámat; Ehségemet, és ſzomjúságomat, Minden féle ſok nyavalyáimat.

Nem kivántam a' te romláſodat, Sőt kivántam meg-jobbúláſodat, Es Pokolból ſzabadúláſodat, Menyorſzágban velem lakáſodat.

Mindenható Szentséges Atyának, A' meg-feſzült Ur JESUS Chriſtuſnak, Hozzánk küldött Szent Vigaſztalónknak, Nagy dicsőſség a' Szent Háromságnak. Amen.

PLANCTUS BEATÆ VIRGINIS MARIÆ.

PLanctûs antè neſciâ, Planctu laſſor anxia, Crucior dolore, Orbat Orbem radio, Me Judæa Filio, Gaudio dolore.

Fili dulcor unice, Singulare gaudium, Matrem flentem reſpice, Conferens ſolatium.

Pectus, mentem lumina, lumina, Tua torquent vulnera, Quæ Mater, quæ fœmina, tàm felix, tàm miſera.

O quàm ſero deditus, Quàm citò me deſeris, O quàm dignè genitus, Quàm abjectè moreris.

O quis amor corporis Sibi fecit ſpolia, O quàm dulcis pignoris, Quàm amara præmia.

Quod crimen, quæ ſcelera, Gens commiſit effera? Vincla, virgas, vulnera, ſputa, ſpinas cætera.

Nato quæſo parcite, Matrem crucifigite: Aut in Crucis ſtipite, nos ſimul affigite. Amen.

NAGY

NAGY PENTEKRE VALO PASSIO.

Az mi Urunk JESUS Chriſtuſnak kin-ſzenvedéſe illyen képpen kővetkezik, Szent János Evangeliſtának iráſa ſzerént. *Cap.* 18. & 19.

Tenor. AZ időben: ki-méne JESUS a' Tanitványival a' Czedron patakán-általl, holott egy kert vala, melyben bé-méne ő, és a' Tanitványi. Tudgya vala pedig Júdás-is, a' ki el-árúlá ötet, a' helyt: mert JESUS gyakorta oda gyűlt vala a' Tanitványival. Júdás azért midőn ſereget vőttvólna, és a' Fő-Papoktol, 's a' Fariſæuſoktól ſzolgákat, oda méne lámpásokkal, és ſzövétnekekkel, és fegyverekkel. JESUS azért tudván mindeneket, a' mellyek reája jövendők valának, elő-méne, és monda nékik: *Baſſus.* Kit kereſtek? *Tenor.* Felelének néki: *Altus.* A' Názáreti Jeſuſt. *T.* Monda nékik Jesus: *B.* En vagyok. *T.* Vélek áll vala pedig Júdás-is, a' ki el-árúllya vala ötet. Hogy azért monda nékik; En vagyok: Hátra menének, és a' földre esének. Iſmég meg-kérdé azért őket: *B.* Kit kereſtek? *T.* Azok pedig mondának: *A.* A' Názáreti Jeſuſt. *T.* Felele Jeſus: *B.* Meg-mondám néktek, hogy én vagyok. Ha azért engem kereſtek ereſzſzétek-el ezeket. Hogy bé-tellyeſedné a' beſzéd, mellyet mondott: hogy a' kiket nékem adtál, ſenkit azok közűl el nem veſztettem. *T.* Simon Péternek pedig kardgya lévén, ki-vonā azt: és eſapá a' Fő-Pap ſzolgáját: és el-vágá annak jobb fűlét, A' ſzolgának pedig Málkus vala neve. Monda azért Jeſus Péternek: *B.* Tedd a' hűvelybe a' kardodat. A' pohárt, mellyet nékem az Atyám adott, ne igyam-é meg azt? *T.* A' ſereg azért, és a' hadnagy, és a' Sidók ſzolgái meg-fogák Jeſuſt, és meg-kőtőzék ötet: és vivék ötet előſzőr Annáshoz, mert Ipa vala Kaifáſnak, ki Fő-Pap vala azon eſztendőben. Kaifás pedig az vala, a' ki tanácſot adott vala a' Sidóknak: hogy haſznos,

egy embernek meg-halni a' népért. Kőveti vala pedig Jeſuſt Simon Péter, és egy más Tanitvány. Az pedig a' Tanitvány iſmérőſe vala a' Fő-Papnak, és bé-méne Jeſuſſal a' Fő-Pap pitvarába. Péter pedig az ajtón kivűl áll vala. Ki-méne azért a' más Tanitvány, ki iſmérőſſe vala a' Fő-Papnak, és ſzólla az ajtón álló Leányzónak, és bé-vivé Pétert. Monda azért az ajtón álló Leányzó Péternek: *A.* Nemde te-is ez Embernek Tanitványi kőzűl vagy-é? *T.* Monda ő: *A.* Nem vagyok. *T.* Allanak vala pedig a' ſzolgák, és az Inaſok a' ſzénnél, mert hideg vala, és fűtőznek vala: ő vélek vala pedig Péter-is álván, és fűtőzvén. A' Fő-Pap azért meg-kérdé Jeſuſt, az ő Tanitványi és Tudománya felől. Felele néki Jeſus: *B.* En nyilván ſzóllottam e' világnak: En mindenkor a' Synagogában tanitottam, és a' Templomban, a' hová gyűlnek minnyájan a' Sidók: és rejtekben nem ſzóllottam ſemmit. Mit kérdeſz engem? Kérdgyek azokat, a' kik hallották mit ſzóllottam nékik: Imé ezek tudgyák a' miket én mondottam. *T.* Ezeket pedig midőn mondotta vólna, egy az ott álló ſzolgák kőzűl arczúl cſapá Jeſuſt, mondván: *T.* Igy felelſz é a' Fő Papnak? *T.* Felele néki Jeſus: *B.* Ha gonoſzúl ſzóllottam, tégy bizonyságot a' gonoſzról, ha pedig jól, miért verſz engem? *T.* Es küldé őtet Annás meg-kőtőzve a' Kaifás Fő-Paphoz. Simon Péter pedig áll s' fűtőzik vala. Mondának azért néki: *A.* Nemde te-is az ő Tanitványi kőzűl vagy-é? *T.* Meg-tagadá ő, és monda: *A.* Nem vagyok. *T.* Monda néki egy a' Fő-Pap ſzolgái kőzűl, annak rokona, a' kinek Péter el-vágta a' fűlét. *A.* Nem láttalak-é én téged a' kertben ő vele? *T.* Azért iſmég meg-tagadta Péter, és mindgyárt ſzólla a' Kakas. Hozák azért Jeſuſt Kaifástól a' Tőrvény házba. Reggel vala pedig: és ők nem menének bé a' Tanács házba, hogy meg ne ferteztetnének, hanem hogy meg-ennék a' Huſvétet. Ki-méne azért Piláátus hozzájok, és monda: *A.* Micſoda vádoláſt hoztok ez ember ellen? *T.* Felelének, és mondának néki: *A.* Ha ez gonoſztévő

tévő nem vólna, nem adtuk vólna ôtet kezedbe. *T.* Monda azért nêkik Palátus: *A.* Vegyétek-el ti ôtet, és tôrvênyetek ſzerént itéllyétek-meg ôtet. *T.* Mondának azért néki a' Sidók: *A.* Nékünk nem ſzabad ſenkit meg-ölnünk. *T.* Hogy a' Jeſus beſzéde bé-tellyeſednék, mellyet mondott, jelentvén micſoda halállal halna-meg. Bé-méne azért iſmég a' Tanács házba Palátus, és ſzóllitá Jeſuſt, és monda néki: *A.* Te vagy-é a' Sidok Királlya? *T.* Felele Jeſus: *B.* Magadtól mondod-é ezt, vagy egyebek mondották néked én felôlem? *T.* Felele Palátus: *A.* Nemde Sidó vagyok-é én? a' te nemzetséged, és a' Fő-Papok adtak téged kezembe, mit miveltél? *T.* Felele Jeſus: *B.* Az én orſzágom nem e' világból való, ha e' világból vólna az én orſzágom, az én ſzolgáim harczolnának ugyan, hogy kézbe ne adattatnám a' Sidóknak: Moſt pedig az én orſzágom nem innét való. *T.* Monda azért néki Palátus: *A.* Tehát Király vagy te? *T.* Felele Jeſus: *B.* Te mondod hogy Király vagyok én. En arra ſzûlettem, és arra jôttem e' világra, hogy bizonyságot tegyek az igaſságról. Minden a' ki az igaſságból vagyon halgattya az én ſzomat. *T.* Monda néki Palátus: *A.* Micſoda az igaſság? *T.* Es midôn azt mondotta vólna, iſmég ki-méne a' Sidókhoz, és monda nékik: *A.* En ſemmi okot nem találok ô benne. Szokáſtok pedig néktek hogy eggyet el-bocsáſſak néktek Huſvétben: Akarjátok-é azért, hogy el-bocsáſſam néktek a' Sidók Királlyát? *T.* Kiáltának azért iſmég minnyájan, mondván: *A.* Nem azt, hanem Barabbáſt. *T.* Barabbas pedig tolvaj vala. Akkor azért fogá Palátus Jeſuſt, és meg-oſtorozá: Es a' vitézek koronát fonyván tôviſſekből, az ô fejére tévék, és veres bárſony ruhát adának reája. Es hozzája mennek vala, és mondanak vala: *A.* Üdvôz légy Sidók Királlya: *T.* Es arczúl csapdoſsák vala ôtet. Ki méne azért iſmég Palátus, és monda nékik: *A.* Imé ki-hozom néktek ôtet, hogy meg-iſmérjétek, hogy ſemmi okot nem találok ô benne. *T.* Ki-méne azért Jeſus, a'

tôvis

tövis koronát viſelvén, és a' veres bárſony ruhát. Es monda nékik: *A.* Iholaz Ember. *T.* Midőn azért látták vólna őtet a' Fő-Papok, és a' ſzolgák kiáltnak vala, mondván: *A* Feſzitsd-meg, feſzítsd-meg őtet. *T.* Monda nékik Pilátus: *A.* Vegyétek ti őtet, és feſzitsétek-meg: mert én nem találok okot ő benne. *T.* Felelének néki a' Sidók: *A.* Nékünk törvényünk vagyon, és a' törvény ſzerént meg-kell halnia; mert Iſten Fiává tötte magát. *T.* Midőn azért Pilátus hallotta vólna e' beſzédet, inkább meg-ijede. Es iſmég bé-méne a' tanács házba, és monda Jeſuſnak: *A.* Honnan való vagy te? *T.* Jeſus pedig nem ada feleletet néki. Monda azért néki Pilátus: *A.* Nékem nem ſzóllaſz-é? nem tudod-é hogy hatalmam vagyon a' te meg-feſzitéſedre, és hatalmam vagyon a' te el-bocsátáſodra? *T.* Felele Jeſus: *B.* Nem vólna ſemmi hatalmad ellenem, ha te néked onnan fellyűl nem adatott vólna. Az okáért a' ki engem kézbe adott néked, nagyobb bűne vagyon. *T.* Es attól fogva igyekezik vala Pilátus el-bosátani őtet. A' Sidók pedig kiáltnak vala, mondván: *A.* Ha ezt el-bocsátod, nem vagy a' Csáſzár barátya. Mert minden, a' ki magát Királlyá teſzi, ellene mond a' Csáſzárnak. *T.* Pilátus pedig midőn e' beſzédet hallotta vólna, kihozá Jeſuſt: és az itilő-ſzékbe űle, a' helyen mely Litoſtratoſnak mondatik, Sidóúl pedig Gabbatának. Vala pedig a' Huſvétnek kéſzűlete, ugy mint hat óra tájban: és monda a' Sidóknak: *A.* Ihon a' te Királytok. *T.* Azok pedig kiáltának: *A.* Vidd el, vidd-el, feſzitsd-meg őtet. *T.* Monda nékik Pilátus: *A.* A' ti Királyotokot féſzitſem é-meg? *T.* Felelének a' Fő-Papok: *A.* Nincs Királyunk, hanem csak Csáſzárunk. *T.* Akkor azért kezekbe adá őtet hogy meg-feſzittetnék. Vévék azért Jeſuſt, és ki-vivék. Es a' kereſztet hordozván magának, ki-méne arra a' helyre, melly Agy kaponya helyének mondatik, Sidóúl pedig Galgatának: a' hol meg-feſzíték őtet, és ő véle más kettőt, két-felől, középben pedig Jeſuſt. Fellyűl-való iráſt is íra pedig

Pilá-

Pilátus: és a' kereſzt fölibe tévé. Vala pedig irva: A' NAZARETI JESUS A' SIDOK KIRALYA. Ezt azért a' föllyůl-való iráſt ſokan olvaſák a' Sidók közůl, mert közel vala a' Várashoz a' hely, a' hol meg feſzitették Jeſus, és irva vala Sidóúl, Görögůl, és Deákúl. Mondának azért Pilátuſnak a' Sidók Fő-Papjai: *A.* Ne íriad, hogy a' Sidók Királlya; hanem hogy ő mondotta: A' Sidók Királlya vagyok. *T.* Felele Pilátus: *A.* A' mit irtam, meg-irtam. *T.* A' Vitézek azért midőn meg-feſzitették vólna őtet, vévék az ő ruháit, és négy réſzre oſzták, mindenik vitéznek egy réſzt, 's a' kőntőſt is. Varratlan vala pedig a' kőntős, a' fölitől fogva egéſzlen ſzőttetett. Mondának azért egy-máſnak: *A.* Ne metéllyük-el azt, hanem veſsünk ſorſot reája kié légyen. *T.* Hogy az Irás bé tellyeſednék, mondván: *B* El-oſzták az én ruháimat ő magoknak: és a' kőntősőmre ſorſot vetének. *T.* Es a' vitézek ezeket cſelekedék ugyan. Allanak vala pedig a' Jeſus kereſzte mellett az ő Annya, és az Annyának Nénnye Maria Kleófe, és Maria Magdólna. Mikor azért látta vólna Jeſus az Annyát, és a' Tanitványt ott állani, a' kit ſzeret vala, monda az Annyának: *B.* Aſzſzony-állat, imé a' te Fiad. *T.* Az után monda a' Tanitvannak: *B.* Imé a' te Anyád. *T.* Es az órától-fogva vévé őtet a' Tanitvány magához. Az után tudván Jeſus hogy mindenek el-végeſztettek, hogy bé-tellyeſednék az Irás, monda: *B.* Szomjúhozom. *T.* Vala azért egy edény letéve, teli eczettel. Amazok pedig az eczettel teli ſpongiát, iſópot tévén kőrnyůle, a' ſzájához vivék. Midőn azért el-vette vólna Jeſus az eczetet, monda: *B.* Bé-tellyeſedett. *T.* Es lehajtván a' fejét, ki-adá a' Lelkét.

Hic aliquantulum pauſatur.

T. A' Sidók azért (mivel hogy az Innep kéſzůlete vala) hogy ne maradnának a' kereſzten a' teſt-ek ſzombaton (mert ama' nagy Szombat nap vala) kérék Pilátuſt hogy meg-tőretnének azok-

nek azoknak szárai, és le-vétetnének. El-jövének azért a' vitézek: és az elsőnek meg-törék ugyan a' szárait, a' másiknak-is ki meg-feszittetett vala ő véle. Jesushoz pedig mikor jöttek vólna, hogy látnák őtet hogy már meg hólt, nem törék meg a' szárait: hanem egy a' vitézek kőzűl láncsával meg-nyitá az ő óldalát, és leg-ottan vér és víz jöve-ki. Es a' ki látta, bizonyságot tőtt: és igaz az ő bizonysága. Es ő tudgya hogy igazakat mond; hogy ti-is hidgyétek. Mert ezek azért lőttek, hogy az Irás bétellyesednék: Csontot meg ne roncsátok ő benne. Es ismég más Irás mondgya: Meg-láttyák kit vertek-által. Ezek után pedig kére Pilátust az Arimatiai Jósef (azért hogy tanitványa vala Jesusnak, de titkon való a' Sidóktól való félelem miá) hogy le-venné a' Jesus testét. Es meg engedé Pilátus. El-jöve azért, és le-vévé a' Jesus testét. El-jöve pedig Nikodémus is, ki Jesushoz előszőr eijel jött vala, myrrának és aloësnek egyelitését hozván, ugy-mint száz fontot. Tévék azért a' Jesus testét, és azt ruhákba kőtőzék, fű-szerszámokkal, a' mint szokások a' Sidóknak temetni. Vala pedig a' helyén, a' hol fel-feszittetett, egy kert; és a' kertben egy új koporsó, melybe még senki nem tétetett vala. Az-okáért a' Sidóknak Innepéhez-való készűletekért, mivel hogy kőzel vala a' koporsó, oda tévék JESUST. *Amen.*

NAGY-

NAGY-PENTEKRE VALO LAMENTATIO.

Jeremiás Prófétának Siralmáról.

HETH.

AZ Ur Irgalmaſsági, hogy meg nem emésztettünk: Mert el nem fogytak az ő könyörületeſségi.

HETH. Tudtam jó reggel nagy a' te hivséged.

HETH. Az én részem az Ur, azt mondá az én lelkem: azért várom ötet.

TETH. Jó az Ur az ő benne bizóknak: az ötet keresö lélek-nek.

TETH. Jó halgatáſsal várni az Iſten ſzabaditását.

TETH. Jó a' férfiúnak, midőn az igát iffiúságától-fogva viſeli.

JOD. Le-ül egyedül, és halgat: mert fel-vette magára.

JOD. A' porba téſzi a' ſzáját, ha valami-képpen reménség lenne.

JOD. Fordíttya orczáját az ötet verönek, bé-telik gyalázatokkal.

Jerusálem, Jerusálem, térj-meg a' te Uradhoz Iſtenedhez.

℣. *Sepulto Domino.* Nota: *ut ſupra.*

CHriſtus Urunk hogy meg-feszíttették, Sok kín által Világból ki-múlék, Ő Szent Lelke Attyának adaték, Es e' Világ tőlle meg-váltaték.

Kereſzt-fáról teſte le-vétetek, Szent kenettel hogy meg kenetteték, Es ſzép tiſzta gyólcsban takartaték, Koporsóban ottan temetteték.

A' koporsó meg-pecsételteték, Őrizőkkel meg-erősítteték, Minden felől meg-környékeztetek, Hogy Szent teſte el ne lopattatnék.

Tanitványok el-ſzellyettek vala, Rémültökben csak lappangnak vala, Ide's tova ők bújdoſnak vala, Chriſtus teſtét tőllök féltik vala.

Mindenható Szentséges Atyának, A' meg-feszűlt Ur JESUS Chriſtuſnak, Hozzánk küldött Szent Vigaſztalónknak, Nagy dicsőſség a' Szent Háromságnak, Amen.

LAMENTATIO SECUNDA.

ALEPH.

MInt homályoſodott-meg az arany, el-változott az igen jó ſzin, El-hagyattattak a' Szent helynek kővei, minden úczáknak kezdetin.

BETH. Sionnak dicsőſséges fiai, és a'kik tiſzta aranyba öltőztek: Mi-képpen haſonlittattak a' cſerép edényekhez, a' fazakas kezei cſinálmányához?

GHIMEL. De még a'boſzorkányok-is fel-fedték emlőjőket, ſzoptatták az ő kőlykőket: Az én népem Leánya kegyetlen, mint a'Strucz madár a' puſztában.

DALETH. A'ſzopónak nyelve az inyéhez ragadott a' ſzomjúságban: Kenyeret kértek az kiſdedek, és nem vala a' ki ſzegdelne nékik.

HE. A' kik gyönyőrűségeſen eſznek vala, el-veſztek az útakon: A' kik ſelyembe neveltetnek vala, a' ganéjokat ölelgették.

VAU. Es nagyobbá lőtt az én népem hamiſsága, a' Sodomaiak bűnénél, mely fel-fordittatott egy ſzem pillantásban, és nem fogtak ahoz kézzel.

Jerusálem, Jerusálem, térj-meg a' te Uradhoz Iſtenedhez.

℟. *Jeruſalem luge.*

Nota: Menynek, földnek, &c.

SIraſd magad oh te Jerusálem, Mert reád jő a' nagy vefzedelem. Fel-támadál Idvőzitőd ellen, Kiért tőlled el-múlt a' kegyelem.

Öltőzzél fel hamar gyáſz-ruhában, Meg-alázván magad bánatodban, Találtaſsál pœnitencziában, Vétked miatt nagy ſzomoruságban.

Mert

Mert te-benned Iſraël Királlya, Meg ôleték Világnak váltsága. Régtől fogva kit ſok Szent vár vala, Te benned lôn ſiralmas halála.

Bocsáſſa-meg a' te bűneidet, Chriſtus Urunk: 's gyógyitſa ſebedet, Szent vérével moſſa-el vétkedet, Es adgya-meg örök életedet.

Mindenható Szentséges Attyának, A' meg-feſzült Ur JESUS Chriſtuſnak, Hozzánk küldött Szent Vigaſztalónknak, Nagy dicsőſség a' Szent Háromságnak. Amen.

ANTIPHONA POST VESPERAS.

A Feſto Purificationis, usq; ad Paſcha.

AVe Regina Cœlorum. Ave Domina Angelorum.
Salve radix, ſalvo porta. Ex qua Mundo Lux eſt orta.
Gaude Virgo glorioſa. Super omnes ſpecioſa.
Vale ô valde decora. Et pro nobis Chriſtum exora.

Eadem. Nota: Menyorſzágnak Királynéja &c.

MEenyorſzágnak Királynéja, Angyaloknak Szent Aſzſzonya: Aldot gyűkér Szűz MARIA, Idvőz légy Chriſtus Szent Annya.

Te általad e' Világra, Uj Világoſság virrada: Őrűlly dicsőſség virága, Kinél ſzebb nem jőtt Világra.

Aldott légy drágalátos Szűz, Iſten veled, ſzép virág Szűz: Menyben Szent Fiad mellet űlſz, Tudgyuk rajtunk-is könyőrűlſz. *Amen.*

CANTUS DE RESURRECTIONE DOMINI.

Husvéti Enekek.

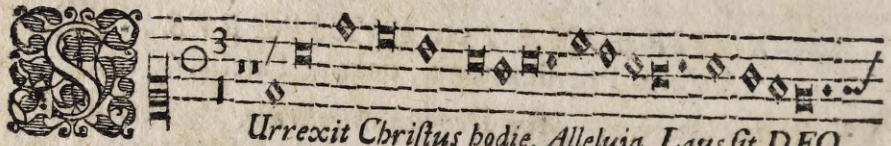

Urrexit Christus hodie. Alleluja, Laus sit DEO,

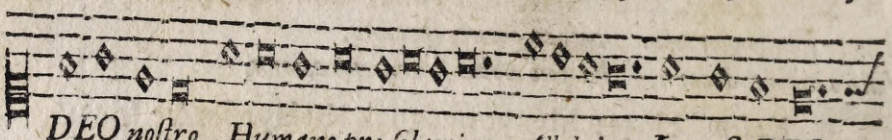

DEO nostro. Humano pro solamine. Alleluja, Laus sit DEO,

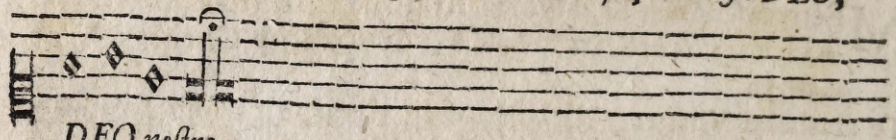

DEO nostro.

Mortem qui passus pridie. Alleluja. Miserrimo pro homine, Alleluja. Mulieres ad tumulum. Alleluja. Dona ferunt aromatum. Alleluja. Album cernentes Angelum, Allel. Annuntiantem Gaudium. Alleluja. Mulieres ô tremulæ. Alleluja. In Galilæam pergite. Alleluja. Discipulis hoc dicite, Alleluja. Quòd surrexit Rex gloriæ, Alleluja. Apparuit primò Matri, Alleluja. Post Magdalenæ dolenti. Alleluja. Petro de hinc, & cæteris, Alleluja, Apparuit Apostolis. Alleluja. In hoc Paschali gaudio, Alleluja. Benedicamus Domino, Alleluja. Laudetur Sancta Itrinitas, Allel. Deo dicamus gratias. Al. Laus &c.

Surre-

Surrexit Chriſtus hodie. Nota eadem.

FEl-támadt Chriſtus ez napon. Alleluja. Hálá légyen az Iſtennek.
Hogy az Ember vigadozzon, Alleluja Hálá légyen &c.
Szörnyű halált ki ſzenvedett; All. Váltván bűnös emberekét.
Sz. Aſzſzonyok koporsóhoz. All. Viſznek kenetet Chriſtushoz.
Fényes Angyalt ők látának: Allel. Vig örömet is hallának. Allel.
Félelmes Aſzſzony emberek, All. Galileában mennyetek. Allelu.
Tanitványoknak hirdetvén, All. Urunk hogy él dicsőſségben.
Meg-jelenék ſzent Annyának, All. Es keſerves Magdolnának.
Az után jelent Péternek: All. S'több Apoſtol hiveinek. Allelu.
Ez Húſvéti vig örömben. All. Dicſirjük Iſtent lelkünkben, All.
Dicsőſség Szent Háromságnak. All. Hálát adgyunk mi Urunknak. Alleluja, Hálá légyen az Iſtennek. *Amen.*

MAS REGI ENEK.

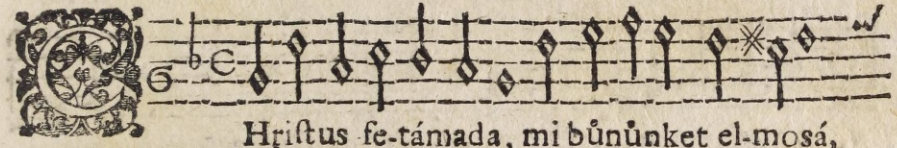

Hriſtus fe-támada, mi bűnünket el-mosá,

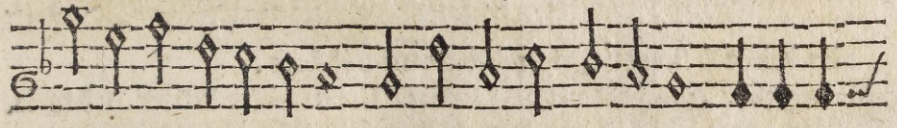

Es kiket ő ſzerete, mennyorſzágba fel vive. Ur Iſten

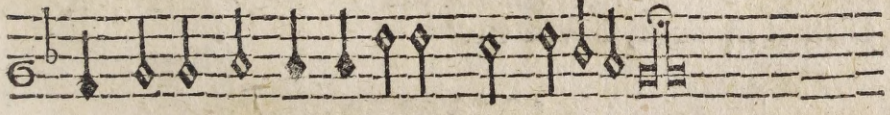

meg-váltá mind ez Világot Szent halálával.

Mindenható Ur Iſten, halottaiból fel támada:
Ma-is őtet dicſirjük, vigaſságos énekekkel. Ur Iſten meg &c.

Szálla-

Szálla alá poklokra, jókat szabaditani,
Gonoszokat ott hadni, nagy kinokat vallani. Ur Isten meg &c.
Koporsóban fekűvék harmincz hat óráiglan,
Az után fel-támada, kit fel kőlte Szent Attya. Ur Isten meg &c.
Christus fel-támada, nékűnk példat úgy hagya:
Hogy mi-is fel-támadgyunk, véle őszve vigadgyunk. Ur Isten.
O kegyes Szűz Maria, te mennyei szép rósa;
Kérjed te Szent Fiadat, üdvőzitse lelkűnket. Ur Isten meg-váltá mind ez Világot, Szent halálával. *Amen*.

Azon Eneknek Második Nótája.

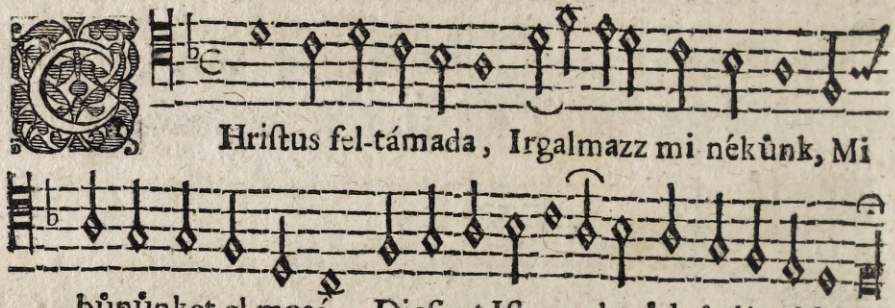

Es kiket ő szerete, Irgalmazz mi nékűnk,
Mennyországban fel vive. Dicsiret Istennek, üdvőz légy Maria.
Mindeható Ur Isten, &c. Halottaiból fel támada, &c.
Ma-is őtet dicsirjük, Irgalmazz &c. Vigasságos énekekkel,
Dicsiret Istennek, üdvőz &c.

Harma-

Harmadik nótája. Processiókra való.

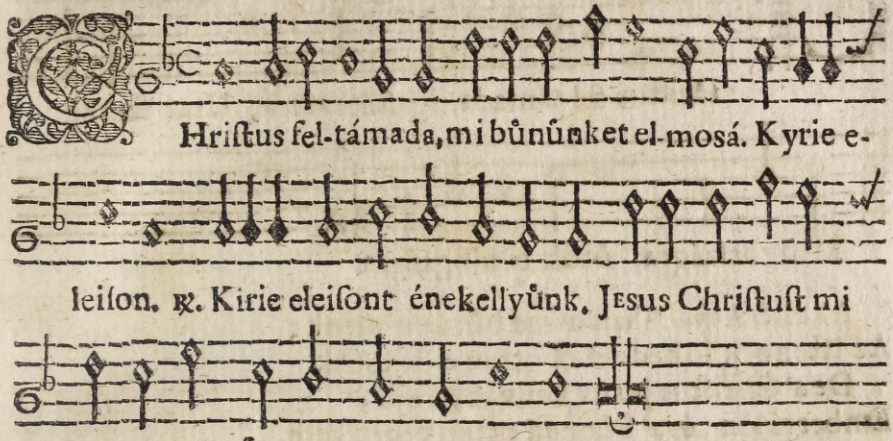

Es kiket ő ſzerete, Mennyorſzágban fel-vivé. Kyrie eleiſon. Mindenható Ur Iſten halottaiból fel támada. Kyrie eleiſon, Ma-is ötet dicſirjük, &c.

Negyedik Nótája.

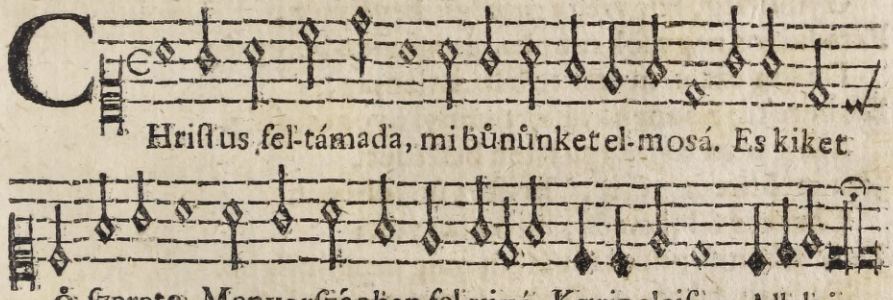

Mindenható Ur Iſten halottaiból fel-támada Kyrie &c.

MAS REGI ENEK.

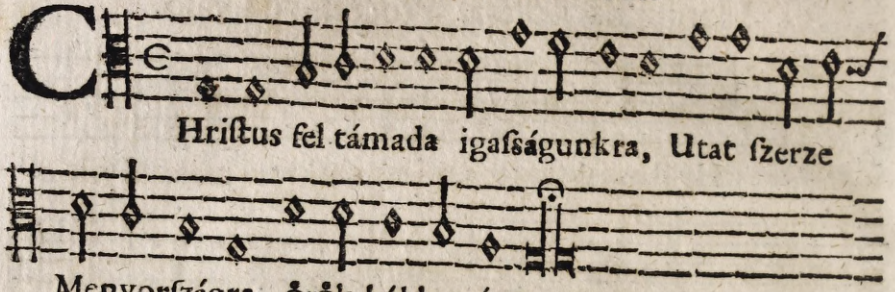

Az első Atyánkban mind bűnben esénk;
Az Istennek jó kedvéből ottan el-ki esénk.
De a' Christus Jesus kedvében ejte,
Emberré lőn, és a' bűnnek ottan véget vete.
Mind ez Világ terhét vállára vévé,
Az hatalmas Atya Istent értünk meg-követē.
Őrdőgnek hatalma vala mi rajtunk;
Mert mind az első emberrel az almában étt ünk.
Mind az alma miatt fogunk meg-vāsék:
Reánk ſzálla a' nagy bűnért minden keſerűség,
Gyűlőlség, irigység, minden kevélység,
Fáradságos nagy ſok munka, és minden betegség.
De lám ezt nem érti az háládatlanság,
Emberekre honnan ſzállott ennyi nyomorúság.
Azért nem fogadgya Isten beſzédét,
Jóra intő Szent igéjét, Christus üdvőſségét.
Christus fel-támada, igen kiáltyuk;
De a' bűnnek undokságát mi meg nem útállyuk.
Tudván bűnben élünk, ſemmit nem félünk:
Azért a' Christus-halála nem haſznál mi nékünk.
Támadgyunk-fel azért undok bűnünkből,
Ki miatt ki-rekeſztetünk örök dicsőſségből.

Vegyük

Vegyük nagy jó kedvel Chriſtus jó vóltát,
Atya Iſten előtt való kedves áldozattyát.
Dicsőſség Iſtennek magas mennyégben.
Atya, Fiú, Szent Léleknek mind örökké. *Amen.*

MAS REGI ENEK.

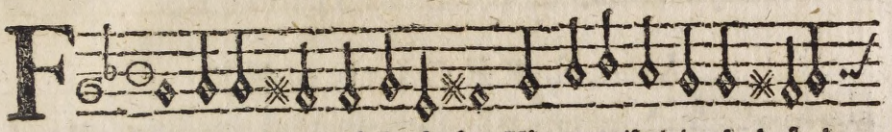

El-támadt az mi életünk: Vigan méltó énekelnünk.
Ez Szent napon-is áldanunk, az Angyalokkal imád-

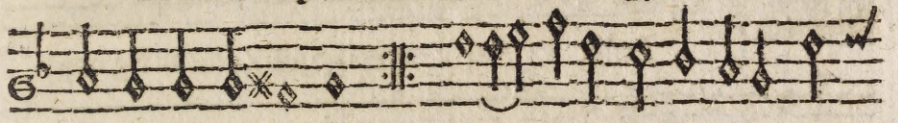

Ur Chriſtuſt dicſirnünk. ℟. Enekelvén bűneinket kön-
nunk, mint Urunkat félnünk.

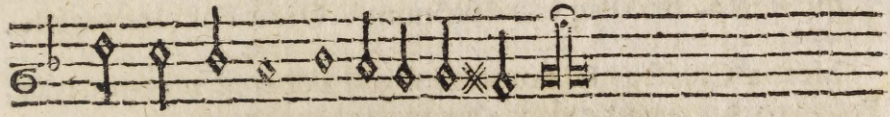

nyebbitenünk, és ő benne biznunk.

A' földben minden gyökerek, faknak bimbói terjednek, mezők meg zöldűlnek. Egi madarak zengenek, fákon vigan énekelnek, ſzárnyokon röpdőſnek. ℟. Minden füvek illatozván gyönyörködtetnek, dicſiretre intnek.

Most azért Kereſztyén Lélek örvendezz az nagy Iſtennek, édes Teremtődnek. (Mert nem vagy rabja a' bűnnek, kötelében álnok teſtnek, 's a' csalárd ördögnek.) ℟. Kit dicſirnek az Nap, és Hóld, Egi ſeregek, 's a' Mennyei Szentek.

Fel támadt; mert ô igazán, Angyalát küldé el nyilván, ûl Iſtennek Jobján. Tanitványival vigadván, meg-jelent Galilæában, Pétert vigaſztalván. ℟. Örvendezz, ha vóltal bûnért ſokſzor ſirásban, alázatoſságban.

Dicsíret légyen Iſtennek, életet ki nyert népének, az bûnös embernek. Réſzeltette az Egekkel, minden lakó helyeivel, 's gyönyörûségével. ℟. Javaival látogatta, 's gazdagitotta, térését kivánnya. *Amen.*

MAS REGI ENEK.

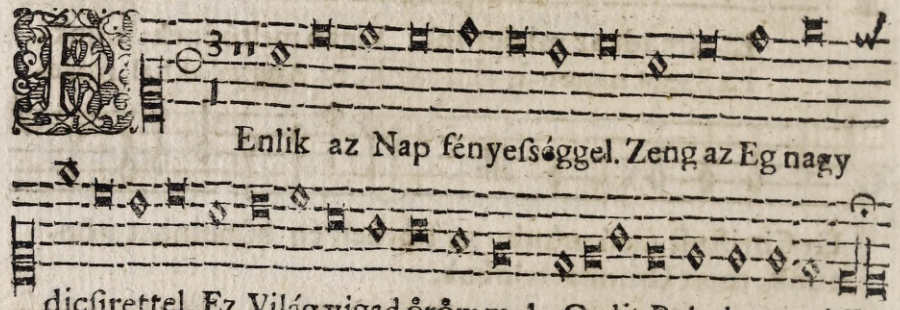

Enlik az Nap fényeſséggel. Zeng az Eg nagy dicſirettel. Ez Világ vigad örömmel. Ordit Pokol rettegéſſel.

Mert a' Chriſtus fel-támadván. s' halál ereit meg-rontván,
Pokol torkát meg-tapodta, 's a' foglyokat el-ki-hozta.
Koporsóban temették, Vitézektôl ôrizték;
De Attyától fel-kôlték, 's halál tôle meg-győzték.
Meg-mentett minket pokoltúl, és a' lelki ellenségtôl.
Mert fel támadt az halálbúl; mint meg-mondatott Angyaltól.
Meg-hólt vala bûneinkért; fel támadt igaſságunkért;
Hogy mi-is véle támadgyunk, 's az örök életre jusſunk.
Ez Huſvéti Innepekben, dicſirjük Iſtent lelkünkben,
Mert a' Chriſtus nagy örömben, fel-támadt dûcsôült teſtben.
Chriſtus, ki vagy mi Királyunk, hozzád kivánkozik ſzivünk.
Hogy néked buzgó éneket mondhaſſunk, és dicſiretet.

Hálá.

Hálákat adunk te-néked, ki poklot, s' halált meg-győzéd,
Uralkodol ſzent Atyáddal edgyűtt, 's az Vigaſztalóval. *Amen.*

MAS REGI ENEK.

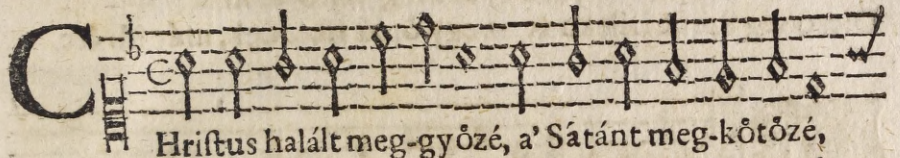

Hriſtus halált meg-győzé, a' Sátánt meg-kőtőzé,

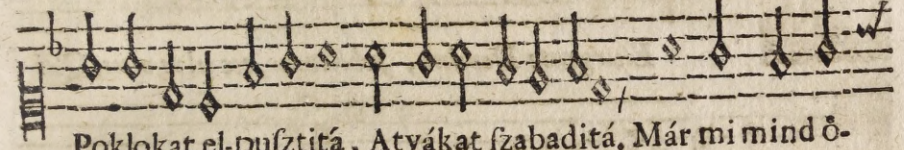

Poklokat el-puſztitá, Atyákat ſzabaditá. Már mi mind ő-

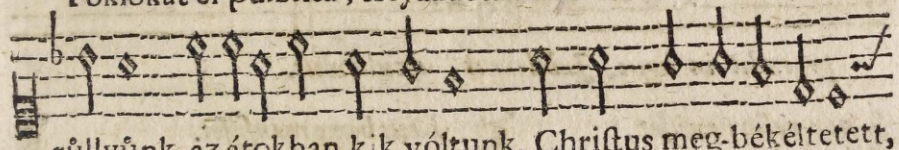

rűllyűnk, az átokban kik vóltunk, Chriſtus meg-békéltetett,

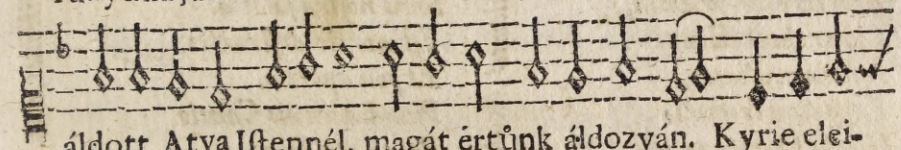

áldott Atya Iſtennél, magát értünk áldozván. Kyrie elei-

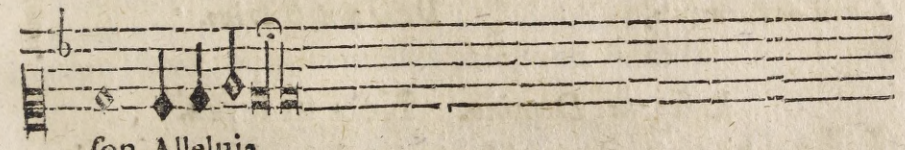

ſon, Alleluja.

Szintén piroſs hajnalban, Iſteni méltóságban,
Fel-kele mint Oroſzlán, poklok kapuit rontván. Már &c.
A' Szomorú Mariák, keneteket hozának,
Az Angyal meg-jelenté, hogy Jesus él hirdeté. Már mi &c.

Magdólna meg-találá, lábaihoz borúla;
Azokat nem engedé, hogy Mária illetné. Már mi &c.
Tanitványimnak mond-meg, hogy im élek jelencs-meg:
Galilæában menvén, meg-látnak dicsőſségben. Már &c.
Teremtő ſzent Atyának, és Meg-váltó Fiúnak,
Dicsőſség Szent Léleknek, az egy őrők Iſtennek, már Mi &c.

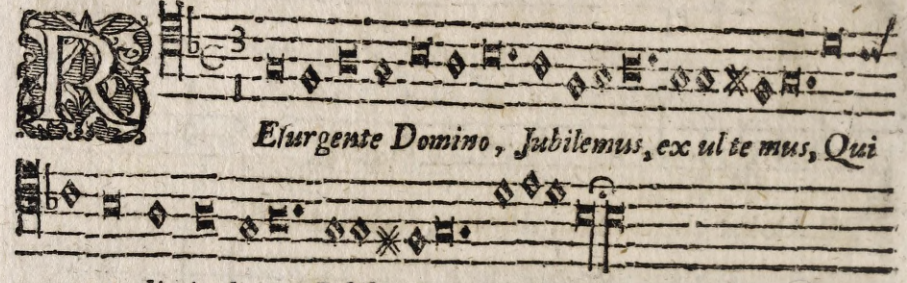

Eſurgente Domino, Jubilemus, exultemus, Qui

pependit in ligno. Jubilemus, exultemus.

Si non reſurrexiſſet,
Mortis ejus præmia,
Ejus reſurrectio
Inferni vaſtatio,
Ergo cum tripudio
Gloria ſit æterno
Simul ac Paraclyto,

Jubilemus, exultemus.

Reus homo manſiſſet.
Sunt noſtra ſolatia.
Eſt mortis deſtructio.
Et poli apertio.
Plaudat omnis Cantio.
Patri, atq; Filio.
DEO uni, & Trino.

Jubilemus, exultemus.

Reſugente Domino. Nota ut ſupra.

URnak fel-támadásán, Eőrvendezzűnk, és vigadgyunk.
Ki meg hala Kereſztfán. Eőrvendezzűnk, és vigadgyunk.
Ha fel-nem támadt vólna, őrv: Mi mind el-veſztűnk vólna, őr:
Halálának érdeme, őrv: Lőn Népének őröme. őrvend:
Az ő fel-támadáſa, őrv. Lőn vétkűnknek romlása. őrv:
A' Pokol el-rontatek, őrv: Mennyorſzág meg-nyittaték. őrv:

Vigan

Vigan énekellyetek, örv. Nagyok, és kicſindedek. örvend.
Aldott légy Atya Iſten, örv: Szent Fiaddal mennyégben. örv:
Edgyûtt a' Szent Lélekkel, ör: Mind örökkön örökké. ör. *Amen.*

Antiphona Paſchalis ad B. Virginem.

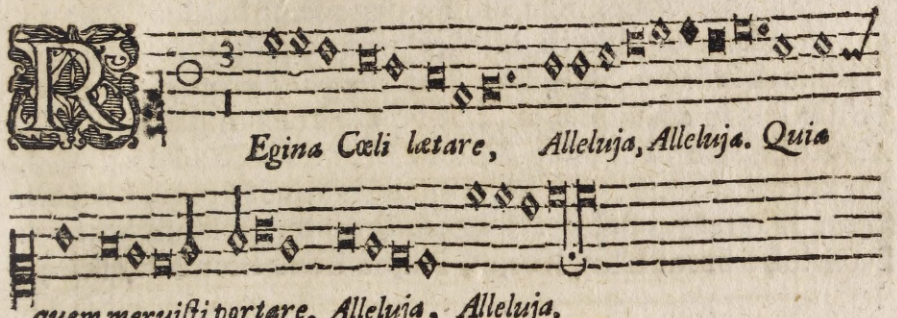

Reſurrexit ſicut dixit. Alleluja, Alleluja.
Ora pro nobis DEUM. Alleluja, Alleluja.

Regina Cœli. *Nota O Glorioſa Virginum.*

MEnynek Királyné Aſzſzonya, örülly ſzép Szûz. Alleluja.
Mert kit méhedben hordozni méltó vóltál, Alleluja.
A' mint meg mondotta vala, fel-támadott. Alleluja.
Imádgy Iſtent, hogy el moſſa bûneinket. Alleluja.

MAS.

Nota: O Iſtennek Szent Annya, &c.

ÖRülly, örvendezz Szent Szűz, Alle, Alleluja. Menyorſzági fényes tűz, Alle, Alleluja.
Kit méhedben hordoztál, Alle, all. Erősb vólt a' Halálnál, All. all.
Ki-jötta' koporsóból, Alle, all. Es meg-mente halálból. Alle, all.
Fel támadása által, Alle, all. Minket Jesus magaſztal, Alle, alleluja.
Halálának érdeme, Alle, allel. Lőn Népének örome, Alle, allel.
JESUS fel-támadása, Alle, all. Lőn vétkünknek romlása, Alle, all.
Aldott légy Chriſtus virág, Alle, all. örömre vivő zöld-ág. Al. al.
Vigan énekellyetek, Alle, all. Nagyok, és minden rendek All. all.
Szent Szűz tellyes örömmel, All. all. Tarcs-meg földünk békével:
Dicſirteſsél Szent Iſten, Alle, all. Fiú, Sz. Lelek Iſten. Alle, alleluja.

MAS.

Nota: Chriſtus fel-támada, igaſságunkra, &c.

CHriſtus fel-támada, Hálá Iſtennek. Halált, Poklot meg-rontotta Dicſiret Iſtennek.
Az kigyót meg-rontá, Hálá: Bűn kőtelit el-ſzaggatá. Dicſiret:
Eördögön erőt vőn, Hálá: Chriſtus az igaz Dávid lőn. Dicſiret:
Chriſtus minket táplál, Hálá: Hogy a' Sacramentomban ſzál Di:
Az Halált meg-győzé, Hálá: Sátán erejét meg-verte. Dicſiret:
Chriſtus erős Sámſon, Hálá: örög-ellen nagy óltalom. Dicſiret:
O bűnös gerjedgy fel, Hálá: Sok bűneidből már kelly-fel. Dicſir:
Dicſirteſsél Iſten, Hálá Iſtennek. Három ſzemélyben egy Iſten. Dicſiret Iſtennek. Amen.

Proſa:

Prosa Paschalis. Canitur post Epistolam.

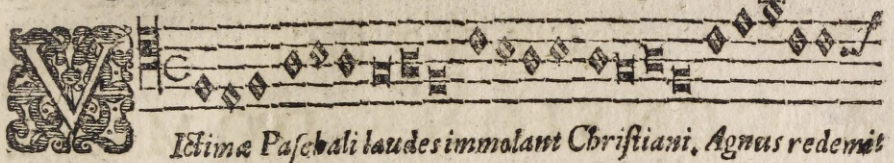

Victimæ Paschali laudes immolant Christiani. Agnus redemit

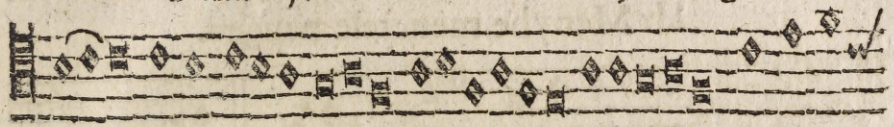

oves, Christus innocens Patri reconciliavit peccatores. Mors, & vi-

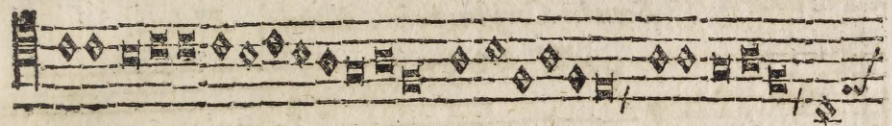

ta duello conflixêre mirando. Dux vitæ mortuus, regnat vivus. Dic

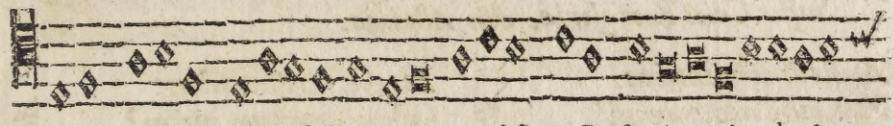

nobis MARIA, quid vidisti in via? sepulchrũ Christi viventis, & gloriam

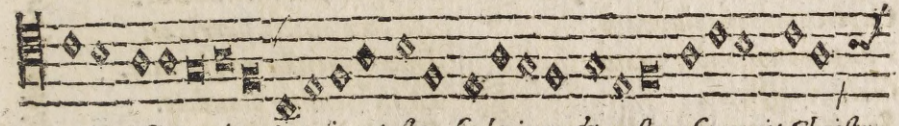

vidi resurgentis. Angelicos testes, sudarium, & vestes; surrexit Christus,

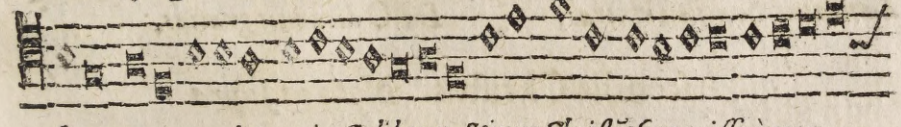

spes mea, præcedet vos in Galilæam. Scimus Christũ surrexisse à mor-

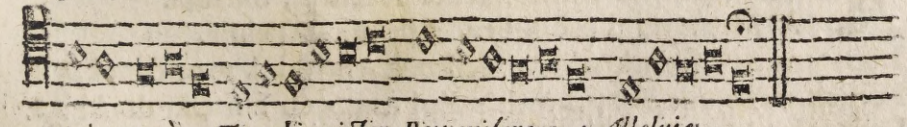

tuis verè. Tu nobis victor Rex miserere. Alleluja.

CANTUS DE ASCENSIONE DOMINI.

Ur Menybe menetele napjára.

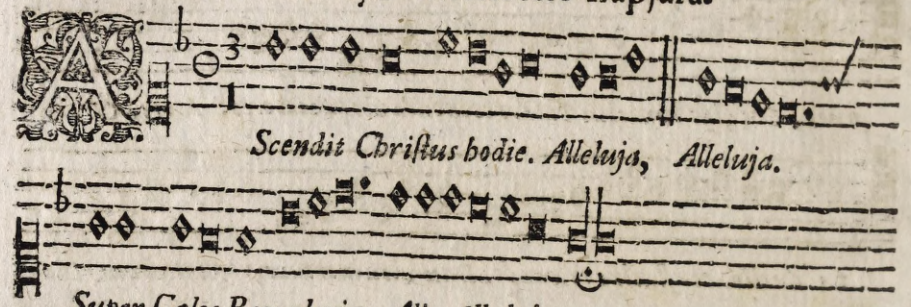

Apostolis cernentibus.
Viri, quid admiramini?
Hic, qui ascendit cœlitùs,
Captivitatem captivam
Præparavit nobis viam.
Galilæi aspicite.
Sed & nos cum tripudio,
Laudetur Sancta Trinitas,

Alleluja, Alleluja.

Et Angelis dicentibus:
Cœlumq; contemplamini?
Sic descendet humanitùs.
Ad cœli duxit patriam.
Dum ascendit ad gloriam.
Et in Domino plaudite.
Benedicamus Domino.
DEO dicamus gratias.

Alleluja, Alleluja.

Ascendit Christus. *Nota ut supra*

A' Christus Menybe fel-méne. Alleluja, Alleluja.
A' Mennyei dicsősségre. Alleluja, Alleluja.
Láttokra Apostoloknak, All: Kiknek Angyalok mondának, All:
Férfiak, mit csudálkoztok? Al: 's Egbe nézvén álmélkodtok? Al:
Ez a' mint Menybe fel-méne, All: Ugy jő ismét ítéletre. Allel:

Fogva

Fogva vivé a' fogságot, All: Adván néki bóldogságot. Allel: Minékünk-is útat ſzerze, All: Teſtbe menvén dicsőſségre. All: Már az Urban örvendgyetek, All: Ti Galilæa-béliek. All: Ezen mi-is örvendezzünk, All: Es Iſtennek énekellyünk. All: Dicsőſség Szent Háromságnak, All: 's Menybe ment Király Chriſtuſnak. Alleluja.

MAS.

Ad notam. *Chriſtus fel-támada, &c.* fol. 159.

CHriſtus Menybe fel-méne, hogy nékünk helyt ſzerzene: ûl Atyának jobjára, lőn mindeneknek Ura: Chriſtus ûl Atyának Menyben jobjára, lelkünk javára.

Chriſtus meg hólt bűneinkért, fel-támadt életünkért? megjelenék Péternek, Tanitvány híveinek. Chriſtus ûl &c.

Negyven napig lőn vélek, laſſan bucsúzván tőllők, ſziveket vigaſztalván, 's őket ſokra tanitván. Chriſtus ûl &c.

Nékik meg-parancſolá, Jerusálemből alá addig hogy ne mennének, mig Szent lelket vennének. Chriſtus ûl &c.

Szólla Jesus Népéhez, fel megyek Iſtentekhez: fel-megyek Szent Atyámhoz, és a' ti Atyátokhoz. Chriſtus ûl &c.

Onnét küldők én néktek Szent Lelket, kitől égtek: Felőlem-is tik léſztek, kik bizonyságot téſztek. Chriſtus ûl &c.

Uralkodik már Menyben, Jesus nagy dűcsőſségben: gondot viſel mindenben ránk, ha leſzünk kedvében. Chriſtus ûl &c.

Ki is őnti ſzent markát, adván ſok ſzent malaſztyát, kivel minket igazgat, 's veſzélyinkben támogat. Chriſtus ûl &c.

Kőzben járó Chriſtuſunk, Meg-váltó Iſten, és Urunk; küldel Szent Lelked nékünk, hogy ſzűntelen dicſirjűnk. Chriſtus ûl Atyának Menyben jobjára, lelkünk javára. *Amen.*

M A S.

Nota: A'Pûnkôſtnek jeles napja.

A'Chriſtus menybe fel-méne, Minden Egeknek felette; Honnét az elôtt le-jôve, Iſmég oda méne.

Meg-rontá ellenséginket, ôrdôgôt, poklot, bûnûnket. Meg-ſzerzé ûdvôſségûnket, ôrôk életûnket.

A'mely teſtet Szûztûl fel-vén, Iſtenséggel eggyesûlvén, Azon teſtet fel-emelvén, Fel-méne Mennyégben.

No azért mi kereſztyének, Veſsûnk véget a' bûnôknek, Ellyûnk immár új életnek, Tegyûk jelét hitnek.

Hadgyunk-el minden hivságot, Es ôrdôgi cſalárdságot, Teſtûnk béli kivánságot, Minden gonoſságot.

Hogy mi is Menybe meheſsûnk, Chriſtuſſal eggyûtt leheſsûnk, ôrôkké véle élheſsûnk, Es ôrvendezheſsûnk.

Kérûnk mi Chriſtus tégedet, Bocsáſd-meg mi bûneinket; Vigy-fel Menybe veled minket, Adgy ôrôk-életet.

Dicsôſség légyen Atyának, Es ô Fiának Chriſtuſnak, Mi kegyes Vigaſztalónknak, A' Szent Háromságnak. Amen.

M A S.

Nota: Chriſtus fel-támada igaſságunkra.

CHriſtus kint ſzenvede mi bûneinkért, Fel-támada hiveinek igazulásáért

Fel támadás után Szûz MARIA-nak, Meg-jelenék, és az-után Szent Tanitványinak.

Negyven nap bé-telvén, az Olaj hegyre, Tanitványival fel-menvén, onnan Menybe méne.

Ûl Attya Jobjára dicsôſségébe, Hogy minden ô ellenségin birodalma lenne.

Es rólunk nagy gondot hiven viſelne, Attya elôtt miérettûnk eſedezônk lenne.

Es Szent

Es Szent Lelkét nékünk el-bocsátaná, Hogy hiveit vigaſztalná, és bátoritaná.

Hogy mi-is utánna a' dicsőſségbe, Fel-mennénk, és véle lénnénk örökkön örökké.

Azért Chriſtus JESUS, légy Vigaſztalónk, E' Világban óltalmazónk, Mennyégben fel-vivónk.

Dicsőſség Mennyégben az Ur Iſtennek, Atya, Fiú, Szent Léleknek, egy bizony Iſtennek. Amen.

HYMNUS.

JESU noſtra redemptio, Amor & Deſiderium. DEUS Creator omnium, Homo in fine temporum.

Quæ te vicit clementia, Ut ferres noſtra crimina: Crudelem mortem patiens, Ut nos à morte tolleres.

Inferni clauſtra penetrans, Tuos captivos redimens, Victor triumpho Nobili, Ad dexteram Patris reſidens.

Ipſa te cogat pietas, Ut mala noſtra ſuperes, Parcendo, & voti compotes, Nos tuo vultu ſaties.

Tu eſto noſtrum gaudium, Qui es futurus præmium, Sit noſtra in te gloria, Per cuncta ſemper ſæcula. Amen.

CANTUS DE SPIRITU SANCTO.

Pûnkôsti Enekek.

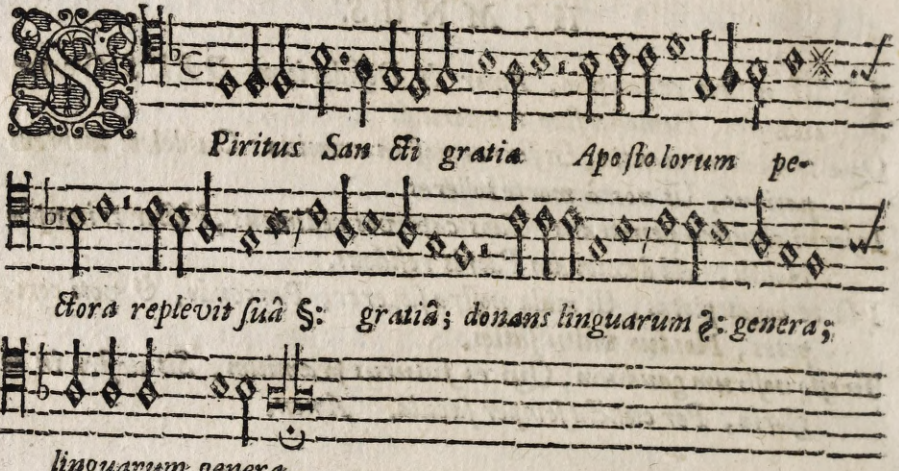

Miſit per mundi clymata ipſos Verbi potentia,
Ut prædicarent nuntium gratiæ, varijs lingvis omni creaturæ, &c.
Dicens eis: Accipite Spiritum Sanctum hodie.
Qui vos docebit §: omnia, futura, atq; §: præſentia &c.
Porrò quando ſteteritis coram Regibus, & Dynaſtis,
Nihil ſitis §: ſolliciti, quomodo, aut quid §: loquamini &c.
Dabitur vobis in illa hora DEI ſcientia.
Quæ replebit veſtra deſideria, ſuâ virtute §: divinâ, &c.
Spiritum Sanctum hodie cœlo miſit Rex gloriæ.

Huic

Huic canamus melos lætitiæ, plaudat & omne decus harmoniæ &c.
Ergo nunc cum tripudio, Benedicamus Domino.
Laudetur Sancta ℣: Trinitas, DEO dicamus §: gratias, &c. Amen.

Spiritûs Sancti Gratia. Nota eadem.

A' Szent Léleknek kegyelme Apoſtolokat bé-tölté az ô Mennyei kegyelmeſségével, áldván ôket kûlômb-féle nyelvekkel, Kûlômb-féle nyelvekkel.

Kûldé ſzéles ez Világra ôket ô hatalmaſsága. Hirdetésére Evangeliomnak, 's tanitására Emberi állatnak. Emberi állatnak.

Mondván nékik: Imé vegyétek ez mái nap a' Szent Lelket. Ki mindeneket meg-jelent ti-néktek; az el-múlt dolgokat, és jövendôket: Es jövendôket &c.

Mondván azt-is: Ha vitettek Királyokhoz, 's Fejedelmekhez; akkor ne legyetek ſzorgalmatoſok, miképpen, avagy mit kellyen ſzólnotok: mit kellyen &c.

Mert ugyan azon órában Szent Atyámtól ſzolláſtokban, adatik Sz. Léleknek bôlcſesége, kit meg nem győzhet Ember eſzeſsége: Ember &c.

Azért néki nagy örômmel adgyunk hálát víg énekkel. Dicſirteſsék a' dûcsô Szent Háromság, kinél vagyon amaz örök bóldogság &c. *Amen.*

Hymnus de Spiritu Sancto.

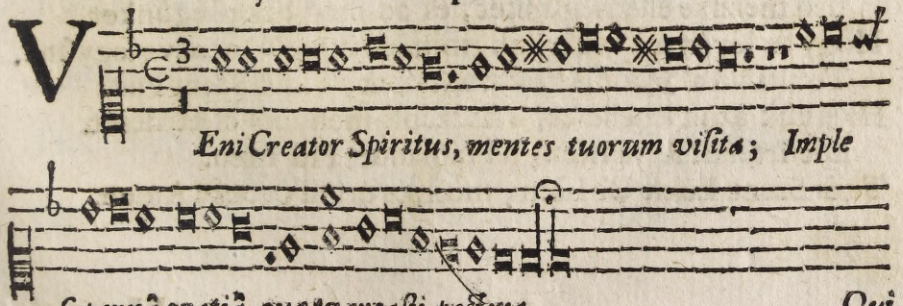

Qui diceris Paraclytus, altissimi donum DEI:
Fons vivus, ignis, charitas, & spiritalis unctio.
Tu septiformis munere, digitus paternæ dexteræ;
Tu ritè promissum Patris, sermone ditans guttura.
Accende lumen sensibus; Infunde amorem cordibus,
Infirma nostri corporis virtute firmans perpeti.
Hostem repellas longiùs, pacemq; dones protinus.
Ductore sic te prævio, vitemus omne noxium.
Per te sciamus da Patrem; Noscamus atq; Filium;
Teq; utriusq; Spiritum credamus omni tempore.
DEO Patri sit gloria, & Filio, qui à mortuis
Surrexit, ac Paraclyto, in sæculorum sæcula. Amen.

Veni Creator Spiritus. Nota eadem.

Jöj-el Szent Lélek Istenûnk, látogasd-meg sérûlt lelkûnk.
Malasztoddal tölcs-bé szivûnk, kiket teremtél, 's légy bennûnk.
Te vagy mi vigasztalásunk, Isteni nagy ajándékunk,
Elő-kút, tûz, szeretetünk, lelkûnk sebére kenetünk.
Te hét féle adománya, vagy Isten jobjának úja,
Atyától meg-igért javunk, vagy, 's torkunkban ékes szavunk.
Sötét érzékenységûnket, világosicsd-meg szivûnket,
Gerjezd-fel szeretetûnket, erősicsd gyengeségûnket,
ûzd messze ellenségûnket, és ad-meg-békeségûnket.
Hogy te lévén mi vezérünk, minden bûntől mentve legyünk.
Te általad a' Szent Atyát tudhassuk, 's az ő Szent Fiát:
Hidgyük azok lehellését, 's hozzánk menyből el-küldését.
Dicsirtessél Atya Isten, fel támadott Fiú Isten.
Te-is Szent Lélek Ur Isten, most, és mind örökké. Amen.

Hymnus

Hymnus 2-dus de Spiritu Sancto.

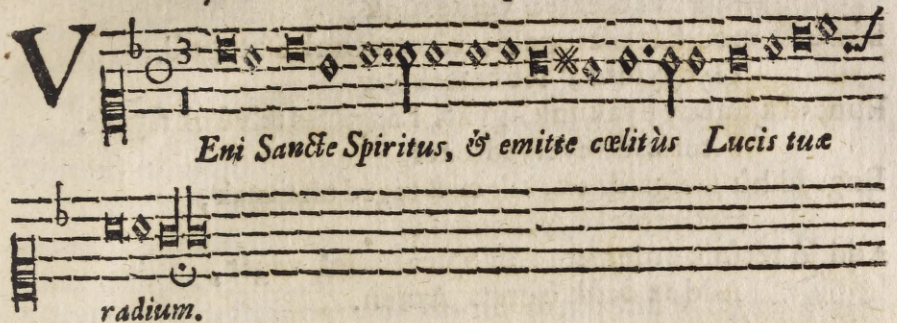

Veni Pater pauperum; Veni dator munerum: Veni lumen cordium.
Consolator optime; Dulcis hospes animæ: dulce refrigerium.
In labore requies; in æstu temperies: in fletu solatium.
O Lux beatissima, reple cordis intima tuorum fidelium,
Sine tuo Numine nihil est in homine, nihil est innoxium.
Lava quod est sordidum; riga quod est aridum; sana quod est saucium.
Flecte quod est rigidum; fove quod est frigidum; rege quod est devium:
Da tuis fidelibus, in te confidentibus, sacrum septenarium.
Da virtutis meritum; Da salutis exitum; da perenne gaudium. Amẽ.

Veni Sancte Spiritus Nota eadem.

Jöj-el Szent Lélek Isten, 's érezd reánk tellyesen,
Menyből fényességedet;
Jöj-el árvák gyámola; Jöj vak szivünk orvosa,
Ozd-ki égi kincsedet.
O kegyes vigasztalónk, testi lelki táplálónk;
Erezzük bövségedet;
Fáradságban nyugalmunk; hévben hives árnyékunk,
Siránkban örömünk.
Oh dücsö Nap, hiveid szivek minden részeit,
Világosicsd, 's légy velünk;

Nincſen Iſtenünk kivûl, ſemmi jó ember kôrûl,
Mert vétkezten-vétkezünk,
Bûnünk mocskát tiſztogaſd, ſzárazságunk áſztogaſd,
Gyógyicsd a' ſebhetteket;
Roncsd kemény nyakunk agyát. Lágyitſad ſzivünk fagyát.
S' tériesd tévelyedteket,
Engedd hû ſzólgaidnak, kik cſak téged ohajtnak,
Hétſzeres kegyelmedet;
Add jó tétünk érdemét, bóldogics éltünk végét,
Add az ôrôk életet. Amen.

Hymnus 3-tius de Spiritu Sancto.

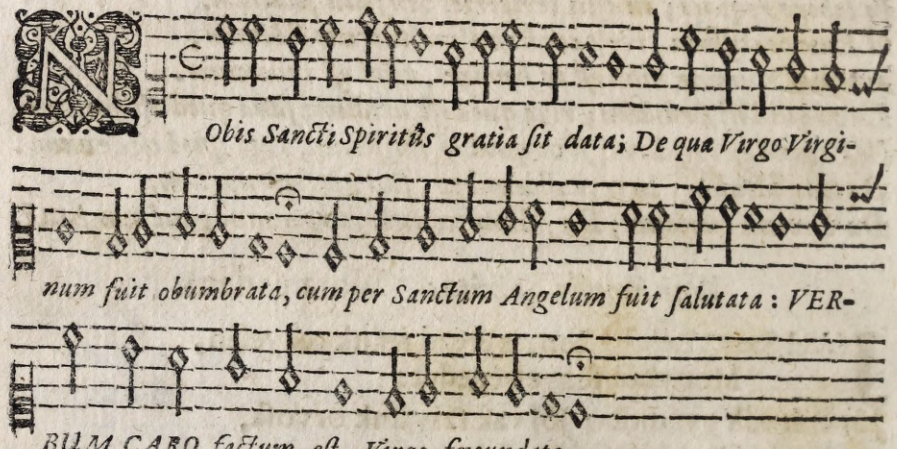

Obis Sancti Spiritûs gratia ſit data; De qua Virgo Virginum fuit obumbrata, cum per Sanctum Angelum fuit ſalutata: VERBUM CARO factum eſt. Virgo fœcundata.

De MARIA Virgine Chriſtus fuit natus. Crucifixus, mortuus, atq; tumulatus. Relurgens diſcipulis fuit demonſtratus, & ipſis cernentibus in Cœlos levatus.

Suum Sanctum Spiritum DEUS delegavit; In die Pentecoſtes ſuos confortavit. Et de lingvis igneis ipſos inflamavit, relinquere orphanos eos denegavit.

Septi-

Septiformem gratiam tunc acceptaverunt: Quare idiomata cuncta cognoverunt, ad diversa clymata mundi recesserunt, fidemq; Catholicam tunc prædicaverunt.

Spiritus Paraclytus fuit appellatus, donum DEI, Charitas, fons vivificatus. Spiritâlis unctio, ignis inflammatus, septiformis gratia, Charisma vocatus.

Dextræ DEI digitus, virtus spiritâlis nos defendat, eruat ab omnibus malis, ut nobis non noceat Dæmon infernalis; protegat, & nutriat, foveat sub alis.

Spiritus Paraclytus nos velit juvare, gressus nostros regere, & illuminare, ut cùm DEUS venerit omnes judicare, nos velit ad dexteram suam collocare.

Has Horas Canonicas cum devotione, tibi Sancte Spiritus piâ ratione dicimus, ut visites inspiratione, & fruamur jugiter cœli regione. Amen.

Nobis Sancti Spiritus. Nota eadem.

MI nékűnk adattasék Szent Lélek malasztya, melytől árnyékoztatott a' Szűzek Virága; Midőn ótet Gabriel üdvözléssel áldgya, 's Testbe öltözött Igét méhében fogadgya.

Szűz Anyától szűleték Christus istállóban, kínt, és halált szenvedvén, fekvék koporsóban, és magát meg-jelentvén feltámadásában, Tanitványi láttára méne Menyországban.

Pünkösd napján Szent Lelkét ottan el-küldötte, az Apostolok szivét meg-erősitette. Tűzes nyelvekkel őket fel-is gerjesztette. s' Hogy árván maradgyanak, azt meg nem engedte.

Hét-féle ajándékot akkoron vévének, azért minden nyelveket által érthetének, Világnak külömb külömb részére menének, 's egy közönséges Hitet akkor hirdetének.

Hivatott Vigasztaló dücsö Szent Léleknek, Isten ajándékának, kút-fő, 's szeretetnek, drága Lelki kenetnek, meg gyúlladott tűznek, hétszeres adománynak, 's Nemes szerelemnek.

Iſten jobb kezе úja ereje ſegitſen, minden némű gonoſztúl kegyeſſen meg-mencſen, 's hogy a' kegyetlen ördög minket meg ne sérſen, táplállyon, óltalmazzon, 's ſzárnya alá rejcſen.

Vigaſztaló Szent Lélek minket gyámolitcſon, útunkat vezérellye, 's meg-világoſitſon: Hogy minket itiletkor az Iſten meg-ſzánnyon, és az ő jobja-felé kedveſſen ſzóllitcſon.

Ezel-rendelt órákat áitatoſsággal, néked mondgyuk Szent Lélek, lelki buzgósággal. Hogy minket meg-látogaſs lelki ſugalláſſal, 's mind örökké élheſsünk Menyben vigasággal. *Amen.*

MAS REGI ENEK.

A' Pünköſtnek jeles napján, Szent Lélek Iſten küldeték; erőſſiteni ſziviveket az Apoſtoloknak.

Mellyet Chriſtus igért vala akkor a' Tanitványoknak, Menyorſzágba mikor mene, mindenek láttára.

Tűzes nyelveknek ſzólláſa úgy, mint ſzeleknek zúgáſa, leſzálla az ő fejekre, nagy hírtelenséggel.

Meg-telvén a' Szent Lélekkel, kezdének ſzólni nyelveken; mint ő nékik a' Szent Lélek ád vala ſzóllani.

Örüllyünk azért, ő néki mondván ékes énekeket, fel-magaſztalván ő nevét, örökkön örökké. *Amen.*

CAN-

CANTUS DE SS. TRINITATE.

A' Szent Háromságról.

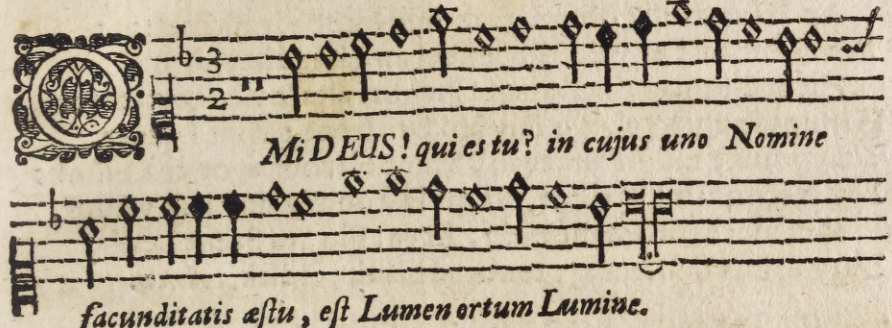

Mi DEUS! qui es tu? in cujus uno Nomine facunditatis æstu, est Lumen ortum Lumine.

Tu sol es à te ipso; nos inde lucem traximus: Sol solus in seipso Ter unus, & Ter maximus.

Ter unus; imò Ternus, seu Tres in uno Nomine: Nam vivis æviternus Calore, luce, lumine.

Ter magnus, absq; mole; non absq; plenitudine: Nec solus absquè prole, sed absq; solitudine.

Cum Patre fœta prolos amoris est origine: Tres estis ergo soles in unica caligine.

Tu primus, & supremus; A te, velut primordio sunt cuncta, quæ videmus; sed tu cares exordio.

Globus triangularis, centro carens rotunditas; Trias q; circularis, fundo carens profunditas.

Vivendo non senescis; nil tempus ex te deterit: Quid sit fuisse, nescis; tempus tibi non præterit.

Ex te fit omne verum, & non fit imperfectio: tu forma, tuq; rerum es omnium perfectio. Amen.

MAGYARUL *Azon nótára.*

O Melly csúdálatos vagy! természetben Isten egy vagy:
De személyben három vagy; Származtatásod igen nagy.
A' te elméd gyúmólcse, a' te csúdálatos Igéd,
Szűlésednek erkölcse, azon Istent nemzi beléd.
Atya, Fiú, szeretvén egymást Szent Lelket lehellik:
Szeretet-béli áldást mi köztünk azzal nevelik.
Az Hármas egy Istenség, személyeket hármasztattya:
Természet-béli egység többekkel magát múlattya.
Hitünk ez nagy mélysége Christus által nyilatkoztatott:
Háromság egygyesége szivünkben szent példát hozott.
Egy-mást mi-is szeretvén, Szent Háromságot tisztelünk:
Egy hitben szentül élvén, Szent Háromság ugy légy velünk.
Meg mérhetetlen mélység, Atya, Fiú, és Szent Lélek,
Légy áldott ô Istenség, teneked halok, és élek. *Amen.*

Hymnus SS. Ambrosij & Augustini.

Te DEUM Laudamus &c.

TEged Isten dicsírünk: tégedet Urnak vallunk.
Téged Atya Ur Istent, minden földi állat tisztel.
Néked minnyájan az Angyalok, néked az Egek, és minden hatalmaságok.
Néked a' Cherubin, és Serafin Angyalok, szüntelen szóval énekelnek. Szent, Szent, Szent a' Seregeknek Ura Istene.
Tellyesek a' föld, és az Egek Fölségednek dücsôsségével.
Téged az Apostoloknak dücsôséges karok.
Téged a' Prophétáknak dicsíretes számok.
Téged a' Martyroknak fényes seregi dicsírnek.
Téged széles ez Világon vall, és dicsír az Anyaszentegyház.
A' te tiszteletes, igaz, és egygyetlen egy Fiadat,
Es a' Vigasztaló Szent Lelket is.

Te dû.

Te dücsőſségnek Királlya Chriſtus.
Te az Atya Iſtennek örökké való Fia vagy.
Te a' meg-ſzabaditásért fel-vévén az Emberi terméſzetet, nem iſzonyodtál a' Szűznek méhétől.
Te meg-győzvén az Halál fúlákját : meg-nyitád hiveidnek Menyorſzágot.
Te az Iſtennek Jobján ülſz: Atyádnak dücsőſségében.
Ez Világra jövendő Birónak hiſzünk téged lenni.
Téged azert kérünk, légy ſegitcsége a' te ſzolgaidnak: kiket ſzent véreddel meg-váltottál.
Engedd, hogy az örök bóldogságban, a' te Szenteiddel eggyütt meg-ajándékoztaſſunk.
Üdvözitſed Uram a' te népedet, és áld meg a' te örökségedet.
Igazgaſd őket: és fel-magaſztallyad moſt, és mind örökké.
Minden napokon áldunk tégedet.
Es dicſirjük a' te Nevedet örökké, és mind örökkön örökké.
Méltóztaſsál Urám ez mái napon, minden bűntől minket meg-őrizni.
Könyörüly rajtunk Ur Iſten:
Könyörüly mi rajtunk. Légyen a' te irgalmad Uram mi-rajtunk, a' mint te benned biztunk.
Te benned biztam Uram : örökké meg nem ſzégyenülők *Amen.*

IN SO-

IN SOLEMNITATE CORPORIS CHRISTI.

DE SANCTISSIMO EUCHARISTIÆ SACRAMENTO.

A' Szent Oltári Szentségről.

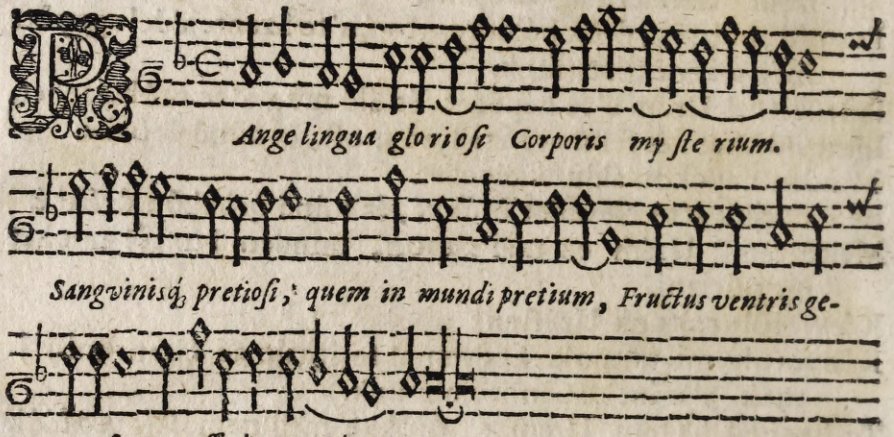

Nobis datus, nobis natus ex intacta Virgine, & in mundo converſatus, ſparſo Verbi ſemine, ſui moras incolatûs miro clauſit ordine.

In ſuprema nocte cœnæ, recumbens cum fratribus, obſervatâ lege plenè cibis in legalibus, cibum turbæ duodenæ ſe dat ſuis manibus.

Verbum Caro, panem verum verbo carnem efficit, fitq; Sangvis Chriſti, merum; etſi ſenſus deficit, ad firmandum cor ſincerum ſola fides ſufficit.

Tantum ergo Sacramentum veneremur cernui, & antiquum documentum novo cedat ritui, præſtet fides ſupplementum ſenſuum defectui.

Geni-

Genitori, Genitoq; laus, & jubilatio: Salus, honor, virtus quoque sit, & benedictio, procedenti ab utroq; compar sit laudatio.

Pange lingva glorioſi. Nota eadem.

Zengjed nyelvem dücsőſséges Ur Teſtének ſzentségét,
Szent Vérének bőcsületes árát, mellyet Világért
Nemes Virág, Szűznek tiſztes magva, Királyunk le-tett.
Nékünk ſzületett, 's adatott, tiſzta Szűznek méhéből.
Ez Világon nyájaskodott, adván magát Meſterül,
Lakásának véget ſzabott, cſudálatos rendéből.
Vég Vacſorának idején Tanitványival lévén,
S' Törvény dolgát véghez vivén, törvény-béli ételben,
Maga magát eledelben adá Kenyér, 's Bor ſzinben.
A' Teſt Ige, kenyért Teſté Igével változtatta.
A' bort pedig Szent Vérévé. Érzékenség ezt hogy ha
Meg nem fogja, elég erre Hitnek vaſtagitása.
Azért ez illy nagy Szentséget le borúlván imádgyuk;
Es a' régi jelenség helyt az Uj törvént állitſuk,
S' gyarló érzékenségünket Hitünk alá hólditſuk.
A' nemzőnek, 's Nemzettetnek dicſiret, és tiſzteſség,
Aldás, örőm mind kettőnek, áldomás, és dücsőſség:
Mind kettőtől eredőnek egyenlő tiſzteletség. *Amen.*

Proſa D. Thomæ Aquin. de SS. Sacramento.

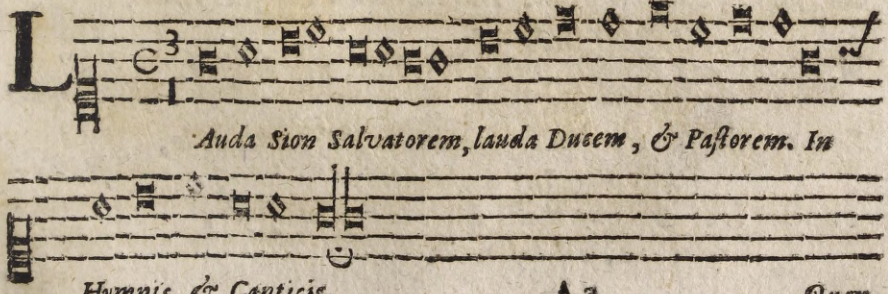

Quantum potes, tantum aude, quia major omni laude;
Nec laudare sufficis.
Laudis thema specialis, Panis vivus, & vitalis
Hodie proponitur.
Quem in Sacræ mensa Cœnæ, turbæ Fratrum duodenæ
Datum non ambigitur.
Sit laus plena, sit sonora, sit jucunda, & decora
Mentis jubilatio.
Dies enim solemnis agitur. In qua mensæ prima recolitur
Hujus institutio.
In hac mensa novi Regis, Novum Pascha novæ Legis
Phase vetus terminat.
Vetustatem novitas; Umbram fugat Veritas.
Noctem Lux eliminat.
Quod in Cœna Christus gessit, faciendum hoc expressit,
In sui memoriam.
Docti sacris institutis, Panem, Vinum in salutis
Consecramus Hostiam.
Dogma datur Christianis. Quòd in Carnem transit Panis,
Et vinum in Sangvinem.
Quod non capis, quod non vides, animosa firmat Fides,
Præter rerum ordinem.
Sub diversis speciebus, signis tantùm, & non rebus,
Latent res eximiæ.
Caro cibus, Sangvis potus. Manet tamen Christus totus,
Sub utraq; specie.
A sumente non concisus, non confractus, non divisus,
Integer accipitur.
Sumit unus, sumunt mille. Quantum isti, tantum ille,
Nec sumptus consumitur.
Sumunt boni, sumunt mali. Sorte tamen inæquali,
Vitæ, vel interitûs.

Mors

Mors eſt malis, vita bonis: Vide paris ſumptionis
Quàm ſit diſpar exitus.
Fracto demum Sacramento, Ne vacilles, ſed memento,
Tantum eſſe ſub fragmento; quantum toto tegitur.
Nulla rei fit ſciſſura. Signi tantùm fit fractura,
Quâ nec ſtatus, nec ſtatura ſignati minuitur.
Ecce panis Angelorum, factus cibus viatorum,
Verè panis Filiorum, non mittendus canibus.
In figuris præſignatur. Cùm Iſaac immolatur;
Agnus Paſchæ deputatur; Datur Manna Patribus.
Bone Paſtor, panis vere, JESU *noſtri miſerere.*
Tu nos paſce, nos tuere; Tu nos bona fac videre, In terra viventium.
Tu qui cuncta ſcis, & vales. Qui nos paſcis hîc mortales.
Tuos ibi commenſales, cohæredes, & ſodales, fac Sanctorum civium.
Amen.

Lauda Sion Salvatorem. Nota eadem.

Dicsird Sion Meg-váltódat, Vezéredet, Paſztorodat,
Vig ſzivel, és énekkel.
A' Mint lehet, úgy tiſztellyed; Mert cſekélyeb minden úgyed,
Hogy fel-érd tiſztelettel.
Ez áldáſra fel-tört czélúnk, Elő, 's éltető Kenyerűnk,
Ma előnkben tétetik.
Mellyet Vég-Vacſorán évén, Tanitványinak tördelvén,
Adott Urunk, adatik.
Tellyes légyen, hangos légyen; Vig, és tiſzteletes légyen,
Lelki őrvendezésűnk.
Mert ez nap nagy űnnep napja, Melly első napját állattya,
E' Szentség ſzerzetinek.
Ez aſztalnál, úi Királynak, úi Huſvéttya Oó tartáſnak
Oó Huſvéttyát fogyattya.
A' régiséget, az újság; Az árnyékot, az igaſság,
Az éjt, nap el-oſzlattya.

A' mit Urunk cſelekedett; mi-is cſelekedgyük, intett,
Szent emlekezetire.
Szent ſzerzésből meg-tanúlván, kenyeret és bort meg-áldván,
Vegyük üdvösségünkre;
Az Hiveknek Hit adatik; Hogy a' kenyér Testé válik,
S' a' Bor Chriſtus Vérévé.
A' mit nem látz, 's meg nem foghacz, erős hitelt abban adhacz
Az Iſten Igéjének.
Külömb-féle ſzinek alatt; Jelek, 's nem állatok alatt.
Drága dolgok rejtetnek.
A' Test étel, a' Vér ital; De a' Chriſtus egéſzlen áll,
Mind egy, 's mind két ſzin alatt.
Az évöktül ſzegetetlen, oſzlatatlan, töretetlen,
Vétettetik egéſzlen.
Veſzi egy, és veſzi ezer. De annyit egy, menyit ezer.
Az évés ſem fogyattya.
Mind jók, s' mind gonoſzok eſzik. De ellenző ſorsát veſzik.
Eltekre, vagy veſztekre.
Amott élet, imitt halál. Nézd, melly ellenző ſorban áll,
Azon ételnek vége.
Meg-töretvén a' Szent Oſtya. Ne tántorogj, az Hit tartya,
Hogy annyi ván egy morsában, mennyi egéſz épségben.
Allattyában törhetetlen. Törtelés van cſak a' ſzinben,
Mellyel ſzin alatt lévőben, nem eſik fogyatkozás.
Imé Angyalok kenyere; Embereknek lőn étele,
Bizony Fiaknak étele Ebeknek nem vetendő.
Példáztatott Oó példákban, Isáknak áldozattyában,
Es az Husvéti Bárányban, 's égből ſzállot Mannában.
O jó Páſztor, 's bizony étkünk, Jesus, légy kegyelmeſségünk,
Fel-nevelőnk, meg-őrizőnk; minden jókat meg-adandónk
Az élőknek földében.
Te, ki mindent tudcz, 's mivelhecz; ki minket ez földön éltecz,
Menyben aſztalodhoz ültes, 's örökös társoddá tétes
Szentid között, könyörgünk. *Amen.* *Hymnus*

Hymnus D. Thomæ Aquin. Adoro te &c.

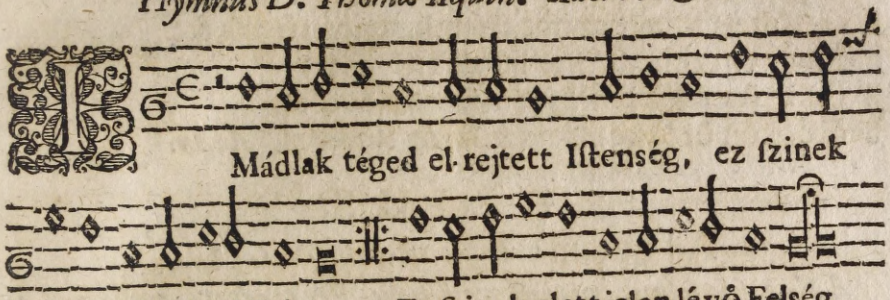

Mádlak téged el-rejtett Iſtenség, ez ſzinek alatt jelen lévő Felség. Ez ſzinek alatt jelen lévő Felség.

Im ſzivem néked adgya magát rabúl,
Melly rólad elmélkedvén, majd el-ájúl. Melly rólad &c.
Szem, ſzáj, iz, illetés, itt meg csalatnak.
Bátran hiſzem, a' mit fűleim halnak. Bátran hiſzem &c.
Hiſzem, a' miket az Iſten Fia mond:
Mert egyedűl csak ez Ige ſzóll bizont. Mert egyedűl &c.
Kereſzt fán rejtve vólt csak az Iſtenség:
Itt rejtve vagyon edgyűtt az Emberség: Itt rejtve &c.
Mind-az által mind kettőt hiſzem, 's vallom,
Es a' mit kért a' jó Lator, kivánom. Es a' mit &c.
Sebeidet, mint Thamás nem ſzemlélem;
De Iſtenségedet hirdetem, 's félem. De Iſtenségedet &c.
Add, hogy ennél-is inkább higyjelek,
S' téged reménlvén, inkább ſzereſſelek. S' téged &c.
Ur halálának emlekeztetője,
Elő kenyér, éh ember éltetője. Elő kenyér &c.
Engedd, hogy lelkem belőled élhejſſen,
S' édeſséget csak benned érezhejſſen. S' édeſséget &c.
O kegyes Pelikán, drága Jesusom,
Szent véreddel moſd el fertelmes mocskom. Sz. véreddel &c.
Melyből egy csep elég el-mosására,
Ez Világ bűnének, 's meg-váltására. Ez világ &c.

O Jesus, kit moſt fedel alatt nézek,
Réſzesûlteſs abban, az mit éhezek. Réſzesûlteſs &c.
Hogy én ſzinrûl ſzinre láſſalak téged;
S' örökkön örökké áldgyam ſzent Nevedet.
S' örökkön örökké áldgyam ſzent Nevedet. *Amen.*

ALIUS.

Ad notam: *Infinitæ bonitatis.* 34.

Ave hoſtia ſalutis, via lactea virtutis; Per te creata cuncta ſunt finita. Hic lætabundus per te ſtat mundus: Fides avita, per te munita: Gloria Patri detur infinita.

Ave cœlici ſaporis vas redundans Salvatoris; voluptas vera, ſcrinium dulcoris. O Sacramentum! ô alimentum! Nimis electum ave frumentum: Pignus honoris, pabulum amoris.

In te datur Spiritâli, Manna verius legali; felix annona miſero mortali: Morbi levamen, & medicamen; in æſtu flumen, in nocte lumen: Prodromus vitæ miſſus immortali.

Ave Domini finale munus, & memoriale; mortuo datum homini, vitale. Tuum diſceſſum, per hunc exceſſum Chriſte levâſti, quando dixiſti ultimum valè: Nil viſum eſt tale.

Sacrificium hoc novum, vera merces eſt laborum; pauperum arca, honor miſerorum. Nullus te ſine dives in fine; turris es plebis tu peregrinæ: fortium virtus obvians ruinæ,

Ave duplex hîc natura, JESU *nec pars, nec figura; ſubſtantialis caro Chriſti pura. Pane veſtitus, hoc orbe ſitus; ſe mibi totus hîc præbet Chriſtus: Nam infinita potuit hoc virtus.*

JESU, *cibus ſalutaris, qui & mundi te dignaris; da mala flere fletibus amaris. Affectus præbe, queîs delectaris, mentem abſorbe guſtibus charis: gratiam auge, dum hîc adoraris.*

O mi JESU! *ô tuorum fidus comes viatorum; ô magna nimis merces Beatorum. Se tibi pandit cor devotorum, te ſolum ambit vita piorum: ſæcula tibi cedant ſæculorum.* Amen.

AZON

AZON NOTARA.

O Kegyelmes ſzivů Jesus, lelkůnk hajlékában hogy juſs; kéſziclđ lelkůnket, lágicſd ſziveinket: kiket bú mérge, 's roſz ſzokás kérge el-veſztegetett, 's földre le-vetett. Te benned bizunk, 's Szent Teſteden hiſzůnk.

Itt vagy Jesus; én el-hittem, Szent ſzód után bátran mentem; Drága Vérség-ůnk: bóldog reménségůnk: kereſd-fel lelkůnk, kit el-veſztettůnk. Ints igéiddel, vonny kezeiddel; hogy fel-kelheſsůnk, 's utánnad meheſsůnk.

Kelly-fel Ember, Chriſtus vonſzon, jőj hozzá, hogy meggyógyitcſon; ez nagy Szentséggel benned jót inditcſon. Jelen vóltával, 's Sz. orczájával im illet minket, 's biſztat bennůnket: hogy ſzent Teſtével birjunk ellenséggel.

O Menybéli ſzentséges Teſt, mellyet ez fejérség el-rejt; add veled élnem, add, téged dicſirnem: térdůnk meg-hajtyuk, 's ſzivůnket nyújtyuk; hozzád ohajtván, 's ſzivből kiáltván: oktaſd lelkůnket, 's őriz-meg bennůnket.

Dűcsőſséges éleſztő vér, bűnősőkért ki-ontott bér; ô áldott Jesus, ſzivůnk ne légyen bús. Lelkůnk moſogaſd, ſzivůnk gyújtogaſd; bůnůnket rontcſad, kedvůnk újitſad: az régi hitben Népůnk gyarapitſad.

Chriſtus Jesus, Iſten Fia, bűnős lélek drágá dija; itt téged áldunk, itt hálákat adunk: Add ſzerelmedért, 's illy jó vóltodért; mind ez világban, 's mind Menyorſzágban téged egyvégben dicſirheſsůnk. Amen.

ALIUS.

ALIUS.

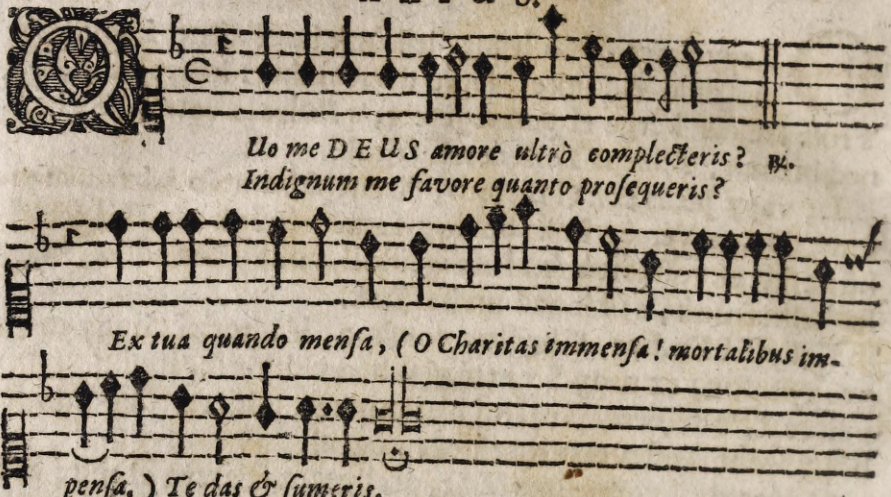

Non tauros, neq; boves, nec das altilia: Non coturnices, oves, nec volatilia. ℟. *Lactucas nec agrestes; sed epulas cœlestes, amores tui testes donas in copia.*

Sub pane te latentem DEUM profiteor: Hîc JESU *te præsentem colo, confiteor.* ℟. *In hoc te Sacramento, sub hoc te velamento, ceu tectum vestimento adoro, veneror.*

Valete jam regales luxus Assyriæ, Lautitiæ carnales, ollæq; Ægyptiæ. ℟. *Ad Agni tendo cœnam, deliciarum plenam, ad salientem venam, fontemq; gratiæ.*

Non siliquis me pasci volo, sed corpore; non capior Damasci undis & nectare. ℟. *O quis det è cisterna Bethlêm illa superna: quæ virtus? ut falerna det mihi bibere.*

De vineis Engadi ah botrum sitio! Huic Manna superaddi cœleste cupio! ℟. *O tritici medulla suävior quàm ulla, te vilis homo bulla, ô quàm desidero!*

Electum ô frumentum, ô quando venies! O cordis firmamentum me quando munies? ℟. *Cor meũ tibi pando, ô quando* JESU, *quando? Illud inhabitando, me tibi unies?*

O dulcis

O dulcis JESU *veni in cordis lectulum, in quo nil sit obscœni, fac habitaculum.* ℟. *Virtutibus ornatum, & charitate stratum, me tibi præparatum fac tabernaculum.* Amen.

ALIUS.

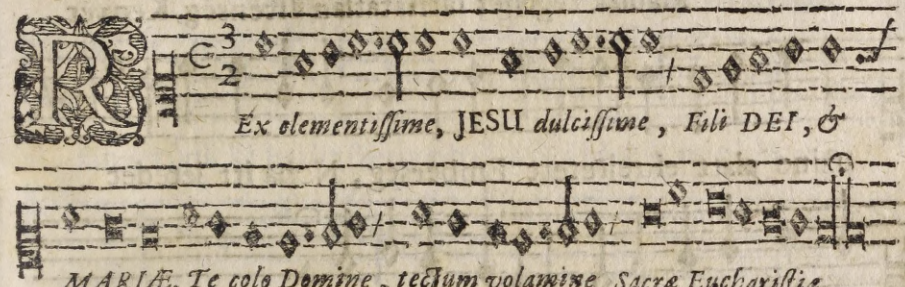

Ex clementissime, JESU *dulcissime, Fili DEI, &*

MARIÆ. Te colo Domine, tectum volamine Sacræ Eucharistiæ.

Natum de Virgine Corpus, cum Sanguine supplicíter adoro.
O latens Deitas, æterna veritas, te venerans imploro.
Sub panis specie, sub vini latice, adoro Christum totum.
Ejus præsentiæ, ejus clementiæ, cor offero devotum.
Ave Rex gloriæ, dulcis memoriæ, aveto JESU *Christe.*
Te mundi pretium, cœleste præmium, figuræ velant istæ.
Ave flos Virginum, ô Sponse sanguinum! ô caro Salvatoris!
Tuâ dulcedine totum me detine, perennis fons amoris.
Grande mysterium, ô desiderium mei cordis accende.
Cœli delitias, veras divitias hîc mi JESU *ostende.*
O mundi victima! te sitit anima, te quærit pie JESU.
JESU *spes unica, mî te communica, sacratæ carnis esu.*
O mira bonitas! ô summa charitas! En Domini majestas.
Sub hoc umbraculo, se donat famulo. Quid JESU *mihi præstas?*
In hoc te sæculo cerno in speculo: Post vitam terminatam,
Da mentis aciem, videre faciem tuam desideratam. Amen.

Ad Elevationem S. Hoſtiæ.

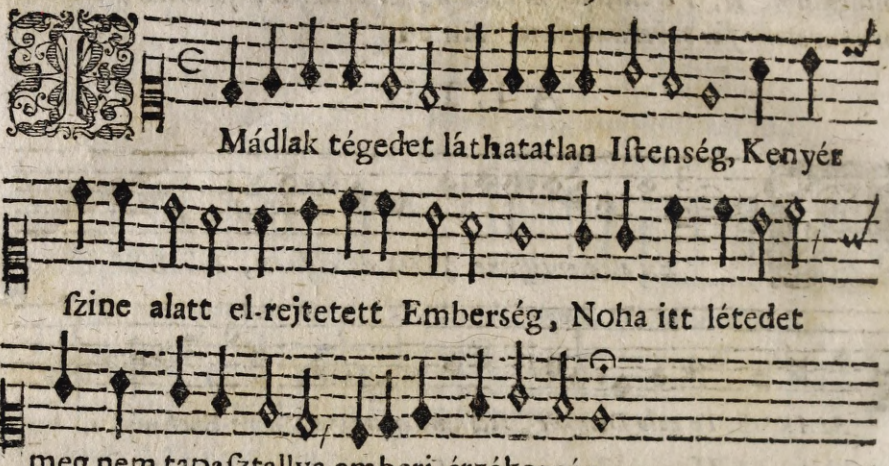

Iſteni erődet el-rejtéd a' Kereſzt-fán,
Teſti gyarlóságnak homályával bé-fogván,
Itt-is ſzent Teſtedet el-rejted, Kenyérnek ſzine alatt mutatván,
Noha Szent Thamáſſal ſebed helyét nem látom,
Uram igaz hittel jelen létedet vallom.
Tarcs-meg ez vallásban, és te Szent ſzinedet add bóldogúl meg-látnom.

Ad Elevationem Sacri Calicis.

Váltságomnak ára, ſzáratt ſzivem ereje,
En bűnös lelkemnek meg-tiſztitó ferdője.
Szomjú, 's fáradt lelkem meg-vigaſztálója, üdvöſségem záloga.
Réſzegits-meg engem Uram ſzent Pohároddal,
Olcsd-el én ſzivemnek gonoſz lángját boroddal,
Szent Véred pecsétit (miként Ægyptomban) veſd ſzivem ajtajára. *Amen.*

MAS

MAS REGI ENEK.

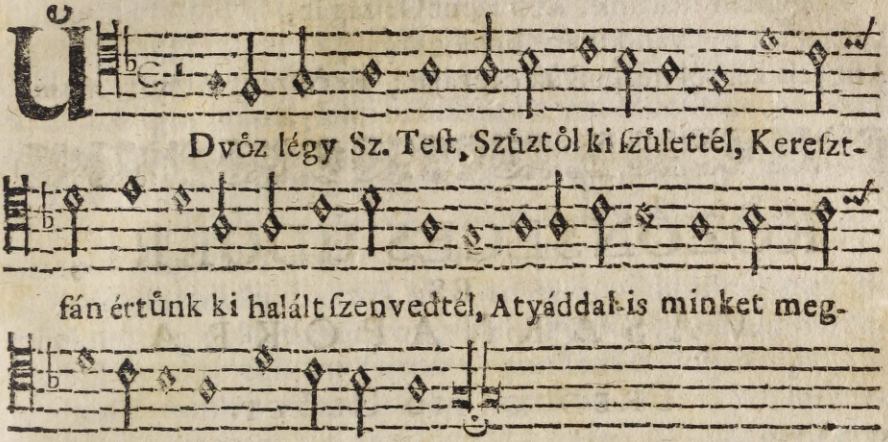

Dvőz légy Sz. Teſt, Szűztől ki ſzűlettél, Kereſzt-

fán értünk ki halált ſzenvedtél, Atyáddal-is minket meg-

békéltettél. Imádunk téged.

Üdvőz légy JESUS Chriſtuſnak Szent Vére.
Ki bűneinknek lől el tőrlő bére.
Es mi lelkünknek bővséges érdeme. Imádunk téged.
Itt jelen vagyon az Iſtennek Fia.
Itt jelen vagyon Emberek Váltója.
Itt jelen vagyon lelkünk orvoslója. A' Chriſtus JESUS.
Itt jelen vagyon mi édes Teremtőnk.
Itt jelen vagyon mi hiv Kőzben-járónk.
Itt jelen vagyon Lelki Vigaſztalónk. A' Chriſtus JESUS.
Itt jelen vagyon Elet, út, Igaſság.
Itt jelen vagyon fényes világoſság.
Itt jelen vagyon mennyei Uraság. A' Chriſtus JESUS.
Itt jelen vagyon váltságunknak napja.
Itt jelen vagyon bűnnek meg-rontója.
Itt jelen vagyon ſzeretetnek lángja. A' Chriſtus JESUS.
Itt jelen vagyon a' mi vigaságunk.
Itt jelen vagyon őrizőnk, 's óltalmunk.

Itt jelen vagyon mi lelki Pásztorunk. A' Christus JESUS.
Adgya mi-nékünk, az ő szent Országát,
Láthassuk nyilván kivánt bóldogságát,
Angyali karból nézhessük orczáját; Es ő Szent Attyát. *Amen.*

KÖZÖNSEGES ÜDÖKRE, ES VASARNAPOKRA

PREDIKATIO ELŐTT.

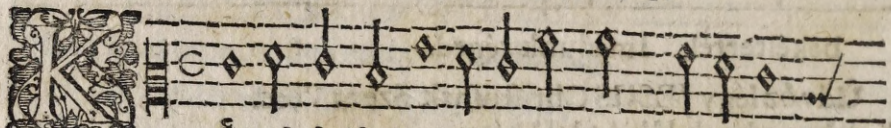

Önyörögjünk az Istennek Szent Lelkének,

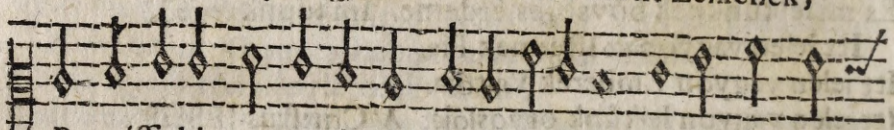

Bocsássa-ki magas ményből az ő világát, Vegye-el mi

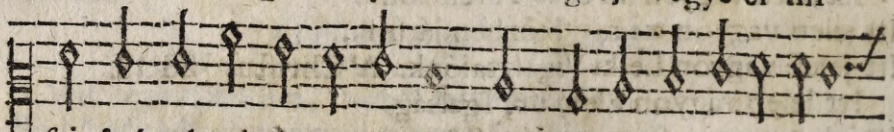

szivünknek minden homályát; Hogy értheſsük Istenünknek

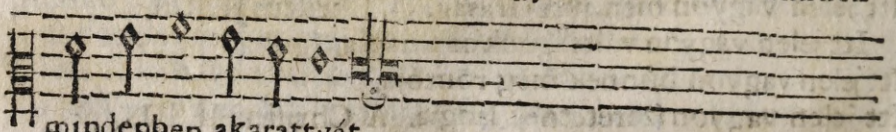

mindenben akarattyát.

Oh

Oh Szent Lélek, árváknak kegyelmes Attya; szegény gyarló bűnösöknek bátoritója, Hitekben el-esteknek erős gyámola: Te vagy ő gyenge hiteknek egyedül táplálója.

Te vagy a' mi lelkünknek édes vendége: A' mi szomorú szivünknek igaz örőme, lelki háborúinknak csendesitője, az örők életnek bennünk csak te vagy el-kezdője.

Te tanitád régenten a' Prophétákat; Igazgatád ő nyelveket és irásokat; Te tőtted bőlcsé a' szent Apostolokat, hogy megtéritnék te hozzád mind e' széles Világot.

Vedd-el a' mi szivünknek hitetlenségét, világosicsd-meg elménknek nagy sőtétségét, roncsd-el a' gyűlőlségnek kegyetlenségét, Engedd a' te szent Hitednek minden útt eggyességét.

Válaszsz minket magadnak élő Templomúl, vegyed mi kőnyőrgésünket szent áldozatúl, vedd-ki mind ez Világot a' kárhozatból, engedgy igaz hitben való ki-mulást ez világból.

Dicsirtessél felséges Atya Ur Isten, légyen áldott a' te neved Fiú Ur Isten, ezekkel egyetemben Sz. Lélek Isten! maradgyon a' te áldásod a' te bűnős Népeden. *Amen.*

MAS REGI ENEK.

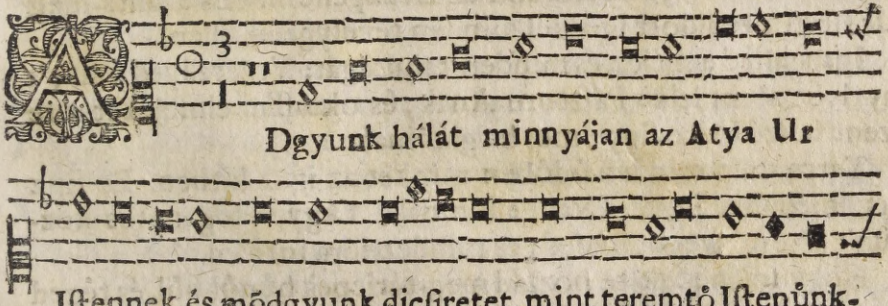

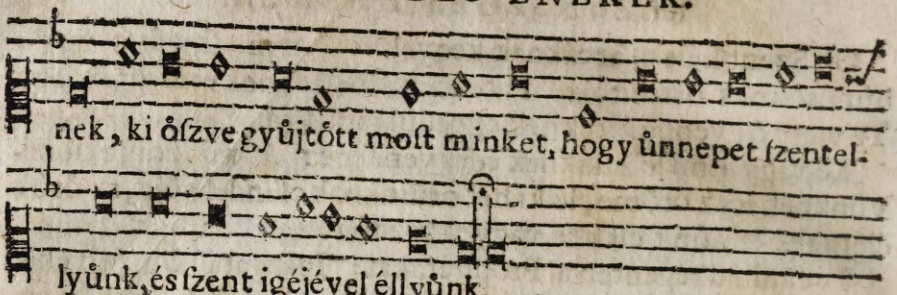

Kegyelmes Atya Iſten, te vagy Ur mindenekben, ki meg-jelentéd magad itt ez földön ſzent Igédben, áldott ſzent Fiad által ſok csuda tételekben, mi kegyes Idvözitönkben.

Légy kegyelmes mi nékünk, a' te áldot Fiadért, az Ur JESUS Chriſtusért, mi ſzentséges Meg-váltónkért, és ne álly boſzſzút mi rajtunk a' nagy hitetlenségért, ſértelmes ſok bûneinkért.

De ſzétely meg bennünket: birj, és ſegély-meg minket, Gerjezd-fel mi lelkünket, és a' mi gyarló ſzivünket; Hogy téged megiſmérhеſsünk, ſegitségûl hihaſsuk, 's néked hálákat ádhaſſunk.

Ennyi ſok romláſokban, és ſok vér-ontáſokban; a' kegyetlen ördögnek illyen nagy dühöſségében tarcs meg a' te Táborodat, és a' te Szentegyházadat: A' te gyarló fiaidat.

Világoſics meg minket a' Szent Lélek Iſtennel. Hogy mindenkor tündöklyék bennünk az Evangeliom. Es érösits-meg Ur Iſten a' te áldott Igéddel minden tévelygéſek ellen.

Igazgaſſad elméjét, és minden tanúságát; Vezérellyed útát, 's nyelvét a' mi lelki Páſztorunknak, és oktaſſad elméjeket a' te ſzent beſzédedre figyelmes halgatóinak.

Tarcs meg minden ûdöben minket az igaz hitben. Es igaz értelmében a' Szent Evangeliomnak. Légyen foganatos köztünk a' te kegyes beſzéded, és minden jóra intéſed.

Hogy ſok népek te hozzád meg-térjenek bûnökbûl, és téged ſzolgállyanak az ö ſzivekbûl, lelkekbûl: Hogy mindenek imádgyanak, és téged tiſztellyenek, örökké hogy élhaſſenek. *Amen.*

MAS.

MAS REGI ENEK.

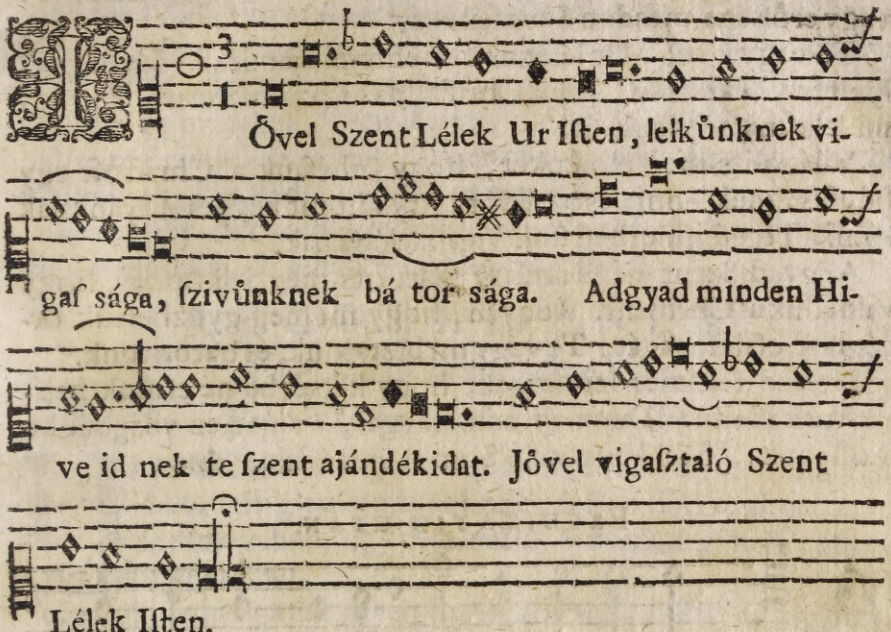

Jövel meg-nyomorúltaknak Nemes vigasztalója. Arváknak kegyes Attya. Tölcs-bé siralmas szivünket lelki nagy örömmel. Jövel mi lelkünknek édes vendége.

Távoztasd-el mi szivünknek hitetlen sötétségét. Világositsmeg minket: Hogy az Istennek Igéjét halhassuk, és érthessük. Jövel, és tanits-meg az igaz hitre.

Jövel, 's gerjezd-fel szivünkben Szent szerelmednek tüzét. Roncs el a' gyülölségét: hogy mi egygyesek lehessünk Isteni szerelmedben. Jövel mi lelkünknek vigasság.

Te vagy bizony örök Isten ki Atyától, és Fiútúl mind örökké származol. Te vagy mi Urunk Christusunknak aldott szent igérete. Te vagy mi lelkünknek meg-szentelője.

Te

Te vagy ki a' Prophétáknak általa régen ſzóllál. 's Chriſtuſt nékünk igiréd. Te a' Sz. Apoſtoloknak ſziveket bátoritád. Te vagy erőſsége minden Szenteknek.

Te vagy a' nagy Ur Iſtennek mennyei ajándéka. Igaſságnak Meſtere. Tanits minket a' Chriſtuſnak igaz iſméretire. Te vagy mi lelkünknek tanitója.

Világoſits-meg elménket, hogy higyjük a' Chriſtuſt egy üdvőſségnek lenni; és az áldott Atya Iſtent kegyes Atyánknak lenni. Téged iſmérhesſünk Vigaſztalónknak.

Adgyad Szent ajándékidat: Bátorits-meg lelkünket, hogy valhaſſuk a' Chriſtuſt. Adgyad, hogy mi meg-győzhesſük őrdögnek csalárdságát. Te vagy mi biztatónk, és bátoritónk.

Biztasd félelmes ſzivünket, hogy kétségbe ne eſsünk halálunknak idején; De nagy bátorsággal, 's vigan ez világból kimúllyunk: Jővel Vigaſztaló Szent Lélek Iſten. *Amen.*

PREDIKATIO UTAN.

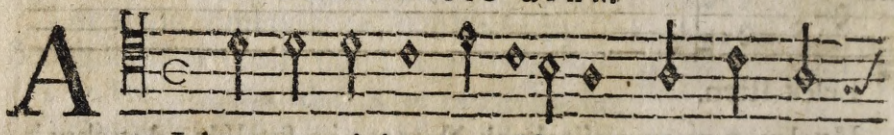

Ldgy-meg minket Atya Iſten; Aldgy-meg min-

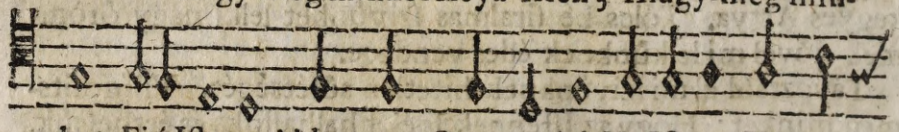

ket Fiú Iſten. Aldgy-meg Szent Lélek Ur Iſten. Három

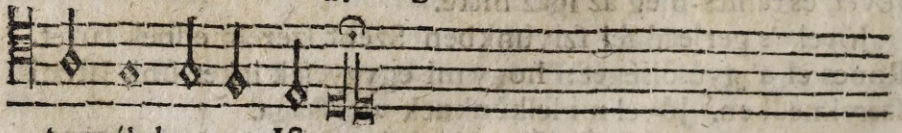

ſzemélyben egy Iſten.

Atya Iſten, ki Fiadat menyből küldéd, hogy Adámot fiaival meg-váltaná, és kedvedbe viſzſza hozná.

Fiú

Fiú Isten, ki Kereszt-fán magadat értünk áldozván, eleget től Szent Atyádnak, végét vetvén haragjának.

Szent Lélek, ki mind ezekben eszközlől, 's üdvösségünkben: Bóldog Szűznek mert méhében, öltöztetted Christust testben.

Ki sok fáradsága után, Attyához menni akarván, hogy jóvóltát meg-mutatná, Szent Testét, 's Vérét itt hagyá.

Végre örök bóldogságát, 's mennyei kincses tárházát, igérte ó hiveinek, kik térdet hajtnak nevének.

Azért Atyának kedvéért, és Fiú engedelméért, 's a' Szent Lélek szerelméért, légyen dicsiret ezekért. *Amen.*

REGGELI ENEK.

Jam lucis orto sydere &c.

Nota: O dücsőült szép kincs, &c.

HAjnali Csillagnak, nap fényeseségének reánk virradásában, estiglen munkánknak, terh-viselésünknek erős fáradságában, légy oltalmunk kérünk, segitő Istenünk, éltünk táplálásában,

Szitok, feddés, átok nyelvünket ne mossa; Erzékünk zabolázd-meg: Hogy mind látás, hallás, figyelem, 's vigyázás, tisztán maradhasson-meg. Világ szennye, gazza, szem, fül öldöklése ne undokithasson-meg.

Légyen tisztáb hónál, fejérb liliomnál lelkünknek ó hajléka. Minden rémüléstnek, tünyaság, s' restségnek távozzék maradéka. Testnek kevélysége, mértékletlősége rontassék-meg, s' birtoka.

Hogy mikor a' Napnak ó le-nyúgovása ébren talál bennünket; Tiszta, 's józan élet, erős baj-vivással bátoritsa szivünket: Eneklés, dicsiret, áldás, 's hálá adás, vigasztallya lelkünket.

Dücsősség Atyának, 's az ó Szent Fiának: dücsősség Szent Léleknek. Az három személyben, és egy természetben, egy bizony Istenségnek. Miképpen kezdetben, most, és jövendőben, Dücsősség az Istennek, *Amen.*

ESTVELI ENEK.

Te lucis ante terminum &c.

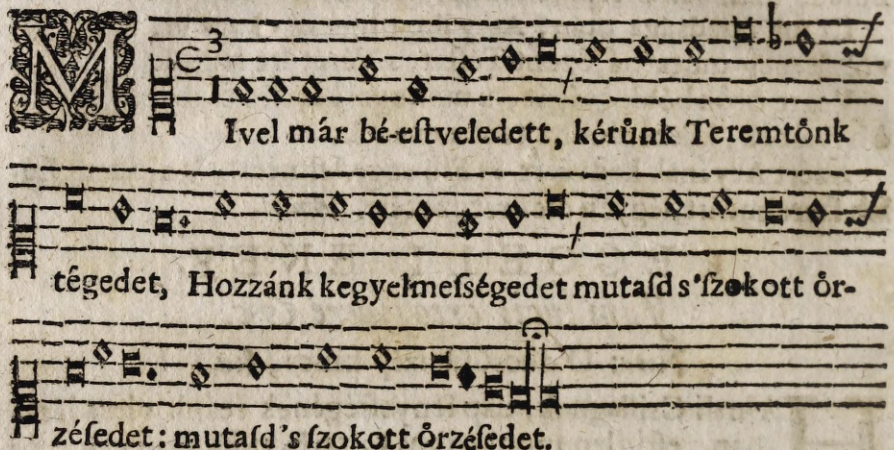

Roſzſz álmok távúl eſſenek: rút látáſink el-veſzſzenek, Sátánok meg-kőtteſſenek, hogy téſtünk ne fertezzenek: hogy teſtünk ne fertezzenek.

Iſtennek hiv Szent Angyala, engem ki őrzéſed alá, Az Ur kegyelmeſségéből, fogadtál Anyám méhéből: fogadtál Anyám méhéből.

Fényeddel éijel látogaſs, őrizz, vezérely, támogaſs. Hogy őrdőgnek álnoksága ne árthaſſon, 's cſalárdsága: ne árthaſſon, cſalárdsága.

Engedd ezt nékünk kegyeſſen Atya, Fiú, Fölségeſen, Szent Lélekkel egyetemben, élvén örők dücsőſségben: élvén örők dücsőſségben. *Amen.*

URBA-

URBANI PAPÆ VIII.

Oratio. *Ante oculos tuos Domine, &c.*

Nota: O dûcsôûlt ſzép kincs, &c. *ut ſupra.*

URam, ſzemed elôtt, mint nagy látó elôtt, hordozzuk vétkeinket. Mellyekkel akartva, vagy nem jól vigyázva bántottuk Felségedet: kikért érdemlettûk, 's nagy ſokſzor érzettûk méltó bûntetéſedet.

De ha cſapáſidat, 's gyenge sújtáſidat bûnünkel ôſzve-vettyûk; kiſſebb a' bûntetés, hogyſem a' ſzenvedés, vagy a' mint érdemellyûk. Súlyosban vétkezûnk, hogy ſem verettetûnk, noha ſirva viſellyûk.

De nézd a' túnyaság, vagy inkáb roſzſzaság mire hozott bennûnket? A' bûn bûntetését érezzûk, 's gyûmôlcsét, de vakmerôségûnket im ugyan nem hadgyuk, de sôt ſzaporittyuk, nehézitvén igyûnket.

Oſtorid kôzt romol, 's majd ugyan le-omol a' mi erôtlenségûnk. De moſt nem változik, hanem nehezedik rút iſtentelenségûnk. Beteg elménk hevûl; de nyakunk kemény ûl, 's nem hajol fesletségûnk.

Eltûnk az bánatban, 's súlyos fájdalomban ſirván nyôg, 's fohászkodik, De cſelekedetben, 's ſzokott erkôlcsôkben jobbúlni nem láttatik. Ha várſz, roſzſzabbúlunk: ha bûntecz, el-romlunk, 's létûnk meg fogyatkozik.

Látogatáſodban, 's oſtorozáſodban meg-vallyuk bûneinket; de mihelt le vonſzod veſzſzôdet, 's el-rontod, fel-emellyûk fejûnket, 's mindgyárt el-felejtyûk a' min ſiránkoztunk, 's megvettyûk félelmedet.

Viſzont ha ki-nyújtod, 's fejûnk felett tartod fenyegetô kezedet: Jobbúláſt igérûnk, 's iſmét reménkedûnk, hogy le-tedd fegyveredet. De ha le-ereſzted, 's hûvelyedbe teſzed, meg elhagyunk tégedet.

Illyen a' mi dolgunk; 's ha megint nyomorgunk, kiáltunk hogy meg-engedgy; Szerelmes Fiadért, egy reménségünkért, szintén veszni ne szenvedgy. Itt is ha meg-engedsz, 's magadtól el nem vetcz, ingerlünk, hogy ismét fedgy.

Im vallás tévôid, mi bûnôs fiaid elôtted le borúlunk: Magunkat itélvén, 's téged dûcsôitvén, fejünkre áldást várunk: mert ha meg nem engedcz, bûnünkben el-vethecz, 's méltán pokolra szállunk.

Azért édes Atyánk, szerelmes hiv dajkánk, ô engedgy kérésünknek! adgy helyt szerelmedbôl, nem mi érdemünkbôl hideg könyörgésünknek. Ne nézd sok roszságit, vastag nyakasságit, romlandó életünknek.

Nám semmiból szerzél minket, 's emberré tél, csak mi üdvôsségünkért, kiért veztünk szánod; 's ez-szerint kivánod kérésünket éltünkért. Légy azért irgalmas, 's illy kérést meg-halgass Urunk JESUS Chriſtusért. *Amen.*

Divi Dominici Carthusiani Exhortatio ad pœnitentiam.

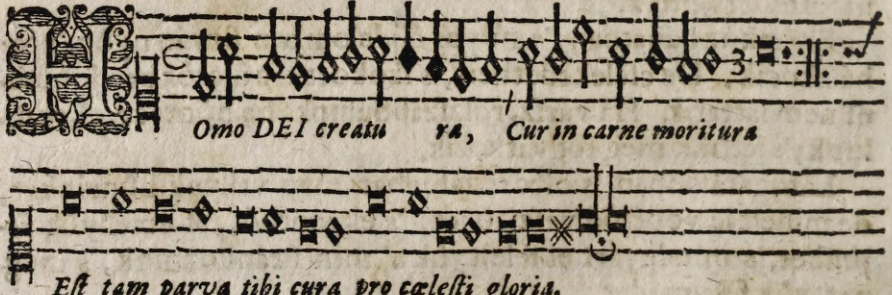

Illa quanta ſit, ſi ſcires, præter eam nil ſitires,
Nec mundana ſic ambires, vana, tranſitoria.
Et ſi pœnas infernales agnoviſſes, quæ & quales?
Tuos utiq; carnales appetitus frangeres.

Et in-

Et innumera peccata, dicta, facta, cogitata.
Mente totâ consternatâ meritò deplangeres.
Tot sunt gaudia Sanctorum, tot tormenta reproborum,
Quòd immanitas amborum nullo sensu capitur:
Donec anima post mortem. Aut bonorum sumat sortem,
Aut malorum ad cohortem improvisè rapitur.
Quando caro sepelitur, Heu! de spiritu nil scitur!
Utrum gaudet, an punitur, Non fit magna mentio.
Luctus quidem simulatur; Sed substantia vastatur.
In propinquis generatur zelus, & contentio.
Mors est bonis, mors est malis; sed sors nimis inæqualis
Subinfertur æternalis Vitæ, vel interitûs.
Exequiæ celebrantur; & amici convivantur,
Nil defuncto suffragantur, si tunc est immeritus.
Nullum tempus pœnitendi, Mora nulla revertendi,
Nullus modus fugiendi Miseris supererit.
Si is sursum, detrahêris. De abyssis, extrahêris.
Ut Judici præsenteris. Nihil tibi proderit:
Si JESUM *non dilexisti, Nec* MARIÆ *servivisti,*
Nec Patronum quæsivisti tibi in subsidium.
Quis orabit pro delicto? Quis spondebit pro convicto?
Quis judicio tam stricto, fiet in præsidium?
Pacis Angeli adstabunt; sicut scriptum est, plorabunt:
Justam tamen approbabunt Judicis sententiam.
Et quod sonat magis durè: omnes DEI creaturæ
Aggravabunt juste jure ream conscientiam.
Cuncta tamen de scelestis, suimet-ipsius gestis,
Nullam judicis in gestis intuens injuriam.
Tunc horribiles tortores, Tot incutient terrores,
Ut jam sentiens dolores, vertatur in furiam.
Tunc à bonis reprobata, In seipsa desperata,
Anima sic desolata, In profundum mergitur.
Ubi chaos obfirmatur; Ut nunquam egrediatur,

Sicut Abraham teſtatur. Huc, illuc, non pergitur.
O quæ lingua vel narrare; Vel quis ſenſus cogitare:
Quis vel audet numerare Mala multiplicia.
Quæ damnandis ſunt parata, Et diverſis deputata,
Prout ſingula peccata exigunt, & vitia.
Ignïis, frigus procellarum, ſulphur, fœtor tenebrarum,
Jugis luctus animarum, pars ipſarum calicis.
Sempiterna mors, Dracones, fames, Dæmones, bufones,
Amariſſimos agones, ſuperaddunt miſeris.
Tot ſunt loca tenebroſa; Tot tormenta monſtruoſa:
Quot hâc terrâ ſpatiosâ, cuncta viſibilia.
Quaſi parùm ſint miranda, Nec ad illa comparanda:
Iſta quippe enarranda, hæc indicibilia.
Jam lætitia Sanctorum, Jucunditas Angelorum,
DEI gloria Deorum eſt inenarrabilis.
Eris clarè DEUM videns, Fruens, & amore tenens.
Potens ſciens, placens, gaudens, fulgens, liber, agilis,
Ubi Conditoris tui vultu ſemper poſſis frui.
Felix prorſus, illa cui viſio conceditur.
A qua nunquam ſeparatur, ſed perpetuò lætatur.
Mali nihil formidatur: Nec quis ibi læditur.
Illic Angelorum chori: Sancti facie decori:
Vivere, & nunquam mori: Mortis nec memoria.
In æternum ſed gaudere, Summo bono inhærere,
Cuncta bona poſſidere, cum ingenti gloria.
Nunquam auris hæc audivit; Nec videre quisquam ſcivit;
Solùm qui in cœlis vivit ſcit experientiâ:
Quid à malis liberati, Et in gloria locati,
Ipſi poſſident beati In Chriſti præſentia.
Sed his paucis propalatis, ex parte tantùm narratis.
Quæ tum Sanctis, tum damnatis præparata legimus:
Jam prudentiùs agamus, Sanctam vitam eligamus.
In hoc mundo defleamus mala quæ peregimus.

Non

Non vivamus ut jumenta: Nè poſt mortem ad tormenta
Veniamus, & lamenta intolerabilia.
Modò veniam precemur. Mortem Chriſti meditemur,
Ad ſuperna præparemur deſiderabilia.
Ecce mundus evaneſcit, decor ejus jam marceſcit
Et quotidie vileſcit fallax ejus gloria,
Quæ demergit in inferna. Ergo gloria ſuperna,
Vita nobis ſempiterna, jugis ſit memoria.
Ut defuncti ſublevemur, cum cœleſtibus lætemur,
Et in DEO gloriemur ſummè delectabili. Amen.

Hymnus. Homo Dei Creatura, &c.

Carthuſiai Szent Domonkoſnak pœnitenczia tartáſra-való intéſe.

EMber Iſten alkotmánya, Halál élted majd el-hánnya,
S' mért ſzivednek illy kis gondgya, az örök bóldogságra?
Eñek mi-vóltát ha tudnád, csupán csak ezt ſzomjuhoznád?
S' árnyék javát meg-útálnád, világi dicsőſségnek.
A' pokolnak hogyha kinnyát, azon képpen meg-fontolnád!
(Sulyoſságát, hoſzſzúságát) teſtedet meg-ſarkalnád.
Sok ſzámtalan bűneidet, belső, s' kűlső eséſidet,
Mellyek bántyák Iſtenedet; irtózván meg-ſiratnád.
Mertañyi jutalmi vañak, mind jóknak, 's mind gonoſzoknak;
Hogy ſenki vóltát azoknak, meg nem magyarázhattya.
Egyedűl csak halál után, vagy jóra, vagy roſzra jutván,
A' lélek ő maga nyilván, véletlenűl ezt láttya.
Ha a' teſtet földben téſzik, ſzegény lélek mint, 's hogy eſik,
Őrvendez-é? vagy bánkodik? ah! ſenki nem gondollya:
Egy kis ſiráſt ha tettetnek, ottan az jóſzágnak eſnek.
Pőr-patvarral ellenkeznek, még az Atyafiak-is.
Mind jó, 's mind a' gonoſz meg-hal; De nagy kűlömb állapottal

Mert

Mert életttel, vagy halállal, örök jutalmat véſznek.
Holtért akár mit adgyanak, Ambár ſzegényt táplállyanak,
Semmit néki nem haſználnak; Ha halálos bűnben vólt.
Nincs viſzſza-térésnek helye, Vagy elég tétel műhelye;
Sem ſzaladáſnak mezeje: nincs ſemmi folyámáſok.
Ha fel ſiet le-rántatik. Ha alá; fel-vonyattatik.
Itéletre állattatik; nem léſzen rejtek helyek.
Ha a' Jesust nem ſzeretted, ſem Mariat nem kedvelted;
A' Szenteket nem tiſztelted; ſzóſzóllót nem kereſtél.
Ki könyörög ott éretted? Avagy ki léſz kezes érted?
Ki forgattya te pőrődet a' kemény Biró előtt?
Az Angyalok körűl állyák, és ſirnak-is, a' mint irják,
De mind igaznak probállyák, Iſtennek itéletit.
Az mi pedig súlyosb léſzen; Minden állat ellen léſzen,
Vádolója fottig léſzen az emberi állatnak.
Sőt ő maga ſok rútsági léſznek ellen bizonyságí.
Hogy Biró ſentencziái helyeſek mindenekben.
Az ördögök pedig ottan Lelket meg-rettentik kinnál,
Hogy még pokol kivűl kinnal meg-telvén, dűhősködgyék.
Jóktúl ott ki rekeſztetvén, 's magát kétségben ereſztvén,
Semmi óltalma nem lévén, mélységben sűllyeſztetik.
Holott ugy bé-nyelettetik, hogy ſoha fel nem vettetik.
A' mint meg-bizonyittatik, Dús gazdag példájából.
Oh! kicſoda ſzámlálhattya; Vagy micſoda nyelv mondhattya?
Avagy elme gondolhattya, ott a' ſok kinzáſokat?
Mellyek el-kéſzittettenek, az kárhozandó lelkeknek,
Kik, kik, a' mint vétkeztenek, pokolnak tőmlőczében.
Tűz, hidegség, ſergeteggel; Bűdős kénkő ſetét éijel,
Hol a' Lélek nagy inséggel gyötrődik, 's kinoztatik.
Ott az ördögök békákkal, gyikok, kigyók, Sárkányokkal,
S' ezeknek mardoſáſokkal, ſzolgálnak kárhoztaknak.
Annyi sötét helyek vadnak, 's kinzó mivekkel torlanak,

Men-

Mennyin itten találtatnak láthatandó állatok.
Sőt ha egymás mellé vettyük, ezt semminek találhattyuk,
Mert ezt mind meg-számlálhattyuk, amaz számlálhatatlan.
Igy a' Szentek bóldogsága, Angyalok közt vigasága.
S' az Istennek méltósága, itt meg-gondolhatatlan.
Ott az Istent nyilván látod, szeretettel hozzád csatlod,
Erőd, kedved, tudományod, serénység, fény, szabadság.
O bóldog szív, kinek ez úgy adattatik? az Isten sziny;
Örök vigaságban illy fény: melly nap fényt hétszer meg-győz.
Melly jótúl soha el nem vál, sőt örök vigaságban áll.
Rettegés szivében nem száll, semmi bántása nem lész.
Zeng ott az Angyalok karja, fénlik Szenteknek orczája;
Halálnak meg-szűnt fulánkja, nincsen emlekezeti.
De örökké örvendeznek; Véghetetlen jóval élnek,
Minden jókkal bővelkednek az örök bóldogságban.
Ezt soha fül nem hallotta, soha testi szem nem látta;
Csak az ki menyben kóstolta, a' méznek édességét.
Kik bűnből fel-szabadúlván, Menybéli jók között lakván,
Es ezt örökösül birván, szemlélik Isten szinét.
De az miket mind ezekről. Mind jókrúl, 's mind gonoszokrúl
Eddig irtunk; vagy azokrúl fül heggyel halogattunk.
Ezekről ugy elmélkedgyünk, hogy az bűnnek véget vessünk,
Szent életet még ma kezdgyünk, siratván vétkeinket.
Ne élly ünk már barom módra: éltünk után hogy pokolra,
Tűrhetetlen sok kinokra ne jussunk, 's örök jajra.
Bocsánatot most kéressünk, hólt Jesusról elmélkedgyünk,
'S Menyországban készülgessünk jó cselekedetinkel.
Im ez világ majd el-múlik: Szépségétől meg-fosztatik,
Melly minden nap kisebbedik, árnyek dicsőségével.
Ezek hogy meg ne csallyanak, örökké állandó jóknak,
Add 's mennyei gondolatnak minden tehetségedet.
Hóltunk után hogy fel-mennyünk, Szentek közzé számláltassunk,

Az Iſtenben vígadhaſſunk, véghetetlen javunkban.
Ki egyedûl dicſírteſsék, és mi tőlünk ſzeretteſsék,
Aldaſsék, dicsőitteſsék, mind őrőkkön őrőkké. *Amen.*

A' Véghetetlen őrőkké-valoságról.

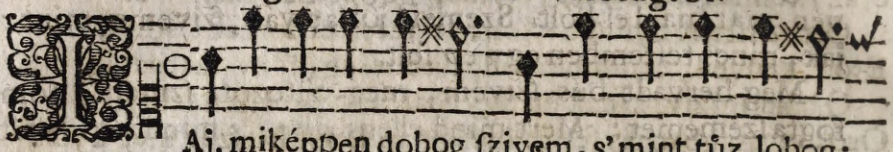

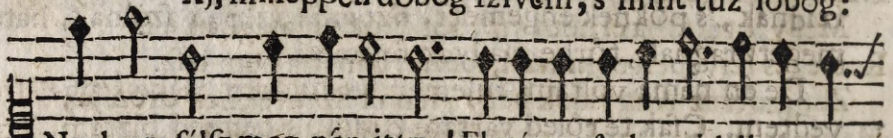

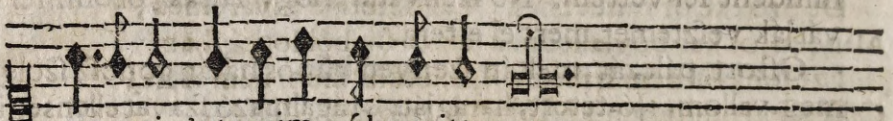

Mint tenger habzásban, ſok kőny-hullatásban ſzemeim úgy úſzkálnak; S' mind ennyi fájdalmok, 's lelki agodalmok rám csak egy ſzóbúl ſzálnak.

Oh engem eméſztő, 's ſzivemet epeſztő rettenetes kis ſzótska; Melly végetlen gonoſzt mi reánk hoz, és oſzt, ha terjed lelkűnk mocska!

Mellyemet faggattya, erőmet fogyattya, rettegtet mindẽ napon: Csontõ haſogattya, velőmet ſzáraztya, ſzűntelẽ állat talpon.

Őrőkké-valóság! Ez az iſzonyúság, ez a' menydőrgő ſzózat, Szőrnyű villámáſnál, 's égi ropogáſnál ſzőrnyeb ez a' kis ſzózat.

Őrőkké-valóság! Ez a' kemény fogság engemet vég nélkűl fáraſzt: Belől viadalmat, kivűl agodalmat mint egy tengert rám áraſzt.

Eőrőkké-valóság! őrőkkẽ-valóság! Engem fáraſzt, 's őldőkől!

kől! örökké-valóság! örökké-valóság! Engem kinoz, 's öldökől!
Oh üdötlen üdö! oh iszonyú üdö! Oh vég-nélkül való vég! Oh foghatatlanság! örökké-valóság! Tüzed vallyon 's meddig ég?
Szálly alá Pokolba ember gondolatba; Nem hogy ott megsültetsél: Hanem hogy a' bűztől, és az örök tüztől te megmenekedhetsél.
Titius Kányáját, *Tantalus* Almáját, *Sisyphus* fáradságát, fertelmes Gyikoknak, és *Aspis*-kigyóknak fel-vészem nyájasságát.
A' Varas-békákat, mint édes répákat, Scorpiokkal meg-eszem: Bűrök-lévből csinált, 's kén kővel meg-trágyált italodat be-veszem.
Sárkánybúl szit mérget, 's minden-féle férget nagy jó kedvel meg-rágok: Fel-forrot kén-kőbe, 's ónos feredőbe gyorsasaggal bé-hágok.
Am bátor verjenek, 's kerékben törjenek szüntelen világ végig; Tolvajnak mondgyanak, 's csigára vonnyanak minda' csillagos égig.
Bár meg égessenek, 's rostélyon süssenek, Ló farkon hordozzanak; *Phalaris* ökrében, 's tüzes szekerében fáradtig kinozzanak.
Ehséggel öllyenek, 's nyilakkal lőjjenek, izről izre vágjanak; Bár *Ætna* tüzében, 's *Luciper* kezében világ végig adgyanak.
Bár ezerni ezer, sőt még annyi ezer esztendig ott légyek; csak végét érhessem, és azt reménlhessem, hogy az életre mégyek.
Nincsenek olly kinok, sem fene Höhérok, a' kiktől meg-ijedgyek: Csak hogy légyen végek, 's örökké ne égjek, Vég nélkül ne rettegjek.
Eörökké valóság! örökké-valóság! Vig szivem mit emésztted? Te a' Pokol tüzét, 's mérges úndok bűzét végetlenül gerjeszted?
Jaj micsoda inség, 's honnét jött keménység az örökkévaló-

ság: Melynek ſzéli 's hoſzſza, ſzörnyű ſok gonoſzſza, mind Vég nélkül valóság?

Sem órák, ſem üdők, ſem a' ſok eſztendők ezt el nem fogyathattyák. Már kínunk el fogyott, 's Hóhérunk el-hagyott, Kárhoztak nem mondhattyák:

Ez iſzonyuságra, mint egy Királyságra még-is ſokan ſietnek, A' Pokol bé-iſzſza őket, 's onnét viſzſza ſoha ők nem jőhetnek.

Mert mikor végződik, akkoron kezdődik az örök végetlenség: Sőt, mind csak kezdődik, ſoha nem végződik ez a' nagy keſerűség.

Eredgy tiſztátalan, Parázna, 's Fajtalan immár ez vendégségbe: Te-is has-hizlaló, 's ſzűntelen torbézló fuſs e' gyönyörűségbe.

Főſvény Uſoráſok, koczkás Házártoſok éllyetek vigaságban; Feslet búja ſzemek, 's rágalmazó nyelvek úſzſzatok trágárságban.

Pokolban ſzállani könnyű: ki állani de meg onnét nem lehet: Mert az örök tűzből, 's véghetetlen bűzből ſenki ki nem emelhet.

Oh ſzörnyű halálnál, 's minden nyavalyánál nyomoruságosb élet! Halhatatlan halál, vaj 's mikoron talál reád a' veſzett élet?

Abrahám keblébe, 's Szentek ſeregébe kik jutnak, örvéndeznek: A' ſzép vigaságban, 's kedves nyájaſságban vég nélkül zengedeznek.

Pokolnak torkába, 's *Luciper* markába kik eſnek, keſergenek: A' ſok jajgatásban, s' kemény zokogásban örökké tekeregnek.

Prometheus várja azért, bár ne várja Egiek Vacsoráját: Mert hamis nyelveknek, mint féne ebeknek bé nem ereſzti ſzáját.

Fejér Galamboknak, 's ſzelid Bárányoknak nyájából válaſztatnak: Kik a' bóldogságnak, 's örök vigaságnak aſztalához hivatnak.

Midőn

Midőn vigaſztallya Jókat, és hizlallya az örökkévalóság: Ki-rekeſztett népet, vaj 's miképpen tépett Inség, 's örök ſzomjúság!

Egy morsát gyomroknak, cſep vizet torkoknak kérnek a' nyómorúltak: De még azt ſem hadgyák, hogy nékiek adgyák a' kik meg-bóldogúltak.

Hanem az égtelen, ſzörnyű, és végtelen ſiralomnak kúlcsára, Kemény jajgatáſnak, és kőny-húllatáſnak ûzi úndok kúttyára.

A' mennyit ſirhatnak, cſak annyit ihatnak: Oh ti ſzáraz torkoſok! De bár ſiráſokat, 's kőny-húllatáſokat innák tűzben lakoſok.

Talám még tűrhető, és meg-enyhithető dolognak ez láttatnék; Ha Aſpis mérgével, 's kigyók epéjével torkok nem ferteztetnék.

Oh te mérges ſerleg! vaj 's micſoda felleg a' melyből te ſzármaztál? Oh ember! vaj 's mit félſz a' ki ettől nem félſz? Talám kőhöz fajzottál:

Mert kivánság felett mérget adnak, 's felet ott ſenki nem ihatik: Egéſzlen meg-töltik mértéked, 's nem féltik hogy cſaplár meg cſalatik.

Ha peniglen mondod: nem zálogos torkod, dúskát moſt nem ihatnál? Bé-tőlti erővel Gazda meritővel, Ah! kedvesben ſzomjúznál:

Cſak ez a' Fársáng az, mellyet meg-únand az leg-nagyobb Zabálló-is: Ez a' Korcſoma az, melyben falt vakar az leg-nagyobb Bor-csiſzár-is.

El nem ſzabad menned; innod kell, és enned: Mért főzettél illy ſokat? A' ſzállás kapuján, 's Vendégek tábláján láttad-é ím e' ſzókat.

Itt ſemmi vigaság nincſen: hanem rabság, és örökkévalóság. Örökké-valóság! örökké-valóság! Oh örökkévalóság.

SZENT DAVID SOLTARI.

Pſalmus *6-tus.* *Domine ne in furore tuo, &c.*

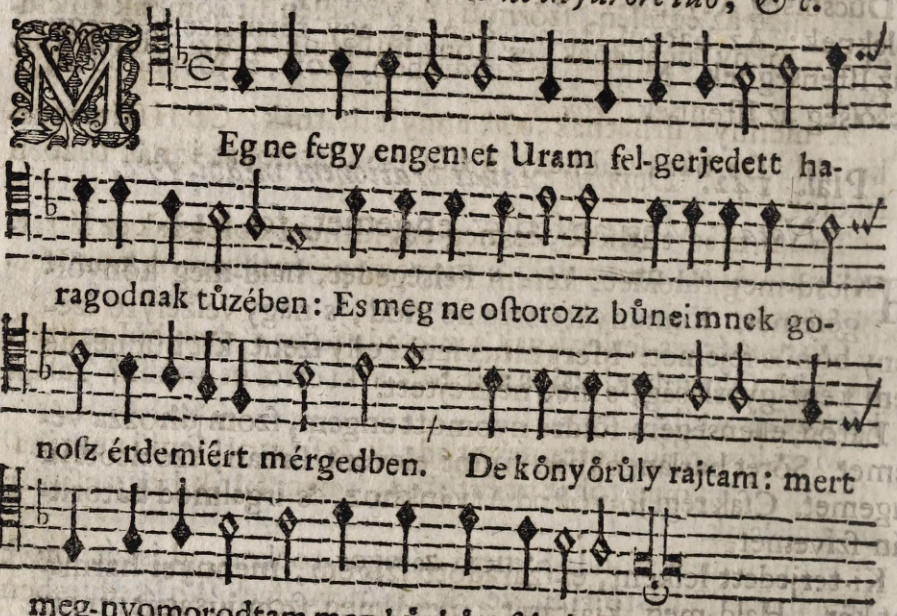

Meg-rekedett folyta, fel-dagadott habja lelkem cſendes vizének. Meddig halgacz Uram, 's nem kőnyőrűlſz rajtam, helyt nem adcz kéréſemnek? Fordúly hozzám immár, mert lelkem téged vár: adgy erőt betegednek.

Mert a' föld gyomrában, Pokolnak torkában nem emlitnek tégedet. Nincs ott a' ki vallya, nincs ki magaſztallya dicſirvén ſzent Nevedet. Mert vóltak, 's meg-hóltak, világbúl ki-múltak: érzik itéletedet.

Meg-

Meg-ſzáradott bennem óhajtáſtól ſzivem, ſzemem kónyhúllatáſtól. Mert éjenként ágyam, nyugodalmas házam ázik ſok ſiralmimtól. Tőled el-vettettem, 's csák bé nem nyeletten ellenségim torkától.

De már gonoſz-tévők, ártatlan vér-ſzopók fuſſatok távúl tőlem. Mert a' magas menybe, Iſten eleibe hatott ſiralmas verſem. Meg-halgatott engem: pirúly ellenségem, és távozzál-el tőlem.

Dűcsőſség Atyának, 's az ő Szent Fiának. Dűcsőſség Szent Léleknek. Az három Személyben, és egy terméſzetben, egy igaz Iſtenségnek: Miképpen kezdetben, moſt és jövendőben. Dűcsőſség az Iſtennek.

Pſal. 31. *Beati quorum remiſſæ ſunt iniquitates.*

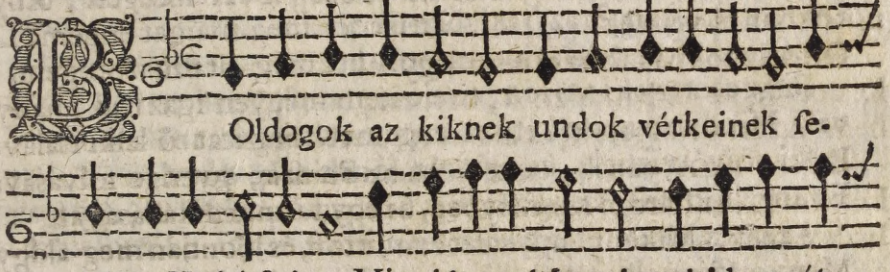

En

En pedig vétkemet tődőzvén, 's ſebemet, bánatban el-ſzáradtam. Mert éijel és nappal, ſzent kezed oſtorral, ſúlyos terhet hágy rajtam. Azért ſok kinomban, ſzorongatáſomban, már cſak meg nem fonnyadtam.

De te hozzád térek, 's bocsánatot kérek, előtted valláſt téſzek: Sebeim rútsága, 's bűnöm undoksága vádlója magam léſzek. Tudom ſzerelmedből, 's te ſzent kegyelmedből bocsánatot hogy véſzek.

Valaki te hozzád, bűnből hogy ki-hoznád, ſirván imádkozhatik. Még a' Viz özönnek, 's fel-idúlt tengernek habja közt-is bizhatik. Látván ſok inségből, ellenség kezéből Dávid hogy kihozatik.

Azért őſzvérekhez bűnősök, 's lovakhoz haſonlók ne legyetek, Mert ha ſzép intéſnek, Iſten kérésének nem enged reménségtek: Hám, fék, zabla, 's oſtor délczeg lovat meg-tör, bűnőtökben el-veſztek.

Oſtori azoknak ſoha el nem fogynak, kik hevernek a'bűnben. Kik pedig az Urban biznak, bátorságban léſznek tellyes éltekben. Azért örüllyetek, és dicſekedgyetek igázak az Iſtenben.

Dűcsőſség Atyának, 's az ő Szent Fiának, dűcsőſség Szent Léleknek. Az három ſzemélyben, és egy terméſzetben, egy igaz Iſtenségnek. Miképpen kezdetben, moſt és jövendőben, Dűcsőſség az Iſtennek. *Amen.*

Pſalm. 37. *Domine ne in furore tuo &c.*

Nota: Meg ne fedgy engemet, *ut ſupra fol.* 213.

MEg ne feggy engemet Uram fel-gerjedet haragodnak tűzében. Es meg ne verj engem, kér nyomorúlt ügyem, boſzſzúság űzéſedben: Mert meg-ſebeſitnek nyilai mérgednek, ſzomorodott ſzivemben.

Nincs épség teſtemben, olly nagy rettegésben haragod miatt eſtem. Cſontaim veleit ki-vonták ereit bűneim, jól érzettem. Mert fejemen fellyűl hatott ſok vétkemtűl igen meg-terheltettem.

Meg-

Meg ki-nyilatkoztak, 's megént meg-újúltak bé-forradott ſebeim. Ugyan ki-rothadtak, és ki-fakadoztak eſz nélkül nyert fekélyim. Kiért gyázban ülvén, 's fejemet le-sütvén, könyben úſznak ſzemeim.

Agyékom genyetség, teſtem ſok betegség kinnyaival úgy meg-tölt: Hogy vad oroſzlán-ként ordit, és a' nagy ként viſelvén, már majd el-hólt. Szemeid jól láttyák, ſzivemet mint rágják, nincs teſtemben egy ép fólt.

Meg-hervadt bús ſzivem, meg-változott ſzinem, homály fogta ſzememet: Mert mind ellenségim, 's mind régi barátim ſzidnak, 's pöknek engemet: Szembe ſzépen ſzólnak, hátam megett rágnak, törbe cſallyák fejemet.

De én néma vóltam, fülemet bé-dugtam, békeſséggel ſzenvedtem. Cſak te tőled vártam Uram, 's benned biztam, érted mindent fel-vettem. Ne ſzenvedd, hogy láſsák, örömmel kik várják veſztemet, mert el eſtem.

Oſtort, pálczát, méltán ſzenved bűnös hátán gonoſz ſzolgád, meg-vallom. Jó-tétért, haragját, 's rágalmazó ſzavát ellenségimnek hallom. De te jó-vóltodbúl, lelkemet ſok kinbúl vidd-ki, bűnben ne hallyon.

Dűcsőſség Atyának, 's az ő Szent Fiának. Dűcsőſség Szent Léleknek. Az három ſzemélyben, és egy terméſzetben egy igaz Iſtenségnek. Miképpen kezdetben moſt, és jövendőben, Dűcsőſség az Iſtennek. *Amen.*

Pſal. 50. *Miſerere mei Deus, &c.*

Nota. Bóldogok a' kiknek, *ut ſupra, fol.* 214.

VEgetlen irgalmú, oh te nagy hatalmú Iſten, légy már kegyelmes: Öncsd-ki mindeneſtől jódat rám kebledből: mert ládd, melly veſzedelmes bűnöm miatt lelkem, ki titkon rág engem, és nagy ſebbel sérelmes.

Mosd-el rólam immár, kit lelkem alig vár, mosd-el bűnöm rútságát. Edgyütt az rút hirrel, mint rút bűzt, szellezd-el fertelmem bűdös szagát. Ismérem bűnömet, kiért nap engemet rettent mutatván magát.

Csak néked vétkeztem, bűnt előtted tettem, oh kegyelmes Ur Isten. Kit semmi ravaszság nem csalhat, 's álnokság rejtve előtted nincsen. Mert a' nagy kék Egből, mint Királyi székből, látod mit mivel minden.

Ha érdemem szerint reám ereszteszkint: veszek, 's jaj hová legyek! Ha tellyes éltemben estem sok vétkekben, bizony pokolra megyek. Mert még létem előtt, lelkem meg fertezett. Oh Istenem, 's hát medgyek?

Még anyám méhében esém nagy vétekben, 's érdemlém haragodat. De te ki vétket bánsz, igazt szerecz, 's kivánsz, mutatván jó-vóltodat: Hogy életre adál, azonnal oktatál, mint érteném titkodat.

En rút háládatlan, hozzád foghatatlan Isten tehát kiáltok. Tisztits Isopoddal, 's irgalmasságoddal: mert la, ki nagy bűnt vallok. Hogy undok vétkemből, meg tisztúlván belől, legyek szebb, hogylem vagyok.

Legyek fejérb hónál: 's örőm mondásoddal tőlcs bé az én fülemet. Vigasztald lelkemet, küldvén örőmedet: Ne szárazd-ki velőmet csontombúl bánattal: Ne nézz rám haraggal; mosd-el inkább vétkemet.

Teremts ismég bennem teremtő Istenem, tiszta szivet kegyesen. Lelked öncs rám megént, hogy nagy szivem szerént lelkem igazt szeressen. Engem romlott szegént, rosz érdemem szerént, haragod el ne vessen.

Ne foszsz-meg Lelkedtől, sőt üdvősségemről mondgy örőmet már nékem. \ Szentelő lelkeddel hadd épüllyön meg-fel, mint az előtt bús lelkem. Hogy sok tévelyedtek te hozzád térjenek, követvén bizvást engem.

A' kővér áldozat jó kedvet nem hozhat jól tudom, Uram néked.

ked. Mert ha az kellene, örömeſt tiſztelne bús ſzivẽ azzal téged. Tõredelmeſséggel, 's buzgó könyörgéſſel ſzóllok azért teneked.

Imé ki-óldoztam, 's te elõdbe hoztam fene ette ſebemet; kit csák te gyógyithacz, 's életre fordithacz: ſzánd keſerves ſeiemet. Bũneim kinnyával, teſtem fajdalmával ne gyõtõrd életemet.

Ha eléb nem hadtad, sõt hozzád fogadtad: tehát moſtan ſe hadd el jó vóltodból ſzegényt, jó ſzokáſod ſzerént, Sion falát állaſd-fel. Hogy mind áldozatot adgyak, 's mind hálákot; ki néked leginkáb kell.

Dücsõſség Atyának, 's az õ ſzent Fiának, dücsõſség Szent Léleknek. Az három ſzemélyben, és egy terméſzetben, egy igaz Iſtenségnek. Miképpen kezdetben, moſt, és jövendõben. Dücsõſség az Iſtennek.

Pſal. 101. *Domine exaudi orationem meam.* Nota eadem.

URam hald-meg ſzómat: nézd nagy ſiralmimat: adgy helyt Imádságimnak. Orczád el ne fordicsd, haragodat enyhicsd, hald-meg ſzavát ſzolgádnak. Eltem mint füſt el-múlt, õſzve fonnyatt, 's el sült, cſontim el-ſzáradtanak.

Mint le-kaſzált zõld fü, a' meg-epett bús ſzüv el-hervatt bánattyában. Ereje teſtemnek, veleje cſontomnak el ſzáradt kiáltásban. Mint Pelikán madár, melly csák vad helyen jár, bújdoſom a' puſztában.

Mint éjeli varjú, 's farkaſok közt a' juh, nap-fényt bátran nem látom. Mert ſokan kergetnek, 's fejemre eskünek; kiért kedvetlen vóltom, izit kenyeremnek érzi, mint hamunak: könynyel elegy italom.

De méltán oſtoroſz haragodban, mert roſz éltemmel érdemlettem. Engem fel-emelél, 's viſzontag le-vetél, mert elleneд vétkeztem. Kiért éltem fogyott mint a' füſt; 's meg-aggott, mint kaſzált fü bús teſtem.

Te ki õrökké élſz, és ſenkitõl nem félſz, nézz kegyeſſen Sionra. El-romlot kõ falát, rakd-fel ſzép báſtyáját, 's téricsd iſmég útadra

Mert most pusztasága indittya, 's rútsága szolgaidat sirásra.

Akkor meg-rémülnek, 's tőled félni kezdnek, Uram minden nemzetek. Pogányok áldoznak, 's tiszteséget adnak Sionban Felségednek: Látván könyörgését, 's meg-alázott szivét hogy kedvelted népednek.

Ezek meg-iratnak; kiért jó-vóltodnak Hiveid hálát adnak: Mert meg nem utáltad, de égből meg-láttad siralmit foglyaidnak. Kik meg-szabadúlván, 's szent nevedet áldván, sok népet hozzád vonsznak.

Nagy irgalmú Isten, kinek vége nincsen, kitől most bűntettetem. Erőm jobb korában van fogyatkozásban, meg-rövidült életem. Ha viszsza szóllitasz engem, ki most tartasz, félbe szakad életem.

A' földet kezdetben te teremtéd, 's menyben Csillagidat fundálád. Ezek mind el-kopnak: az üdők nem ártnak néked, mert nagy hatalmad. A' te szólgaidnak fiai maradnak bátorságban alattad.

Dücsősség Atyának, 's az ő Szent Fiának, dücsősség Szent Léleknek. Az három személyben: és egy természetben egy igaz Istenségnek. Miképpen kezdetben, most, és jövendőben. Dücsősség az Istennek. *Amen.*

Psal. 129. *De profundis clamavi ad te Domine, &c.*

Nota: Meg ne fedgy engemet. *fol.* 213.

SOk háborúságban, szivem nagy bánatban, el-merült siralmában: Kiált szent nevedhez; kér, erezd fűledhez könyörgését bújában. Halgass kéréssemre, ne nézz bűneimre, Uram fogadgy kedvedben.

Ha gonoszságinkat, s' sok roszszaságinkat érdem szerint bűnteted: Nincs olly, ki el-tűrje haragodat, 's nyerje üdvősségét előtted. De a' bűnöst hozzád, hogy könnyebben vonnád, biztattya igéreted.

Azért

Azért benned bizom, mert te vagy óltalmom Uram, nagy jóvóltodból. En ſzabadúláſom 's bővséges váltságom te vagy ördög torkából. Iſraëlt vétkéből, ſzokott kegyelmedből, te mentéd-ki fogságból.

Dücsőſség Atyának, 's az ő Szent Fiának, dücsőſség Szent Léleknek: Az három ſzemélyben, és egy terméſzetben, egy igaz Iſtenségnek. Miképpen kezdetben, moſt, és jövendőben, dicsőſség az Iſtennek. *Amen.*

Pſal. 142. *Domine exaudi orationem meam, &c.*

Nota: Meg ne fedgy engemet, *fol.* 213.

HAjcsd-meg fűleidet, kérem Felségedet, hald-meg könyörgéſemet. Kemény itéletre ne vidd, 's nagy veſzélyre ſzegény bűnős fejemet. Mert nincs ſenki olly ſzent, kit bűnnel bé nem kent gyarlóság, 's meg nem ejtett.

Látod, ellenségem földre nyomott engem, ſzomjúhozza véremet. Sötét barlangokban, mint elevent ſirban, ſzoritották engemet. Csak régi jó-vóltod Atyánkhoz, 's irgalmod bátoritván ſzivemet.

Ki-terjedett lelkem, el-ſzáradott ſzivem, mennyei harmatot kér. Hald-meg kiáltáſát, ólcsd-meg ſzomjúságát: mert nincs már teſtemben vér. Mint egy ſzáraz kútban, kegyetlen barlangban, irgalmat csak tőled kér.

Uram irgalmadat mutaſd, 's jó-vóltodat, benned bizó ſzolgádhoz. Igazgaſd útamat, 's minden ſzándékimat téricsd akaratodhoz. Biztaſd Szent Lelkeddel, 's Iſteni erőddel vond lelkem Felségedhez.

Bizom jó-vóltodhoz, nyavalyámból ki-hoſzſz, bűnömből kitiſztúlok. Verd-meg kemény ſzivét, ellenségem vétkét; kik miatt én bút vallok. Noha bűnős vagyok, ugyan tiéd vagyok Uram, 's néked ſzolgálok.

Dücsőſség Atyának, 's az ő Szent Fiának, dücsőſség Szent Léleknek. Az három ſzemélyben, és egy terméſzetben, egy igaz Iſtenségnek. Miképpen kezdetben, moſt, és jövendőben. Dücsőſség az Iſtennek. *Amen.*

Pſal. 41. *Quemadmodum deſiderat Cervus, &c.*

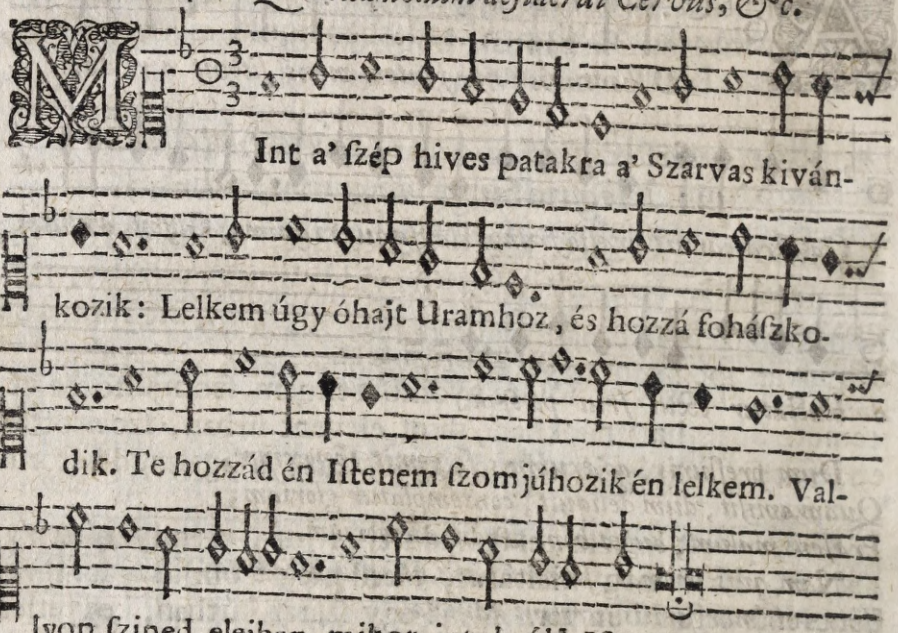

Kőny-hullatáſim énnékem kenyerem éjel, nappal.
Midőn azt kérdik én tőlem: Hol Iſtened, kit vártál?
Ezen lelkem ki-ontom, és hazádat óhajtom:
Hol az Hivek ſeregében őrvendek ſzép éneklésben.
En lelkem mire csűggecz-el: mit keſergeſz ennyére?
Bizzál Iſtenben, 's nem hágy-el; kiben őrvendek végre.
Midőn hozzám orczáját nyújtya, 's ſzabaditását.
Oh én kegyelmes Iſtenem, melly igen keſereg lelkem.

Mert

Mert te rólad emlekezem ez Jordánnak földéről;
Szent helyedre igyekezem, ez Hermon kis hegy mellől.
Mélység kiált mélységet: midőn én fejem felett,
A' sok sebes viz meg-indúl, 's mint egy erős hab meg-zúdúl,
Sebessége ár-vizeknek, és az nagy zúgó habok.
En rajtam ősszve ütköznek; mégis hozzád ohajtok.
Mert úgy meg-tartasz nappal; hogy éjel vigasággal
Dicsíreteket éneklek néked erős őrizőmnek.
Mondván; Isten, én kő-szálam, mire felejtesz igy-el?
Ellenségim vadnak rajtam, gyázban járok veszéllyel.
Mert az ő hamis nyelvek csontaimben meg-sértnek:
S' mert igy boszszontnak engemet: Lássuk hol vagyon Istened.
En lelkem mire csüggesz-el, mit kesergesz ennyire?
Bizzál Istenben, 's nem hágy-el; kiben őrvendek végre.
Ki nékem szem-látomást nyújt kedves szabadúlást.
S' nyilván meg-mutattya nékem, hogy csak ő az én Istenem.
Amen.

Psal. 22. *Dominus regit me, & nihil mihi deerit, &c.*

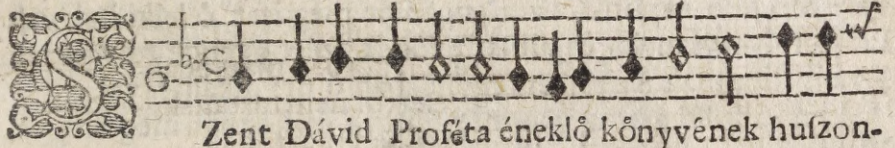

Zent Dávid Prophéta éneklő könyvének hatzon-

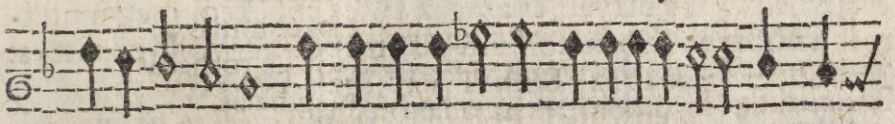

kettőd részében. Bizván az Istennek az ő rea való nagy gőd-

viselésében: és hálákat adván ő szent Felségének mind

egész

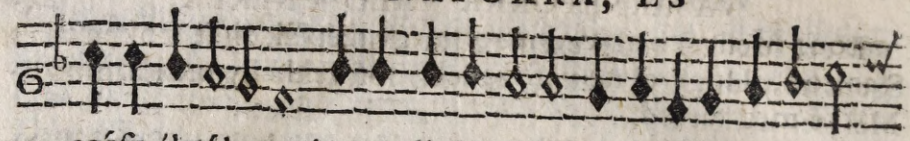

egész életében, igyen dicsekedik lelkében minden hiv

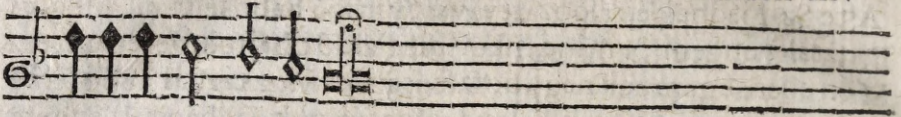

Keresztyének képében.

Tudom, hogy Pásztorom, 's Vezérem énnékem az én édes Istenem: kinek gondgya vagyon testemre, lelkemre; mert ő teremtett engem: én ő juha vagyok, és hozzá halgatok: mert ő meg-váltott engem. Azért benne bizom; 's tudom, élet nélkül hogy én nem szükölködöm.

Az ő mezejének szép siros fűvével szépen legeltet engem: Szent igéretinek édes beszédével mikor vigasztal engem. Anyaszentegyházban, és az ő aklában szépen meg-nyúgat engem: Lopótúl, farkastúl, 's hamis tanitótúl ott meg-óltalmaz engem.

Reggel hogy ki-viszen, én előttem mégyen igaz tudományával. Minden napon kétszer engemet meg-itat ő lelki italával. Lelki folyó-viznek, és élő-kút főnek szép gyenge folyásával. Evangeliomnak Anyaszentegyházban ő prædikállásával.

Azzalén lelkemet ugyan meg-újittya, és újonnan meg-áldgya. Menyországnak úttyát, és az igaz Hitet énnékem meg-mutattya. Az ő Szent Fiában szomorú lelkemet csak egyedül biztattya: Méltatlanságomat az ő Szent Fiáért, igasságra oktattya.

Illy nagy reménséggel, és bizodalommal azért te benned bizom, Én Uram Istenem testemet, lelkemet én te néked ajánlom. Ha szintén az halál vőlgye árnyékában bár fejem-is én látom; mert te vagy én velem: szabadulásomat azért te tőled várom.

Meg vigasztal engem te pásztori veszsződ, és te pásztori botod; S' a' sok nyomorúság, mellyel hiveidet meg-sújtod sanyargatod.

gatod. Mellyel beszédedhez oly nagy szépen őket szoktatod és tanitod, Hogy el ne veszszenek, sőt veled legyenek mind örökké meg-tartod.

Im nagy készülettel ellenségim előtt asztalt szerzesz énnékem A'te Sz. Fiadnak ép áldozatt yával táplálod az én lelkem. Meg-vigasztalsz engem, 's mindenkor meg áldod bővséggel én életem. S'én ellenségemnek nagy boszszúságára meg tartod az én lelkẽ.

Rothadandó testnek halandóságától meg-szabaditasz engem. Ez világ sem árthat semmi álnoksággal, sem csalárdsággal nékem: Mert én te általad fő ellenségemet, az ördögöt meg győztem. S'az én életemet (csak te benned bizván) mindenkor helyheztetem.

Csak te jó vóltodból, 's kegyelmességedből mind ezeket én várom: Mert ezekre való én méltóságomat magamban nem találom. Azért minden napon az én életemet én csak te reád bizom: Es tudom bizonnyal, hogy te benned soha én meg nem fogyatkozom.

Lészek mind örökké az én Istenemnek, és Uramnak házában. Az én Christusomnak pásztorsága alatt az Anyaszentegyházban. Az ő juhainak, 's igaz hiveinek az ő társaságában; Kikkel egyetemben örökké vigadok az örök bóldogságban. *Amen.*

Idem Psal. 22.dus. *Dominus regit me, & nihil mihi deerit, &c.*

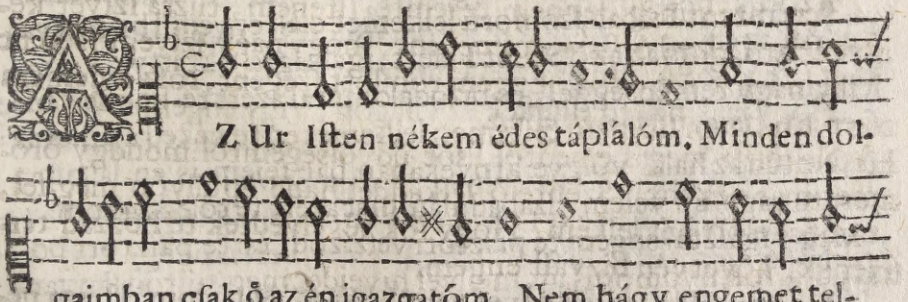

AZ Ur Isten nékem édes táplálóm. Minden dolgaimban csak ő az én igazgatóm. Nem hágy engemet tel-

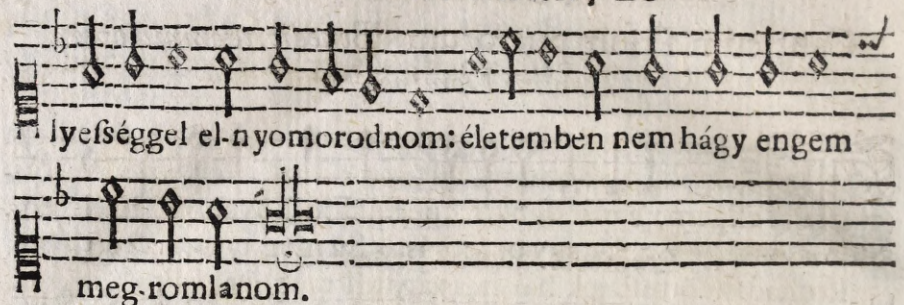

Sokſzor történt nékem háboruságom. Az hamiſſak miatt ſokſzor eſett bújdosáſom. De mindenkor jó helyen lett én megmaradáſom: jámboroktúl meg-vólt az én táplálaſom.

Csak az Iſten én lelkemnek vezére. A' gonoſztúl én életemnek el-téritője. Az ő áldott Szent nevének nagy dicſiretire, az igaſságnak ősvényén viſelője.

Nem rettegek ſemmi veſzedelemtől; Még az halálnak-is ő nagy kegyetlenségétől. Meg-óltalmaz az én Uram engem mindenektől. Velem vagyon; meg-ment minden ellenségtől.

Ő énnékem meg-őrizö páſztorom; Noha tőle bűnömért néha meg-oſtoroztatom; De viſzontag kegyes képpen meg-vigaſztaltatom: mint Atyámtól, ſoha el nem hagyattatom.

Drága ſzép ajándékokkal meg-láttál; Tiſzteſséggel én Iſtenem meg-ajándékoztál; 's noha boſzſzontod ellenségemet te azokkal; de tartod az én lelkemet vigasággal.

Azon kérlek én Iſtenem tégedet, kőrnyékezd-meg te kedveddel az én életemet. A' te irgalmaſságod biztaſſa az én ſzivemet: te jó-vóltod birja az én életemet.

Hogy csak néked élheſſek ez világon, Vigy engemet őrőmre Uram a' más világon: mert nincs tökélletes bóldogság itt ez világon; csak te vagy Ur Iſten az én vigaságom.

Ez dicſiretet a' Szent Dávid éneklé: mikor Iſten őtet háborúiból meg-menté. Es a' Soltár könyvbe, verſekbe igy helyhezteté, békeſségeért az Ur Iſtent dicſiré. *Amen.*

Canti-

Canticum Trium puerorum. *Benedicite omnia opera Domini Domino &c.*

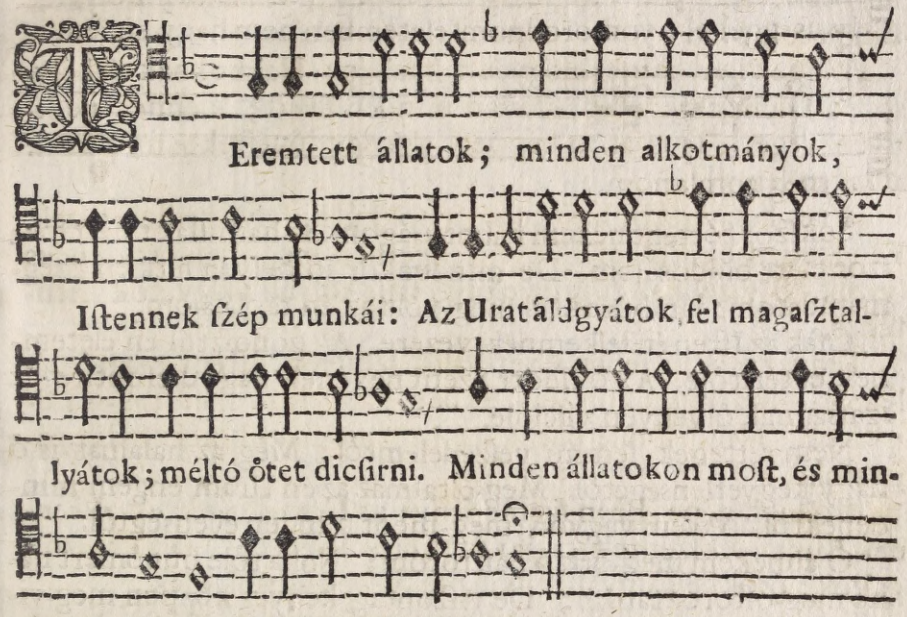

Ti Mennyei jóban, ôrôk vigaságban lakozó szép Angyalok. Dicsirjétek ôtet; ti is dicsôitett menybéli szép hailékok: Egek felett vizek, 's minden erôsségek ôtet magasztallyátok.

Világnak szép szeme, Napnak fényessége dicsirjed Istenedet. Sôtét éjnek szine, Hóldnak fejér fénye dicsirjed te is ôtet. Magos égben fénlô, 's mint gyémánt tündöklô Csillagok áldgyátok ôtet.

Szeles zápor esô, 's gyenge fûrûl fûggô gyöngy harmatok áldgyátok. Minden fele szelek, kik mint titkos lelkek fúidogálván ingatok. Tûzek, Melegségek, Hidegek, Hévségek Istenteket áldgyátok.

Égi harmatozás, csillámló zuzmaráz magasztallyátok ötet: Csikorgó tél áldgyad; Hideg hó, 's Jég áldgyad, áldgyátok Nap, s' Ej ötet. Aldgyad Világosság; Sötétség, Villámás; Fölyhök áldgyátok ötet.

Földnek kereksége; Hegyeknek felsége; Halmoknak csekélysége: Dicsirjétek ötet, áldván minden felett; 's ennek ne légyen vége. Ti-is azon-képpen gyenge jövéstekben földnek minden sengéje.

Hives kút-fejekből, titkos forrásokbúl ki folyó kristaly vizek. Feneketlenségben, mélységes tengerben meg-nyúgott csendes vizek. S' vizeknek zúgási, csorgó friss folyási áldgyátok Istenteket.

Tenger mélységében Czet-halak fekűvén, Istent magasztallyátok. Szárnyatokon járó, égben jádzodozó madarak-is áldgyátok. Minden-féle barmok; Emberi-állatok néki hálát adgyatok.

Israëlnek népe, Isten szeme fénye az Urat dicsirjétek, Istennek Papjai; fel-szentelt tagjai ötet dicsőitsétek; Kik néki szolgáltok: örökké áldgyátok, 's leg-fellyebb bőcsűllyétek.

Testi tömlőczökből, mint kemény fogságból már ki-szabadúlt lelkek. Vagy kinek a' testhez, természethez képest nem vólt kötelességtek: Artatlanságtokban, alázatosságban az Istent dicsirjétek.

Dicsird Ananiás, dicsird Azariás, és Misaël az Istent. Dicsird minden felett mind örökké ötet; mert fellyűl halad mident. Az Atyát, a' Fiút, Sz. Lélekkel egyűtt áldgyuk, egy igaz Istent.

Aldott vagy Mennyégben, mennyei erődben Uram, 's dűcsősségedben. Dicsiret te-néked: dűcsősség tenéked örök fényességedben. Minden dicsiretet fellyűl halad léted, véghetetlenségedben. *Amen.*

A' NEGY-

A' NEGY VEGSÒ DOLGOKRUL.

Hymnus Petri Damiani. De glori cœlesti.

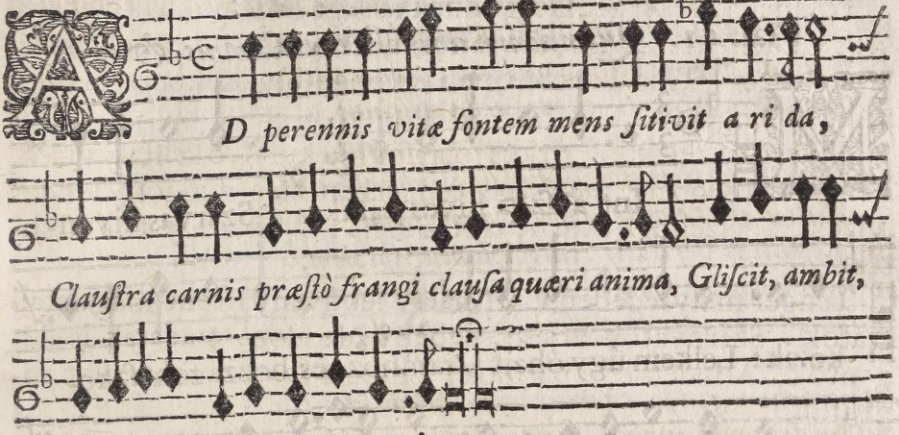

Dum preſſuris, ac ærumnis ſe gemit obnoxiam,
Quam amiſit, dum deliquit, contemplatur gloriam;
Præſens malum, auget boni perditi memoriam.
Nam quis promat, ſummæ pacis quanta ſit lætitia:
Ubi vivis margaritis ſurgunt ædificia,
Auro celſa micant tecta, radiant triclinia.
Solis gemmis pretioſis hæc ſtructura nititur.
Auro mundo, tanquam vitro, Urbis via ſternitur.
Abeſt limus, deeſt fimus, lues nulla cernitur.
Hyems horrens, æſtas torrens, illic nunquam ſæviunt.
Flos perpetuus roſarum Ver agit perpetuum;
Candent lilia, rubeſcit crocus, ſudat balſamum.
Virent prata, vernant ſata, rivi mellis influunt:
Pigmentorum ſpirat odor, liquor & aromatum:

Pendent poma, floridorum non lapſura nemorum.
Non alternat Luna vices, Sol, vel curſus Syderum.
Agnus eſt felicis Urbis lumen inocciduum,
Nox, & tempus deſunt ei, diem ſert continuum.
Nam & Sancti quiq; velut Sol præclarus rutilant:
Poſt triumphum coronati, mutuò conjubilant,
Et proſtrati pugnas hoſtis jam ſecuri numerant.
Omni labe defæcati, carnis bella neſciunt,
Caro facta ſpiritâlis, & mens unum ſentiunt,
Pace multâ perfruentes, ſcandala non perferunt.
Mutabilibus exuti, repetunt originem,
Et præſentem veritatis contemplantur ſpeciem.
Hinc vitalem vivi fontis hauriunt dulcedinem.
Hinc perenne tenent eſſe: Nam tranſire, tranſijt;
Inde virent, vigent, florent, corruptela corruit.
Immortalis vigor, atræ mortis jus abſorbuit.
Qui ſcientem cuncta ſciunt; Quid jam ſcire nequeunt.
Nam & pectoris arcana penetrant alterutrùm,
Unum volunt, unum nolunt, unitas eſt mentium.
Licet cuiq; ſit diverſum pro labore meritum,
Charitas hoc facit ſuum, quòd dum amat alterum,
Proprium ſic ſingulorum commune fit omnium.
Ubi corpus, illic jure congregantur aquilæ:
Quo cum Angelis, & Sanctis recreantur animæ,
Uno pane vivunt cives utriusq; patriæ.
Avidi, & ſemper pleni, quod habent deſiderant,
Non ſatietas faſtidit, neq; fames cruciat.
Inhiantes ſemper edunt, & edentes inhiant.
Novas ſemper harmonias vox concrepat melodæ,
Et in jubilum prolata mulcent aures organa,
Digna per quem ſunt victores Regi dant præconia.
Felix, cœli quæ præſentem Regem cernit anima,

Et ſub

Et ſub ſede ſpectat alta, orbis volvi machinam,
Solem, Lunam, & globoſa cum planetis ſydera.
Chriſte, palma bellatorum, hoc in municipium,
Introduc me poſt ſolutum militare cingulum,
Fac conſortem donativi beatorum civium.
Præbe vires inexhauſto laboranti prælio,
Ut quietem poſt præcinctum debeas emerito,
Teq; merear potiri ſine fine, præmio. Amen.

A' MENNYEI BOLDOGSAGRUL
Szent Demjén Hymnuſſa.

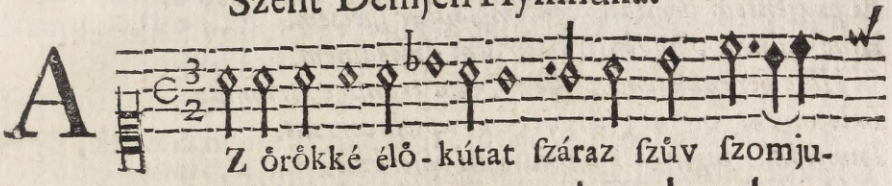

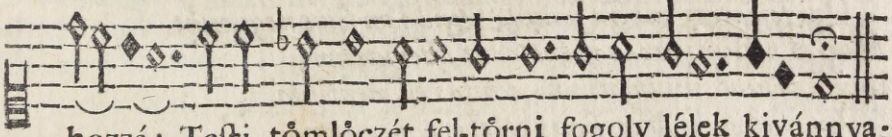

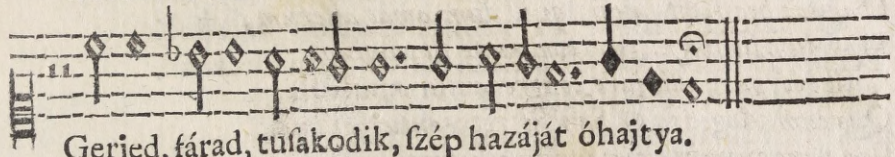

Midőn ſanyaruságának jajgattya ſúlyos terhét,
Távúl nézi vétke miatt el-veſztett dűcsőſségét,
Jelen való gonoſz nyújtya veſztett javának képét.
Mert ki mondhattya-meg vóltát az mennyei Városnak,
Hol mind eleven kövekből az épületek álnak,
Es arany tűndöklő ſzinnel paloták csillagoznak.
Merő gyémánt ez rakáſnak öſzve foglaltatáſa,

Tiſz-

Tiſzta arany mint ſzép kriſtály, pádimentomozáſa,
Nincſen ott sár, nincſen ganéj, nincs ſzemetnek torláſa.
Csikorgó tél, és sütő nyár ott nem kegyetlenkednek;
De örökké nyiló rósák örök tavaſzt ſzereznek;
Fejér liliom, piros sáfrány, 's balſamom fák teremnek.
Zöld az erdő, 's vetemények; patakok mézzel folynak,
Drágalátos fű-ſzerſzámok, 's kenetek illatoznak,
Fügnek almák zöld erdőkön, mellyek le nem hullanak.
Nem ſzükség ott a' nap, és hóld, 's csillagoknak világja,
A' Bárány ez ſzent Városnak el nem enyészö napja,
Nincſen ott éj, nincſen üdő; fenn-áll örökké napja.
Ott a' Szentek, ki-ki mint a' fényes nap, úgy fénlenek,
Harczok után nyugodalmas helyeken örvendeznek,
Bátorsággal le-vert hadát ſzámlálliyák ellenségnek.
Tiſzták minden makulától, teſti harczot nem tudnak,
Lélekké változván a' teſt, békeſségben lakoznak,
Alhatatos-jóban lévén, botránkozáſt nem látnak.
Változásból ki öltözvén, első léteket élik:
Szemek előtt nyilván való igaſságot ſzemlélik,
Innen élő kútnak élő édeſségit meritik.
Onnan ki, 's bé-járván, azon állapotban maradnak,
Friſſek, tiſztak, vig kedvűek, eſettől nem tartanak,
Iffiúság nem jut vénségre, ép erőben maradnak.
Innen álhatatos létek; mert el-múlt az el-múlás,
Innen élnek, 's virágoznak, meg-rothadt az rothadás,
Halhatatlanság torkában nyeletett a' meg-halás.
Kik mindeneknek tudóját tudgyák, mit nem tudhatnak?
Kik még egymás ſzivekben-is belső titkokat látnak,
Egy akarat, 's nem akarat; mindenben egygyet tartnak.
Noha külömb kinek-kinek munkájokért érdemek,
De ezt közzé téſzi köztök az ő egygyes ſzerelmek,
Es igy közönséges, a' mi tulajdona mindennek.

Az hol

Az hol a' teſt, oda méltán a' Saſok gyûlekeznek,
Holott a' Szent Angyalokkal Szent Lelkek örvendeznek;
Egy kenyérrel tápláláſa mind a' két-féle rendnek.
Meg-tôltôznek, és éheznek, a' mit eſznek éhezik,
Tellyes gyomrok, 's nem émelyeg, éhségtôl nem gyôtrôdik,
Végtelenûl enni kiván, 's évén viſzont éhezik.
Énekeket új nótákra mind úntalan mondanak,
Eneklés kôzt, elegyedett orgona ſzók hallatnak.
Méltó hálát, kitôl e' jót vették, adnak Uroknak.
Bóldog lélek, ki ez helynek már ſzemléled Királlyát,
S' lábad alatt meſzſze nézed az egeknek forgását.
Napot, hóldat, plánétákat, ragyogó cſillagokat.
Chriſtus, te baj-vivók bére: ebben a' ſzép Városban
Vigy-bé engem; jó vég lévén veſzedelmes harczomban;
Tégy réſzeſsé hiveidnek el-rendelt jutalmában.
Engedgy erôt e' ſzûntelen baj viváſnak ûgyében:
Hogy midôn le fegyverkezem, nyugodalmom légy menyben;
Hol ôrôkké méltó legyek réſzesûlni fényedben. *Amen.*

LESSUS MORTUALIS.

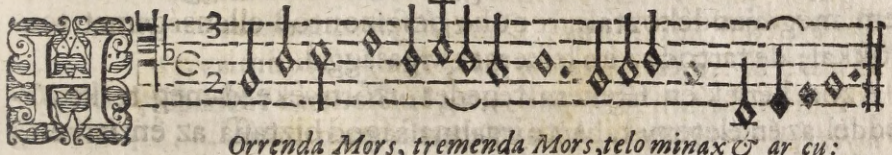

Orrenda Mors, tremenda Mors, telo minax & ar cu:

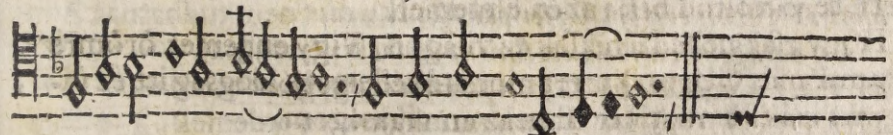

Fatale torquet ſpiculum, nullâ, quod arte vi tes.

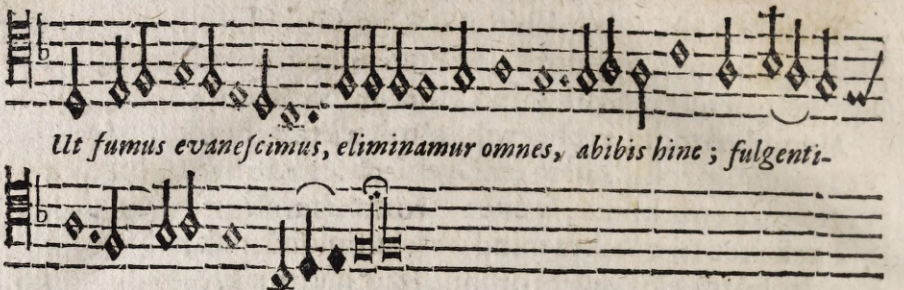

Ut fumus evaneſcimus, eliminamur omnes, abibis hinc; fulgenti-

bus non flectitur metallis.

Simul fores pulſaverit, jube valere vitam; Amica turba deſeret te caſtra deſerentem. Intrabis excluſiſſimus inter tenebricoſum, tecum feres, quod egeris, non auferes quadrantem.

Genæ rigebunt cereæ, fax luminum fatiſcet; Nec pectus eluctabitur, in ore vox debiſcet: Laudata forma concidet; arteriæ pavebunt; Gelu madebis horrido, obſeſſus à Charonte.

Te lectus uret anxius, curis cor exedetur. Qui vita vivens dictus es, defunctus, ipſa Mors es: Avere te qui millies juſſit, jubet valere, poſtesq; furtim tranſvolat, quos ante baſiabat.

Peſtem creabis naribus: à te fugabis omnes; Obſepientur oſtia, orisq; nariumq;, Foras foras, exi foras catharma, peſtis horror, Opertus altùm dormies, interſtrepente nullo.

Propè ante mortem mortuus, cadaver efferêre: Lamenta erunt ſolatio Uxoris, ac Nepotum. Cras lachrymæ, te condito ver tentur in cavernos; Sed tu ſubi, ſcrobem ſubi, Hæc foſſa ſorbet orbem.

Specum jacentis incolunt venena, bufo vermes: Hos aulicos hæc Aula fert, his gratus imperabis. Tributa pendes vermibus, ſtipendiumq; blattis: Fas his erit graſſarier per oſſium medullas.

Cognata gentis atria mox finient dolorem; Semeſtre ducent lugubre, vertentq; mox colorem; Levem precata ceſpitem, perennè te ſilebunt, Hæres talenta dividet; te divident lacertæ.

Vertente CAPRI ſydere pulvis cinisq; fies, Viator oſſa tranſiens ſcitabitur: Quis hic eſt? Hiant cavernæ luminum, excenterata calva eſt. Calcata coſta truditur, deletus excidiſti. Ignota

Ignota lux est ultima, quam nullus auguratur, Cùm PARCA cædit januam est pessulus trahendus: Natos, Avosq; surripit, ut fors, & atra fors fert: Sceptrisq; Reges exuit, & cogit esse plebem.

Ex invidenda regia pressâ fereris arcâ; Laqueare nares fulcient; gens Christiana pensa: Par primus hîc fit ultimus: Stat CODRUS inter IROS, Unâ tument dieculâ: mox auro diflat aulas.

Cui regna vectigalia relinquis, & QUIRITES? Ebur tuum fert exulem, ferunt, tacentq; cives. Arces, & alta turrium effossa subruuntur, Sub mole tuo ludibrium depasceris colubris.

Mors ergo cum te messuit, jam nemo te requirit, Amatus es, dum visus es, parœmiam revolve, Amica tecum nomina morientur, & tegentur. Quid heu! quid has affanias exordium peteßis?

Suspenso adest vestigio, Lavernionis instar; Exire cujus aleam, nec vidatur, nec arte; Propinat atra toxica nolis, velis, bibenda. Mors est inexorabilis; non consulis futuris?

Frons, ô cadaverosa frons, mentita mille larvas! Frontisnè formæ ereditis? fallit; cavete, fallit. Qui fidit illi perfidæ, post damna serò flebit, Ditis coquêre sulphure, tibi Venus placebit?

Quid si tibi suprema lux hæc fulsit occidenti? Ne lude plebs hæc omnia, virtutis esto cultrix, Hæc ipsa lux quot abstulit, qui sæcla cogitabant? Sol occidentes ante te miratur isse ad orcum.

Nonne ergo pernox, perdius, constanter excubabis? Ut mors ineluctabilis, si concredi minetur; Interritus compareas, promptus subire luctam. Si morte victus occides, adibis astra victor.

Contemne quidquid conditum; Amaq; Conditorem. Quod perdis hic, ibi invenies; jactura nulla turbet. Emancipate Numini, curâ solutus omni: Salvum DEUS, (quid ambigis?) Summâ locabit arce.

Qui primus hoc odarium flevitqué, condidítqué, Quotidiana funera toto revolvit ævo: Idemqué dudum pulvis est, fato suo sepultus, Sequêre, (vasa collige) aut primus, aut secundus.

AZ HALALRUL, ES HALANDOSAGRUL.

Horrenda Mors. Nota eadem.

SZörnyű Halál, imé hol áll, leſt hányván életünknek:
Meg-von ijal, 's mérges nyillal vija várát lelkünknek.
Elet, ezűſt, méként a' fűſt ſzél-véſzkor el-enyéſzik:
El kell menned, nincs mit tenned, aranyad el nem véſzik.
Torkod mihelyt hőrög, az helyt: végy búcsút e' világtúl,
Rokonságid, ſzomſzédságid, el-futnak hólt tagodtúl.
A' járatlan, és ſzokatlan földre egyedűl mégy-el,
Hajót tőttél, veled jár, kél: csak egy fillyér ſem véſz-el.
Az Iffiúság, és nyájaſság, tőled majd el-maradnak;
Piros orczád meg-hervad; ſzád, 's ſzemeid bé ſzakadnak.
Fejed ſzédűl, ſzived réműl: ékes nyelved meg-némúl,
Halál ſzeplő, mint egy gyeplő, meg-fojt, 's elméd meg-bénúl.
Szerelmeſid, és kedveſid majd mellőled el-álnak,
Kik neveltek, és tiſzteltek, azok-is meg-útálnak.
Kit kedveltél, 's hivnek véltél, még csak feléd ſem kerűl.
Teſted kinban, ſzived búban, mint egy hajó el-merűl.
Senyvet teſt bűz, mint kigyót tűz, ki-hajt mindent házadból.
Or bé-dugva, 's ſzáj bé-fogva vonſznak-ki nyoſzolyádból.
Ottan fognak, 's földbe dugnak, hol ſenki nem ſerkeget:
Meny-ki, meny ki, mondván, meny ki rút dög, éltél eleget.
Kik ſiráſſal, ohajtáſſal ma tégedet kisérnek,
Jó lakáſra, 's kaczagáſra hólnap okot kereſnek.
S' noha ſirva téſznek ſirba; De majd mennek vig torba.
Te ott maradcz, 's nem-is álhacz kereſztűl e' dologba.
Vigan várnak, rendet álnak kigyók, békák ſeregi.
S' mint ama ſzép Udvari nép úgy fogadnak őregi.
Alig várják, hogy bé-zárják, a' ſir-áſok vermedet,
Hogy rághaſsák, 's marczonghaſsák gyengén hizlalt teſtedet.
Fiád, Leányod, 's Házas-társod, nem ſokáig gyáſzolnak:

Fél-eſz-

Fél-eſztendő elegendő, azt tartyák ſiralomnak.
Teſted békák, kincſed birák ős fiak kőzt fel-oſztyák.
Iſten tarcſon, 's meg-nyúgaſſon kik talám azt ſem mondgyák.
Tiz hólnapig, teſted fottig porrá, 's hamuvá léſzen,
Lábbal rugják cſontod, 's mondgyák: Vaj ki vóltez? 's hol léſzen!
Edes Anyád fő-koponyád látván, meg ſem-iſméri.
El-temetve vagy, 's felejtve, ſok neved ſem értheti.
Nincſen olly bőlcs, 's Nemes erkőlcs, ki tudná vég óráját.
Menten megyűnk, mihelt nékűnk Halál rántya kaſzáját.
Mert mind Dús-on, 's mind Kóldúſon egy aránt uralkodik,
Mind Iffiakkal, 's mind Agokkal az ő horga rakodik.
Nemes házból, 's himes ágybúl majd egy gődőrbe téſznek,
Ezt gondold-meg, 's fontold jól-meg, dolgaid miként léſznek;
Mert a' végsők, itt leg-elsők, Király, 's Kóldús edgyűtt áll.
Mint a' ſzél véſz, a'ként el-véſz világi tiſzt, 's máſra ſzáll.
Kinek hagyod ſok aranyod, kő-várad s' tiſzteidet.
Más helyedbe, űl ſzékedbe, ſenki nem ſzán tégedet.
Tártományid, 's alkotmányid ellenségid el-rontyák.
Teſted gyikok, 's békák, kigyók egy-más kőzőtt fel-oſztyák.
Hol ſzem elől, el-mégy belől, hivek-is el-felejtnek:
Szerelmeſid, 's kedves őſid ingyen ſem emlegetnek.
Ekeſséged, 's nemeſséged egy kő-alá rekeſztik.
S' még is hitván kincſen tudván kapnak ſokan, 's terjeſztik?
Lopva jő rád az halál, 's fád alattomban le-vágja;
El nem bújhacz, 's nem-is futhacz, házadat majd meg-hágja.
Nincs mit tenned, bé-kell venned az ő mérges pohárát.
Mondhatatlan, irgalmatlan; 's nem félted élet várát?
Oh te férges, undok, 's mérges teſt, mely ſokat viſz vizre?
Vonſzaſz himes, és ſok ſzines hazugsággal vad mézre.
Ne hidgy néki: mert ha féki alá foghat, meg-rongál.
Kén-kő bűzre, 's őrők tűzre viſzen, addig praktikál.
Ne-talám ma, mint egy ſzalma tűz, életed el-múlik?
Ah ne jádzál, tégy jót: nád-ſzál jaj, 's ha kezedben romlik.

Mennyin hóltak ma meg, vóltak kik tegnap egéſségben.
S' hány ment tűzre, 's örök bűzre? ki vólt jó reménségbén.
Ejen, 's napon azért talpon, oh én lelkem légy kéſzen;
Mert az halál csak elő áll, 's bajt kér, és csapáſt téſzen.
Noha ijal, 's mérges nyillal rohan te életedre;
De nem léſzen, csák légy kéſzen, e' csata ſzégyenedre,
A' pénzt veſd meg, hogy lelheſd meg az igaz gazdagságot.
Ne fély ſemmit, mert ſzáz annyit ád Iſten, 's bóldogságot.
Bizzál ebbe, 's fordics menybe tellyeſséggel ſzivedet,
Meg-gazdagit, és bóldogit bizonnyal hidd, tégedet,
E' ſiralmot, és ſir halmot ki elsőben ſzerzette,
Ki-múlását, 's ſzám-adását gyakorta emlegette,
Már meg-bűſzhött, és földé lőtt lelke talám kinban-is.
Te-is azzá léſzeſz, 's hozzá mégy talám csák még ma-is.

A' POKOLKUL. Nota eadem.

NYllyék-meg Pokol kapuja, örök barlangnak ſzája,
Czerberuſnak vas-roſtéllya; nyillyék-meg kalitkája?
Ki kell tudodni a' bűnnek, 's a' bűnök tévőinek;
Nap-fényt kel látni az éjnek, 's az éj sötét népének.
Muſa mit reſzketz *dictálni*? Penna mit rettegſz irni?
Nyelvem mit rebegſz ſzóllani? 's elmém mit félſz fel-járni
Plutonak sötét rekeſzit, *Proſerpina* konyháit?
Lánczokkal csörgő tömlőczit, dűhőſségnek műhelyit?
Anacreon jer-ki, jer-ki; bűja Poëta jer-ki:
Es a' melly kint tűrſz Pokolban (émetted, 's nem álmodban)
Ird-le világ eleibe, 's éneklő verſeidbe;
Hogy ha nem tetczik az irás, tetczeni fog a' ſirás.
A' földnek közepső réſzén Kapu nyílik ſzéleſſen;
Ezen a' kegyetlenségnek sötét várába mennek,
Kinek bár zárja ne vólna, ezer rúdgya, 's vas láncza:
De azt ugyan bé-zárnája az ő örök *Fatumja*.

A' kapu

A' kapu előtt hevernek tunya rútságos ſzűzek.
Kik oda kőzel menőknek hizelkedvén cſelt vetnek.
Arany pohárból kőſzőnnek, de belé mérget tőltnek.
Ha iſzol, *Charon* hajóját nyered, 's *Cocytus* árját.
Ott a' *Kevélység* puffadoz, a' *Szerelem* lővőldőz,
A' *Reſtség* ſzűntelen fekſzik, az *Harag* tűzeſedik.
Szomorkodik az *Irigység*, fakadoz a' *Mérgeſség*.
Ekeſſen ſzőll az *Hamiſság*, eskűſzik az *Hazugság*.
Tyrannuſság irigységtől, *Torkoſság* gyúl étkektől,
Csácſogás ſzőllya a' *Csendeſt*, a' Túnyaság a' *Serényt*,
A' *Vakmerő* általkodik, *Erő* törvényen fekſzik,
Ezek *Charonnak* vezéri, *Pluto* vára őrzői.
Ezeknek prædájokból ha réſzt veſzeſz bár tréfából,
Te magad-is tréfájok léſz, teſted, lelked oda vész:
S' jaj nemes kép mint vitetél, 's mely nagy tőrbe vettetél!
Egni fogſz Iſtennek képe őrőkké égő tűzbe.
Csikorgáſt tévén a' kapuk, ottan nyilik két mély lyuk,
Terjedvén kapuk ſzélesben, az hely tetczik ſzőrnyebben.
Láttatik nagy mély sőtétség, s'cſak nem feneketlenség.
Ugy tetczik a' ſzőrnyű mélység, mint főld felett a' felség.
Ezekben a' mély helyekben ah! kinoztatik minden,
Valaki bűnben ki-múlván, 's azt eléb meg nem ſzánván,
Számot arról *Minos* előtt, 's végső itilet előtt
Nem adott, azt itt meg-gyónván, 's jobb életet fogadván.
Halgaſſatok *Fabulások*, világi bőlcs Pogányok,
Igaſságnak úttyán járúnk, Kereſztyének ne jádzunk,
Ha ezer, 's több ſzám vólna-is, 's nyelvem érczből álna-is,
Cſak egy véteknek-is kinnyát meg nem mondhatnám, 's díját.
Kűſzőbőt két fejű *Scyllák* űlik, 's két fejű *Hydrák*,
Tűz kőzőtt undok *Chymærák* fogokat csikorgattyák:
Mindenik halált hozhatna, bár egyéb kin ne volna.
Harcz eſik a' kinzás felett, 's a' *Kegyetlenség* leſz nyert.
Ott-benn kik tűzes fogókkal forgódnak, 's kik horgokkal;

Kik

Kik *Pyrachmo* békóival, kik *Brontes* lánczaival,
S' kik pedig hegyes nyárſokkal, kik ſzigonyos dárdákkal,
Némellyek ûſtökön-fogva hurczolnak a' Barlangba.
O Emberi vátozáſok! ſiralmas máſoláſok!
Kiket imént arany lánczok, Rubintok, és Gyémántok,
S' több-féle drága ſzépségek, függők ékeſítettek;
Moſt kigyók, és *Gorgoneſek* kórnyékeznek, 's *Cenchriſek*.
Helyt ád a' Gallér nyak-vaſnak, Nyárs-ſák vares-békáknak,
Arany-pereczek bilincſnek, Nyuſzt-ſubák veſzſzőzéſnek,
Hallyátok ezt, és hiſzitek gonoſzok? 's meg-veritek,
O meg-átalkodott népek! ô kő-ſzikla ſzivűek!
Bé-vitetvén a' tömlőczbe, az őrők sötétségbe,
S' *Plutonak* kinzó ſzerſzámit ſzemlélvén, és kinzáſit,
O melly nagy kétségben eséſt érzeſz, s' könyörgéſt téſzeſz!
De későn: Nézſz, ha el-futhacz? de csák lyukacskát ſem lácz.
Fenekén a' mélységnek ropognak a' nagy tűzek,
Lővellenek kék lángjai, fel-ſzóratnak ſzikrái,
Zúgnak kemenczék lyukai, buzognak tűzes Toói,
Æthna hegyének tűzeit láſd, ennek csak képeit.
S' hât a' ſok tekervényekben, 's mélységes őrvényekben
Bé-rekeſztetett vizeknek ſzörnyű veſzekedéſek?
Edgyik a' máſikot rontya, bé-nyeli, 's ki-okádgya!
Hogy ily ſzörnyűséget látok, ſzóm el-fogy, 's nem irhatok.
Iſtentelen mit fanyalgaſz, bolondúl mit ſohajtaſz?
Kéſőre kéred az Iſtent, el-fogyott reménséged,
Nem látod vetett ágyadat, lángozó nyoſzolyádat?
Ebben léſzen már hálâſod, 's őrők ké nyújtozáſod.
Meny-bé azért Iſtentelen, ki-éltél törvénytelen,
Fel, 's alá mit néſz? heába, nincs mód az el-futásba:
Nem hagyattatott ſemmi lyuk, bé-zárattak a' kapuk.
Zárját-is bé pecsétlették, 's kulcsát Iſtennek vitték.
Ez ám amaz *Averna* tó, kénkőves, és bűdős tó.
Kit annyi Proféták ſzava, 's ſok Szentek bizonyſága,

Teli

Teli torok kiáltáſſal, mint egy trombitaláſſal,
Jövendôltek. Már hiheted, hogy nem tréfáltak veled.
Valami gonoſz az égben vagyon, 's rút a' felyhôben,
Valami rútság a'földön; ide foly, 's léſzen ôzôn,
Valami fekély Pokolban meg-évedt, 's rút gyomrában,
Az néked mind étked léſzen, torkodon alá mégyen.
Ott a' nap ſoha nem sût rád, világoſságot ſem ád,
Lézſz temérdek sôtétségben, élſz ôrôk rettegésben,
Léſztek ôrôk nyomorúltak, 's Iſtentôl el-fordúltak,
A' Pokolbéli ſeregek ollyanok, mint az éjek.
Lángoznak ugyan a' tûzek, és ſzörnyû képpen égnek;
De jaj; fénleni nem tudnak, csak égetni tanúltak.
Egetnek pedig úntalan, jól-lehet táplálatlan:
Ôrôk taplójok nékik a' kárhozattak léſznek.
S' vóltak-é vallyon illy tûzek, kik illy taplókkal éltek?
Vagy micſoda láng ſzikrázott, égetvén illy bokrokat?
Kûlôn kévékben kôttetnek ez tôviſſek, 's ugy égnek,
De csak égnek, 's meg nem égnek, ſem meg nem emésztôdnek.
Tûzeket hinti méreggel *Ennyo*, mint friſs vizzel,
Edgyûtt égvén a' kárhoztak, egymáſra agyarkodnak.
Egymáſt fogokkal mardoſsák, rútúl nyúzzák, ſzaggattyák.
S' *Erynnis* ezt csak kaczagja a' Pokol Királynéja.
Tantaluſnak kivánsága, gyûmôlcs, 's viz kôzôtt kinnya;
S' hogy *Syſiphus* hegyre kôvet ſzûntelenûl hengerget;
S' hogy *Prometeuſt* Sas rágja; 's máſokat más kin bántya:
Ezek, csak elmék meſzſzéi, Pokol kinnyának képei.
Kik itt meg-kereſztelkedtek, 's kereſztyénûl nem éltek,
Ez ſzent, és felséges névnek jól meg nem feleltenek,
Kik a' Kereſztségnek vizét bûnnel meg-ferteztették,
Ezek nagyobb ként ſzenvednek, 's többi kôzûl ki-tecznek.
A' friſſen lakozó Dúſok, bibor bárſonyban járók,
Kik éh *Lázárt* meg nem ſzánták, de ebeket hizlalták.
Meg-ſzáradott nyelvel kérnek egy csep vizet, 's nem lelnek;

Abrahám ſem ád egy cſeppet: ſzomjú vond bé nyelvedet.
De reménled hogy tágúláſt ott a' kinokban találſz?
Heába; nőnek azok-is, miket itt ſzenvedtél-is,
Egéſz teſtedben iz nem leſz, kiben magán kin nem leſz.
Nem fő, nem láb, nem ſzű, nem máj; nem ér, nem bőr, ki nem fáj.
Ott amaz vidám ſzem fények, mint ſebes égő tűzek.
Vagy Náro ſzemhez haſonlók, vagy mint csillag ragyogók,
Kertek helyett, 's képek helyett, játék, és tánczok helyett,
Nézni fognak őrdőgőket, kormos ſzerecſeneket.
Oroſzlányok orditáſa, fűleknek tompitáſa,
Undok medvék bőmbőléſi, Fejeknek csábitáſi,
Ott vége léſz a' Lant ſzónak, *Orpheus* Hárfájának:
Hallatik *Pluto* notája, jajgató muſikája;
Cocytus tó búdős ſzaga léſzen orrod illattya;
Iſzonyatosb bűdőſségek a' tűzben égő teſtek.
Balſamomban gyönyörködők, Myrha, 's Péſmával élők,
Bűdős-kőnek, 's nyűves dőgnek illattyával tőltőznek.
Bújáknak ſzivét gyúllaſztya tűzes ſzuroknak lángja.
Torkoſok gyomrokat rágják kigyók, fel, 's alá járják:
Gyenge étkeknek izei, mérges kigyók epéi:
Gyűmőlcsős tálak teteit gőmbőlyű Pókok űlik.
Elefant cſontbúl rótt ágyak űlő vaſakká váltak,
Mellyeken mint tűzes vaſat, verik az átkoztakat
A' Pokolbéli kovácſok, *Bronteſek*, *Cyclopuſok*,
Tűzes pőrőlyők, és fogók tompúlnak, 's olvadoznak.
Azonban mig igy veretnek ez műhelyben a' lelkek,
A' kénkőves űſtők forrnak, réz-kádak, vas-fazakak.
Több ſzámtalan ſok edények, 's ónnal, rézzel teliek.
Lánczról fűgnek ſerpenyők is; ſzurok forr azokban-is.
E' ſzámtalan kinzás után, és ſzenvedéſek után,
Más edényekben vettetnek, 's újonnan győtőrtetnek,
O! halhatatlan éltetek, Pokolban kik igy égtek,
Hamvig égnek, 's fel-épűlnek: 's meg élnek, hogy égjenek.

Hallyá-

Hallyátok é ezt bűnősök? Hallyátok, 's jólértitek,
Mind-az-által a' bűnöknek ſoha véget nem vettek.
Hanem mind menynek, 's mind földnek nehézségére éltek.
A' mennyet akkor veſztitek, mikor a' földnek éltek.
Jaj néktek-is Egyháziak, Püſpökök, Papok, Pápák:
Valakik ſzent tiſztetekben el nem jártatok hiven.
Kik meg-ferteztetett kézzel bántatok a' Szentséggel.
Ti-is *Plutonak* Papjai léſztek, és áldozói.
Jaj *Tyrannus* Királyoknak, *Drako* maradékinak,
Kik tartományt tartományhoz, és orſzágot orſzághoz
Foglaltok! ördög ſerege, fene kegyetlensége;
Mind azokbúl mit nyertetek? egy puntni vólt kincſetek,
Jaj néktek-is kép mutatok, 's hizelkedő csél-csápók.
Kik minden ſzinben öltöztök, jót 's gonoſzt egynek mondtok,
Mert ſzoros kapczára juttok, *Prometheuſſal* laktok.
Le-vonnyák ott ál-orczátok, el-fogy ti nyalkaságtok.
Jaj a' gyöngyös nyak-ſzűrteknek, bogár-ganéj kőntősnek.
Jaj páva farkú Hölgyeknek, *Juno* nemzetségének.
Ültettek tüzes ſzékekben, *Pluto* Zetszel ſzékiben.
S' ropogván alatt tüzetek, tüzet tüzzel éltettek.
Jaj néktek-is Narciſſuſok, cziſra, 's fonyoka Iffiak,
Kiknek fodoritott hajok, ſzakállok, és bajuſzok.
Tüzes kémént fog ſepreni ſzakáltok, 's tiſztitani.
Meduſa füzi hajatok, *Gorgoneſek* bajúſztok.
Ti néktek is jaj pénz gyűjtők, ſobrák, főſvényen élők.
Philargyria fiai, 's *Euclio* unokái:
Kiktől valaha egy fillyért, egy ſzegény ſem kérhetett,
Őrizni fogják kincſetek *Arguſok*, de ti égtek.
Jaj néktek-is Bordély tartók, 's bűja ſzemély keritők.
Leány erkölcsű rút iffiak, ſzüzeſség rontó nyalkák.
Mezitelen leſz teſtetek, kénkőves tóban égtek.
Tiſztátalan edényetek, tüzes-kő fedeletek.
Jaj lopóknak, 's or-gazdáknak, jaj máſok foſztóinak,

Kiknek ſokſzor a' *Laverna*, Lapók Iſten Aſzſzonya
Meg-engedett; de *Æacuſt* meg-cſalnotok nehéz vólt,
Prædátokat ez ki-rakja, 's teſtetek lángban rántyá.
Jaj néktek-is has-hizlalók, *Heliogabaluſok*.
Kik tőmlőkkel duskát iſztok, fél-őkrőt versben eſztek;
Cerberuſnak pervátája léſzen torkotok ſzája.
Gyomrotok *Lethe* patakja itattya, és áſztattya.
Jaj, jaj néktek-is fondorlók, Perpatvar, gáncs forralók.
Kiknek ſzivek őſzve veſzés, és hamis perlekedés,
Teſtetek meg-nyúzattatik, béletek ki-vonatik,
Uſz a' Pokol véretekben: magatok úſztok tűzben.
Jaj, jaj új hit hirdetőknek, 's általkodott fejeknek,
Kik tudván az Igaſságot, vallyák az Hamiſságot.
Mert miként ők válogattak az hitben, 's máſt máſt mondtak:
Ugy Pokolban más, 's más kinnak táplálóivá válnak.
Jaj néktek-is Pogány népek, kik hamis Iſtent hiſztek.
Bacchuſt, *Márſ ot*, *Mercuriuſt*, *Jupitert*, *Ju.ſt*, *Venuſt*.
Mert Pokolban meg-láttyátok, égvén mint égnek azok.
Ott *Jupiter* miként dőrög, 's veletek tűzben gőrög.
Jaj ezerſzer! Es tőbſzőr jaj! Ezernyi ezerſzer jaj!
Valakik a' nagy Iſtennek törvényét meg ſzegtétek.
Mert már meg-itéltettetek, őrők tűzre vettettek:
Ah! égni fogtok végetlen, mig Iſten Iſten léſzen.
Heába, mert főld meg-vetett, Menyorſzág ki rekeſztett.
Iſten ſzava ki-mondatott, a' Pokol meg-nyittatott.
Meg-kőttettél, el-kárhoztál, reménségből ki-fogytál.
Őrők őrőkké-valóság bé nyelt, nincſen orvoſság.

A' DUS

A' DUS-GAZDAG KINNYAIRUL POKOLBAN.

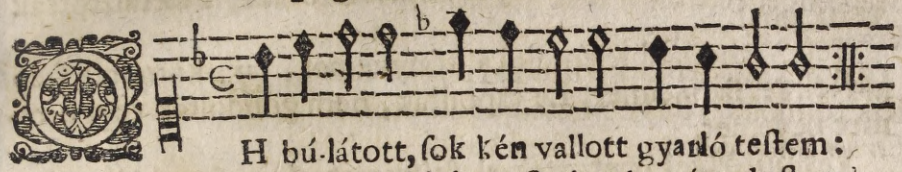

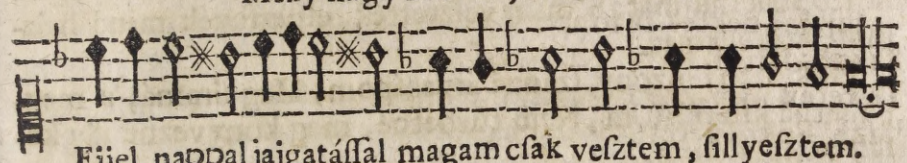

Oh hervaſztó, 's ſzűv fonnyaſztó nyavalyáim! Engem veſztő, 's meg-eméſztő nagy kinaim, Sokáſodnak, 's ſzaporodnak ſzűv mardosó Scorpioim.

Oh! hol vadtok, hogy nem láttok jó barátim! Velem bánó, 's engem ſzánó jó rokonim! Oh ſzerelmes, édes, kedves régi ſok jó akaróim!

Ha látnátok, meg-ſzánnátok kinaimat, Varas-békák haſogattyák ſzáraimat, Ocſmány férgek húzzák vonſzák, 's úgy ſzaggattyák inaimat.

Aſpis-kigyók, 's rút Scorpiók újjaimat ſzopogattyák, 's úgy faldoſsák karjaimat, Nagy Viperak, mint egy kutyák mind elrágják ajakimat.

Meg-ſiratom, nem óhatom kezeimet, Friſſen lakott, 's kedven tartott tetemimet. Jaj mint marják, 's hogy harapják diſznó módra veséimet.

Fel-bárdolták, méſzárlották derekamat, El-liggatták, el-furdalták óldalimat, Ketten ketté ſzakaſztották, 's fel-oſztották lábaimat.

Négygyé vágták, nyárſra vonták én ſzivemet; Mind egy cſeppig el-ki ſzitták a' véremet, El-faggatták, tőrték, martak gyenge piros ſzép ſzinemet.

Sarátnakkal töltötték-meg a' ſzájamat, Jaj nem ſzánták, tűzre hánták a' májamat, Serpenyőben ólvaſztották, 's forraſztották az hájamat.

Fel merhetnéd fejem alól a' könyvemet, Jaj, ki-vájták ſzép két fényes ſzemeimet, Le-tapodták, nem gondolták régi hiremet nevemet.

Vas-pőröllyel rontották-el ſzáraimat, Hitván vislák mind ki-ſzopták inaimat; S' mint veſztették, elperſelték mind hajamat, ſzakállamat.

Ha ki latná bizony, ſzánná árvaságom, Meg ſiratná, 's megjajgatná kinlódáſom, Nem tűrhetné, meg-könyvezné illy keſarves jajgatáſom.

Az ég felé fel-hallatnak kiáltáſim, Erczet, követ meg-enyhitnek rikóltáſim, Ördögöknél még ſem fognak, 's többet ártnak panaſzláſim.

Jaj már nékem; jaj örökké kell kinlódnom, Jaj nem lehet ſoha innét ſzabadúlnom, Jaj e' tűzben, e' nagy fűſtben hogy nem vólt ſzabad meg-fúlnom.

Nincs mit tennem, fel-kell vennem mind ezeket, Nem lelhetem ördögöknek én kedveket; Mert mint ha csak kinzáſomra eskűtték vólna mind őket.

El-viſelném, nem törődném ennyit rajta, De hogy engem egy kis kedvem erre hajta, Azért éltem ſzegény lelkem felette ſokat ſohajtya.

Örök kinra, rút halálra magát vetni, Oh melly nagy kin egy kis jóért igy ſzenvedni, Bezzeg nehéz rút dögökkel ördögökkel igy kénlódni.

Még-is ha csak három, négy, öt ſzáz napokig, Illyen ſzörnyű kinaimnak az üdőkig Vége lenne; bár fel-menne tiz ſzáz ezer eſztendőkig:

Könnyeb vólna, 's úgy nem fájna én ſzivemnek; kinnya tűnnék, 's bújja ſzűnnék én lelkemnek, Nem áradna, 's meg-ſzáradna nagy mély árja ſzemeimnek.

De el-

De el-várok ſok ſzáz ezer eſztendőket, Ingyen ſem tudom meg-ſzámlálnia őket, 's ugyan még-is nem láthatok őrőmmel tellyes ůdőket.

Mert őrőkkőn mind őrőkké léſz kinzáſom, Soha nem léſz innét nékem távozáſom, S' bár úgy lenne, csak lehetne ſok kinokban ki muláſom.

De tűzeim, ſok férgeim meg-ellenzik, Rút hóhérim, Scorpioim meg irigylik, Hogy meg-hallyak, 's eléb állyak; az őrdőgők ſem engedik.

Oh átkozott kinra hozott vigaságim! Búra, jajra engem adott bújaságim! Vaj, pokolban ſebes lángban vágyakozó mulatáſim.

Átkozott vólt főldőn néktek engedéſem! Átkozott vólt ez világra ſzűletéſem! Nem áldott vólt, átkozott vólt minden járáſom, keléſem!

Átkozott vólt, a' ki ſzűlt vólt ez világra! Átkozott vólt, ki nevelt vólt illy nagy búra! Átkozott, hogy meg nem ölt vólt, nem juttam vólna e' kínra.

Soha bátor ez világnak az ő ſzinét, A' ſzép Napnak ne láthattam vólna fényét, Szűléimnek ſoha bár ne iſmértem vólna ſzemélyét.

Jobb vólt vólna kis koromba ha engemet, Kis séllyében tőttek vólna teſtetskémet: Alnok dajkám nem metczetted vólt meg akkor én gégémet.

Jobb lőtt vólna oroſzlányok nőſtényinek, lőttem vólna eledelűl kőlykeinek, Hogy nem mint illy nagy ſzőrnyű ként ſzerzettem vólna fejemnek.

Mire hoza, 's im mint csala e' roſz világ, Ki-ſzárada én kezemből mint egy virág, Mérget onta, 's im mint ronta, alattam romla miként ág.

Oh! átkozott főſvény ſinár gazdagságim, Kincſel bőves jókkal tellyes tárházaim: Mint ſzántalak, nem láttalak hogy vóltatok árulóim.

Vajha

Vajha lenne még köztetek én lákáſom, Jaj nem ſzánnam ti tőletek meg-váláſom, Mert jobb vólna bőr-iſzákkal, tariſznyával kóldúláſom.

Nem kelletek, nincs helyetek immár néktek; Tűzben bátor edgyűtt velem itt égnétek; sérelmimen, 's ſiralmimon hogy ti ne nevethetnétek.

Heába vólt ti rajtatok kapdoſáſom, Heába múlt édes álmom ſzaggatáſom; Vár fokokon, 's ál kapukon nagy gyakorta vigyázáſom.

Oh! 's ha egyſzer még kegyelem adattatnék! Fel-fogadnám, ſoha többé nem vétenék: Iſteneſſen, nagy kegyeſſen, 's bizony ſzent jámborúl élnék.

Meg nem únnám az Iſtennek Szent igéjét, Meg-bőcsűlném bizony annak hirdetőit; Szivel látnám, nem gúnyolnám a' Chriſtuſnak követőit.

ITILET NAPJARUL.

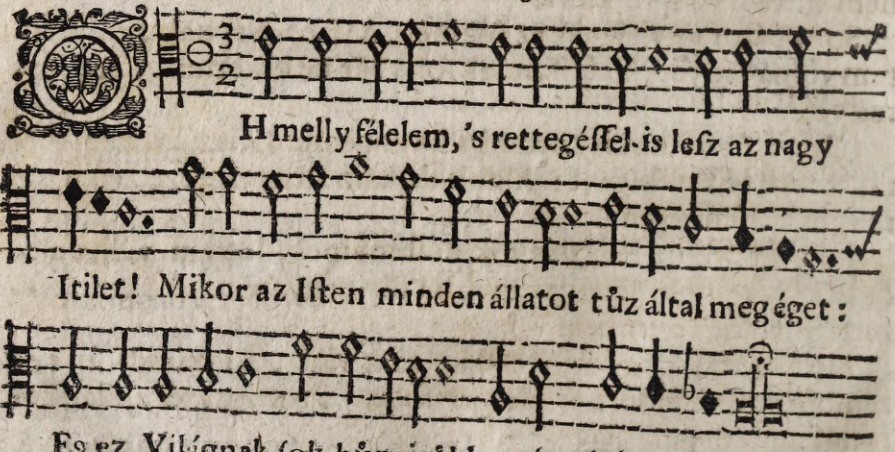

Retten-

Rettentés támad, ha egy házacska hirtelen fel-lobban.
Es ſivalkodás, ha fejünk felett a' födel meg-roppan.
Félelem miatt, halálra hervad ſokak ſzine abban.
Mi léſzen tehât, mikor ez Világ mindeneſtől meg-gyúl;
Az ég feletted nagy ropogáſſal ſzakadozni indúl?
A' föld alattad mint a' pozdorja, tüzes lángban fordúl?
Egy kis meny-dörgéſt rettenés nélkül a' ki moſt nẽ halhacz?
Egy kis villámás ſzikrája miatt talpodon nem álhacz:
Annyi ſok tüzes meny-kö cſattogás közöt hogy maradhacz?
Mikor a' felsö elementumok nyakadra indúlnak,
A' ſok tündöklö fényes csillagok mind a' földre húlnak,
Egéſz világnak fundamentomi töbül ki-mozdúlnak.
Mikor az hegyek, mint egy patakok, helyekből ki-folynak,
Erös kö ſziklák, nagy hévség miatt mind egybe ólvadnak,
Tenger vizei puska-por módra égnek, és lobognak.
A' Nap, az Hóldal mikor az égen feketévé válnak.
A' ſzép gyümölcs-fák, változás miatt vérrel virágoznak,
Terméſzet felett világ romlásán keſeregvén ſirnak.
Szegény bünösök akkor féltekben jaj hová rejteznek!
De ha ezeknek romláſa elött rejteket nem lelnek;
Hát az Itilö Biró haragja elött hová leſznek?
Mikor az égből az Archangyalok trombitákat fújnak.
Sok-ſzámú ezer sürü fegyveres ſeregek indúlnak,
Kiknek láttára az el-kárhoztak mind a' földre húlnak.
Akkor ö magát a' dücsöſségnek Királlyát meg-láttyák,
Kit a' mennyei Angyali karok tiſztelik imádgyák.
S' ſzámtalan nagy ſok Királyi rendek ſzékét körül állyák.
A' Szent Kereſztet elötte hozzák kinzó eſzközökkel,
Mellyet követnek ſok ſzámú ezer Szentek ſeregekkel,
Kik viaskodtak hiven alatta jó vitézségekkel,
Örömmel telnek Chriſtus hivei, látván Királyokat:
A' kárhozattak ſirnak, jajgatnak, ſzaggatván magokat.
Hogy bünök által meg-feſzitették ollyan Szent Urokat.

De a' kik ötet meg-feſzitették tulajdon kezekkel,
Drága tagait; a' Kereſzt-fához verték vas-ſzegekkel;
Meg-láttyák akkor, ki-mondhatatlan nagy rémüléſekkel.
Jaj bóldogtalan ſiralmas lelkek; vallyon mit felelnek?
Mikor annyi ſok rút hamiſságok ſzemek előtt léſznek.
Kik nagy vádoláſt magok fejekre ſzemtől-ſzembe téſznek.
Kiknek annyi rút árúltatáſok ſzemekre vettetnek,
Annyi ſzemtelen fertelmeſségek mind ki-jelentetnek;
Kiket éltekben nagy titok alatt mind el-rejtegetnek.
Mikor az Iſten Angyali előtt mind ki-nyilatkoznak,
S' magok annyi ſok ezer nép között mezitelen álnak;
Szenvedhetetlen iſzonyú ſzégyen miatt el-ájúlnak.
Kik leſznek akkor könyörülőjök, és vigaſztalójok?
Vagy csak el-vetett temérdek fóttal ő bé-takarójok?
Es illy emészítő gyalázatok túl meg-óltalmazójok?
Ah! eſze fordúlt világ gazdagi, ezeket hallyátok,
Kik ſok rendbéli ſzép ruhátokat molyoknak adgyátok,
Bár csak edgyiket ti magatoknak akkorra tarcsátok,
Rettennyetek-meg, és gondollyátok; mint ha moſt látnátok,
Miképpen akkor fényes ſzékiben ül a' ti Királytok,
Kinek ſzájából mint az éles tör, jó haragja rátok.
Mikor a' végső nagy ſententia mondatik reátok,
Rémülés miatt meg-feketedik, és ſzárad orczátok;
Hogy fejetekre, mint tüzes menykő ſzáll ama nagy átok:
Mennyetek-el mind az örök tüzre, Atyámtól átkoztak!
Melly kéſzittetett az ördögöknek, és ő Angyalinak:
Hol ſivás, rivás, fog-csikorgatás örökké hallatnak.
Iſzonyú léſzen, miképpen akkor az el kárhozatrak,
A' ſok fertelmes rút ördögöktől egybe lánczoltatnak,
Es végheteten örök kinokra kötve hurczoltatnak.
Annyi hatalmas nagy méltóságú hires Királyokat,
Annyi ſok erős fő-vitézségben forgott Hadnagyokat,
Kik ez Világon fegyverek alatt tartottak máſokat,

Annyi

Annyi fő, Nemes, 's szép, tekintetes Herczeg Aszszonyokat,
Annyi sok Uri kedvére nevelt tiszztes Leányokat,
Kik életekben drága gyöngyökkel czifrázták magokat.
Jaj ki mondhattya könyvezés nélkül azoknak romlását?
Ki gondolhattya rettegés nélkül pokolra húllását?
De ki tűrheti siralom nélkül annyi jaj hallását?
Holott még akkor az Angyalok-is keserveſſen sírnak:
Mert annyi lélek romlása miatt magokkal nem birnak.
Mint a' Próféták errűl szomorú jövendőléſt írnak.
Oh! nagy Halálnak szörnyű halálát ki magyarázhattya?
Oh! siralomnak siralmas vóltát számba ki foghattya?
Kinek kezdetit láttya, de végét soha nem tudhattya.
Rettennyetek meg, oh ti bűnősök, a'kik ezt hallyátok!
Es nyakatokrúl az kárhozatnak terhét le-hánnyátok:
Hogy a' Chriſtusnak el-jövetelét vigan várhaſsátok.
Oltalmazzon meg minket az Iſten e' veszedelemtől,
Szabaditſon-meg Szent Fia által minden bűneinktől,
Hogy ne hányaſſunk az örök tűzre ő Szent Felségétől. *Amen.*

Proſa ſuper idem.

Dies iræ, dies illa, ſolvet ſæclum in favilla: teſte David cum Sybilla. Quantus tremor eſt futurus, quando Judex eſt venturus, cuncta ſtricte diſcuſſurus?

Tuba mirum ſpargens ſonum, per ſepulchra regionum, coget omnes ante thronum.

Mors ſtupebit, & natura, cùm reſurget creatura judicanti reſponſura.

Liber ſcriptus proferetur, in quo totum continetur, unde mundus judicetur.

Judex ergo cùm ſedebit, quidquid latet apparebit: nil inultum remanebit.

Quid ſum miſer tunc dicturus? quem Patronum rogaturus? cùm vix juſtus ſit ſecurus.

Rex tremendæ majestatis! Qui salvandos salvas gratis, salva me fons pietatis.

Recordare JESU *pie, quòd sim causa tuæ viæ, ne me perdas illâ die.*

Quærens me sedisti lassus; Redemisti Crucem passus: Tantus labor non sit cassus.

Juste Judex ultionis, donum fac remissionis, ante diem rationis.

Ingemisco tanquam reus, culpâ rubet vultus meus: supplicanti parce DEUS.

Qui Mariam absolvisti, & Latronem exaudisti, mihi quoq; spem dedisti.

Preces meæ non sunt dignæ; sed tu bonus fac benignè: Ne perenni cremer igne.

Inter oves locum præsta, & ab hædis me sequestra, statuens in parte dextra.

Confutatis maledictis, flammis acribus addictis, voca me cum benedictis.

Oro supplex, & acclinis, cor contritũ quasi cinis: gere curam mei finis.

Lachrymosa dies illa, quâ resurget ex favilla judicandus homo reus.

Huic ergo parce Deus. Pie JESU *Domine dona eis requiem.* Amen.

Eadem Prosa Ungaricè.

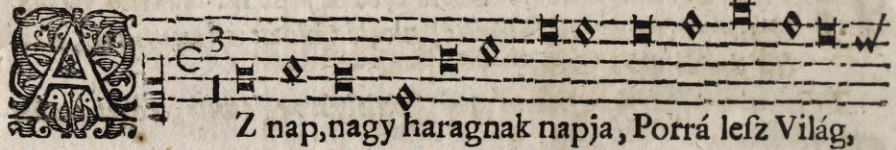

AZ nap, nagy haragnak napja, Porrá leſz Világ,

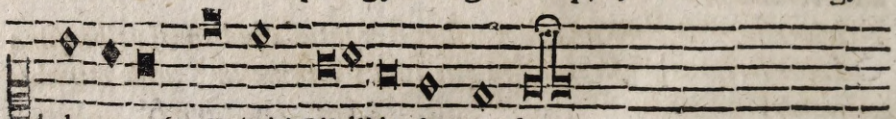

's hamuvá: Dávid Sibillával mondgya.

Melly nagy rettegés leſz akkor, a' Birónak el-jöttekor, iſzonyú ſzám-vételekor!

A' Trombiták meg-harſognak, kire hóltak fel-támadnak, Törvény ſzékhez állattatnak.

Haláj,

Halál, 's természet el-ájúl, látván hogy az hólt sirjából, a számadásra fel-indúl.

Irott Könyvek el-hozetnak, kikben mindenek meg-vadnak, honnan sententiát mondnak.

Azért a' Biró le-úlvén, 's minden titkot ki-jelentvén, végső szót vár minden, félvén.

Akkor szegény mit felellyek, szószóllójúl kit keressek; holott még az jók-is félnek?

Földnek rettenetes Ura; Menynek irgalmas adója: Follyon reám sebed kúttya.

Kegyes JESUS emlekezzél, hogy értem-is ként szenvedtél; ki-múltomkor kedvelteséd.

Keresvén engem fáradtál; meg-váltván ként nagyot láttál: ingyen tűrni ne láttassál.

Büntetés igaz Birója, légy bűnöm meg-bocsátója; szám-adásom tágitója.

Nyögök sok bűneim alatt, orczám pirúl vétkem miatt; nyújcsd szegénynek malasztodat.

Ki Magdolnán könyörűlél, az Latornak meg-engedél; belém reménséget öntél.

Könyörgésim méltatlanok; de érdemid használlyanak: örök kinok ne árcsanak.

Rendelly állást az juhok közt, hogy ne legyek a' bakok közt; hanem jobb-felől az jók közt.

Az átkoztakat itélvén, 's Gehenna tűzére vetvén; vigy engem dücsősségedben.

Alázatosson könyörgök, töredelmes szivet nyújtok; végső napon viseld gondom.

Az a' nap siralmas lészen, mikoron porból fel-rezzen a' bűnös; hogy törvényt végyen.

Ennek azért légy irgalmas, kegyes JESUS légy jutalmas; légyen helye nyugodalmas. *Amen.*

A' VEGHETETLEN ÖRÖKKE-VALOSAGRUL.

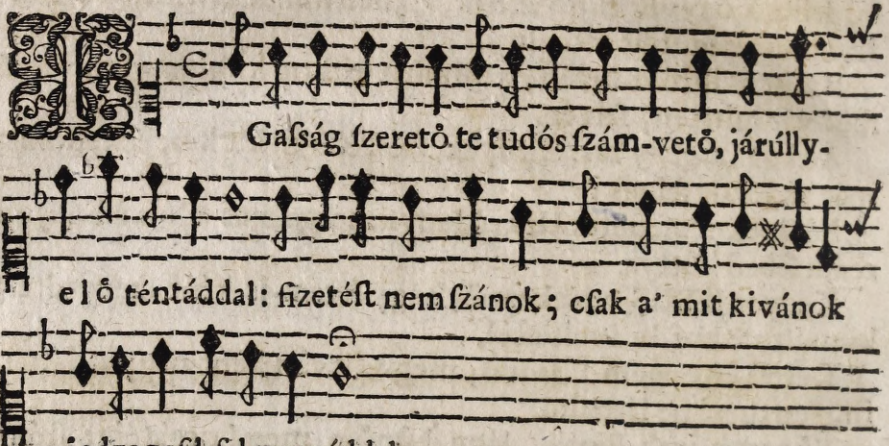

Mitöl fogva világ áll, hány-féle virág nevekedett a' földbül? az égen hány csillag éijel nappal világ? 's hány gyöngy-ſzem lött a' ködbül?

A' tenger hány csöpbül áll; és a' fölyhökbül vaj, 's hány csöp eſsö eſett? Hány Angyal kárhozott? 's reánk hány kint hozott Adám, mikor el-eſett?

A' tenger fövenyit, s' annak ſok örvényit tedd hamar egy ſommába: 's hány csöpp ártatlan vér moſt boſzſzú-álláſt kér, igaz Abeltöl fogva?

Add mellé vadait a' földnek, 's barmait, minden ſzörök ſzálával; füveknek magvait, vizeknek habjait; a' tenger halaival.

Madarak tollait, 's a' fáknak ágait; azoknak levelével: A' ſzöllö-ſzemeket, 's apró követskéket; földnek minden férgével.

Veſd-meg, hány ember hólt; 's hajok-ſzála hány vólt, Adám Atyánktól fogva? hány ſzem-pillantás vólt, 's földre hány csöpp viz folyt világ kezdettöl fogva?

Ah!

Ah! veſd-el pennádat, 's ſzegezd-bé téntádat; mert ezt véghez nem viſzed: de bár meg-vetnéd-is, 's ſzámba tehetnéd-is ezeket; de meg-hidgyed:

Hogy meg-foghatatlanb, 's meg-ſzámlálhatatlanb az örökké-valóság. Örökké-valóság! örökké-valóság! oh örökké-valóság! *æternitas!* örökké-valóság!

Proſa ad B. V. MARIAM *pro Animabus Purgatorij.*

Nota: Angyaloknak &c. *ut infra.*

LAngventibus in Purgatorio, qui purgantur ardore nimio, & torquentur ſine remedio, ſubveniat tua compaſſio. ô *MARIA.*

Fons es patens, quæ culpas abluis; omnes ſanas & nullum reſpuis. Manum tuam extende mortuis, qui ſub pœnis langvent aſſiduis. ô *MARIA.*

Ad te pia ſuſpirant mortui, cupientes de pœnis erui, & adeſſe tuo conſpectui, & gaudijs æternis perfrui. ô *MARIA.*

Clavis David, quæ cœlum aperis; nunc beata ſuccurre miſeris, qui tormentis torquentur aſperis, educ eos de domo carceris. ô *MARIA.*

Lex juſtorum, norma credentium, vera ſalus in te ſperantium; pro defunctis ſit tibi ſtudium, aſſiduè orare Filium. ô *MARIA.*

Benedicta, per tua merita te rogamus, mortuos ſuſcita; & dimittens eorum debita, ad requiem ſis eis ſemita. Amen.

ÜNNEP NAPOKRA VALO ENEKEK.

BOLDOG ASZSZONYRUL. REGI ENEK.

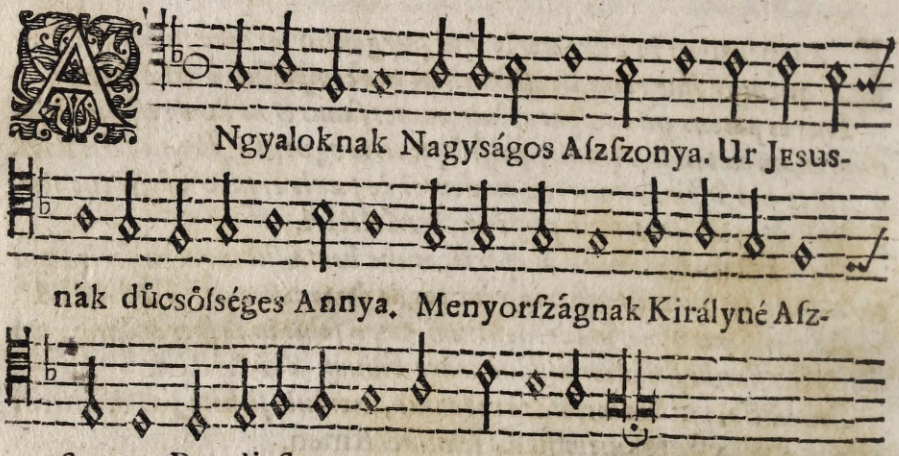

Angyaloknak Nagyságos Aſzſzonya. Ur Jesus-

nák dűcsőſséges Annya. Menyorſzágnak Királyné Aſz-

ſzonya. Paradicſomnak meg-nyilt kapuja.

Reád néznek árváknak ſzemei. Özvegyeknek keſerves ſzivei. Szegényeknek nyomorult ügyei. Bűnősöknek óhajtó lelkei.

Néked ſzóllunk Szűzeknek Virága Patriárchák Nemes unokája. Apoſtolok tiſzteletes Annya. Minden Szentek édes vigasága.

Aſzſzonyoknak vagy tiſzta tűkőre. Férfiaknak baj-vivó fegyvere. Királyoknak oktató Meſtere. Magyar Orſzág válaſztott Vezére.

Gyó-

Gyönyörködől Angyali ſzékedben. Serafimok vig ſzeretetiben. Cherubimok nagy bölcſeſségében. Szent karoknak rendes ſeregiben.

Aldot vagy te Jesusnak Dajkája. Atya Iſten ſzépséges Leánya. Szent Léleknek ſzerelmes Mátkája. Szent Háromság legſzebb alkotmánya.

Emlekezzél Angyali Karokrúl. Emlekezzél Adám Fiairúl Emlekezzél bûnös ſzólgaidrúl. Nagy óhajtva hozzád kiáltókrúl.

Rettenetes a' mi bai-viváſunk. Mert kegyetlen a' mi ellenségünk. Rettenetes végsö ki-muláſunk. Ha te Szent Szûz nem leſz ſegitségünk.

Dicſirteſsél dûcsö Szent Háromság. Kitöl árad minden lelki jóſzág. Dicſirteſsél Nagyságos Aſzſzonyság. Ki által ſzáll reánk a' Menyorſzág. *Amen.*

MAS

Nagy Bóldog Aſzſzony napjára.

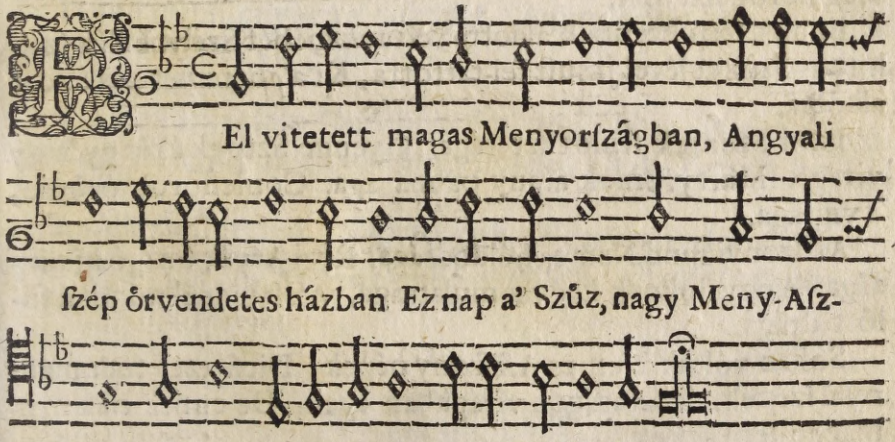

A' Vő-Legény ő ſzerelmesével. Szeplőtelen drága Jegyesével. Kit el-jegyzett arany gyűrűjével: Vigadoz ma minden Szenteivel.

A' ſzép Fiú ſzerelmes Annyával, Kinek ſzopta Szűz tejét ſzájával; Edgyűtt beſzél ez nap ő magával: Kedveskedik néki ſok javával.

Szent Attyának fényes Udvarában. Felső Sion drága Városában. Dűcsőſséges ſzép Palotájában; Már bé-viſzi nagy vigaságában.

Az életnek belső rekeſziben. Szeretetnek édes kebeliben. Nagy győnyőrűségek bővségében. Maga mellé űlteti ſzékiben.

Bé-telik itt a' Dávid Sóltára, Kit éneklett Világ hallattára: A' Királyné, Királynak jobjára állapodik, őrők társaságra.

Fel öltőzött Vont-arany ſzoknyában. Kűlőmb ſzinű drága ſzép formában. Angyali kar fölött méltóságban. Emeltetett-fel nagy Aſzſzonyságban.

Ez a' Salamontúl meg-mondatott: Ezer ſzépek kőzzűl válaſztatott. Ki fényeſſen, mint nap fel-támadott. Dűcsőſséggel meg-koronáztatott.

Ez ama ſzép Iſtennek áldotta; Kinek méhét Szent Lélek ſzállotta. Szűz tejével Jesuſt fel-tartotta, Ki a' mennyet, és földet alkotta.

Ez a' Szentek fenlő tiſztasága. Gyenge Szűzek ékes győngy virága. Mártyromok arany pálma ága. Confeſſorok őrőme, 's vigsága.

Aſzſzonyi rend Nemes bóldodsága. Régi Atyák buzgó kivánsága. Angyaloknak kedves mulatsága. Az Iſtennél minden fölött drága.

Sokan vóltak Nemes Aſzſzony népek; Dicſiretes tudománnyal ſzépek. Tiſztaságok virágában épek; De ennek csak nyomában ſem léptek.

Sok Leányok kincſet gyűjtőttenek. Sok Aſzſzonyok gazdagá lőttenek. Sokan nágy hirt, nevet vilſeltenek; De ettől mind meg-előztettenek.

A' lé

A' leg jobbik réſzt el-válaſztotta. A' bölcseſség titkait megfogta. A' gyors futáſt által úton tudta: Mert mindenek rendit meſzſze hadta.

Az hól más á' kincſet el-végezte: Ez ott ſzedni elsőben kezdette. Tálentomit meddig terjeſztette; Senki ſoha csak meg ſem nézhette.

Nagy a' mi Aſzſzonyunk Nemeſséggel. Dicsőſséges Királyi felséggel, Mindeneket fel-halad ſzépséggel: Mint Nap, csillagokat fényeſséggel.

Méltó bizony ez a' dicſiretre. Erdemes a' nagy tiſzteletekre. Nemzetségekről Nemzetségekre, terjeſzſzük-ki ſok ezer izekre.

Oh! te ékes Angyali bóldogság. Menyorſzágbúl földre ſzállott újság. Emberek kőzt tündöklő gazdagság. Iſten előtt fenlő világoſság.

Oh ſzépséges lelki világoſság. Szűz Leányi drága ſzent Anyaság. Téged illet ſzent Szűz e' méltóság. Tekéntetes, Nagyságos Aſzſzonyság.

Téged illet Menyben a' tiſztelet. Angyali ſzép fényes karok felett. Fiad után végy máſodik helyet: Mert nincs hozzád ki haſonló lehet.

Vigadgy azért ſzép dűcsőſségeſen. Iſten ſzine előtt nagy kedveſſen. Es reánk is tekincs kegyelmeſen; Kik kiáltunk hozzád keſerveſen.

Imádkozzál értünk Szülőttődnek. Nyerj kegyelmet tőle népeidnek. Kik általad kegyelmet kereſnek. Es előtte ſirván eſedeznek. *Amen.*

KIS-ASZSZONY NAPJARA.

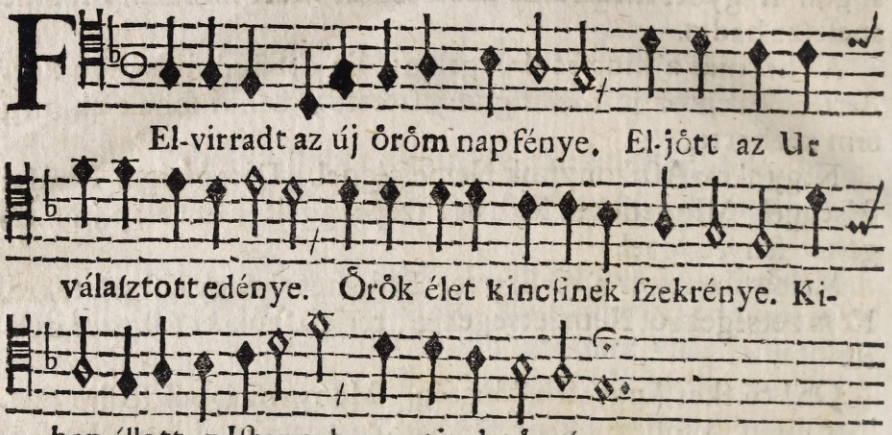

El-érkezett ez Nap e' világra az üdvôſség kincsének Sáfára. Ki Szent Fiát hozta ez Világra: Hogy a' ſiralmas foglyokat vigye ſzabadságra.

Ez nap ſzületett nagy vigaságra az Iſtennek Annya ez világra. Kit Iſten emelt nagy méltóságra. Minden teremtett állatok fölött Aſzſzonyságra.

A' Szent Angyalok már Aſzſzonyollyák. Kik Paradicſom kapuit állyák. Haragos fegyvereket le-rakják; Es ô ſzép lakó helyekben örömmel fogadgyák.

Tellyes az ég új dicſiretekkel. Zeng az egéſz föld vig énekekkel. A' Szent Angyalok nagy ſeregekkel hirdetnek már békeſséget, ſzép igiretekkel.

Ez meg-hólt élet fel-támaſztója. Békeſségnek jó út mutatója. üdvôſségnek új örôm mondója: Es Angyali barátságnak helyére hozója.

Ez, Evának útát nem követte. Fiait halálban nem ejtette; Sôt az halálbúl életre vitte: Hogy az Iſtennek Szent Fiát ez világra ſzülte.

Evának

Evának rút engedetlensége, lón az ember életének vége. MARIA ſzép engedelmeſsége, Lón életre jövésének elsö nyeresége.

Oh! kegyelem drága ſzép hajléka. Lelki nyugodalom zöld árnyéka. Régi Szentek édes maradéka. Benned bizony az Iſtennek gazdag ajándéka.

Te vagy a' Szent élet új formája. A' Sz. Lélek drága irtoványa. Lelki édes gyümölcs óltoványa. Kiben legel az Iſtennek ártatlan Báránya.

Te vagy a' tiſztaság termö Fája. Szemérmeteſségnek ſzép rósája. Szelidségnek ékes gyöngy virágja. Kinek már mind ez világon el-hatott illattya.

Oh! te drága ſzép Nemes Aſzſzonyság. Menyből földre leſzállott bóldogság. Setétségben fénlö világoſság. Te vagy az emberi teſtben öltözött Angyaliság.

Sőt te, ki az Iſtent bé-fogadtad. Tiſztaságos öledben nyúgattad. A' dücsöſség Urát fel-tartottad. Kivel az Angyalokat mind meſzſze fel-haladtad.

Oh! Szüzeſség ſzép eleven képe. Ezer közzül ki-válaſztott ſzépe. Kivel nem ér az ég fényeſsége: Mert álmélkodva jár hozzá annak követsége.

Te vagy a' Szent Lélek ſzép Temploma. Bölcſeſségnek drága Tálentoma. Lelki élet új Paradicſoma. Kiben nem vólt ſoha bünnek ſemmi mocskos nyoma.

Tiſzta vagy te minden makulátúl. Epp vagy a' bün mérges fulánkjátúl. Tiſztán fogantattál Szent Anyádtúl. Tiſztaságban tartattál-meg az Iſten Fiátúl.

Nem ſzületett világra olly kellö. Sem ollyan Szent élettel tündöklö; Kit meg nem ſzoritott a' bün gyeplö: Csak téged nem illetett-meg ſemmi homály ſzeplö.

Mert egyedül csak te találtattál: A' ki méhedben ſzüzen fogadtál. Szüléſedben ſzüzen meg-maradtál. Az hol máſok megtörödtek, te ott virágzottál.

Ha ki téged meg-foſztand ezektûl, az Angyali tiſzta ſzentségektûl; Melly adatott néked az Iſtentûl: Bizony a' pokol rút ſzele fú azon kereſztûl.

De, mi téged oh! Szûzek Virága. Ûdvôſségûnknek ſzép arany ága. Kitôl adatott lelkûnk váltsága: Magaſztalunk mig fenn marad lelkûnk ſzabadsága.

Dicsirteſsék Menyben az Iſtenség. Az három ſzemélyben az egygyeſség Kit illet a' véghetetlen Felség. Fôldôn, Mennyen mind ôrôkké adaſsék tiſzteſség. *Amen.*

MAS REGI ENEK.

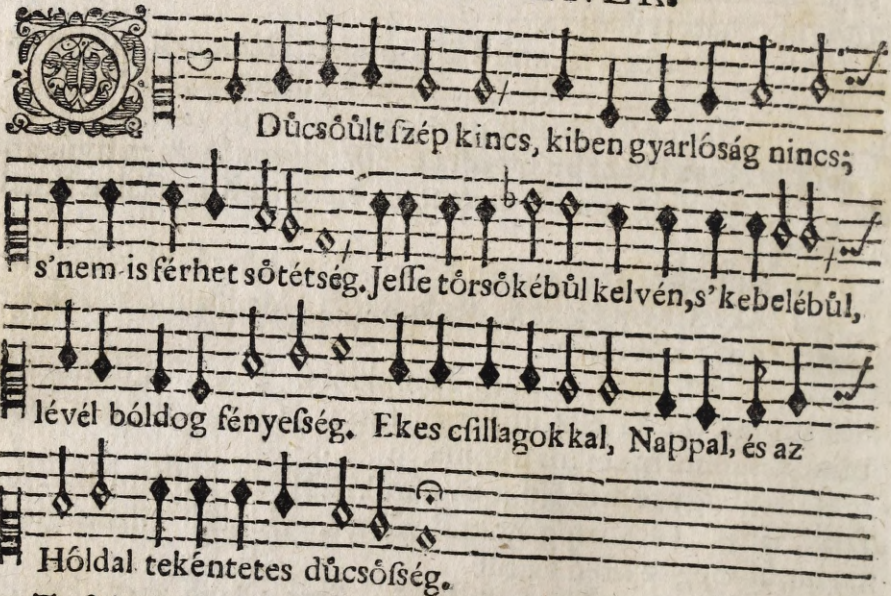

Te ſzép Liliom ſzál, kiből kegyeſem ſzáll minden teſtre ez fôldôn. S'kinek drága kerte, ônte világ ſzerte drága illatot; midôn minden nagy átokba ſzálna, 's kárhozatba, a' veſzedelmes ûdôn.

Te

Te Menyország úttya, 's Paradicsom kúttya, ki ránk kegyelmet öntött. S' kinek tiszta mellye drágalátos teje, nevele szép Virágot. Ki minden bünöktül, ördögnek kezébül meg-váltá ez Világot.

Te szép Hajnal csillag, ki mindenkor villog, Nap-támadása elött. S' ki ártatlanságban, fénlél ez világban az Isten szeme elött. Te méhedben szálla a' ki nagy kint valla, 's mi-nékünk váltságunk lött.

Te csudálatos szin; kire nézve bün, 's kin, csendesül kegyel medbül. S' kinek óltalmával az ördög távúl áll, 's erötlen kisértésbül. Kötözd-meg, mert kerül, tör-hányáffal kéfzül el-vonni szerelmedrül.

Testi gyarlóságom, oh! én bóldogságom, meg ne gyözze lelkemet. Rút szemtelenségre, ne gyújcsa vétkekre ördög az én szivemet. Igazgassa kedved; és soha ne szenvedd tévelyegni éltemet.

Esedezzél értem; hogy a' bünre tértem ne történnyék, 's fertelmem. Nyújcs-ki Szent kezedet, el ne vedd szemedet, vigyázlak értelemmel. Tarcs-meg kegyelmedben, mindenkor éltemben; 's áldlak buzgó örömmel. *Amen.*

SALVE REGINA.

Nota: Üdvözitönknek, &c. *ut supra fol. 6.*

MEnyországnak Királynéja. Irgalmasságnak Szent Annya. Elet, édesség, reménség; Eüdvöz légy szép Szüz MARIA.

Evának árva Fiai, szám ki vetett maradéki,
Siralminak örökösi; sok nyavalyáknak hajléki.

Ez siralomnak völgyében, kik nyavalygúnk nagy inségben,
Hozzád óhajtunk Mennyégben, ki vagy örök dücsösségben.

Azért Szószóllónk szemedet, fordics hozzánk kegyelmedet:
Es a' te bünös népedet, óltalmazzad hiveidet.

Oh! édes Szüz irgalmadat, mutasd-meg kegyes véltodat:
Hóltunk után Sz. Fiadat mutasd-meg, 's bóldogságodat. *Amen.*

Hymnus

Hymnus de B. V. MARIA.

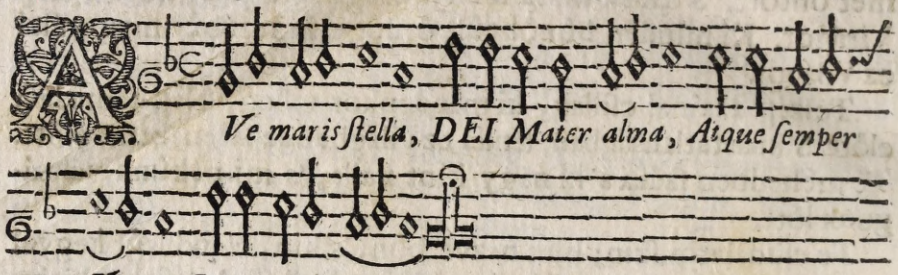

Sumens illud Ave, *Gabrielis ore,*
Funda nos in pace; Mutans Evæ nomen.
Solve vincla reis, Profer lumen cœcis,
Mala noſtra pelle; Bona cuncta poſce.
Monſtra te eſſe Matrem; ſumat per te preces,
Qui pro nobis, Natus tulit eſſe tuus.
Virgo ſingularis, inter omnes mitis;
Nos culpis ſolutos, mites fac, & caſtos.
Vitam præſta puram; Iter para tutum:
Ut videntes JESUM, *ſemper collætemur.*
Sit laus DEO Patri, ſummo Chriſto decus,
Spiritui Sancto, Tribus honor unus. Amen.

Ave Maris ſtella. Nota eadem.

ÜDvöz légy MARIA, Tengernek Csillaga.
Mindenkor Szûz Anya, Egek nyilt kapuja
Kit Gábriel Menyből Idvözle Iſtentől;
Őrizz háborutúl: Evátúl vött jajtúl.
Old bűnünk békóját. Add ſzemünk világát.
Moſd-el lelkünk mocskát. Kérjed jónk adását.

Mutaſd

Mutaſd Anyaságod, végye imádságod,
A' ki értünk magod ákart lenni, 's árod.
Oh! Szüzek Nemeſſe; 's ſzelidek jeleſſe:
Ne legyünk bünöſsé; Tégy ſzenté, 's kegyeſsé.
Eltünk tiſzta vóltát nyerjed, 's bátor úttyát;
Hogy látván Urunkat, mondgyunk vig hálákat.
Dücsöſség Atyának, Fiú, 's Szent Léleknek;
Három Szent ſzemélynek, állattyában egynek, *Amen.*

Ave maris ſtella. Nota ſecunda.

Üdvözitönknek &c. *ut ſupra fol. 6.*

TEngernek fényes Csillaga, Üdvöz légy Chriſtus Szent Annya.
Szüzeknek Szüz ſzép Virágja. Mennyeknek meg-nyilt kapuja.
Ki Menyböl küldött követtül, Idvözlettél Gabrieltül,
Oltalmazz ellenséginktül, Evától vött inséginktül.
Bününknek öld-meg kötelit: Vakoknak nyiſd-meg ſzemeit.
Vedd-el nyavalyánk terheit. Nyerjed Iſtennek javait,
Mutaſd Anyánknak magadat; Engeſztellyed Szent Fiadat.
Hallya-meg könyörgéſedet: Ki nem utálta méhedet.
Kegyes, és válaſztott ſzép Szüz; kinek lelkében nincſen büz,
A' bünt, melly éget mint a' tüz, ólcsd, és tölünk távül el-üzd.
Nyerj nékünk tiſzta életet. S' innét bátor ki-menetelt:
Hogy Jesusnak láſſuk ſzinét. Kóſtolhaſſuk nagy örömét.
Hálát adgyunk az Iſtennek. Atya, Fiú, Szent Léleknek.
Egyenlö Három ſzemélynek, egy állatú Iſtenségnek, *Amen.*

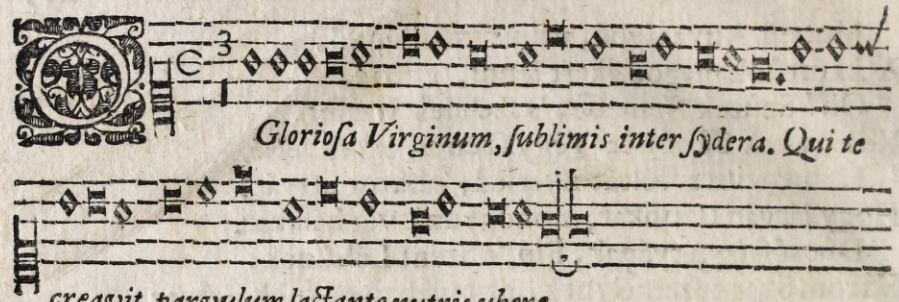

Quod Eva triſtis abſtulit, tu reddis almo germine;
Intrent ut aſtra flebiles, Cœli recludis cardines.
Tu Regis alti janua, & aula lucis fulgida;
Vitam datam per Virginem, gentes redemptæ plaudite.
MARIA Mater gratiæ, Mater miſericordiæ;
Tu nos ab hoſte protege, & hora mortis ſuſcipe.
JESU *tibi ſit gloria, qui natus es de Virgine;*
Cum Patre, & almo Spiritu, in ſempiterna ſæcula.

O Glorioſa Virginum &c.

Nota eadem.

OH! dücsö Szüz, ki ſzüzeket fellyül múlod, 's az egeket,
Szent emlöddel Teremtödet, gyermek korában nevelted.
A' mit el-vött tölünk Eva, meg-térité méhed magva;
Hogy Menybe innen vigadva mehetnénk, löl Meny kapuja.
Te vagy a' nagy Ur ajtaja 's fényeſségnek Palotája.
Örülly váltott nép; mert Annya lön életünknek MARIA.
Malaſztnak Annya MARIA, irgalmaſságnak Aſzſzonya;
Légy lelkünk óltalmazoja, 's vég órán bé fogadója.
JESUSnak légyen dücsöſség, Szüztöl a' ki ſzületteték,
Atyának, és Szent Léleknek, Szent Háromság egy Iſtennek.
Amen.

ALIUS.

ALIUS.

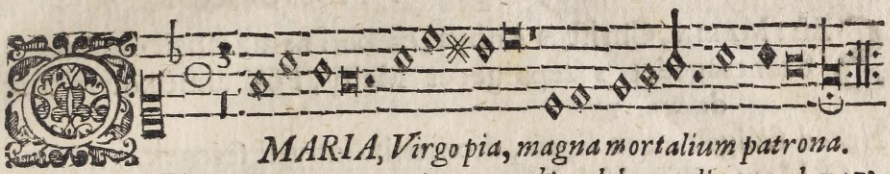

MARIA, Virgo pia, magna mortalium patrona.
Tuum decus, quamvis cœcus, & pulchra cœli cerno dona ℟.

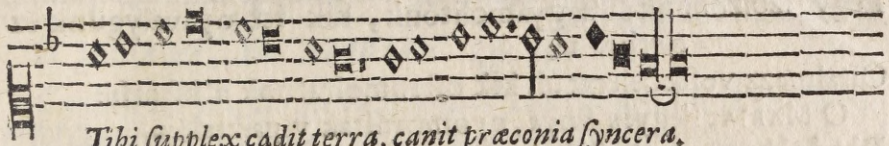

Tibi supplex cadit terra, canit præconia syncera.

O MARIA, nos in via; & tu in patria triumphas,
Nos extrema torquent mala; & tu in gloria exultas. ℟.
Ne nos pupillos relinque, sed in periculis defende.
O MARIA, Mater pia, & afflictorum consolatrix,
Inter luctus, tuos vultus spectamus magna Imperatrix. ℟.
Pectus suspirat, & dolor, ad Matrem currit gemens amor.
Cœli Princeps, & Regina, reple nos gratiâ divinâ.
Orci diras pelle hydras, ô mundi grandis Heroina. ℟.
Sub tuis signis pugnamus, tuâ virtute militamus.
O MARIA, Mater pia, te votis psallimus synceris;
O Aurora, sine mora, nostris precamur fulge terris. ℟.
Tua lux semper serena, de Cœlo gaudia fert plena.
O Corona vitæ bona, rara voluptas Angelorum,
Cœli rosa, & formosa, grandes delitiæ cœlorum. ℟.
Tuo trahamur decore, tuo nos recrea fulgore.
O MARIA, per te via petet errantibus ad vitam,
Habent Ducem, habent lucem, qui quærunt patriam Cœlestem. ℟.
Qui scit à Matre amari, nequit à Filio damnari.
Ergo pia, lux MARIA, vetus Patrona Ungarorum,
Nobis fave, tuum ave dum canit turba pupillorum. ℟.
Tuo crescamus favore, tuo flagrabimus amore. Amen.

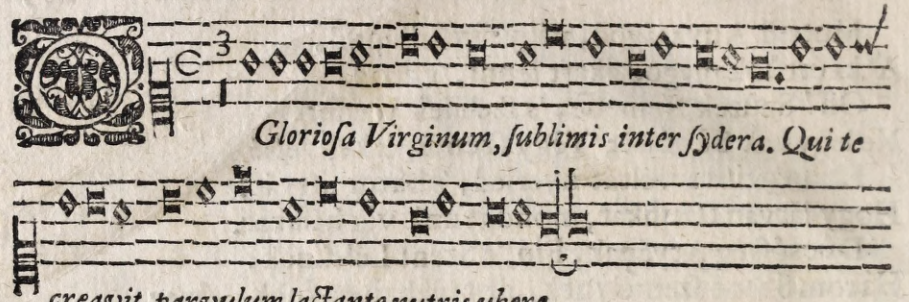

Glorioſa Virginum, ſublimis inter ſydera. Qui te creavit, parvulum lactante nutris ubere.

Quod Eva triſtis abſtulit, tu reddis almo germine;
Intrent ut aſtra flebiles, Cœli recludis cardines.
Tu Regis alti janua, & aula lucis fulgida;
Vitam datam per Virginem, gentes redemptæ plaudite.
MARIA Mater gratiæ, Mater miſericordiæ;
Tu nos ab hoſte protege, & hora mortis ſuſcipe.
JESU *tibi ſit gloria, qui natus es de Virgine;*
Cum Patre, & almo Spiritu, in ſempiterna ſæcula.

O Glorioſa Virginum &c.

Nota eadem.

OH! dücsö Szüz, ki ſzüzeket fellyül múlod, 's az egeket,
Szent emlöddel Teremtödet, gyermek korában nevelted.
A' mit el-vött tölünk Eva, meg-térité méhed magva;
Hogy Menybe innen vigadva mehetnénk, lól Meny kapuja.
Te vagy a' nagy Ur ajtaja 's fényeſségnek Palotája.
Örülly váltott nép; mert Annya lón életünknek MARIA.
Malaſztnak Annya MARIA, irgalmaſságnak Aſzſzonya;
Légy lelkünk óltalmazoja, 's vég órán bé fogadója.
JESUSnak légyen dücsöſség, Szüztöl a' ki ſzületteték,
Atyának, és Szent Léleknek, Szent Háromság egy Iſtennek.
Amen.

ALIUS.

ALIUS.

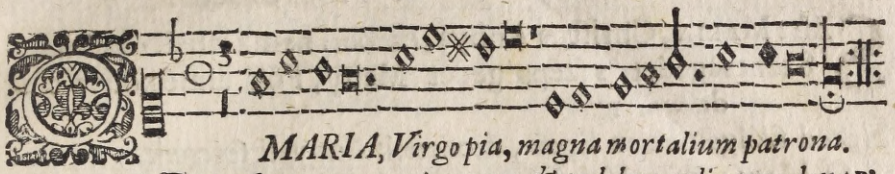

MARIA, Virgo pia, magna mortalium patrona.
Tuum decus, quamvis cœcus, & pulchra cœli cerno dona ℟.

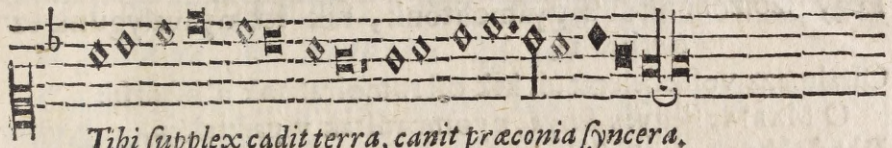

Tibi supplex cadit terra, canit præconia syncera.

O MARIA, nos in via; & tu in patria triumphas,
Nos extrema torquent mala; & tu in gloria exultas. ℟.
Ne nos pupillos relinque, sed in periculis defende.
O MARIA, Mater pia, & afflictorum consolatrix,
Inter luctus, tuos vultus spectamus magna Imperatrix. ℟.
Pectus suspirat, & dolor, ad Matrem currit gemens amor.
Cœli Princeps, & Regina, reple nos gratiâ divinâ.
Orci diras pelle hydras, ô mundi grandis Heroina. ℟.
Sub tuis signis pugnamus, tuâ virtute militamus.
O MARIA, Mater pia, te votis psallimus synceris;
O Aurora, sine mora, nostris precamur fulge terris. ℟.
Tua lux semper serena, de Cœlo gaudia fert plena.
O Corona vitæ bona, rara voluptas Angelorum,
Cœli rosa, & formosa, grandes delitiæ cœlorum. ℟.
Tuo trahamur decore, tuo nos recrea fulgore.
O MARIA, per te via petet errantibus ad vitam,
Habent Ducem, habent lucem, qui quærunt patriam Cœlestem. ℟.
Qui scit à Matre amari, nequit à Filio damnari.
Ergo pia, lux MARIA, vetus Patrona Ungarorum,
Nobis fave, tuum ave dum canit turba pupillorum. ℟.
Tuo crescamus favore, tuo flagrabimus amore. Amen.

O MARIA, Virgo pia. Nota eadem.

SZűz MARIA, Chriſtus Annya, emberi nemzetnek óltalma, Szentségedet, 's ſzépségedet Meny, Föld álmélkodva cſúdállya. ℟.

Néked ſzólgálnak az Egek, dicſírnek Angyali ſeregek.

O MARIA, dűcsőſségből tekincs ránk, kik vagyűk ſzűkségbe. Légy ſzőlőzóllónk, 's gyámolitónk, kik itt nyavalygunk ez életbe. ℟.

Oltalmazz veſzedelemtűl, kik oſtromoltatunk a' bűntűl.

O MARIA, kegyes Anya, nyomorúltak vigaſztalója, Bűnősőknek, 's el-eſteknek légy kegyelmes gyámolitója. ℟.

Minnyájan hozzád kiáltunk, és tőled ſegitséget várunk.

O MARIA, nagy Ur Annya, Menyeknek Királyné Aſzſzonya. Baj-vivóknak biztatója, és ellenségűnknek rontója. ℟.

Záſzlód alatt vitézkedűnk, ne hadgy hiveidet el veſznűnk.

O MARIA, kegyes Anya, téged tiſztelűnk vig énekkel. Téged áldunk Szent Aſzſzonyunk, zengedező dicſíretekkel. ℟.

A' te ſzent emlekezeted, gerjeſzt ſzivűnkben nagy őrőmet.

O életnek koronája, Angyali karok ékeſsége, Egi róſa, és viola, földi emberek reménsége. ℟.

Utánnad ſiet mi ſzivűnk, és téged áhit a' mi lelkűnk.

O MARIA, az életre te vagy lelkűnknek kalaúza, Kik kereſik Menyorſzágot, azoknak vagy fényes lámpáſa ℟.

A' kik tőled ſzerettetnek, Szent Fiadtól meg nem vettetnek.

Azért ô Szent Szűz MARIA, régi Magyarok Pátronája. Orſzágodra, 's kis nyájadra tekincs, 's légy óltalmazója. ℟.

Nőjőn bennűnk ſzent ſzerelmed, és tőlűnk áldaſsék ſzent Neved. *Amen.*

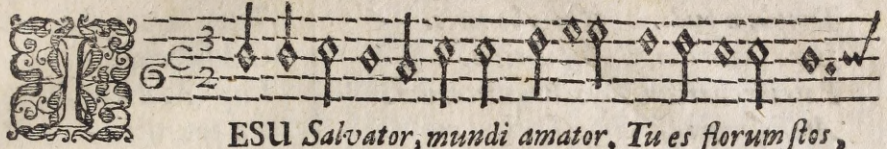

JESU *Salvator, mundi amator. Tu es florum flos,*

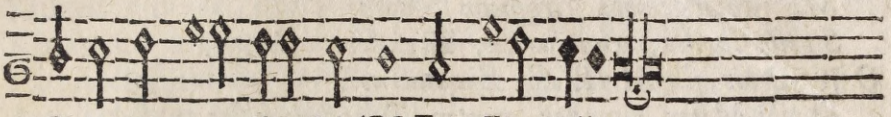

O JESU *pie, Fili MARIÆ: Eja audi nos.*

Conditor rerum, Chriſte Rex Regum. Tu es florum flos. O JESU *&c.*
DEI Genitrix, Hæreſum victrix. Tu es florum flos.
O Mater pia, Virgo MARIA, ora pro nobis.

Inviolata, intemerata
O vitæ vena, gratiæ plena,
Surgens aurora, tota decora,
O maris ſtella, Jeſſe puella.
O veneranda, & prædicanda.
Myſtica roſa, tota formoſa.
Columba una, pulchra ut luna.
Tota dilecta, ut Sol electa,
Concluſus hortus, ſalutis portus
Roſa divina, & ſine ſpina.
Ignara fellis, favus es mellis.
O glorioſa, ô Cœli roſa.
In Sion colle, amicta Sole.
O coronata, ſtellis ornata.
Mulier fortis, devictrix mortis.
O ſons ſignatus, quo DEUS natus.
O Noë iris, & iræ finis.
O Cades palma, ô Mater alma.
Tu Gedeonis, es concha roris.
O Advocata, intemerata.

Tu es florum flos.
O Mater pia,
Virgo MARIA,
ora pro nobis.

Templum pudoris, & vas honoris.
Hera Cœlorum, & Angelorum.
Patriarcharum, Lux Prophetarum.
Apoſtolorum, Doctrix Doctorum.
Martyrum gemma, Virginum ſtemma.
Tu es florum flos.
O Mater pia,
Virgo MARIA,
ora pro nobis.

Sit tibi Chriſte, modulus iſte. Tu es florum flos.
O JESU *pie, fili MARIÆ: Eja audi nos.*
Et tibi Mater, alma ter, quater. Tu es florum flos.
O *Mater pia, Virgo MARIA, ora pro nobis.* Amen.

JESU *Salvator &c.* Nota eadem.

JESUS ſzerelmûnk, és ûdvôſségûnk. Te vagy virág ſzál:
O kegyes JESUS, kit MARIA ſzûlt, halgaſs-meg minket.
Terẽtô Iſten, kinél jobb nincsẽ. Te vagy virág ſzál. O kegyes &c.
Iſtennek Annya, bûnnek rontója. Te vagy virág ſzál:
O kegyes Anya, ſzép Szûz MARIA, kônyôrôgj értûnk.

O ſzeplôtelen, 's meg-fedhetetlen,
Eletnek fája, Frigynek ládája.
Tûndôklô Hajnal reggeli Nappal.
Jeſſe Leánya, 's tenger Csillagja.
O tiſztelendô, és dicsirendô.
Te titkos rôſa, Hivek orvoſa.
Galambnál kedvesb, hóldnál-is tellyesb.
Eppen ſzerelmes, mint Nap olly tényes.
Bé zárlott kert vagy, életre part vagy.
Egéſzlen ékes, ſoha nem vétkes.
Edes lépes méz, kit epe nem nêz.
Sionnak hegyén, fel-tetczett nap-fény.
Csillagok fénye, bús ſziv reménye.
A ſzſzôy vagy erôs, ki halált meg-gyôſz.
Meg jedzett kút-fô kibôl Iſten jô,
Noënak jegye, haragnak vége.
Te vagy virág ſzál,
O kegyes Anya,
ſzép Szûz MARIA,
kônyôrôgj értûnk.

Kedves

Cades pálma-ága, Aron virága.
Gedeon gyapja, 's égnek harmattya.
O mi ſzóſzóllónk, és bátoritónk.
Iſten leánya, malaſztnak Annya.
Szűzeſség helye, Iſten edénye.
Királyné Aſzſzony vagy Angyalokon.
Pátriárchákon, és Profetákon.
Apoſtolokon, és Doctorokon.
Mártyrok gyöngye, Szűzek ſzebbike.

Te vagy virág ſzál,
O kegyes Anya,
ſzép Szűz MARIA,
kőnyörögj értünk.

Légyen ez néked Chriſtus éneked. Te vagy virág ſzál.
O kegyes Jesus, kit Maria ſzűlt, halgas-meg minket.
Néked-is Anyánk, kit magaſztalánk. Te vagy virág ſzál:
O kegyes Anya ſzép Szűz Maria, kőnyörögj értünk. *Amen.*

ALIUS.

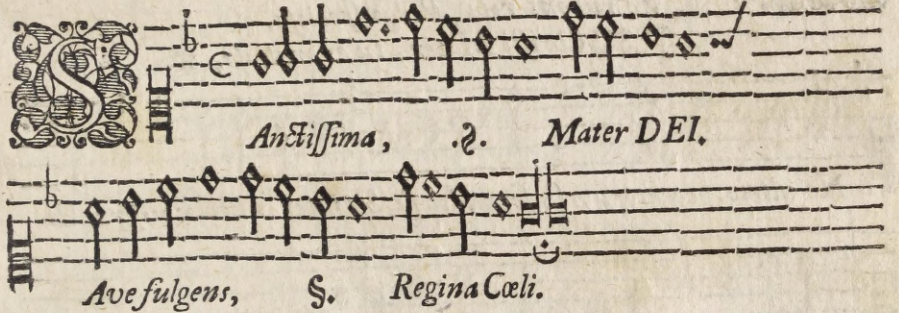

Salve clara ſtella maris, Quâ proceſſit lux ſolaris.
O MARIA flos Virginum, Velut roſa, vel lilium.
Funde preces ad Filium, Pro ſalute fidelium.
Affer opem labentibus, Ne frangamur tot caſibus.
Per te Mater, peccatorum Remiſſio ſit cunctorum.
Imperatrix Angelorum, Eſto memor fragilium.
Præbe tuis auxilium, Sis afflictis ſolatium.
Cum venerit mortis dies, Nobis detur æterna quies. Amen.

Sanctiſ-

Sanctiſſima, &c. Nota eadem.

OH Szentséges. .§. Szûz MARIA, Menyorſzágnak. .§. Királynéja.

Tengereknek ſzép csillaga, ki által jôtt nap világa.
Oh! MARIA ékes róſa, Szûzeſségnek ſzép virága.
Eſedezzél hiveidért, Szent Fiadnál, 's bûnôsôkért.
El-eſteknek légy gyámola, 's fáradtaknak nyúgodalma.
Te altalad Chriſtus Annya, tôrûlteſsék bûnünk sóldgya.
Angyaloknak Királynéja, légy népednek ſzóſzóllója.
Légy betegek orvoſsága, ſzomorúak vigasága.
Midôn el jô végsô napunk, halálunkor légy óltalmunk. *Amen.*

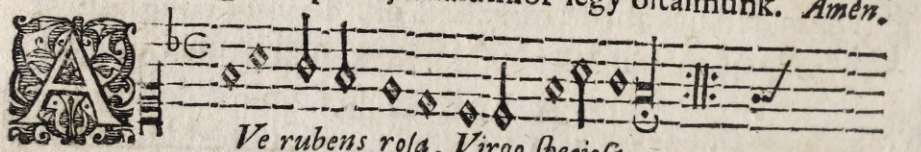

Ve rubens roſa, Virgo ſpecioſa,
JESU *Chriſti Mater, tu es gratioſa,* ℟.

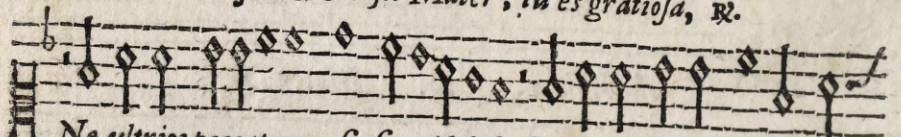

Ne ultrix peccatorum ſis formidoloſa, Sis interventrix noſtra. Ut

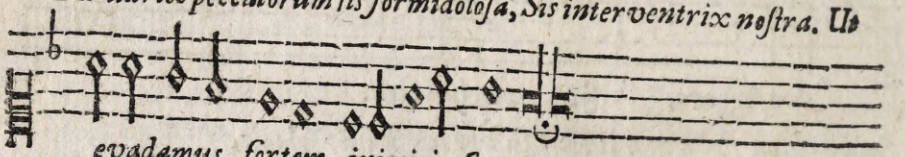

evadamus ſortem inimici ſortem.

Salve ardens rubus, nihil concrematus; Ex te Rex Cœlorum eſt in orbem natus. ℟. *Te ſibi prælegit Sponſam ſpecioſam, Dominam Angelorum, Cœleſtium polorum, Omnium regnorum.*

Eja, Virga Jeſſe virens, & florida; Munda corda noſtra nimium arida. ℟. *Ne ſinas nos perire, mortemq; adire. Ut crimen evadentes, gloriam tibi demus, in cœlis canentes.*

Ave

Ave Imperatrix, nostra Advocatrix, virtutum amatrix, munerum donatrix. ℟. *Splendes aurea urna, porta es recluſa, per ſpiritum aperta, facta fuiſti certa, nuntio reperta.*

In extrema hora advòca Filium, cum maxima turba Sanctorum omnium. ℟. *Fac, ſatage pro nobis, tuis pijs donis. Ut per tuum juvamen, evadamus exàmen, ſaxis virgo,* Amen.

ALIUS.

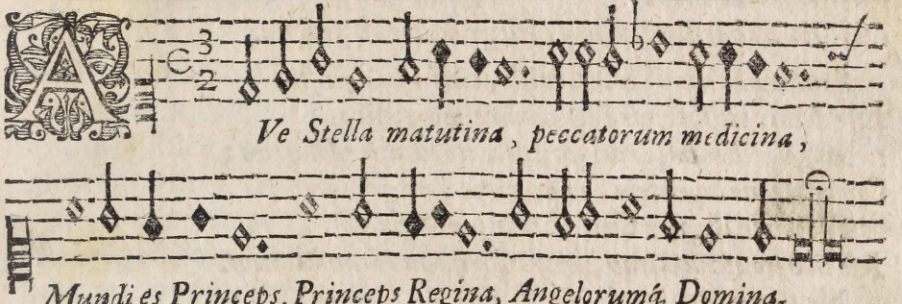

Sola, Virgo digna dici; contra tela inimici
Inſurge manu, manu victrici; corde precamur ſupplici.
Clypeum pone ſalutis, tu es trophæum virtutis,
Nos firmans locis, locis in tutis, hoſtibus cunctis obrutis.
O Sponſa DEI electa, eſto nobis via recta,
Ubi eſt vita, vita perfecta; ad æterna duc gaudia.
O decus Apoſtolorum, Martyrum, & Confeſſorum,
Pro nobis ora mortis in hora, ô Mater clementiſſima.
Per tuum Virgo Filium, per Patrem, ac Paraclytum,
Adſis ad noſtrum, noſtrum obitum, & da fœlicem exitum. Amen.

ALIUS.

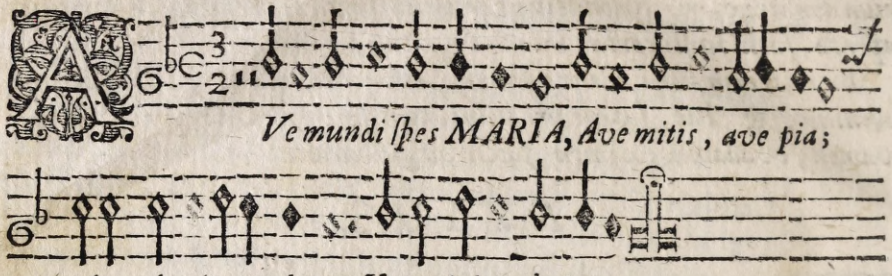

Ve mundi ſpes MARIA, Ave mitis, ave pia;

Ave charitate plena, Virgo dulcis, & ſerena.

Sancta parens JESU *Chriſti, electa ſola fuiſti,*
Eſſe Matrem ſine viro, & lactare more miro.
Angelorum Imperatrix, peccatorum conſolatrix;
Conſolare me lugentem, in peccatis jam fœtentem.
Precor te Regina Cœli, Corde pio & fideli.
Me habeto excuſatum, apud Chriſtum tuum Natum.
Nam peccavi illi ſoli O MARIA *Virgo noli*
Eſſe mihi aliena, gratiæ cœleſtis plena.
Eſto cuſtos cordis mei. Signa me timore DEI.
Confer vitæ ſanitatem, & da morum honeſtatem.
Da peccata me vitare. Et quod juſtum eſt amare;
O! dulcedo virginalis. Nunquam fuit, nec eſt talis.

MAS.

Zûz MARIA kegyes Anya; Sz. Háromság-

nak Leánya: Szent Lélek Jegyeſſe, Chriſtuſnak kedveſſe.

Imádgy

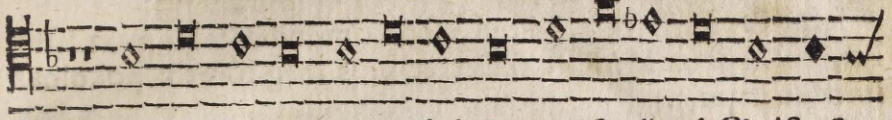

Imádgy értünk, téged kérünk, engeſztellyed Chriſtuſt

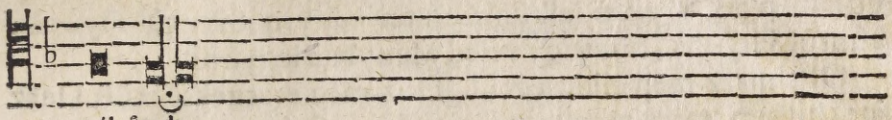

nékünk.

Zokognak árvák ſzivei; Sirnak özvegyek lelkei: kiáltván te hozzád, Szüz Anya ne útáld kiáltáſink, 's óhajtáſink kegyelmeſſen fogadd hozzád.

Ekes Mennyei virág-ſzál: ki méhedben meg-virágzál. Mutasd meg ſzinedet, ſegéld-meg népedet, eſedezvén, 's engeſztelvén add meg-látnunk ſzülöttedet.

Róſa ſzinü ſzép gyenge Szüz; kinek lelkében nincſen bün. Ellenséged roncs-meg, fiaidat tarcs-meg, légy óltalma; a' bün halma ne nyomja-meg, légy paiſa.

Eredendö vétek-nélkül, fogantattál ſzeplö nélkül, tiſzta mindeneſtül lelked minden büntül. O drága Szüz! ô kegyes Szüz! moſogaſs-meg vétkeinkbül.

Dicſiretre méltó Szüz-vagy. Kegyeſséged mert igen nagy, Könyörögj népedért, a' te ſeregedért. Imádgy Iſtent, nyerhecz mindent, Jesust engeſzteled mihent.

Iſtentöl válaſztott edény; kérünk, hozzánk ne légy kemény. Szüz óltalmad alá fogadgy ſzárnyad alá. Mert a' Sátán ez föld hátán, el veſzteni minket kiván.

Mutaſd Anyánknak magadot, mivel ſoha nem hallatott; hogy el-hagyattatott, a'ki benned bizott. Azért ne hagdy, minden jót adgy, halálunkor hozzád fogadgy.

Aldott Szent Anya gyümölcſe, Adgyad, hogy néped erkölcſe, Szentül, 's tiſztán éllyen, minden büntöl féllyen; Légyen igaz, rút mocſok, 's gaz, féſzket ne verjen lelkünkben.

Régi Próféták iráſa, bé-tellyeſedett mondáſa: Hogy az Iſten Fia, tőled Szűz MARIA ſzűlettetik, 's meg-tőretik pokolnak minden kapuja.

Te azért Iſten ſzülő Szűz, adgyad, hogy a' Mennyei tűz, ſziyűnkben gerjedgyen, lelkűnkben terjedgyen, Szentűl éllyűnk, bűntől féllyűnk, hogy igy veled Menyben legyűnk.

Oltalmazz-meg ellenségtűl. Őriz-meg eretnekségtűl; De az igaz hitben, tarcs meg mind végiglen. O kegyes Szűz! ô édes Szűz! eſedezzél értünk Menyben.

Dicſiret légyen Atyának, 's az ő Fiának Chriſtuſnak, mi vigaſztalónknak, a' Szent Háromságnak, légyen áldás, hálá-adás az áldott Szűz MARIA-nak. *Amen.*

ALIUS.

Nota: *Ave Mater* JESU, *&c. fol.* 8

STella maris, ô MARIA, *expers paris*, *parens pia*,
Plebem tuam reſpice.
Vitam portans, *vitæ porta*, *nos ſupportans*, *nos conforta*,
Nos, *fortes effice.*
Tu Matrona ſanctæ ſpei, *Mater bona*, *Mater DEI*,
Virgo vena veniæ.
Tu ſuavis, *delicata*, *cœli clavis*, *fabricata*
Manu ſapientiæ.
Spes ſalutis, *pacis partus*, *vas virtutis*, *florens hortus*,
Liliorum area.
Tu ſerena Sole pleno, *Cella plena vino mero*,
Granum ſine palea.
Pietatis fons amœnus, *Charitatis calix plenus*,
Hoſpites inebrians.
Tu devotis das virtutem; *Tu ægrotis das ſalutem*:
Reos reconcilians.

O beni-

O benigna Virgo gaude, summè digna summâ laude,
Summè venerabilis.
Gaude rosa pura, decens, speciosa, semper recens,
Flos immarcescibilis.
Styrps beata, fac placatum Patrem nata, parens Natum.
Nobis peccatoribus.
Ut te duce servi tui, possint verâ luce frui,
Choris in cœlestibus. Amen.

ALIUS.
De B. V. MARIA Tempore pestis.

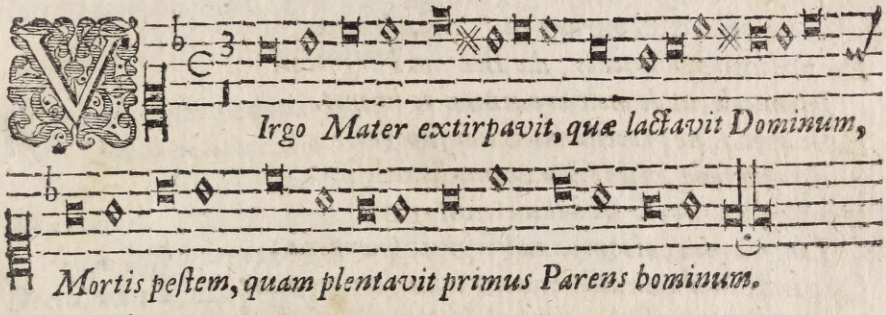

Virgo Mater extirpavit, quæ lactavit Dominum,
Mortis pestem, quam plentavit primus Parens hominum.

Ipsa Virgo nunc dignetur sydera compescere,
Quorum bella plebem cedunt, diro mortis vulnere,
Medicina Christiana, sanos serva, ægros sana.
Quod non valet vis humana, sit in tuo Nomine.
Gloriosa stella maris, summis digna laudibus,
Nos à peste tuearis, & à mundi fraudibus.
Audi nos; nam te Filius nihil negans honorat.
Salva nos JESU, *pro quibus Virgo Mater te orat.* Amen.

Hymnus.

S. Casimiri, de B.V. MARIA.

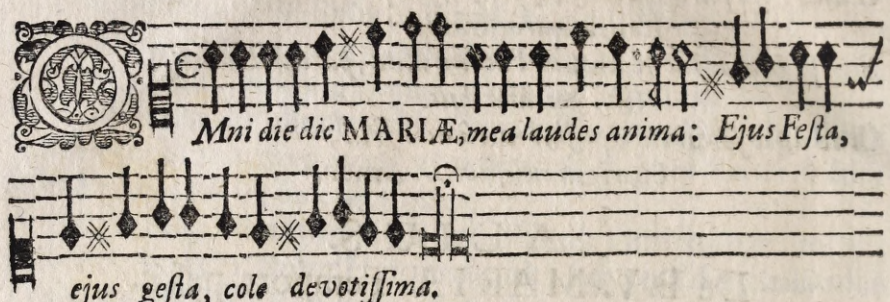

Contemplare, & mirare ejus celsitudinem:
Dic fœlicem Genitricem, dic Beatam Virginem.
Ipsam cole, ut de mole criminum te liberet.
Hanc apella, ne procella vitiorum superet.
Hæc persona, nobis dona contulit cœlestia:
Hæc Regina, nos divinâ illustravit gratiâ
Lingva mea, dic trophæa Virginis puerperæ;
Quæ inflictum maledictum miro transfert germine.
Sine fine, dic Reginæ mundi laudum cantica:
Ejus bona semper sona, semper illa prædica.
Omnes mei sensus, ei personate gloriam:
Frequentate tam beatæ Virginis memoriam.
Nullus certè tam disertæ extat eloquentiæ.
Qui condignos promat hymnos ejus excellentiæ.
Omnes laudent, unde gaudent Matrem DEI Virginem,
Nullus fingat, quòd attingat ejus celsitudinem.
Sed necesse, (quod prodesse pijs constat mentibus)
Ut intendam, quòd impendam me ipsius laudibus.
Quamvis sciam, quòd MARIAM *nemo dignè prædicet:*
Tamen vanus, & insanus est, qui illam reticet.

Cujus

Cujus vita erudita disciplinâ cœlicâ,
Argumenta, & figmenta destruxit hæretica.
Cujus mores, tanquam flores exornant Ecclesiam:
Actiones, & sermos miram præstant gratiam.
Evæ crimen, nobis limen paradisi clauserat.
Hæc dum credit, & obedit, celi claustra reserat.
Propter Evam, homo sævam accepit sententiam;
Per MARIAM *habet viam, quæ ducit ad patriam.*
Hæc amanda, & laudanda cunctis specialiter:
Venerari, prædicari eam decet jugiter.
Ipsa donet, ut quod monet Natus ejus faciam:
Ut finitâ carnis vitâ; lætus hunc aspiciam.

Secunda Pars.

O Cunctarum fœminarum decus, atq; gloria;
Quam electam, & evectam scimus super omnia.
Clemens audi, tuæ laudi quos instantes conspicis;
Munda reos, & fac eos donis dignos cœlicis.
Virga Jesse, spes oppressæ mentis, & refugium;
Decus mundi, lux profundi, Domini sacrarium.
Vitæ forma, morum norma, plenitudo gratiæ;
DEI templum, & exemplum totius justitiæ.
Virgo salve, per quam valvæ cœli patent miseris;
Quam non flexit, nec allexit fraus serpentis veteris.
Generosa, & formosa David Regis filia;
Quam elegit Rex, qui regit, & creavit omnia.
Gemma decens, rosa recens, castitatis lilium;
Castum charum, ad polorum quæ per ducis gaudium.
Actionis, & sermonis facultatem tribue,
Ut tuorum meritorum laudes canam strenuè.
Opto nimis, ut imprimis des mihi memoriam:
Ut decenter, & frequenter tuam cantem gloriam.

Quam.

Quamvis muta & polluta mea ſciam labia:
Præſumendum, nec ſilendum eſt de tua gloria.
Virgo gaude, omni laude digna, & præconio.
Quæ damnatis, libertatis facta es occaſio.
Semper munda, & fœcunda Virgo tu puerpera;
Mater alma, velut palma florens, & fructifera.
Ejus flore, & odore recreari cupimus,
Cujus fructu, nos à luctu liberari credimus.
Pulchra tota ſine nota cujuſcunq; maculæ:
Fac nos mundos, & jucundos, te laudare ſedulè.
O beata, per quam data nova mundo gaudia;
Et aperta fide certâ regna ſunt cœleſtia.
Per te mundus lætabundus novo fulget lumine;
Antiquarum tenebrarum exutus caligine.
Nunc potentes ſunt egentes, ſicut olim dixeras:
Et egem fiunt pleni, ut tu prophetaveras.
Per te morum nunc pravorum relinquuntur devia:
Doctrinarum perverſarum pulſa ſunt præſtigia.
Mundi luxus, atq; fluxus docuiſti ſpernere,
Deum quæri, carnem teri, vitijs reſiſtere.
Mentis curſum tendi ſurſum, pietatis ſtudio:
Corpus angi, motus frangi, pro cœleſti præmio.
Tu portaſti inter caſti ventris clauſtra Dominum,
Redemptorem, ad honorem nos reformans priſtinum.
Mater facta, ſed intacta genuiſti filium,
Regem regum, atq; rerum Creatorem omnium.
Benedicta, per quam victa mortis eſt verſutia:
Deſtitutis ſpe ſalutis, datur indulgentia.
Benedictus Rex invictus, cujus mater crederis:
Qui creatus, ex te natus, noſtri ſalus generis.

Tertia Pars.

REparatrix, conſolatrix deſperantis animæ:
A preſſura, quæ ventura malis eſt, nos redime.

Pro

Pro me pete, ut quiete sempiternâ perfruar:
Ne tormentis, comburentis stagni miser obruar.
Quod requiro, quod suspiro; mea sana vulnera:
Et da menti te poscenti gratiarum munera:
Ut sim castus, & modestus, dulcis, blandus, sobrius;
Pius, rectus, circumspectus, simultatis nescius.
Eruditus, & munitus divinis eloquijs;
Timoratus, & ornatus sacris exercitijs.
Constans, gravis, & suavis, benignus, amabilis.
Simplex, purus, & maturus, patiens, & humilis.
Corde prudens, ore studens veritatem dicere.
Malum nolens, DEUM colens pio semper opere.
Esto tutrix, & adjutrix Christiani populi:
Pacem præsta, nè molesta nos perturbant sæculi.
Salutaris stella maris: summis digna laudibus.
Quæ præcellis cunctis stellis, atq; luminaribus.
Tua dulci prece fulci supplices, & refove:
Quidquid gravat, vel depravat mentes nostras, remove.
Virgo gaude, quòd de fraude dæmonum nos liberas.
Dum in vera, & sincera DEUM carne generas.
Illibata, & dotata cœlesti progenie.
Gravidata, nec privata flore pudicitiæ,
Nam quod eras, perseveras, dum intacta generas.
Illum tractans, atq; lactans, per quem facta fueras.
Commendare me dignare Christo tuo filio.
Ut non cadam, sed evadam de mundi naufragio.
Fac me mitem, pelle litem, compesce lasciviam,
Contra crimen da munimen, & mentis constantiam.
Non me liget, nec fatiget sæculi cupiditas;
Quæ indurat, quæ obscurat mentes sibi subditas.
Nunquam ira, nunquam dira me vincat elatio,
Quæ multorum fit malorum sæpius occasio.

Ora DEUM, ut cor meum ſua ſervet gratiâ:
Nè antiqvus inimicus ſeminet zizania.
Da levamen, & juvamen tuum illis jugiter,
Tua feſta, tua geſta qui colunt alacriter.

Nota eadem.

Azon Szent Caſimirus Hymnuſſa Magyarúl.

MOndgy naponként, és óránként lelkem dicſireteket
MARIA-nak, Szûz Anyának, ûlly vigan ûnnepeket.
Gondolkodgyal, 's álmélkodgyál felségén Aſzſzonyodnak;
Mond bóldognak, és áldotnak; mond Iſtenûnk Annyának.
Engeſztellyed, és tiſztellyed; hogy a' bûntûl meg-mencſen:
E'hez fordúlly, 's arczal borúlly, hogy ôrdôg meg ne ejcſen.
Erre ſzemlélly; mert e' ſzemély drága gyûmôlcsôt hozott
Nékûnk Menybûl, 's ſzent méhébûl irgalmaſságot adott.
Gyôzedelmét, és védelmêt nyelvem ennek énekeld:
Ekeſségét, 's dûcsôſségét tellyes erôddel neveld.
Mert átkátúl, 's rút árkátúl a' pokolnak meg-mentett:
Menyorſzág kôzt, 's ez világ kôzt állandó frigyet vetett.
Mondgy vég nélkûl, vig énekûl néki ſzép dicſiretet:
Szentségéről, 's kegyelméről tégy vig emlekezetet.
Minden izem; tagom 's réſzem ſzent Szûzet dicſirjétek:
Enekekkel, és verſekkel gyakran emlegeſsétek.
Nincs olly elme; ki értelme ſzent Szûzet fel êrheſſe:
Ertekével, bôlcs nyelvével, ezt méltán dicſirheſſe.
Minden vallya, 's magaſztallya, mint Szûléjét Iſtennek:
De ne véllye; hogy fel-érje ſenki felségét ennek.
Mind-az-által, alázattal illik hozzája mennûnk:
Sok irgalmú, 's nagy hatalmú Szûz ôltalmát kereſnûnk.
Tudom, ſenki ollyan nincs, ki Szûzet méltán tiſztelné:
De meg-kábúlt; 's eſze fordúlt, ki ezt nem énekelné.

Kinek

Kinek fénlő, 's ég érdemlő élete meg-áldatott:
Rút kevélység, 's eretnekség általa meg-rontatott.
Szűz Anyával, mint fáklyával Isten nyája tündöklik:
Életében, 's beszédében Isten malasztya fénlik.
Eva vétke, 's tiltott étke az eget bé-zárlotta:
Ez épsége, és hivsége viszontag fel-nyitotta.
Eva tőrbe ejté, 's bűnbe az emberi nemzetet:
E'Szűz által, ki malasztal tellyes, nyertünk életet.
Nem szólgállya, 's prædikállya senki ezt képtelenül:
Enekléfre, 's dicsiretre mert méltó végetlenül.
E' Szűz adgya (a' mint hadgya Fia) hogy szólgálhassam:
Vig orczáját, 's kegyes Fiát szinről szinre láthassam.

Második Része.

OH nagy nemű, 's győzedelmű Aszszonyok dűcsősége:
Kit Annyának, 's Aszszonyának vall a' föld kereksége.
Nézd kegyessen, 's szerelmessen a' te tisztelőidet:
Tedd méltókká; állandókká a' jóban hiveidet.
Jesse ága, 's szép virága; epett szivnek orvosa:
Föld épsége, 's ég épsége; és Istennek titkosa.
Elet fája vagy, 's példája minden szent erkölcsöknek:
Palotája, és formája égi kegyességeknek.
Eüdvözléssel, 's engedéssel kitől ég fel-nyittatott:
A' kit amaz, régi ravasz kigyó meg nem csalhatott.
Tekintetes, 's nevezetes Dávid Király Leánya:
El-választott, ki alkotott téged egek Aszszonya.
Gyémánt fényű, 's rósa szinű; tisztaság lilioma:
Kivül épül, vigad 's szépül Menyország birodalma.
Egi jókkal (ékes szókkal kérlek) engem neméssits:
S' hogy te kedved szerint, Neved dicsirhessem, bátorits.
Leg elsőben, add szivemben a' te szeretetedet:
Hogy terjessze, és gerjessze lelkem tiszteletedet.
Noha bénna nyelvem, 's néma, ajakim fertelmesek;
De Szentséged, 's dűcsősséged én nálam szerelmesek.

Örülly, vigadgy, és hálát adgy; mint méltó dicſiretre:
Mert te hittél, 's igy ok lőttél nékünk ez új életre.
Tiſztasággal, 's igaſsággal bűvölködő drága Szűz:
Mint virágra, 's pálma ágra, Iſten rád gyümölcsöt fűz.
Jóságoddal, 's jóſzágoddal bóldogúlni akarunk:
Kinek magva, jókkal rakva; 's nékünk ſzerelmes Urunk.
Oh ſzépséges Szűz, és kegyes; ki vagy makula nélkül:
Tégy tiſztákká, 's igazakká minket-is; 's vétek nélkül.
Bóldog emlő, 's nagy érdemlő, mélly ſzoptatott gyermeket:
Ki meg-nyitá, 's meg újitá minékünk az egeket.
Uj világgal, és virággal általad föld tündöklik:
Sötétsége, 's bűdőſsége régi kődnek el-oſzlik.
Gazdag dúſok, moſt kóldúſok; miként te meg-mondottad:
S' kik éheztek, moſt bé tőltek; a' mint meg profétáltad.
Meg-fordúlnak, és újúlnak általad roſz ſzokáſok,
Meg pirúlnak, 's el-borúlnak a' ſok hamis vallāſok.
Tanitottál, 's példát adtál világ útálására:
Délczeg teſtnek, 's roſz erkőlcſnek meg-zabolázására.
Szemeinket, 's elméinket hogy menyben igazgaſſuk:
Tagainknak, 's ſzokáſinknak indúlatit fogyaſſuk.
Táplálgattad, 's apolgattad a' mi Idvőzitőnket:
Szűz méhedben, 's kebeledben hordoztad életünket.
Anya lőttél; Szűzen ſzűltél Fiat mi váltságunkra:
Dűc-ősségnek, 's tényeſségnek Urát vigaſságunkra.
Aldott ſzemély; kitől kevély halál meg tapodtatott:
S' bűnős ágnak, Menyorſzágnak kapuja meg-nyittatott.
Aldot légyen, 's velünk tégyen jót, kit Anyánknak hiſzünk:
Mert ſzűletett, ki teremtett minket, tőled ſzép Szűzünk.

Harmadik Réſze.

ELeſztője, 's ébreſztője ki vagy kétes ſzivünknek:
Légy veſztője, 's ſillyeſztője a' mi ellenségünknek.
A' mint kértem, imádgy értem; 's vigy Abrahám keblében:
Hogy ne eſſem, 's ne viteſſem a' kárhozat tűzében.

Im

Im dicſirlek, 's azon kérlek; hogy meg-gyógyicsd ſebemet:
Erdemedből, 's kegyelmedből tőröld-el ſok vétkemet.
Tiſzta, 's olly Szűz, mint a' ſzép tűz leheſſek; 's mértékletes:
Igaz, kegyes, és kegyelmes; irgalmas, ſzerelmetes.
Nagy ſzerelmű; 's gyors értelmű az égi tudományban:
Iſten-félő; 's Szentűl élő mennyei hagyományban.
Aitatos, 's álhatatos; ſzelid és kellemetes:
Józan, tűrő, ſok jót tévő; nyájas, elmés, 's értelmes.
Igaz mondó; 's a' romlandó világon, alázatos:
Teſt gyűlölő, bűn kerűlő; 's a' joban ſzorgalmatos.
Te őrzőjök, 's ſegitőjök légy a' kereſztyéneknek:
Eűdvőſséget, 's békeſséget nyerj az igaz hiveknek.
Oh! Egeknek, 's Tengereknek tündöklő ſzép cſillaga:
Kin a' föld, 's Meny; sőt a' Nap-fény álmélkodik ő maga.
Szent érdemed, és kegyelmed által ſzivem támogaſd:
A' mi fáraſzt; 's bűnt meg áraſzt, rólunk azt le-rázogaſd.
Őrdög kézből, 's őrök tűzből az embert meg-mentetted:
Igaz teſtben, 's terméſzetben midőn Iſtent nemzetted.
Tiſztaságban, 's igaſságban noha Fiat fogadtál:
Ekeſségtűl, 's ſzűzeſségtűl de te meg nem foſztattál.
Mert Szűz vóltál, 's ſzűz maradtál, midőn tőled ſzűletett:
Azt ſzoptatván, 's apolgatván, a' ki téged teremtett.
Méltóztaſsál ſzent áldáſſal Fiadnak ajánlani:
Fejem tűzre, 's őrök bűzre hogy ne kezdgyen ſzállani.
Lágy ſzivűjé; 's egyűgyűvé engemet tégy végetlen:
A' bűn ellen, 's őrdög ellen őrizz, kérlek ſzűntelen.
Meg ne ejcſen, 's ſzégyenitſen ez világnak ſzerelme.
El-ámittya, 's meg-vakittya, kit meg cſalhat őrőme.
Rút dőlyfőſség, és gyűlőlség elmém meg ne foghaſſa:
Pokol mérge, 's undok férge ſzivemet ne rághaſſa.
Reménkedgyél, 's törekedgyél Fiad előtt érettem:
Hogy tekincſen rám, 's meg-mencſen kintúl, kit érdemlettem.
Légy óltalmok,, 's diadalmok, kik űllik ünnepedet,
Vig verſekkel, 's énekekkel tiſztelik ſz. Nevedet.

A' TÖBB DÛCSÖÛLT SZENTEKRÛL.

A' Szent Angyalokrúl.

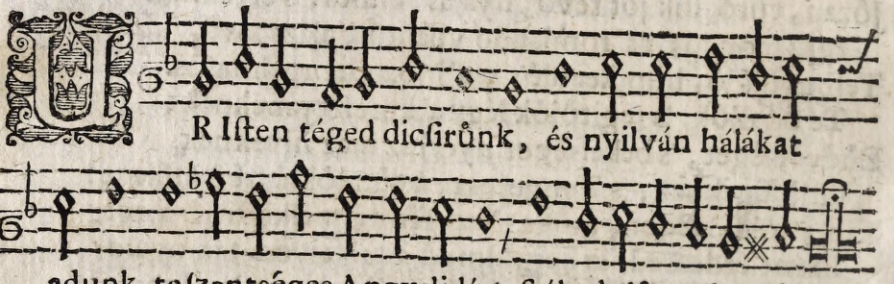

UR Isten téged dicsirûnk, és nyilván hálákat adunk, te szentséges Angyalidért, széked elôtt udvarlókért.

Tündöklenek, és fénlenek, te Szent személyedre néznek,
Mindenkor szódat halgattyák, kik bölcsességeddel rakvák.
Nem nyúgosznak, sem alusznak, hanem mind arra vigyáznak,
Hogy te néked szolgállyanak, és a' te kicsiny nyájadnak.
A' régi dûhös ellenség gyûlöli, 's irigységgel ég,
S' csak az után lesekedik, te néped hogy el oszollyék.
Nem hever azért, sem nyugszik; siv, riv, mint Crocodilus gyik:
Kereng, forog; tört, 's hállót vét; hogy rontsa Christus seregét.
Vigyáz az Angyali sereg, ki Ur Christus után leveg,
Te népedet takargattya, 's ördög álnokságát rontya.
Szent Dániel példánk ebben, Oroszlányok közt veremben
E' képpen a' nagy jámbor Lót, Angyal által szabadúlt vólt.
Az égô kemencze tûze nem árthata, de kedveze.
Három Iffiaknak nagy lángban, az Angyal lôn meg-tartásban.
Ez mái nap-is Ur Isten, igy ôrisz sok veszély ellen,
Altala Szent Angyalidnak; a' kik ôrzôûl adatnak.

Azért

Azért Ur Iſten dicſirûnk, és méltán hálákat adunk,
Mint az Angyali ſok ſereg, téged dicſirni nem ſzûnt meg.
Kérûnk-is Uram tégedet, mindenkor kéſzen tarcſd ôket,
Hogy óltalmazzák népedet, kik bôcsûllik ſzent Nevedet. *Amen.*

A' SZENT APOSTOLOKRUL REGI ENEK.

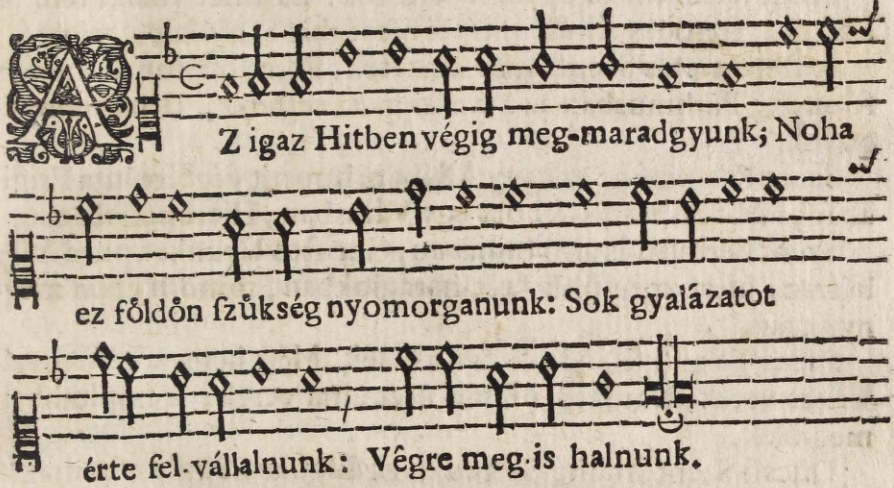

Példájúl vannak a' Szent Apoſtolok: Kiknek ſzavokra ſzámtalán Orſzágok, meg tértenek ſok nagy roppant Váraſok. Chriſtûs Hitire.

Mert élméjeket igaz tudománnyal. Sziveket erôs álhatatoſsággal meg-erôſſiték; hogy ne gondolnának ſenkinek átkával.

Mennyeiekben magokat foglalák: A' fôldieket pedig megútálák, mind ez világot ſemminek állitják, 's Chriſtusért el-hagyák.

Mint a' lépes méz édes vala ſzavok: Azért mindenûtt kedves tanitáſok, hatalmas Szent Lélektôl vôtt ſzólláſok, mennyei valláſok.

Szent

Szent Péter mene Róma Városában, kit Nero Csáſzár foga haragjában, föld felé fővel feſzité Romában; meg-hala illy kinban.

Szent Pál Apoſtol Aſiát bé-járá: Es onnét iſmét bé-mene Romába, Feje véteték; őrömeſt meg hala Iſtennek ſzólgája.

Szent András pedig Simon Péter Báttya, Nagy Scithiában Chriſtuſt prædikállya; De meg-feſzité őtet az Achaja kegyetlen Birája.

Szent Jakab méne Spaniol orſzágba: Es iſmét viſzſza tére Sidóságba, Herodes Király vetteté rabságba. S' nyakát el-vágatá.

A' ſzerelmetes Szent János kinzaték, Forró olajban Romában főzeték; Pathmusban az után ſzám-ki vetteték, Urban el-nyúgovék.

Szent Filep méne az nagy Aſiában; honnét végtére juta Frigiában, lábbal akaſzták-fel ott egy Városban, Hieropolisban.

Szent Bertalan-is alsó Indiában, Chriſtus Urunkat prædikállá bátran; kiért meg-ölék őtet haragjokban, mind merőn megnyúzván.

Szent Tamáſt felsö Indiában küldék, Méſz kemenczében vallásáért veték; Dárdával oſztán őtet által verék, Templomban meg-ölék.

Dücsö Szent Máthé Szerecſen orſzágban, Foglalván magát a' Szent áldozatban; Altal vereték pálloſſal azonban, Királyi városban.

Máſik Szent Jakab fokat kinoztaték, nyakra, és főre toronybül vetteték; Hierusálemben ő meg-kővezteték, és agyon vereték.

Szent Thadæus Meſopotámiában, Chriſtuſt hirdeté Edeſſa Városban; Onnét ki térvén juta Perſiában, Babyloniában.

Szent Simon Apoſtol mene Ægyptomban; és onnan végre jutván Perſiában, Szent Thadæuſſal Sanyir Városában, ſzenvede Chriſtusban.

Szent Mátyás Apoſtol Macedoniában, és prædikálván jöve Sidóságban, fejét el-ütvén, meg-ölék nagy kinban; Jérufálembe.

Igy

Igy véſzi Világ a' Mennyei jókat, Apoſtoloknak nehéz munkájokat; fáradságokat, igaz mondáſokat, és tanitáſokat.

Ezen Szent hitért ſok Egyházi rendek ſzidalmat, átkot, vereséget tűrtek; kint, fáratságot, 's halált-is ſzenvedtek. Mellyért örvendeztek.

Szent Ignatiuſt a' vadaknak veték, Jerusálemben Szent Iſtvánt kővezék; Romában pedig Szent Lőrinczet sütték, 's roſtélyon égetek.

Moſt ſincſen bőcſe Chriſtus Igéjének, nincs tiſzteſségek az ő Hiveinek: Mert igy kell lenni ez Világon ennek; mondáſa Iſtennek.

Jesus Hivei vigan örvendgyetek, kik boſzſzúságot ez földön ſzenvedtek. Mert Menyorſzágban bőv jutalmat veſztek; Boldogokká léſztek.

Mert a' kinoknak keſerű pohárát, ſzükség hogy vegyük megmyrházott borát; hogy hóltunk után Ur Jesus áldását, veheſsük, 's Orſzágát.

Dücsőſség néked Teremtő Szent Atyánk, ki Szent Fiadat küldötted mi hozzánk; hogy ő általa meg-ſzabadittatnánk, Boldogságra jutnank. *Amen.*

Hymnus. *Exultet orbis gaudijs, &c.*

e *Nota*: Fel-virradt az uj örőm, &c. *fol.* 258.

ORvend az Eg nagy dicſiretekkel, zeng az egéſz föld vig énekekkel; Apoſtolokat dücsőſségekkel, magaſztallya a' buzgó Nép ſzép tiſzteletekkel.

Oh! ti Világ itilő Birái, ſötét földnek ſzép fényes világi; Eſedezünk mi bűnnek foglyai, hallyátok könyörgésünket Chriſtuſnak ſzólgai.

Kik az Eget ſzóval bé zárjátok, 's mikor akarjátok iſmét felnyittyátok: mi fogságunkat kérjük hogy láſsátok, és bűneinknek kötelét nékünk meg-óldgyátok.

Kiknek hatalma alá vettetnek meg-óldozáſi minden népek-

nek; könnyebbitsétek terhét mi vétkünknek, vezesétek üdvösségre útát életünknek.

Hogy mikor el-jö az itiletre a' Chriſtus, ez Világnak végére, Minket állaſſon ö jobb kezére; és vigyen-bé Menyorſzágban örök dücsöſségre.

Dücsöſség légyen a' Szent Atyának, és véle egyenlö Szent Fiának, az Hivek ſzent Vigaſztalójának; egy állatban mind örökké a' Szent Háromságnak.

A' SZENT MARTYROKRUL.

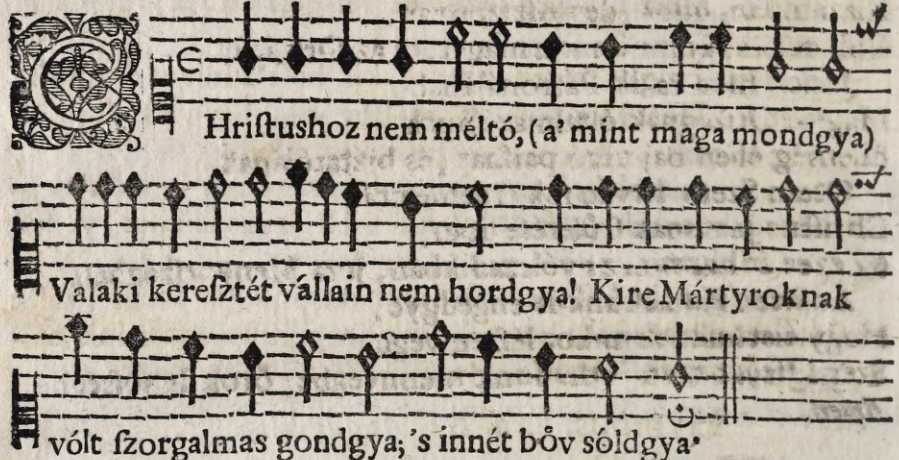

A' Szent Mártyrokkal Hivek örvendgyetek, kik ſok boſzſzúságot ez földön ſzenvedtek: Iſten Orſzágában bövjutalmat veſztek; Bóldogok leſztek.

Dücsöſség tenéked Teremtö Szent Atyánk, a' ki Szent Fiadat küldötted mi hozzánk; hogy kereſzte által türni tanittatnánk. 's Menybe úgy jútnánk.

A' SZENT CONFESSOROKRUL.

Nota: *Iſte Confeſſor, &c.*

EZ Urunk Jesus bóldog Confeſſora, kit tiſztel minden Népeknek határa; mái nap jutott-bé a' Bóldogságra, 's örök vigságra. Aláza-

Alázatos vólt, 's cſendes ez életben, józan, és tiſzta a' romlandó teſtben, ſzelid, gyors, és hiv ſzent igyekezetben; 's okos mindenben.

Betegek, a' kik hozzá folyamodtak nyavalyájokbúl ſokſzor meg-gyógyúltak; 's még az hóltak-is életre hozattak, 's fel-támaſztattak.

Mi azért ôtet moſt vigan dicſirjük, lelki jóſzágit égig fel-emellyük; a' Meñyei jót mi-is hogy meg nyerjük, ôtet arra kérjük.

Dicſiret légyen, 's dücsôſség az Urnak, a' ſzéles kék ég, és fôld alkotónák; Három ſzemélyben egy Uralkodónak, 's minden hatónak.

A' SZENT SZÜZEKRÔL.

Nota: Angyaloknak, &c. *fol.* 254.

EDes Jesus Szüzeknek Virága. Tiſztaságnak tündöklő formája. Kinek fénlik Világban példája. Mint a' verő-fénynek ſzép világa.

Te vagy elsô édes emlekezet. Archangyaltúl hirdetett nevezet. Ki a' Szüznek méhében rejtezett, 's tiſztasággal egyben ôlelkezett.

Anya nélkül Iſtentôl ſzülettél; Átya nélkül Szüz méhében lépél. Tiſzta Szüzen ez Világra jövél, 's Szüzeſségén sérelmet nem ejtél.

Soha nem vólt, hogy Világ tudnája, Szüzeſségnek ki adott példája. El-kezdeték már ennek pállyája. S' fel-téteték nyertesek pálmája.

A' Szüz Anya hogy Fiat fogadott, A' Szüzeſség kincſe megnyittatott; és ſok drága gyöngyöket ki-adott, mellyel a' fôld már meg-gazdagodott.

Fénlik moſt már ſok ſzép Rubintokkal, mint az ég ragyogó Cſillagokkal. Bövelködik drága nagy ſok jókkal, Mint a' tavaſz ſok ſzép virágokkal.

Tündöklik szép kerte virágokkal, kik tellyesek kedves illatokkal. Bövelködök sok Nemes plántákkal; kikkel szinlik, mint ki-nyilt rósákkal.

Fénlenek a' sok szép Iffiúságok, mint annyi szép tündöklő gyémántok; vélek szelid áitatosságok, mint szépséges ki-nyilt liliomok.

Tündöklenek a' Szent szűz Leányok. Mint annyi sok illatos virágok: Kiknek drága példás tisztaságok, mint valami ki-nyilt túlipánok.

Ezek bizony a' Világ szépségi, gyümölcsének drágább ékességi: Kiknek az ő érdemes szentségi, Isten előtt egyebek mentségi.

Ezeknek nagy lelki buzgóságok, egek kőzött forgó villámások; Mert ezeknek Isten lakó társok, 's véle vagyon minden barátságok.

Ezek amaz fel-emelt lajtorják, kik fejekkel az egeket tartyák: Zárt-kapuit sokaknak meg-nyittyák, és útait már szabadon járiák.

Christusnak mint szerelmes kedvesi. Szeplőtelen választott jegyesi. Ezek sokak Menyben vezetési; olly hathatók ezeknek kérési.

Ez Istennek választott szép nyája, melyben legel ártatlan Báránya, Sion hegyét ki szabadon járta, és gyönyörű fűvekkel táplállya.

Csudálatos ezeknek nemzések, mint méheknek szokot ereztések; virágokbúl lészen terjedések, 's virágokon vagyon legelések.

Eredetek ezeknek szentségben, terjedések lelki ékességben. Nyájasságok Istennél Menyégben; mert ők szentek, mind testben, 's lélekben.

Oh! drága szép méheknek nemzések. Menyben repült ennek ereztések. Sion hegyen hallatik zengések. Angyalokkal szokott énekléseк.

Enekel-

Enekellyûnk minnyájan ezekkel. Vigadozzunk e' drága Szûzekkel. Dicsekedgyûnk illy ſzép nemzetûnkel, kik Mennyégben élnek Iſtenûnkel.

De Martyrio SS. Virginum. Patris Caroli Scribani è Societate Jesu.

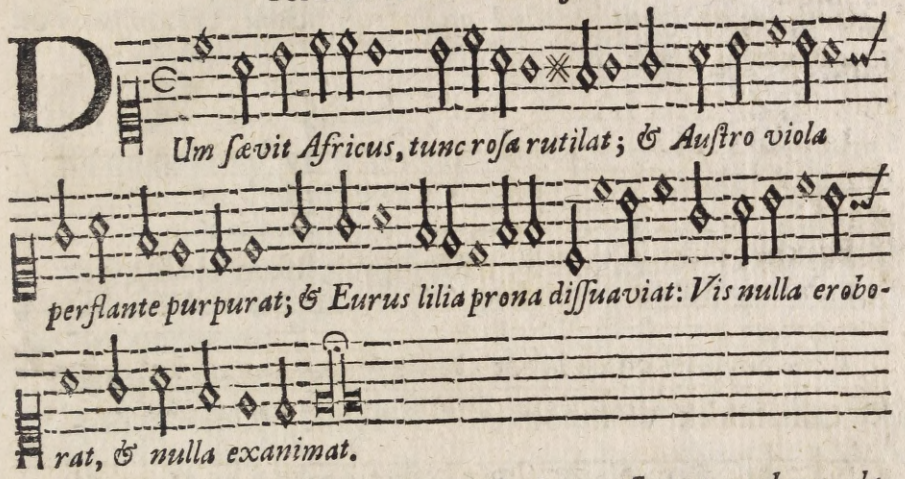

Dum fervet Carnifex, excurgent Barbaræ. Secantur ubera, clareſcunt Agathæ. Dum fumant balnea, ſurgunt Cæciliæ. Dum tela depluunt, naſcuntur Urſulæ.

Tauro Phalarico ſplendet Pelagia. Flammis, exilio triumphat Flavia. Uncis, equuleo, cruce & Eulalia. Virginis, pectinibus flammis Trebonia. Rotis, ſartagine, vinclis Euphemia. Tædis ardentibus, fuſte Seraphia. Felle, craticulâ ferisq; Maxima. Securi, & oleo ferventi Elampia.

Lucia gladijs; & Agnes ignibus. Chriſtina lacubus, flagris fornacibus. Suſanna varijs torta ſecuribus. Cruce, & lampadibus Firmina ardentibus

Has Chriſtus gloriâ cœleſti munerat, has Sponſas ſtabili nexu conſociat è ſexu fragili triumphos numerat, Cœloq; ex humili coronas duplicat.

Profuſo ſanguine æternùm purpurat, pro caſto pectore æternùm ſociat, pro momentaneis æternùm pignorat; pro ferro, & ignibus æternùm roborat.

Æternis gaudijs, paceq́ inaugurat, Cœloq́ lucidas ſtellas connumerat, pro vita labili æternùm animat; pro pœnis brevibus æternùm recreat.

Maritat humiles donis cœleſtibus, maritat tumidos æternis ignibus, amicat teneras primis virtutibus; laſſantur validi magnis ſceleribus.

Qui ſperas maxima, Cœlos inambula, ut parva referas, mundum perambula; quid ſunt hæc aliud, quàm levis fabula, vel tanquam vitrea commiſſa pocula. Amen.

SZ. MIHALY ARCHANGYALRUL.

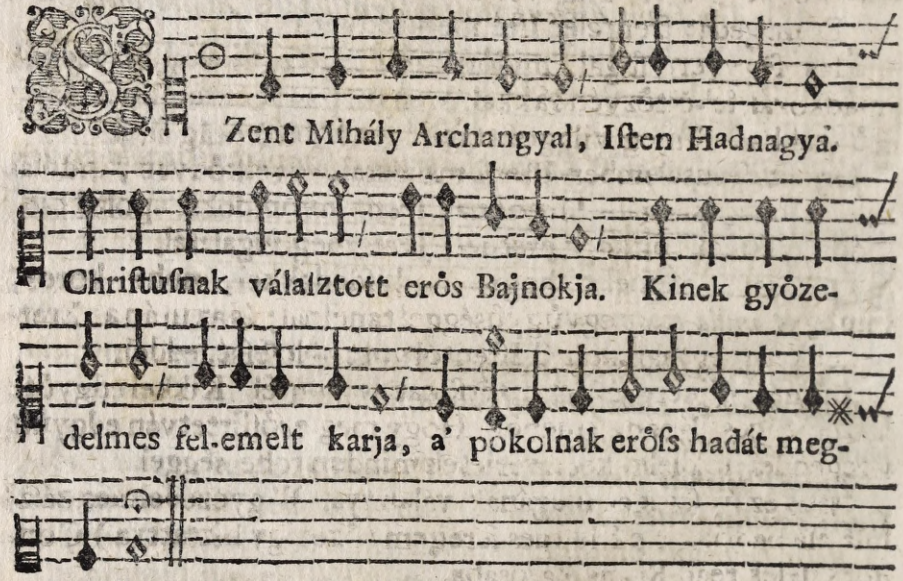

Te vagy â' Vitézeknek fô-Vezére, kemény hadakozóknak ſzép tûkôre; kinek ellenségre vont éles tôre, mindenek kôzt elsô jutalmat nyere.

Te, ki a' Luciferrel ſzemtôl-ſzemben, kemény viadalt tôl az magas Menyben; és az ôrôk kárhozat tômlôczében vetéd, és temetéd nagy sôtétségben.

Te

Te mindenek elôtt egyedûl valál, ki az Iſten hûsége mellé állál; Pártos ellenségivel ſzembe ſzállál, nagy diadalmas nyereséggel járál.

Te az Angyalok kôzt leg-elsô lôttél a' ki Urad mellett záſzlót emeltél; igaſság óltalmáért fegyvert vôttél, és mindenek felett hirt, nevet nyertél.

Te azért oh! dûcsôſséges fô Hadnagy, Ki ellenség ellen gyôzedelmes vagy, 's Iſten elôtt jutalmas érdemed nagy: Minket ſzegény erôtleneket ne hadgy.

Jôj ſegitségre kônyôrgûnk, minékûnk, Mi nagy bátorságos erôſs Vezérûnk: Roncs-meg elôttûnk álnok ellenségûnk. Kik halálra kereſik a' mi lelkûnk.

Mert te rád bizatott az Ur Iſtentôl, az egéſz Kereſztyén nép mindeneſtôl; óltalmazd-meg a' ſok veſzedelemtôl, az ôrdôgnek ránk támadt erejétôl.

Te légy a' Baj-vivóknak éles kardgya, ki a' kevély ôrdôg nyakát meg-rontya; a' félelmeſeknek ûgyét forgattya, és erôtlenségekben igazgattya.

Bátoritſad mi félelmes ſzivûnket, erôſſitſed lelki harczon kezûnket, vezérellyed jóra a' mi lelkûnket; hogy nyerheſsûk-meg mi ûdvôſségûnket.

Dicſirteſsék az Ur Iſten Mennyégben, légyen áldott ſzent Neve mindenekben; ki uralkodik a' nagy dûcsôſségben, egy állatban, és az három ſzemélyben. *Amen.*

A' SZENT ÔRZÔ ANGYALRUL.

Nota: *Lauda Sion &c.* vel *Stabat Mater, &c.*

KEzdetin a' nap-keletnek, ſetét homályát elmémnek Angyalom világoſitsd.

Iſtennek akarattyára, 's minden parancſolattyára Te ſzólgádat meg tanitsd.

Vigaſztally nyavályáimban, ſerkengeſs tûnyaságimban, En Ôrzô Szent Angyalom. Mi-

Midőn ſziveim meg-hidegül, s' a' jóban meg erőtlenül; ſegits-meg én gyámolom.

Te győzhetetlen erőddel, úgy vijak ellenségimmel, Győzedelmes Bajnakon.:

Hogy a' teſtet, és Világot, 's az Ördögi cſalárdságot meggyőzzem, ſzent Angyalom.

SZENT ISTVAN KIRALYRUL.

Nota: Az igaz hitben, &c. *fol.* 285.

SZent Iſtván Király Iſtennek ſzólgája,
Chriſtus Hitinek igaz plántálója,
Bálvonyozáſnak el-távoztatója; és el-rontója.
Kegyes vóltából irgalmas Iſtennek,
Adatott Menyből a Magyar Nemzetnek;
Hogy ő általa úttyát igaz Hitnek tanúlná, 's ſzentségnek.
Szent Iſtván elsö Mártyr meg-jelenék
Gejza Attyának; 's tőle tanittaték,
Hogy fia leſzen, kiben kedve telnék az élő Iſtennek.
Ottan ſzűleték Eſztergom Várában,
Fel neveltetett Kereſztyén vallásban,
Szent Albert Püſpök ő tudományában; és tanitásában.
Királyi pálczát hogy kezébe vévé.
Kereſztyén Hitet terjeſzteni kezdé.
A' Pogányságot Orſzágából ki-űzé; és ki-rekeſztè.
Sok Templomokat, és Püſpökségeket
Magyar Orſzágban fundála, 's helyeket,
Kikben ſzűntelen Iſten dicſirteték; 's Neve hirdetteték.
Sok gazdagsággal azokat bé tőlté,
Szent Oltárokat fel-is ékeſité.
Kincſel, arannyal, ſok ſzép eſzközökkel; drága kővekkel.
E' mellé ſzerze igaz Páſztorokat,
Más Orſzágokból hoza Tanitókat;

Kik

Kikkel oktatá Magyar Pogányokat, Keresztyén hitre.
Azért ő benne Istennek tölt kedve,
Mert Angyal által ő Királyi feje,
Szent Koronával Menyből tiszteltetett; és bőcsültetett.
Királyi nevet a' Romai Pápa
Más bőcsületes névei szaporitá,
Mert Apostolának nevezé, 's hivá Magyar Országnak.
Christusnak Annyát, áldott Szűz MARIAT
Alázatossan, mint édes Aszszonyát
Tisztelé, és rá bizá önnön magát, és az Országát.
Innen hivattatik Pátronájának,
Magyar Országnak óltalmazójának,
Ellenség ellen baj-vivó paisnak; és biztatójának.
Ottan Szent István sok érdeme után;
Christus JESUSnak szűletése után,
Az ezer és harmincz nyólczadikban, juta Menyországban.
Az Isten Fia nékünk-is engedgye,
Hogy életünknek mikor lészen vége,
Szent István után juthassunk mennyégbe; örök dicsőségbe.
Amen.

SZENT MARIA MAGDOLNARUL

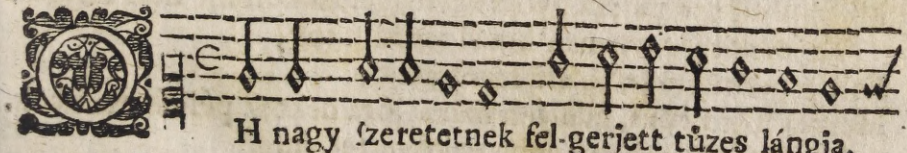

H nagy szeretetnek fel-gerjett tűzes lángja,

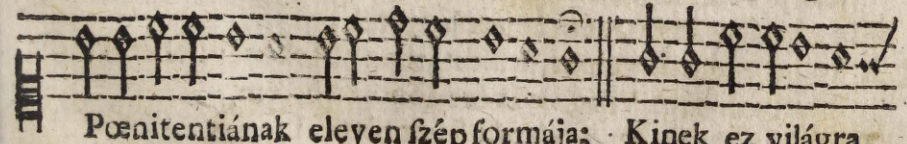

Pœnitentiának eleven szép formája; Kinek ez világra

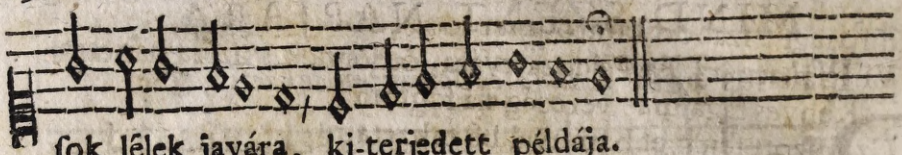

ſok lélek javára, ki-terjedett példája.

Oh! bóldog eſetnek örömre fel-kelése.
Szerencsés véteknek diciſiretre menése;
Kinek példájából, rút halál torkából leſz ſokak ki-jövése.
Hallyátok ez napon új élet reguláját,
Idvöſségre kezdett bölcſeſség oskoláját;
A' bün le-mosáſnak, 's lelki tiſztuláſnak tanúllyátok formáját.
Mária Magdólna meg-tért bünos ſzemélyből,
Sok keſerves könyve cſorogván két ſzemébül;
Kiált mindeneknek, kik bünben hevernek, jaj ſzóval, tellyes ſzü-
Hallyátok-meg úgy-mond, Evának maradéki, (bük;
Gyarló eſetének ſiralmas romladéki;
Kinek ez világra terjedtek halálra magvának veteményi.
En ti gyarlóságtok romladozott edénye,
Es bünös véretek magvának véteménye;
Ihon reménségre vágyok, 's jó életre; mint egy öröm nap-fénye.
Ki tegnap vétkeztem tudatlan iffiúságból,
Es a' földre eſtem emberi gyarlóságból;
Ma jó reménséggel, és gyors ſietséggel fel-kőltem bün ſárából.
Térjetek-meg velem a' kik el fordúltatok,
Es a' gonoſságra én velem futottatok;
Mert el-jött az óra, mellyen már a' jóra néktek példát mutatok.
Kik a' sötétségben engemet követtetek.,
Es az halál után hozzám futva jöttetek;
A' világoſságban velem, 's a' futásban jertek már ſieſſetek.
Mert én, ki ez Világ kedvére gonoſz lőttem,
Teſt akarattyára ſzemtelenül bünt tőttem;
A' Világ láttára, teſt ſanyargatáſra ma kemény oſtort vőttem.

Gono-

Gonoszúl kereſett javaimat el hadtam,
Bújaságra ſzabott kőntőſimet le-raktam;
Világ piaczára, Baál áldozattyára, ördögnek viſzſza hántam.
Kényes tagaimat vereség alá fogtam,
Czifrázott fejemet hamuval bé takartam;
Sanyarú igához, kemény gyáſz ruhához már életemet ſzabtam.
Az én Chriſtuſomnak bőv kegyelmét óhajtván,
Sok ſiralmas ſzókkal előtte le borúlván, (kolván,
Kőnyvemmel őntőzőm, és hajammal tőrlőm ſzent lábait; csó-
Hogy a' kit az előtt haragra gerjeſztettem,
Mikor ő láttára a' gonoſzt cſelekedtem;
Keſerves ſiráſſal, 's sűrű kőny-húlláſſal immár meg engeſztellyé.
Kéſz azért már nékem a' kegyelem az Urnál,
Az én Idvőzitő ſzerelmes Jesusomnál;
Kivel meg-békéltem, 's bocsánatot nyertem ez nap ſz. lábainál.
Meg-őleltem őtet erős reménségemmel,
Hozzá ragaſzkodtam buzgó ſzeretetemmel;
Már el nem ereſztem, sőt hóltig kővetem ſanyarú életemmel.
Maradgy el én tőlem már világi rút hivság,
Lelkeket prédáló tiſztátalan bújaság;
Mert meg-virágozott, 's fejemre ágazott a' lelki ſzép tiſztaság.
Őrülly ſzegény lelkem, ki a' fogságban valál,
Kinek már kinokat kéſzitett vólt az halál; (halál.
Mert bűn bocsánatrúl, 's az irgalmaſságrúl ma kegyes válaſzt
Kőveſſetek engem tehát oh bűnős népek,
Kik a' meg-térésben utánnam ſirva néztek;
Semmit ne féllyetek, hozzám ſieſſetek, bizony kegyelmet véſztek
Enekellyűnk Menyben a' mi jó Iſtenűnknek,
Ki kegyelmet igér ſzegény bűnős lelkűnknek;
Adaſsék dűcsőiség, hálá adás, tiſzteſség őrőkke ſzent Nevének.
Amen.

Hymnus de S. IGNATIO.

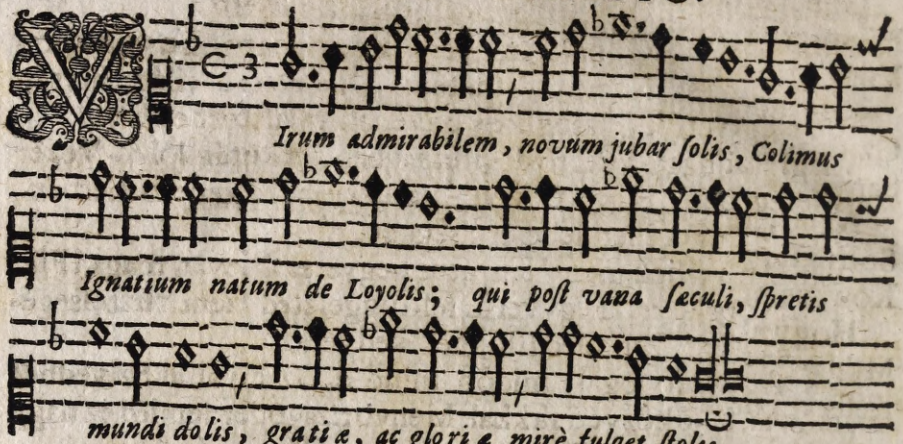

Dux erat militiæ primò ſæcularis. Pietatis poſtea factus eſt Scholaris. DEI charisſmatibus adornatus raris. Datur JESU *Socijs Ductor Regularis.*

Ædem Sacram viſitat in monte Serrato. Ubi Sago, clypeo, enſe obdicato, & amictu nobili cum ſacco mutato; totum ſeſe conſecrat DEO jam placato.

Jamq; plenus Numine, & Cœleſti rore. Pergit Jeroſolymam magno cum ardore, Domini veſtigia ſacro lambit ore. Videt inter verbera JESUM *cum amore.*

Pòſt venit Lutetiam annis jam maturus. Tanquam puer litteris operam daturus. Armis ſapientiæ DEO pugnaturus. Bellum cum hæreticis providè geſturus.

Hinc conſcribit ſocios more militari. Quos Chriſti Vicario jungit lege tali: Ut hoſtes Eccleſiæ Marti Spiritali, Domino ſubijciant, arte ſingulari.

JESUS *nova agmina, & Ducem eorum in tutelam ſuſcipit. Qui tutelâ morum, & doctrinâ repleant Choros Angelorum. Fulget nunc Ignatius in Regno Cœlorum.*

Per hujus Ignatij petimus honorem: Tuum nobis inſere JESU *mi amorem; quo currentes curramus, in Tuum odorem. Id quod cedat ad tuam Gloriam majorem.* Amen.

Virum

Virum admirabilem. Nota eadem.

CSudálatos Sz. Ignátz, mint egy új nap-fénye. Loyola Nemzetségnek Nemes csemetéje. Dicsirtesél világi hivság meg-vetője. Jesus édes nevének választott edénye.

Világi Hadnagy valál földi vitézségben. Az után lől fő-Vezér Jesus seregében: Hogy ő szent malasztyából Istenesb életben, Öltözél, 's Pokol ellen lelki erősségben.

Jesus Annyához menél Serrátus hegyére. Bizván magad Fiánál ő könyörgésére. Fegyverid fel-függesztéd szent tiszteséged re. Es magadat szenteléd Istennek kedvére.

Más fegyvert fogál, midőn mind egész éij által Szivedből imádkozál, fel-öltözvén sákkal. Menyországot érdemléd ez nagy erő szakkal. S'meg-világositattál Szent Háromság által.

Onnét Jerusálemben Isteni malasztal Bővelkődvén, indúlál tellyes buzgósággal. Urunknak szent nyomdokit apolád csókiddal. Holott mikor veretnél, Jesus meg-vigasztal.

Lutetiába menél: hogy a' kisdedekkel, noha koros, mint gyermek, olly egyűgyűséggel tanúlnál; és az után az Eretnekekkel, meg-harczolnál Istentől vött bölcseséggeddel.

Immár, miként jó Vitéz, társokat-is gyűjtél. Kikkel edgyütt a' szentséges Pápához menél. Hogy meg-erősittetvén edgyütt seregeddel; sok lelkeket nyerjetek minden tehetséggel.

Jesus ez új sereget magának választya. E' győzedelmes zászlója alá bé-irja. Ne fély édes seregem (őket igy biztattya) Gondot viselek reád Roma Városába.

Ti általatok lészen Menyország örömben. Kedves nyájam vígad sok lelkek térésében: Mellyeket helyheztetek azoknak székében; kiket le-taszitottam Gehenna tüzében.

Örülly jó szólgám Ignátz; Mivel a'kevésben Hű vóltál: azért tészlek részesé mindenben. Jer-bé; légy részes néked készitett örömben. Örvend már Ignatius örök dicsőséghen.

Esedezzél szent Ignátz kérünk hát érettünk: Hogy tégedet

kövétvén, égjen ſzeretetünk. Iſten dücsöſſégére gerjedgyen mi lelkünk. Mellyet minden erönkel mindenben kereſsünk. *Amen.*

SZENT KATALIN SZÜZRÜL.

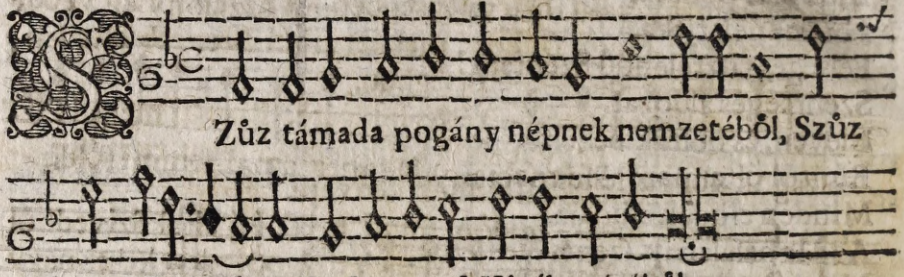

Zűz támada pogány népnek nemzetéből, Szűz ſzent Catharina, Coſtus nevű Király véréből.

Mi dicſirjük ez Leánynak ſzentſégét;
Szűz ſzent Katalinnak kik érezzük ſzent ſegitségét.
Erős hitben vólt Szűz Szent Catharina;
Iſtenben erős vala, Maxentiuſt nem féli vala.
Maxentius hagyá; hogy pogány Bölcſek
E' Szűz meg-győzésére Orſzágából öſzve gyűllyenek.
De midőn e' Szűzzel vetekednének;
Minnyájan e' ſzent Szűztől a' Bölcſek meg-győzettetének.
Maxentius ſzólla a' Doctoroknak:
Mi dolog, hogy engedtek az egy Leány tudományának.
Maxentius hagyá a' Doctorokat,
Tűzben meg-égetni; mint hitekben meg-változókat.
Es a' ſzent Szüzet kerékre itilé;
De Szűz imádságára, mennyei tűz azt meg-emészté.
Haragjában Szűznek fejét véteté;
Kit Iſten Angyalokkal Sinai hegyen el-temetteté.
Catharina, Doctoroknak győzője;
Kérünk téged, mint Szüzet, légy tiſztaságunknak őrzője. *Amen.*

SZENT

SZENT BORBALA SZŰZRŐL.

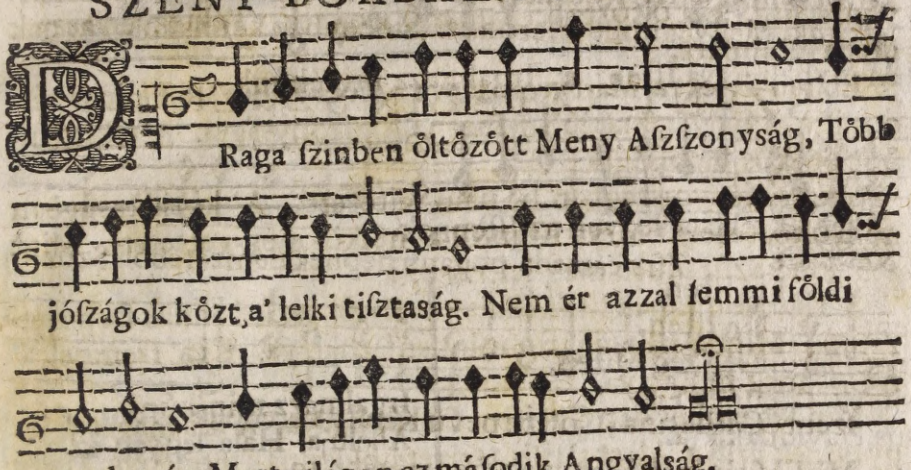

A' ſzentségnek ô elsô hely tartója. Szeretetnek titok tanácsadója. Alázatoſságnak gyôngy koſzorúja. Szemérmeteſségnek koronázója.

Ez a' ſzivnek fényes gyertya-tartója. Az elmének égô világ hozója. Iſteni látáſnak kapu-nyitója. Mennyei titkoknak mútogatója.

Oh! ki a' buzgóságot fel-gyullaſztya. Szeretettel magát egybe kapcſollya. Angyalokhoz barátságát foglallya. Halhatatlanság czimerét meg-tartya.

Az Evának almáját nem kóſtolta. Artatlanság ruháját éppen tartya. Magát Iſten ſzerelmében nyúgottya. És Sz. Fiát ôlében apolgattya.

Ez a' leleknek leg-ſzebb ékeſsége. Ôltôzetinek drágáb fényeſsége. Kinek ſzeplôtelen ſzép fejérsége. Mint ki-nyilt liliomnak gyengesége.

Ennek

Ennek ſzinét látta-meg ſzent Borbála, Kinek fel gerjedett kivánságára. Ezt ôltözte-fel hamar ô magára. Tekintvén annak drága jutalmára.

Ebben ſietett a' Mártyromságra Róſa ſzinû ſzép piros vér-ontáſra. Hogy hamarébb mehetne Aſzſzonyságra. A' Chriſtuſhoz örökös házaſságra.

Senki Menyorſzágban bé nem vitetett. A' ki tiſztaságban nem ôltöztetett. Mert Iſtentôl a' nélkûl meg-vettetett. Mint a' bolond Szûzekben meg jelentetett.

A' tiſztaságnak az Iſten állattya. Kitôl terjed annak ſzép ágazattya. Mint a' nap ſugárin minden láthattya. Ki a' ſzemnek a' napot meg mutattya.

Minden ember hát Chriſtus ſzavát hallya. A' ki magát ô jegyesének vallya. Mert a' tiſzta ſzivet bóldognak mondgya. Melly által miden az Iſtent meg-láttya.

Hallyad azért tiſztaság kövétôje. Ki a' Chriſtuſnak vagy ſzép ſzeretôje. Ihon, az ô jegy-ruha ôltôzôje. Kinek Menyben kéſz már a' menyegzôje.

Le-ûlt ſzent Borbála már Vacſorához. Az örök élet nagy lakodalmához; Sieſs, tehát hamar oda Udvarhoz. A' Chriſtuſnak draga ſzép aſztalához.

Hallyad oh! te Szûzek felekezete. Kinek tiſztaság leg-ſzebb ôltözete. A' Chriſtus azt tenéked kéſzitette. Szép társodat immár hozzád ûltette.

De ki véle nével egybe férkeztél. S' annyival közelebb hozzája lettél. Ha ſzép ruhájában már fel-ôltöztél. Nem ſzenvedi, tôle hogy ki-vetteſsél.

Segitſen Iſten minket tiſztaságra. Es vigyen-bé az örök bóldogságra. Holott uralkodik ma ſzent Borbala. Angyali fényes karoknak láttára. *Amen.*

MIND-

MIND-SZENT NAPJARA.

Pſalmus 148. *Laudate Dominum de Cœlis, &c.*

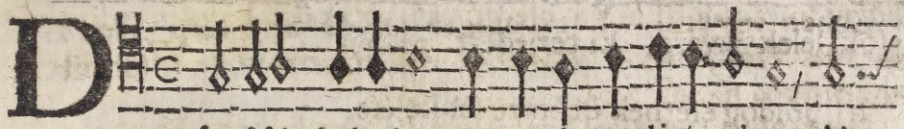

Dücsőült helyeken, Menyei paradicſomban. A'

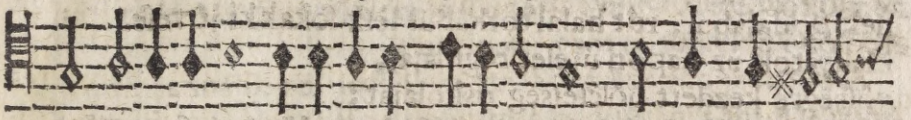

kik vigadoztok véghetetlen bóldogságbã. Vattok meg-újúlt

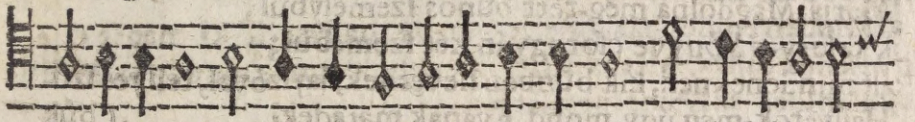

állapotban; Az Urnak Nevét ének ſzóban, no dicſirjétek

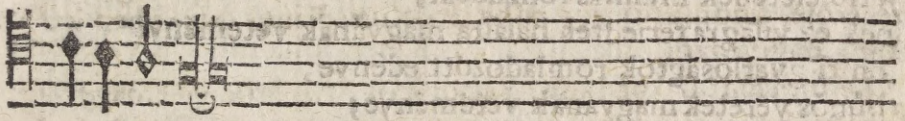

vigaságban.

Aldgyátok az Urat, kik cſak ő néki ſzolgáltok. Artatlan ruhában tündöklő ſok kar Angyalok. Te-is Nap, és Hóld, és Cſillagok. Valakik égi tűzzel birtok. Fel-ſzóval őtet kiálcsátok.

Egek ſok réſzei, Világnak nagy ſzéleſsége; Dicſirjed az Urat Tengernek titkos mélysége; a' kiket Iſten ő Fölsége bizonyos czéllal bé-rekeſzte, 's fel nem bonthat már ſenki keze.

Barlangok fenekén nyúgovó mérges Sárkanyok; Sőtét havaſokban lakozó vad Oroſzlányok; Ti-is iſzonyú nagy Czet-halak, tenger őſvényet kik járjátok; Aldaſsék az Ur: azt mondgyátok.

Föld, és Meny; Tűz, és Viz; fejér Hó, kő-zápor eſső. Déli, 's Eſzaki ſzél, levegő-ég, kőnyű ſzellő. Tél, tavaſz, és nyár, őſzi

 üdő-

ûdô. S'melly négy réſzbôl áll egy eſztendô: Tôletek az Ur dicſirendô.

Szôlô termô hegyek; fel nyúló ſzép ékes halmok: Vad, 's ſzelid gyümölcs-fák; zúgó, cſergô patakocskák: Ligetes erdôn lakó vadak; Csúſzó, és máſzó ſok állatok: Nevêt az Urnak mind áldgyátok.

Meg-újúlt tavaſzſzal hangos éneklô madarkák: Szép új énekekkel áldgyátok nevét az Urnak. Kis Fülemile, ki torkának a' rekedéſek nem árthatnak; Nyújcs dicſiretet a' nagy Urnak.

Csáſzárok, 's Királyok, és földi ſok hatalmaſok. Nemzetes nagy Urak, Gazdagok, és ſzabadoſok. Birák, Tanácſok, és Polgárok, kik a' kôz népnek tôrvényt ſzabtok: Ti is az Urat mind áldgyátok.

Ti-is ſzép tavaſzi virához haſonló Iffiak. Szûléknek ôrômi, gyermeki kedves ſeregek. Tiſzta életû kegyes Szûzek; eſzes, és okos jámbor Vének: Az Urnak nevét dicſirjétek.

Dicsiret, dûcsôſség, tiſzteſség, és hálá-adás. A' Szentek Urának légyen ôrôk magaſztalás: Kiben ſoha nincſen változás; vagy igérettûl meg-hanyatlás. Tôle fejünkre ſzállyon áldás. *Amen.*

M A S.

Nota: Az Ur Iſtennek, &c. *fol.* 4.

Kôveti vala Chriſtus csudáit népnek ſokaſága;
Mert ſok beteget ô meg-gyógyit vala.
Mikoron azért Urunk a' népnek ſokságát ſzemlélné;
Ottan fel-mene a' Tábor hegyére.
Ott ô le-ûlvén, az Apoſtolok menének hozzája,
S' tanitván ôket; imezt mondgya vala:
Bóldogok, a' kik lelki ſzegények ſzivbôl imádkoznak:
Mert a' Menyorſzág adatik azoknak.
Bóldogok, a' kik kegyes emberek, és nem háborognak;
Mert ôk e' ſzéles földôn Uralkodnak. Bóldo-

Bóldogok, a'kik fírván bánkodnak, és károkat valnak:
Mert ők Iſtentől meg-vigaſztaltatnak.
Bóldogok, a'kik az igaſságot éhezik, ſzomjúzzák;
Iſten enyhitője ſzomjúságoknak.
Bóldogok azok, kik irgalmaſok, máſon kőnyőrűlnek:
Irgalmaſságot mert Iſtentől nyernek.
Bóldogok, a'kik tiſzta ſzivűek, és a' bűntől tiſzták;
Mert jővendőben az Iſtent ők láttyák.
Bóldogok, a' kik békeſség ſzerzők: mert ők hivattatnak,
Az igaz hitben Iſten fiainak.
Bóldogok, a' kik az igaſságért űldőzéſt ſzenvednek;
Mert a' Menyorſzág adatik ezeknek.
Bóldogok léſztek; mikor Chriſtusért emberek gyűlőlnek,
Meg-ſzidalmaznak, kőzzűlők ki űznek.
Akkoron azért őrvendezzetek, 's ſzűbűl vigadgyatok;
Mert Menyben léſzen néktek jutalmatok. *Ámen.*

PROCESSIOKRA VALO KŮLŐN-FELE LITANIAK,

AZ OLTARI SZENTSEGRŐL LITANIA.

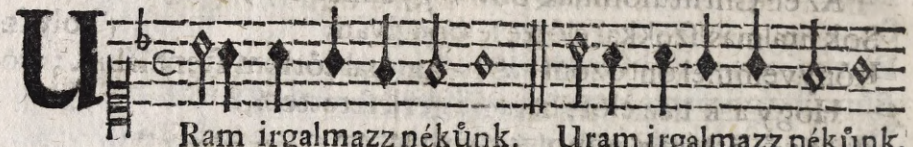

Uram irgalmazz nékűnk. Uram irgalmazz nékűnk.
Chr: kegyelmezz nékűnk. Chr: kegyelm: nékűnk.
Uram irgalmazz nékűnk. Uram irgalmazz nékűnk.
Chr: halgaſs-meg minket. Chr: halgaſs-meg minket.

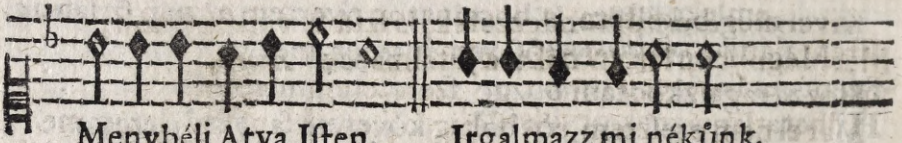

Menybéli Atya Iſten. Irgalmazz mi nékűnk.
Meg-váltó Fiú Iſten.
Szent Lélek Ur Iſten. Irgalmazz minékűnk.
Szent Háromság, egy Iſten.
Eleven kenyér, ki égből ſzállottál. Légy irgalmas minékűnk.
El rejtett Iſten, és Üdvözitő.
Válaſztottak gabonája.
Szűzek nevelő bora.
Kővér kenyér, Királyok gyönyörű- Légy irgalmas minékűnk.
Szüntelen áldozat. (ſége.
Tiſzta áldozat.
Makula nélkül való Bárány.
Tiſztaságos aſztal.
Angyalok eledele.
El-rejtett Manna.

Iſteni

Isteni csudák emlekezete.
Természet felett való kenyér.
Testé lőtt Ige.
Velünk lakozó Szent ostya.
Aldomás pohára.
Hitünknek titka.
Felséges tisztelendő Szentség.
Szentséges áldozat.
Eleven, és hóltak békéltetője.
Bűntől óltalmazó Mennyei orvosság.
Minden csudák csudája.
Az Ur halálának szentséges emlekezete.
Minden bővséget meg haladó ajándék.
Isteni szeretetnek kivált képpen való emlekezete.
Isteni ajándékok bővsége.
Szent, és felséges Titok.
Halhatatlanságnak orvosságá.
Eltető rettenetes Szentség.
Az Igének mindenható erejével Testé vált kenyér.
Vér nélkül való áldozat.
Etel, és vendég.
Gyönyörűséges lakodalom, melyben az Angyalok szólgálnak.
Kegyességnek szentsége.
Szeretetnek kötele.
Bé-mutatott ajándék, és bé-mutató.
Tulajdon kút feje minden lelki édességnek.
Aitatos lelkek táplálása.
Az Urban meg-hóltak úti eledele.
Jövendő dücsősség záloga.

Légy irgalmas minékünk.

Légy irgalmas minékünk.

Uram irgalmazz nékünk. Uram kegyelmezz nékünk.
Iſten irgalmazz nékünk. Uram halgaſs-meg minket.

Szent Teſted, és véredtnek méltatlan vételétől.
Teſti kivánságoktúl.
Szem kivánságátúl.
Eletnek kevélységétűl.
Minden bűnre vivő oktúl.
Azért a' kivánságért, mellyel kivántad az Huſvétot Tanitványiddal enni.
Nagy alázatoſságodért, mellyel Tanitványid lábait meg moſtad.
Buzgó ſzeretetedért, mellyel ezt az Szentséget rendelted.
Drága ſzent Véredért, mellyet az Oltáron hadtál.
Ennek a' te ſzent Teſtednek ôt ſebeiért, mellyeket érettünk fel-vettél.

Mencs-meg Uram minket.

Mi bűnősök. Kérünk téged, halgaſs-meg.
Hogy ennek a' csudálatos Szentségnek hitit, bőcsületit, és á tatoſságát bennünk megtarcsad, és öregbitsed.
Hogy bűneinknek igaz gyónáſa által minket az Oltári ſzentség gyakor vételére vezérely.
Hogy minket mindē tévelygéſtűl, hirtelēségtűl, és ſzivnek vakságátúl meg-óltalmazz.
Hogy ennek a' dűcsőſséges Szentségnek drága Mennyei gyümölcsében részesűlteſs.
Hogy halálunk óráján ezzel a' Mennyei úti eledellel minket bátorits, és vaſtagits.

Kérünk téged, halgaſs-meg.

Iſten.

Istennek Fia. Kérünk téged, halgass meg.

Isten Báránnya, ki el-vészed e' Világ bűneit. | Kegyelmezz Uram minékünk.

Isten Báránya, ki el-vészed e' Világ bűneit. | Halgass-meg Uram minket.

Isten Báránya, ki el-vészed e' Világ bűneit. | Irgalmazz minékünk.

Christus halgass-meg minket. Christus halgass meg minket.

Uram irgalmazz nékünk. Christus kegyelmezz nekünk.

Uram irgalmazz nékünk. Mi Atyánk &c. Idvöz légy (Maria &c.

℣. Uram halgasd meg könyörgésemet.

℟. És az én kiáltásom jussón elődbe.

Könyörögjünk.

UR Isten, ki nékünk a' csudálatos Oltari Szentségben kinszenvedésednek emlekezetit hadtad; Adgyad hogy a' te Testednek, és Véredneк szentséges titkát úgy tisztellyük: Hogy meg-váltásodnak gyümölcsét szüntelen érezzük magunkban. Ki élsz, és uralkodol az Atyával, és Szent Lélekkel mind örökkön örökké. Amen.

AZ ÜDVÖSSEGES JESUS NEVERŰL

S. Bernard. Serm. in Cantica.

Nagy orvosságod vagyon oh én lelkem a' JESUS *Nevében el-rejtve; melly minden dögleletességtöl meg óltalmaz. Azért mindenkor kebeledben, kezedben, és szivedben légyen ez az Név.*

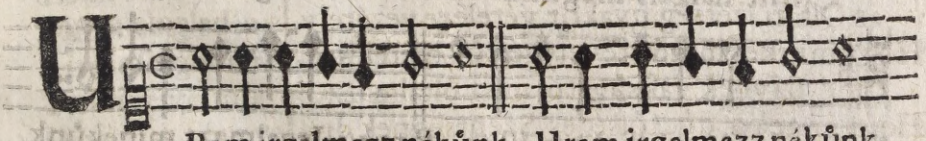

URam irgalmazz nékünk. Uram irgalmazz nékünk.

Christ: kegyelmezz nékünk. Christ: kegy: nékünk.

Uram irgalmazz nékünk. Uram irgalmazz nékünk.

Chr: halgass-meg minket. Chr: halgass-meg minket.

Meny-

Menybéli Atya Iſten. ℟. Irgalmazz minékůnk.

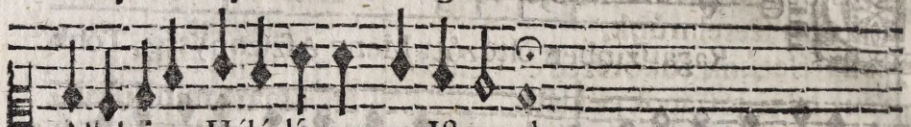

Alleluja. Hálá légyen az Iſtennek.

Meg-váltó Fiú Iſten.	
Szent Lélek Ur Iſten.	
Szent Háromság, egy Iſten.	
Jesus élő Iſtennek Fia.	Irgalmázz minékůnk.
Jesus Davidnak Fia.	Alleluja. Hálá légyen az Iſtennek.
Jesus Szűz Marianak Fia.	
Szentséges Jesus.	
Hatalmaſſágos Jesus.	
Erőſséges Jesus.	
Tőkélleteſséges Jesus.	
Důcsőſséges Jesus.	
Cſuda tévő Jesus.	
Kedveſséges Jesus.	
Szerelmetes Jesus.	
Jesus tiſztább a' Verő fénynél.	
Jesus ſzebb a' Hóld-világnál.	
Jesus fényesb a' Csillagoknál.	
Cſudálatos Jesus.	Irgalmazz minékůnk.
Győnyőrűséges Jesus.	Alleluja. Halá légyen az Iſtennek.
Bőcsůlendő Jesus.	
Alázatoſſágos Jesus.	
Nagy ſzegénységű Jesus.	
Szelidséges Jesus.	

Enge-

Engedelmeſséges Jesus
Tiſztaságos Jesus.
Jesus tiſztaságnak ſzeretője.
Jesus békeségnek ſzeretője.
Jesus mi ſzerelmünk.
Jesus életünk tükőre.
Jesus lelki jóſzágok példája.
Jesus jó erkölcsök ékeſsége.
Jesus lelkünk buzgó ſzeretője.
Jesus mi bátorságos gyámolunk.
Jesus mi óltalmunk.
Jesus ſzegények Attya.
Jesus nyomorodtak vigaſztaláſa.
Jesus Hivek kincſe.
Jesus drágalátos gyöngy.
Jesus tökélleteſség tár-háza.
Jesus juhaidnak jó Páſztora.
Jesus tengeren evezők fényes Csillaga.
Jesus bizony világoſság.
Jesus örök bölcſeſség.
Jesus véghetetlen jóság.
Jesus Angyalok örőme.
Jesus Patriárchák Királlya.
Jesus Prophetak világoſitója.
Jesus Apoſtolok Meſtere.
Jesus Evangeliſták Tanitója.
Jesus Mártyrok erőſsége.
Jesus Confeſſorok világa.
Jesus Szűzek Vő-legénye.
Jesus minden ſzentek Koronája.

Irgalmazz minékünk.
Alleluja. Hálá légyen az Iſtennek.

Irgalmazz minékünk.
Alleluja. Hálá légyen az Iſtennek.

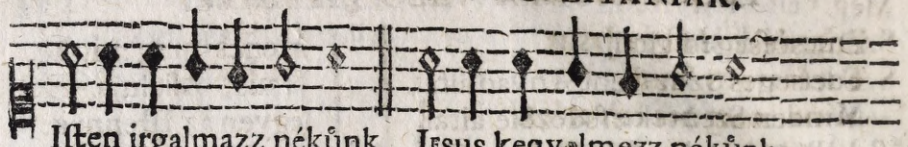

Iſten irgalmazz nékünk. Jesus kegyelmezz nékünk.
Iſten irgalmazz nékünk. Jesus halgaſs-meg minket.

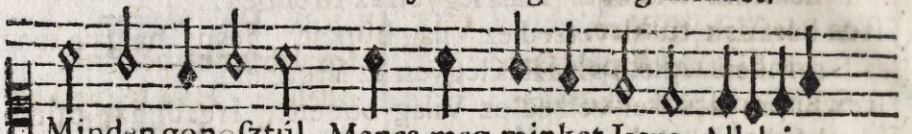

Minden gonoſztúl, Mencs-meg minket Jesus, Alleluja.

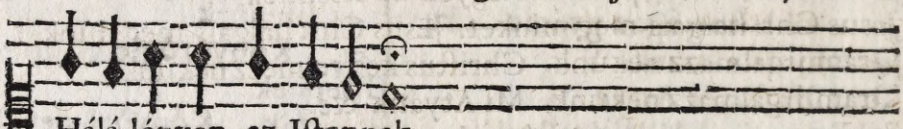

Hálá légyen az Iſtennek.

Minden bűntől.
A' te haragodtúl.
Az ördögnek incſelkedésétől.
Dög-haláltúl, éhségtől, és hadaktúl.
A' te parancſolatid meg-ſzegésétől.
Minden-némű gonoſztúl.
Meg-teſtesüléſed által.
Ez Világra jöveteled által.
Szűletéſed által.
Környűl-metélkedéſed által.
Sok fáradságid, 's éhezéſid által.
A' te fájdalmid által.
Oſtorozáſid által.
Szent halálod által.
Fel-támadáſod által.
Menybe meneteled által.
A' te örömid által.

Mencs-meg minket Jesus Alleluia. Hálá légyen az Iſtennek.

Dűcsőſ-

Dücsőſséged által.
Edeſséges Szűz ſzent Anyád által.
Minden Szentek eſedezéſe által.
Mencs-meg minket Jesus. Alleluja. Hálá légyen az Iſtennek.

Iſten Bárányа, ki el-véſzed ez Világ bűneit. Jesus kegyelmezz nékünk. Alleluja. Hálá légyen az Iſtennek.

Iſten Bárányа, ki el-véſzed ez Világ bűneit. Jesus halgaſs-meg minket. Alleluja. Hálá légyen az Iſtennek.

Iſten Bárányа, ki el-véſzed ez Világ bűneit. Irgalmazz minékünk. Alleluja. Hálá légyen az Iſtennek.

Jesus Chr: halgaſs-meg minket. Jesus Chr: halgaſs-meg minket.

Uram irgalmazz nékünk. Chriſtus kegyelmezz nékünk.

Uram irgalmazz nékünk, Mi Atyánk &c.

℣. Es ne vigy minket kisértetbe. ℟. De ſzabadics minket a' gonoſztúl.

℣. Aldgyad lelkem az Urat. ℟. Es mindenek, a' kik én bennem vannak az ő ſzent Nevét.

℣. Légyen áldott az Urnak Neve. ℟. Moſtantúl-fogva, és mind örökké.

℣. A' mi ſegitségünk az Ur Nevébe. ℟. Ki a' Mennyet, és földet teremtette.

℣. Uram halgaſd-meg könyörgéſemet. ℟. Es az én kiáltáſom juſſon elődbe.

Könyörögjünk.

UR Iſten, ki a' te Szent Fiadnak, a' mi Urunk JESUS *Chriſtuſnak dicsőſséges ſzent Nevét Hiveid ſzivébe illy ſzerelmeteſsé, és gyönyörüſségeſsé; a' gonosz lelkeknek pedig illy iſzonyúvá, és retteneteſsé tötted: Engedd kegyelmeſſen, hogy valakik ezt a'* JESUS *Nevét áitatoſſan tiſztelik ez földön, vigaſztaláſidnak édeſségét érezzék Mennyégben. Ugyan azon mi Urunk* JESUS *Chriſtuſnak érdeméért ki az Atyával, és Szent Lélekkel egyetemben él, és Uralkodik mind örökkön örökké.* Amen.

A' BOLDOGSAGOS SZŰZRŐL.

S. Bernard. Serm. 33. ſuper miſſus eſt.

Minden veſzedelmedben, minden nyavalyádban, minden kétségedben MARIAT *gondollyad,* MARIAT *hijad ſegitségül: El ne távozzék ſzájadtúl, el ne távozzék ſzivedtől; és hogy könyörgéſiben réſzes lehe ſs életét kövefſed magad viſelésében.*

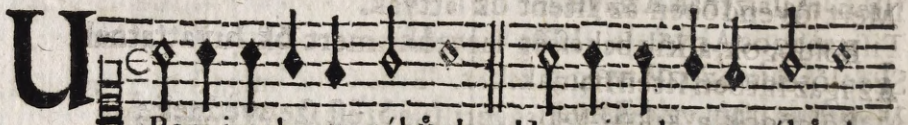

Uram irgalmazz nékűnk. Uram irgalmazz nékűnk.
Chr: kegyelmezz nékűnk. Chr: kegyelmezz nékűnk.
Chr: halgaſs-meg minket. Chr. halgaſs-meg minket.

Menybéli Atya Iſten.
Meg-váltó Fiú Iſten.
Szent Lélek Ur Iſten.
Szent Háromſág egy Iſten.

Irgalmazz minékűnk.

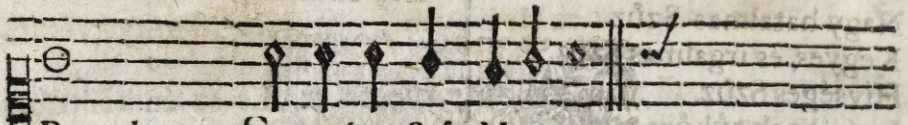

Duo vel 3. præc. Szentséges Szűz MARIA.

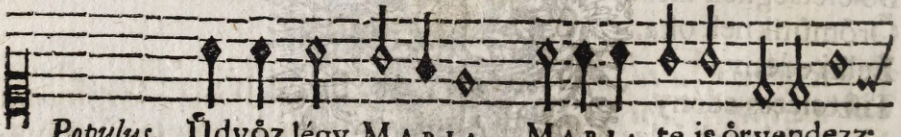

Populus. Üdvőz légy MARIA, MARIA te is örvendezz:

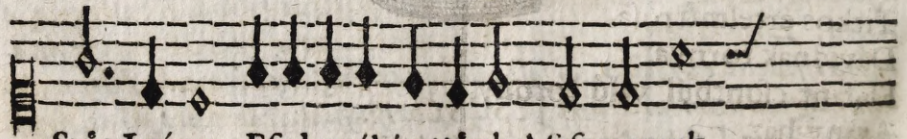

Szűz Leány. Eſedezzél érettünk Aſzſzonyunk.

Chri-

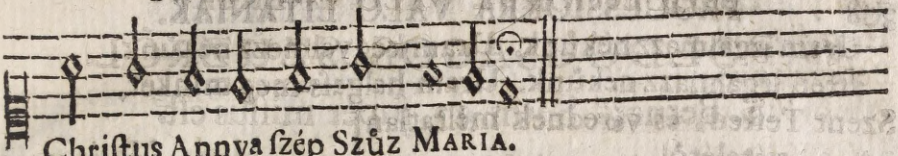

Chriſtus Annya ſzép Szůz MARIA.

Iſtennek Szent Annya.
Szůzeknek ſzent Szůze.
Chriſtus Annya.
Iſteni malaſztnak Annya.
Tiſztaságos Anya.
Szeplőtelen Szůz Anya.
Makula nélkůl való Anya.
Szůz virág ſzent Anya.
Szerelmes Anya.
Cſudálatos Anya.
Teremtőnek Annya.
Idvőzitőnk Annya.
Nagy okoſságú Szůz.
Bőcsůlendő Szůz.
Nagy hatalmas Szůz.
Kegyes, és irgalmas Szůz.
Hivséges Szůz.
Igaſságnak tůkőre.
Bőlcſeſségnek ſzéke.
Őrőmůnknek oka.
Lelki edény.
Tiſzteletes edény.
Aitatoſságnak jeles edénye.
Titkos értelmů róſa.
Dávidnak tornya.
Elefant cſontbúl való torony.
Arany-ház.
Frigynek ſzekrénye.

Ůdvőzlégy MARIA. MARIA te-is őrvendezz. Szůz Leány. Eſedezzél érettůnk Aſzſzonyunk. Chriſtus Annya, ſzép Szůz MARIA.

Menyországnak ajtaja.
Hajnali Csillag.
Betegek gyógyitása.
Bűnösök óltalma.
Nyomorodtak vigasztalója.
Keresztyének segétsége.
Magyar Ország óltalmazója.
Angyalok Királynéja.
Pátriárchák Királynéja.
Próféták Királynéja.
Apostolok Királynéja.
Confessorok Királynéja.
Mártyrok Királynéja.
Szűzek Királynéja.
Minden Szentek Királynéja.

Idvőz légy Maria. Maria te-is örvendezz Szűz Leány. Esedezzel érettünk Aszszonyúnk, Christus Annya, szép Szűz MARIA.

Isten Báránya, ki el vészed ez Vilag bűneit. Kegyelmezz minékünk.
Isten Báránya, ki el-vészed ez Világ bűneit. Halgass-meg minket.
Isten Báránya, ki el-vészed ez Világ bűneit. Irgalmazz minékünk.
Christus halgass meg minket. Christus halgass-meg minket.
Uram irgalmazz nékünk. Christus kegyelmezz nékünk.
Uram irgalmazz nékünk. Mi Atyánk &c. Idvőz légy Maria:

℣. Imádkozzál érettünk Istennek szent Annya.
℟. Hogy méltók legyünk a' Christus igiretire.

Könyörögjünk.

Kérünk Uram, öntsd lelkünkbe malasztodat: hogy a' kik Angyali izenet által szent Fiadnak, Christusnak meg-testesülését meg-ismértük; kin szenvedése, és kereszti által a' fel támadásnak dücsőségébe vitessünk. Ugyan azon mi Urunk JESUS *Christus által.* Amen.

℣. *Imádkozzál érettünk boldogságos szent Joseph.*
℟. *Hogy méltók legyünk a' Christus igiretire.*

Könyö-

Kőnyőrőgjűnk.

A' Te ſzentséges Szűléd Jegyesének érdemi kérűnk Úram, ſegitſenek minket; hogy a' mit meg nem nyerhetűnk a' mi tehetségünkel, nékünk az ő közben-járáſa által meg-adattaſsék. Ki éſſz, és Uralkadol mind örökkön örökké. Amen.

NB: Ezen Bóldog Aſzſzony Litaniáját mondhatni a' Jesus Nevéről, és az Oltári Szentségről való Litániáknak Nótáira-is. Úgy-mint:

Præcin. 1. Szentséges Szűz MARIA. *Populus.* Kőnyőrőgj érettűnk. Alléluja. Hálá légyen az Iſtennek. &c.

Præcin. 2. Szentséges Szűz MARIA. *Populus.* Kőnyőrőgj érettűnk. &c. Iſtennek ſzent Annya kőnyőrőgj érettűnk &c.

AZON BOLDAG ASZSZONY LITAniájának Más Nótája.

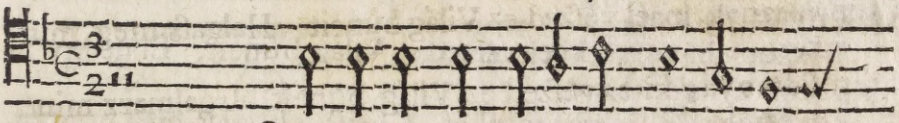

Duo vel 3. *Præcin.* Szentséges Szűz MARIA. Kőnyőrőgj.

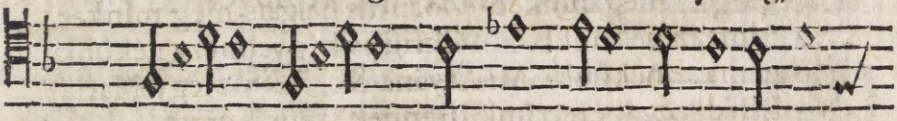

Populus. Alleluja. Alleluja. Hogy ſzent Fiad kegyelmezzen.

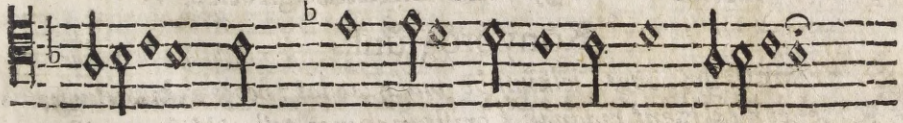

Alleluja. Hogy ſzent Fiad kegyelmezzen. Alleluja.

Iſtennek ſzent Annya. Kőnyőrőgj. All: All: Hogy ſzent &c. Szent Szűzeknek Szűze. Kőnyőrőgj. All: All: &c. *ut ſupra.*

MAS

MAS REGI Nóta.

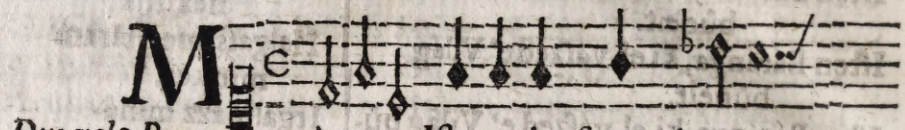

Duo vel 3 Præc. ARIA, Iſtennek ſzent Annya.

Populus. Imádgy Iſtent érettünk bünösökért, ô MARIA

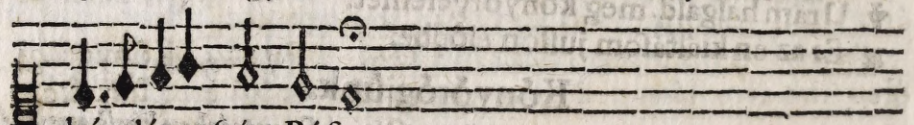

drágalátos ſzép Róſa.

Maria Szüzeknek ſzent Szüze,
Maria Chriſtus Annya.
Maria Iſteni malaſztnak Annya, &c.

Imádgy Iſtent érettünk
bünösökért, ô Maria
drágalátos ſzép Róſa.

MINDEN SZENTEK LITANIAJA.

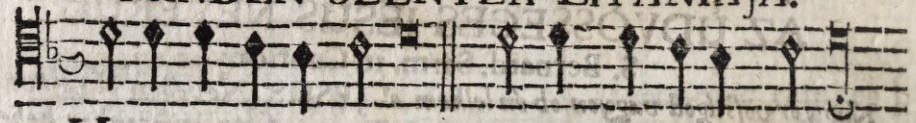

URam irgalmazz nékünk. Chriſtus kegyelmezz nékünk.
Chriſt' halgaſs-meg minket. Chriſtus halgaſs-meg minket.

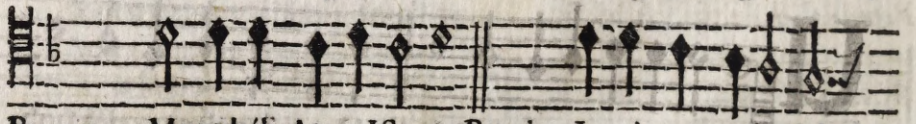

Præcin. Menybéli Atya Iſten. *Populus.* Irgalmazz minékünk.

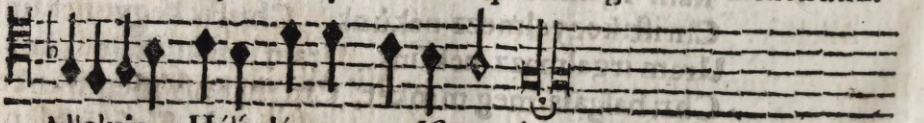

Alleluja. Hálá légyen az Iſtennek.

Meg-

Meg-váltó Fiú Iſten. Irgalmazz minékünk
Szent Lélek Ur Iſten. Alleluja. Hálá légyen
Szent Háromſág egy Iſten. az Iſtennek.

Szentséges Szűz Maria.
Iſtennek ſzent Annya.
Szűzeknek ſzent Szűze.
Szent Mihály Archangyal.
Szent Gábriel Archangyal.
Szent Raphaël Archangyal.
Kőnyőrőgj érettünk. Alleluja. Hálá légyen az Iſtennek.

Minnyájan ſzent Angyalok, és Archangyalok. Kőnyőrőgjetek érettünk. Alleluja. Hálá légyen az Iſtennek.

Minnyájan a' dűcsőültek ſzent Lelkei. Kőnyőrőgjetek érettünk. Alleluja. Hálá légyen az Iſtennek.

Minnyájan ſzent Pátriárchák, és Próféták. Kőnyőrőgjetek érettünk. Alleluja. Hálá légyen az Iſtennek.

Szent Péter
Szent Pál
Szent András
Szent Jakab
Szent János
Szent Thamás
Szent Filep
Szent Bertalan
Szent Máthé
Szent Simon
Szent Thadæus
Szent Mátyás
Szent Barnabás
Apoſtol.
Kőnyőrőgj érettünk. Alleluja. Hálá légyen az Iſtennek.

Szent Lukács Evangeliſta.
Szent Márk Evangeliſta.
Kőnyőrőgj érettünk. Alleluja. Hálá légyen az Iſtennek.

Minnyájan Sz. Apoſtolok, és Evangeliſták.
Minnyájan Chriſtuſnak ſzent Tanitványi.
Minnyájan Apro Szentek.
Kőnyőrőgjetek érettünk All: Hálá légyen az Iſtennek

Szent Istvân Mártyr. Könyörögj érettünk. Alleluja.
Szent Lőrincz Mártyr. Hálá légyen az Istennek.
Szent Vincze Mártyr.
Szent Fábián, és Sebestyên Mártyrok. Könyörögjetek érettünk. All: Hála légyen az Istennek.
Szent János, és Szent Pál Márt:
Szent Kosma, és Demjén Mart:
Szent Gervasius, és Protásius Márt:
Minnyájan szent Mártyrok. Könyörögjetek érettünk. &c.
Szent Sylvester Pápa.
Szent Gergely Pápa.
Szent Ambrus Püspök.
Szent Agoston Püspök.
Szent Jeronymus Confessor.
Szent Márton Püspök. Könyörögj érettünk. Alleluja. Hálá légyen az Istennek.
Szent Miklos Püspök.
Szent Albert Püspök.
Szent Gerárd Püspök.
Szent István Király.
Szent Imre Herczeg.
Szent László Király.
Minnyájan szent Püspökök, és Confessorok. Könyörögjetek érettünk. Allel: Hálá légyen az Istennek.
Minnyájan szent Doctorok.
Szent Benedek Apátur.
Szent Antal Apátur. Könyörögj érettünk. All: Hálá légyen az Istennek.
Szent Bernárd Apátur.
Szent Domonkos Confessor.
Szent Ferencz Confessor.
Minnyájan szent Papok, és Léviták. Könyörögjetek érett:
Minnyájan szent Barátok, és Remeték. All: Hálá légyen &c.
Szent Mária Magdolna.
Szent Örsébet Özvegy. Könyörögj érettünk. Alleluja. Hálá légyen az Istennek.
Szent Margit Szűz.

Szent

Szűz Szent Agota.
Szűz Szent Lucza.
Szűz Szent Agnes.
Szűz Szent Cæcelle.
Szűz Szent Katalin.
Szent Neſte Mártyr.

Kőnyőrőgj érettünk. Alleluja.
Hálá légyen az Iſtennek.

Minnyájan Szent Szűzek, és Özvegyek. Kőnyőrőgjetek érettünk. Alleluja Hálá légyen az Iſtennek.

Iſtennek minden Szentei. Kőnyőrőgjetek érettünk. &c.

Iſten irgalmazz nékünk. Uram kegyelmezz nékünk.
Iſten irgalmazz nékünk. Uram halgaſs-meg minket.

Minden gonoſztúl.
Minden bűntűl.
A' te haragodtúl.
Hirtelen, és véletlen haláltúl.
Az őrdőg cſalárdságátúl,
Haragtúl, gyűlőlségtűl, és minden gonoſz akarattúl,
Fajtalan lélektűl.
Meny kőtűl, és égi háborutul,
Az őrők haláltúl.
A' te cſudálatos meg-Teſtesűléſed által.
A' te El-jőveteled által.
A' te Szűletéſed által.
A' te Kereſztséged, és ſzent Bőjtőléſed által.
A' te Kereſzted, és kin-ſzenvedéſed által
A' te Halálod, és Temetéſed által.
Szentséges Fel-támadáſod által,
Cſudálatos Menybe meneteled által.
A' Vigaſztaló Szent Léleknek el-jővetele által,
Az Itilet napján.

Mencs-meg Uram minket. Alleluja. Hálá légyen az Iſtennek.

Mi bűnősök. Kérűnk téged, halgaſs-meg. Alleluja. Hálá légyen az Iſtennek.

Hogy nékűnk irgalmazz.
Hogy bűnűnket meg-bocsáſſad.
Hogy minket az igaz pœnitentia-tartáſra vezérelly.
Hogy a' te Anyaſzentegyházadat őrizzed, és óltalmazzad.
Hogy a' Romai Papát, és az Egyházi rendeket tökéletes életben meg-tarcſad.
Hogy az Anyaſzentegyház ellenségit megalázzad.
Hogy a' Kereſztyén Királyoknak, és Fejedelmeknek békeſséget, és eggyeſséget engedgy.
Hogy az egéſz Kereſztyénséget békeſségben, és eggyeſségben tarcſad.
Hogy elménket Mennyei kivánságokra fel-inditſad.
Hogy minket ſzent ſzolgálatodban megerőſits, és meg tarcs.
Hogy minden velűnk jót tőtteknek őrőkké való javaidat adgyad.
Hogy magunk, Felebarátunk, atyánk fiai, és velűnk jó tévők lelkét őrők kárhozattúl meg-menceſed.
Hogy a' Földnek bőv gyűmőlcsét adgyad, és meg tarcſad.
Hogy a' meg hólt hiveknek őrők nyúgodalmat engedgy.
Hogy minket meg halgaſs.

Kérűnk téged, halgaſs meg minket. Alleluja. Hálá légyen az Iſtennek.

Iſtennek Fia. Kérűnk téged, halgaſs-meg minket. Alleluja. Hálá légyen az Iſtennek.

Iſten

Iſten Báránya, ki el-véſzed e' Világ bűneit. Kegyelmezz minékűnk. Alleluja, Hálá légyen az Iſtennek.

Iſten Báránya, ki el véſzed e' Világ bűneit, Halgaſs meg minket. Alleluja. Hálá légyen az Iſtennek.

Iſten Báránya, ki el véſzed e' Világ bűneit. Irgalmazz minékűnk. Alleluja. Hálá légyen az Iſtennek.

Chriſtus halgaſs-meg minket. Chriſtus halgaſs meg minket.

Uram irgalmazz nékűnk. Chriſtus kegyelmezz nékűnk.

Uram irgalmazz nékűnk. Mi Atyánk &c.

℣. Uram halgaſd meg kőnyőrgéſemet:

℟. Es az én kiáltáſom juſſon elődbe.

Kőnyőrőgjűnk.

UR Iſten, kinek tulajdona mindenkor az irgalmazás, és engedelem: Fogadd kegyelmeſſen kőnyörgésünket; hogy minket, és minden ſzólgaidat, kiket a' bűnnek lánczai meg kőtőztek, a' te kegyeſſégednek irgalmaſsága kegyelmeſen meg óldozza. A te ſzent Fiad a' mi Urunk JESUS *Chriſtus által, ki te veled, és a' Szent Lélek Iſtennel egyetemben él, és uralkodik mind őrőkkön őrökké.* Amen.

HETFŐI LITANIA, A' MEG-HOLT HIVEKERT.

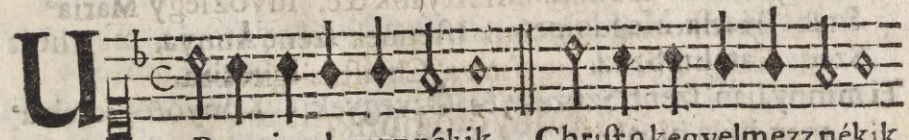

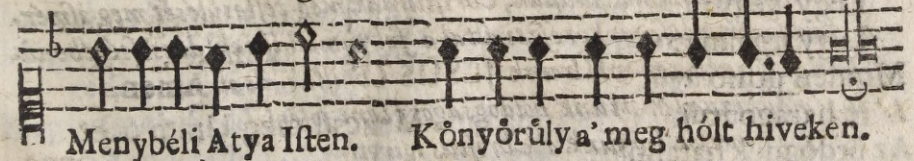

Meg-váltó Fiú Iſten.
Szent Lélek Ur Iſten. Könyörűly a' meg-hólt hiveken.
Szent Háromság, egy Iſten.

Szentséges Szűz Maria,
Iſtennek ſzent Annya.
Szent Szűzeknek Szűze.
Szent Mihály Archangyal. } Könyörögj a' meg-hólt hivekért.

Minden ſzent Angyalok, és Archangyalok. Könyörögjetek a' meg-hólt hivekért.

Kereſztelő ſzent János,
Szent Péter Apoſtol.
Szent Pál Apoſtol.
Szent János Apoſtol. } Könyörögj a' meg-hólt hivekért.

Iſtennek minden Apoſtoli, és Evangeliſtái. Könyörögjetek a' meg-hólt hivekért.

Szent Iſtván Mártyr.
Szent Lőrincz Mártyr. Könyörögj a' meg-hólt hivekért.

Iſtennek minden ſzent Mártyri. Könyörögjetek a' meg-hólt hivekért.

Szent Gergely Pápa
Szent Ambrus Püſpök. Könyörögj a' meg-hólt hivekért.

Ti minnyájan ſzent Püſpökök, es Confeſſorok. Könyörögjetek a' meg-hólt hivekért.

Szent Maria Magdolna.
Szent Katalin Szűz. } Könyörögj a' meg-hólt hivekért.

Ti minnyájan ſzent Szűzek, és Özvegyek. Könyörögjetek a' meg-hólt hivekért.

Iſtennek minden Szentei. Könyörögjetek a' meg-hólt kivekért.

Légy kegyelmes nékik.
Légy irgalmas nékik. } Halgaſs-meg Uram minket.

Minden gonoſztúl.
A' te haragodtúl.
Az ördögnek hatalmától. Mentsd-meg Uram őket.

A' tűz-

A' tűznek lángjától.
Az halál árnyékának országától.
A' te szentséges meg-Testesűléſed ál-
A' te szent Szűletéſed által. (tal.
A' te dűcsőſséges Neved által.
A' te ſok irgalmaſságid által.
A' te keſerves kin-ſzenvedéſed által.
A' te ſzent ſebeid által.
A' te ſzent véred hulláſa által.
A' te gyalázatos halálod által.
Mencsd-meg Uram őket.

Mi bűnősök. Kérűnk téged, halgaſs-meg minket.

A' ki Magdolnát meg-óldoztad, és a' Latrot meg halgattad.
A' ki az űdvőzűlendőket ingyen űdvőzited.
Hogy a' mi Atyáinkat, felebarátinkat, és jótévőinket az őrők kárhozattúl megmencſed.
Hogy Congregatiónkbéli meg-hólt Hivek lelkeinek, igaſság ſzerint meg érdemlett bűntetéſeket meg-enyhitſed.
Hogy az ő kivánságokat bé-tőlcſed.
Hogy az Angyali fénlő karok óltalmokra jőjjenek.
Hogy a' Pátriárchák, és a' Proféták ſeregi eleikbe jőjjenek.
Hogy a' meg-hólt hiveknek, kikről ez főldön kivált-képpen való emlekezet nincſen, irgalmaſságodat nyújcſad.
Hogy bűnőket meg-bocsáſſad.
Hogy a' dűcsőſséges Apoſtolok gyűlekezete őket bé-fogadgya.
Hogy a' vitézkedő Mártyromoknak ſerege őrvendeteſſen őket kőrnyűl vegye.
Kérűnk, halgaſs-meg minket.

Hogy

Hogy a' Confeſſorok ſerege ôket bé-vezeſſe.
Hogy az ôrvendezô Szüzek koronája ôket kôveſſe.
Hogy az ô alkotójokhoz, ki ôket fôld-ből formálta, viſzſza térheſſenek.
Hogy a' teſzelid, és vigaságos orczád né-kik meg-jelennyék.
Hogy a' válaſztottak kôzzé ôket jobb ke-zed-felé állaſd.
Iſtennek ſzent Fia, áitatoſságnak kút-feje.
Fôldnek rettenetes Királya.
Kinél vannak halálnak, és pokolnak kúl-cſai.

Kérünk, halgaſs meg minket.

Iſtennek Báránya, ki el-véſzed e' Világ bûneit. Engedgy né-kik nyugodalmat.

Iſtennek Báránya, ki el-véſzed e' Világ bûneit. Engedgy né-kik nyugodalmat.

Iſtennek Báránya, ki el-véſzed e' Világ bûneit. Engedgy né-kik ôrôk nyugodalmat.

Chriſtus halgaſs-meg minket. Chriſtus halgaſs-meg minket.

Uram irgalmazz nékik. Mi Atyánk &c. Idvôz légy Maria: &c.

Kônyôrôgjünk.

UR Iſten, minden Hiveidnek Teremtôje, és Meg váltója; Engedd-meg a' te ſzólgaid, és ſzolgálóid lelkeinek bûnét: Hogy a' kegyelmet, mellyet mindenkor óhajtottak, kegyes könyôrgéſekkel el-vegyék.

Felséges Ur Iſten! Émberi nemzetnek ſzeretôje; Alázatoſſan kérjük ki mondhatatlan jó vóltodat, a' te ſzent Fiadnak halála által, és Bóldog-ságos Szüz MARIA-nak eſedezéſe által; könyôrüly ennek a' Congre-gatiónak tagjain, és jótévôin, kik ez világból ki-múltanak, és engedgy né-kik ôrôk nyugodalmat a' Mennyei gyülekezetben. A' te ſzent Fiadnak a' mi Urunk JESUS *Chriſtuſnak által, ki veled, és a' Szent Lélekkel egyetemben él, és Uralkodik örökkön ôrôkké.* Amen.

PENTE-

PENTEKI LITANIA A' BOLDOG. KI-MULASERT.

URam irgalmazz nékünk. Chriſtus kegyelmezz nékünk.
Chriſt: halgaſs-meg minket. Chriſt: halgaſs-meg minket.
Menybéli Atya Iſten. Irgalmazz minékünk.

Meg-váltó Fiú Iſten
Szent Lélek Ur Iſten.
Szent Háromság, egy Iſten.
Irgalmazz minékünk.

Jeſus, ki harmincz Pénzre bőcsültettél, és a' Judáſtúl csókkal el-árúltattál.
Jeſus, ki vêres veritéked után el-bádgyadván a' Kertben, az Angyaltúl meg-erőſſitettél.
Jeſus, ki mint egy a' Latrok kőzzül megfogattattál, és meg-kőtőztettél.
Jeſus, ki Annás Fejedelemnél meg-csapdoſtattál.
Jeſus, ki Kaifás házánál Pétertűl háromſzor meg-tagadtattál.
Jeſus, ki Pilátus előtt hamiſſan bé-vádoltattál.
Jeſus, ki Herodeſtől fejér kőntősben őltőztettél, és meg-csufoltattál.
Jeſus, ki kegyetlenűl meg-oſtoroztattál.
Jeſus, ki undok torhákkal pőkdőſtettél, és tőviſſel koronáztattál.
Jeſus, ki iſzonyú kereſzt halálra ſententiáztattál.
Jeſus, ki kegyetlenűl a' ſúlyos kereſzt terhével terheltettél.
Jeſus, ki két Latorkőzőtt fel-feſzittettél.
Kőnyőrűly mi rajtunk.

Jeſus, ki Szent Fejedet meg hajtván, lelkedet váltságunkért ki adtad. | Könyörüly mi rajtunk.

Jeſus irgalmazz nékünk. Uram halgaſs-meg minket.

Jeſus irgalmazz nékünk. Uram kegyelmezz nékünk.

Dög haláltól, éhségtől, hadaktúl, és minden gonoſztúl.

Minden bűntől, és az örök haláltúl.

A' te keſerves kin-ſzenvedéſed, és fáradságod által. | Mencs-meg minket Jeſus.

A' te ſzentséges véreddel-folyó ſebeid által.

Mi bűnösök, Téged kérünk, halgaſs-meg minket.

Hogy a' te keſerves kin-ſzenvedéſednek, és ſzentséges halálodnak emlekezetit ſzivünkben ſzüntelen meg-tarcſad.

Hogy minket az igaz pœnitentia tartáſra vezérely, és ez világbúl való bóldog ki-múláſt engedgy, | Téged kérünk, halgaſs-meg minket.

Hogy ennek a' Congregatiónak jelen és távúl lévó tagjait, a' te ſzent kegyelmedben végig meg tarcſad.

Hogy ebbúl a' gyülekezetbúl ki-múlt híveknek örök nyúgogalmat engedgy.

Iſtennek Báránya, ki el-véſzed e' Világ bűneit, Irgalmazz minékünk.

Iſtennek Báránya, ki el-véſzed e' Világ bűneit. Kegyelmezz minékünk.

Iſtennek Báránya, ki el-véſzed e' Világ bűneit. Halgaſs-meg minket.

Mi Atyánk &c. Idvöz légy Maria &c.

℣. Es ne vigy minket a' kisértetbe.
℟. De ſzabadits a' gonoſztúl.
℣. Chriſtus engedelmes lett érettünk mind halálig.
℟. Es a' kereſztnek haláláig.
℣. Uram emlekezzél meg a' te hiveidről.
℟. Kiket a' te ſzenvedéſednek emlekezetire egyben gyűjtöttél.

Könyörögjünk.

URam JESUS *Chriſtus, téged alázatoſſan kérünk, a' te bóldog ki-múlásod, és ſzent halálod által, mellyet Nagy Pénteken hat órakor a' Kereſzt-fára függeſztetvén, az egéſz Világnak bünös lelkeiért ſzenvedtél: Könyörüly a' jelen, és távúl lévő Congregationak fiain, leányin, és minden tagjain. Bóldogságos Szűz* MARIA *nak, a' te kedves Anyádnak eſedezéſe által, kinek ſzivét nagy keſerüség epeſztette, midőn ſzent Kereſzted alatt álván, kinaidat könyves ſzemeivel ſzemlélné. Engedd édes* JESUS, *hogy halálunk óráján bóldogúl, és ſzerencséſſen ez világbúl múllyunk-ki. Ne engedd édes* JESUS, *hogy a te drága, és ſzentséges kinſzenvedéſednek árra mi bennünk el-veſzſzen. Annak okáért téged alázatos ſzivel kérünk oh édes* JESUS! *Hogy a' te drága érdemedben réſzeſits bennünket. Viſzontag téged kérünk oh drága* JESUS! *Hogy a' te drága kin ſzenvedéſedet, és halálodat, (leg főképpen pedig útólsó kereſzt-fán bóldog ki muláſodat,) mutasd-bé Szent Atyádnak érettünk, és az által nyerj nékünk, kik ennek a' Congregatiónak tagjai vagyunk világbúl való bóldog ki-muláſt.* Amen.

APPENDIX.

Következnek egynehány oda-fel hellyel, hellyel ki-maradott igen szép Enekek.

PRO ADVENTU.

Nota: *O JESULE dulcedo &c. fol. 46.*

EL-küldeték Archangyal Gábriel Máriához titkos követség-gel: Bé-menvén házában a' Követ; köszönté a' szeplőtelen Szüzet.

Szüz MARIA, Istentől üdvöz légy; csuda méltóságra majdan fel-mégy: Malasztal éppen tellyes vagy; Szent Lélektül Szüz Anyaságod nagy.

O MARIA; Ur vagyon te veled; Idvözitő te méhedből ered. (Tekincs reánk szent Szüz kegyesen; Te nyerhecz jót nékünk érdemesen.)

Oh áldott Aszszony-állatok között; Szüz méhedben ma Isten költözött: (Természetünkben öltözött; nagy ürességünk azzal töltözött.)

Drága gyümölcse te szent méhednek szerez gyümölcsöt sovány Népednek: Dicsireti Istenednek, 's ismériti bövül igy Nevednek.

Oh MARIA! köztünk Neved zengjen; Irgalmasságod velünk jól tegyen: Chrisztus Jesus Fiad vigyen hóltunk után Országában. *Amen.*

PRO NATALI DOMINI.

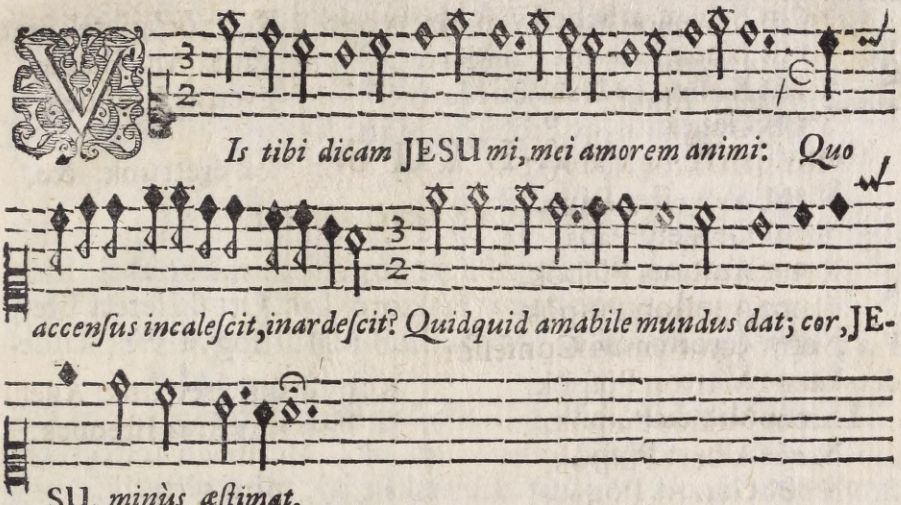

Is tibi dicam JESU *mi, mei amorem animi: Quo accensus incalescit, inardescit? Quidquid amabile mundus dat; cor,* JESU, *minùs æstimat.*

Terra thesauris allicit, Flores spirantes exerit, Monstrat flores, monstrat frondes, urbes, montes. Quidquid amabile Terra dat; Cor, JESU, *minùs æstimat.*

Mare corallum venditat, se diligendum prædicat; Uniones, solis rores, fontes, amnes. Quidquid amabile Mare dat; Cor, JESU, *minus æstimat.*

Flabilis Aura sibilat, aves in me circumvolant; Quidquid vivit, in me spirat & se gyrat. Quidquid amabile Aura dat; Cor, JESU, *minus, æstimat.*

Ignis ad hæc ingreditur, is juxta cor alloquitur; Suum vitalem dans colorem, dans ardorem. Quidquid amabile Ignis dat; Cor, JESU, *minus æstimat.*

Caro venatur sensibus, Sensus adhæret dapibus; Inescatur, inpingvatur, dilatatur. Quidquid amabile Caro dat; Cor, JESU, *minus æstimat.*

Dœmon irrepit callidus, allicit cor honoribus; Ponit fraudes inter

laudes, cantus, ſaltus. Quidquid amabile Dœmon dat; Cor JESU *minùs æſtimat.*

Adde mundorum millia, mille, millena gaudia; Cordis æſtum non explebunt, non arcebunt. Quidquid amabile quisquis dat; Cor, JESU, *minùs æſtimat.* Amen.

ALIUS.

Nota: *O Paſtores, boni cantores &c.*

ÖRvendezzünk, Betlehembe mennyünk ajándékokkal. Iſtállóhoz, romlot pajtához a' Páſztorokkal. Ott ſzületett Iſten Fia, egy Gyermecske. Atyáinktúl régtúl fogva várt Kiſdedetske.

Kemény ágyban, hideg jáſzolyban ſir, jaj, Iſtenünk. Kis korában, elsö órában már ſzenved értünk. Mezitelen teſtecskéje hóval bé-telik. Hideg ſzéltúl fejetskéje jaj, mint sértetik.

Jaj, mint fázik, 's orczája ázik sürü csöppökkel. Szemeinek, két drága gyöngynek hév könyveivel. Mennyi csöppök, annyi gyöngyök értünk húllanak. Ezek a' Menybéli vizek lelkünkre folynak.

Bünös lélek, nézzed a' vétek mint van Iſtennel. Dühösködik, 's kegyetlenkedik a' ſzép Gyermekkel. Szeretetből jött hozzátok; 's ti meg-vetitek. Im bé fogadgyák a'barmok; 's ti ki-üzitek.

Ezt láttyátok, 's még ſem ſzánnyátok vaj, 's jó Emberek. Kemény ſzüvel, és ſzáraz ſzemmel hogy türhetitek: Világ vidámsága Jesus hogy ſiránkozik. S' Angyaloknak vigasága hogy ſzomorkodik.

Szüvetekbe, mint jobb bölcsöbe ſirva kéredzik. S' hogy hozzátok bé fogadgyátok, mind kivánkozik. Szánakodáſra inditnak könyves ſzemei. Könyörületet tölünk várnak fázott tetemi.

Oh! jaj, ſzánnyuk vétkünket, 's bánnyuk édes Jesusunk. Hogy ſzivünkben, 's bünös lelkünkben ſzálláſt nem adtunk. Háládatlanok nem leſzünk ezután immár. Jöj-el édes Jesus, jöj-el; lelkünk kéſzen vár. *Amen.*

PRO

PRO CIRCUMCISIONE DOMINI

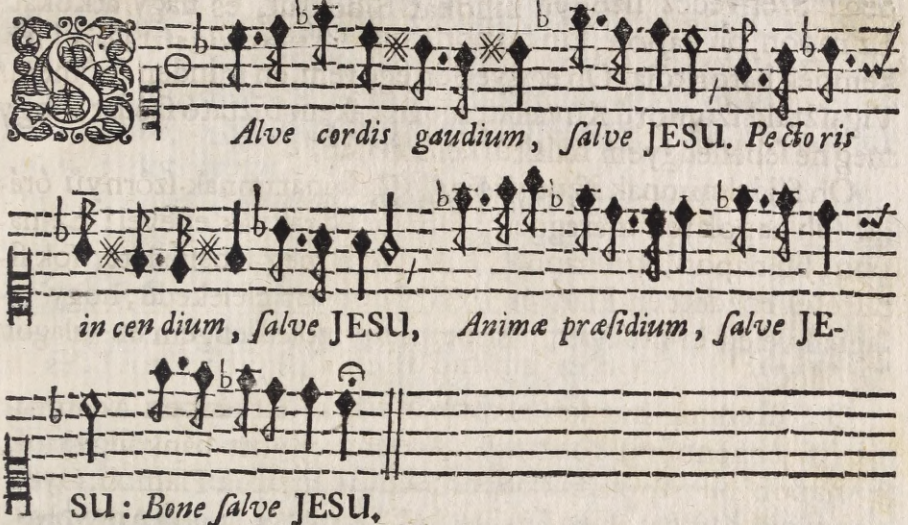

Alve cordis gaudium, ſalve JESU. *Pectoris in cendium, ſalve* JESU, *Animæ præſidium, ſalve* JESU: *Bone ſalve* JESU.

Millies te cogito, veni Sponſe. Millies te quærito, veni Sponſe. Millies te flagito, veni Sponſe: Chare veni Sponſe.

Nihil eſt te ſuavius, ſuavis amor. Nihil eſt te mitius, mitis amor. Nihil eſt te dulcius, dulcis amor: JESU *dulcis amor.*

Paſce me vulneribus, mens dulceſcit. Lacta me uberibus, cor liqueſcit. Merge me viſceribus, ſpes viréſcit: Vita repubeſcit.

Frigeo, accende me, ô Amator. Lugeo, ſolare me, ô Creator. Morior, defende me, ô Salvator: JESU *mi Salvator.*

De B. V. M. Nota eadem.

Ave Virgo Virginum, ô MARIA. *Domini Sacrarium,* ô MARIA. *Ave cœli gaudium,* ô MARIA. *Ave* ô MARIA.

Mater ſalutifera, flos in eſſe. Floris & puerpera, ſpes pro eſſe. Facta es Deipara, Virgo Jeſſe. Mentis ſpes oppreſſæ.

Inter

Inter ſpinas, lilium Caſtitatis. Inter juſtos, balſamum pietatis, Inter ſanctos, ſpeculum ſanctitatis. Sponſa Deitatis.

Plena Luna gratijs, fons amoris. Sol ſtipatus ſtellulis, vas honoris. Affluens delitijs, flos decoris. Caſti fons amoris.

Tu es Mater gratiæ, caſta Mater. Nos ab hoſte protege, pia Mater. Horâ mortis ſuſcipe, ſancta Mater. Sancta Virgo Mater.

MAS.

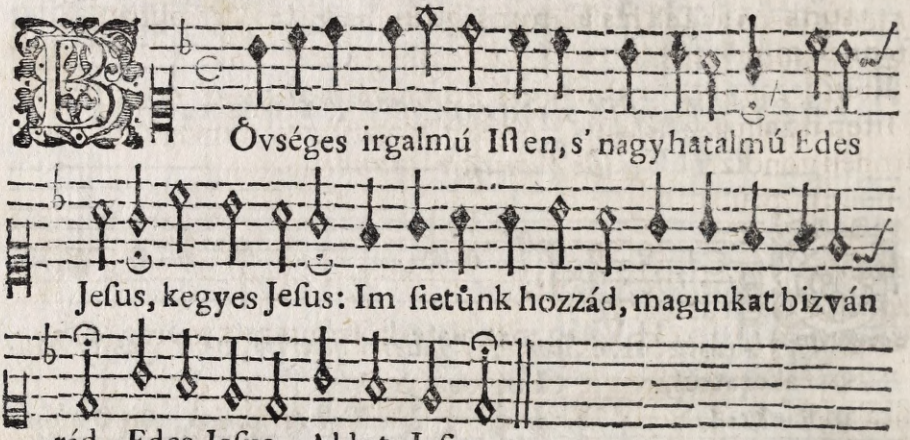

Szentek dücsőſsége, Lelkek üdvőſsége, Edes Jeſus. Aldott Jeſus: Tiſztogaſd lelkünket, vigaſztald ſzivünket, Edes Jeſus. Aldot Jeſus.

Ki magos egekkel birſz, és Földiekkel, Edes Jeſus. Aldott Jeſus: Nyavalyank enyhicsd-meg, ſzivünk vidámitsd-meg, Edes Jeſus. Aldott Jeſus.

Kinek nagy erejét rettegjük, 's veſzſzejét, Edes Jeſus. Aldott Jeſus: Bűneink ne tekincsd; haragod meg-enyhicsd, Edes Jeſus. Aldott Jeſus.

Forcdicsd reánk ſzent orczád; Hogy bátrabban hozzád, (Edes Jeſus. Aldott Jesus. Fuſſunk ſzent ſzód után, az üdvőſség útán, Edes Jeſus, Aldott Jesus.

Drága

Drága Sz. Nevedben, ſegély ſok inségben, Edes Jeſus. Aldott Jeſus: Hiveidet ſzánd-meg; Pogányt zabolázd-meg, Edes Jeſus. Aldot Jeſus: Ne hadgy ſzégyenúlnúnk, 's ellenségtől félnúnk, Edes Jeſus. Aldot Jeſus.

Vigaſztally mindenben, e'gyarló életben, Edes Jeſus. Aldott Jeſus: S' hogy Hazánk ne féllyen, ſzent kezed ſegéllyen, édes Jeſus. Aldott Jeſus.

Dicſirteſsél menyben, Nagy dúcsóſságedben, Edes Jeſus. Aldott Jesus: Tellyes Háromságban, 's eggyes Uraságban, Edes Jeſus, Aldot Jesus.

PRO FERIJS ANTE-CINERALIBUS

De Vanitate mundi.

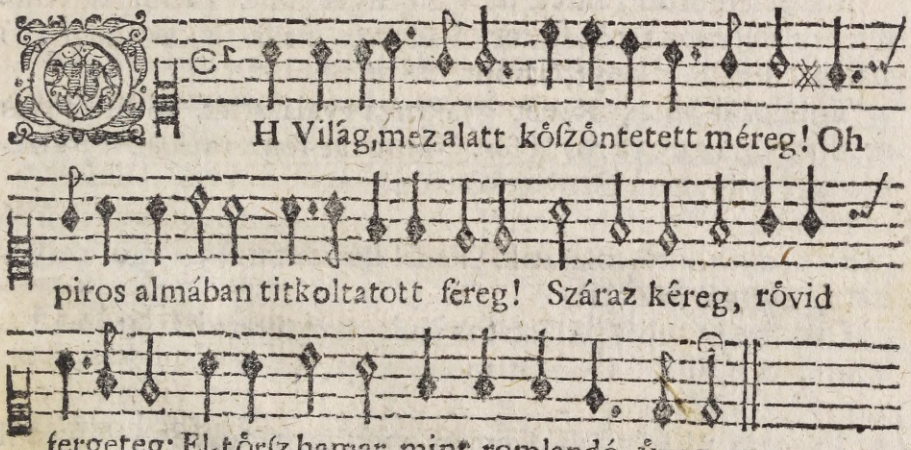

Hol vagyon Epulo, gazdag lakodalmú? Hól, karjaid kózótt néha édes álmú, Nagy hatalmú; ſzéles birodalmú Titus Király? Immár csak por, 's hamu.

Szép bócsúletének ne hidgy, mikor épúl. Szép dúcsóſságének ne hidgy, mikor ſzépúl. Hirtelenúl, mert, 's nagy véletlenúl, Mint egy madár kezedbúl ki repúl.

Ne hidgy pompájának, a' kit az moly meg-rág. Ne hidgy, hogy virágzik, el-húll, mint a' virág. Jaj roſz világ! Sötétség, 's nem világ! El-óltatol, mint egy fáklya világ.

ALIUS.

Nota. Chriſtushoz nem méltó &c. pag. 288.

NIncſen ez világon ſemmi állandóság. Csák az egy Iſtenben van maradandóság. Mi ügyünkben pedig csák nagy forgandóság; 's változandóság.

Minden dolgok között látunk viſzſzáltatáſt. Egen, földön, vizen viadalt, 's harcz tartáſt. Ragadományt, 's halált; hadat, és pártoláſt. Veſzélyt, 's kár valláſt.

Halál életet ront; bús ſzűv vig kedvet bont. Zápor nagy hegyeket, ſzél nagy tetőket ont. Vadak, és madarak, 's vizben lakó halak Cſerélnek helyt, 's hont.

Tündoklő Hirt, Nevet gyakorta gyalázat ér. Mint fényes aczélhoz ſokſzor rút rosda fér. Munkát foſzt méltó bér; 's ſzegénytől is gyakran Gazdag kölcsön kér.

Nap-fényt homály borit; tűz viztől óltatik. Cſendes ődő ſzéltől; nyár téltől foſztatik. Vaſſal kő rontatik; Vig orcza bánattól el-fonnyaſztatik.

Csak heába tehát: Alhatatos jóság nem terem itt, látom: Távozzál roſz Világ! Gondatlanság dolga, 's temérdek nagy vakság, Ki tőrődbe hág.

Távozzál: Rád többé ſzemem mert nem teként. Egyedül Iſtennek ſzólgálok, (a' gyéként alólam a' meddig el-ráncsd) ſzivem ſzerént, 's jámbor ſzólga-ként. *Amen.*

BOLDOG SZŰZ MARIA SIRALMA

Nagy Péntekre.

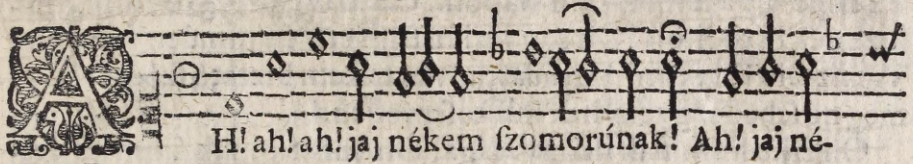

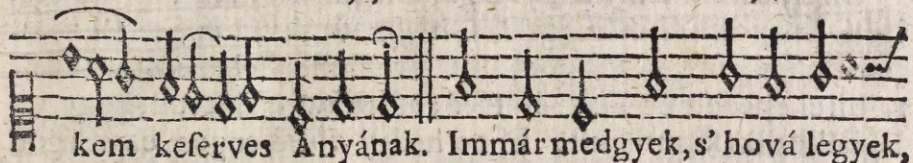

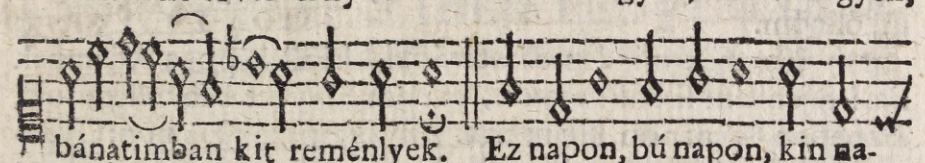

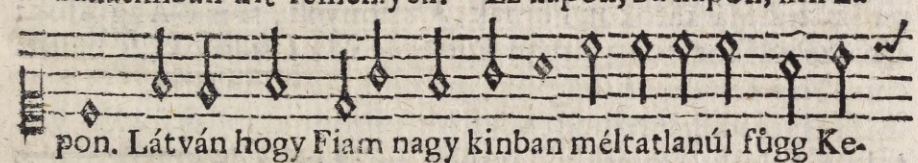

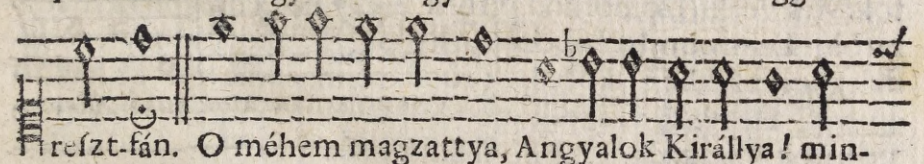

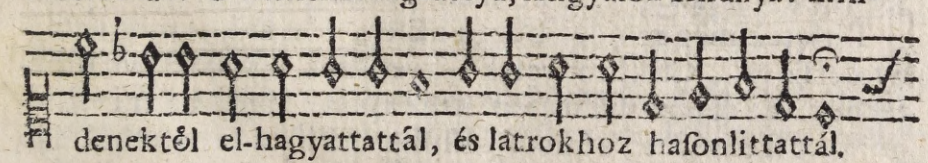

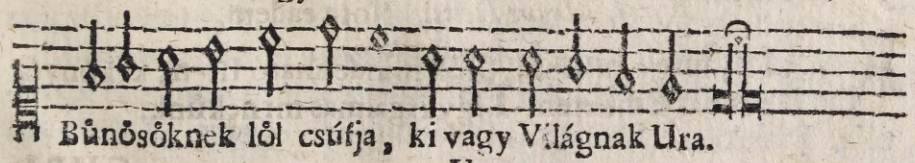

Oh! oh én drágalátos szülőttem? Mi-okért aláztattál illy-képpen? Szenvedcz iszonyú kinokat Sidóktúl, és nagy átkokat. Ez napon, bú napon, kin napon. Oh szivem vigasztalója! lelkemnek bátoritója! Oh eggyetlen eggyem, én minden örömem! Vigasztald szomorú Anyádat, adván nékem biztató szódat: hogy meg ne sebessedgyem haláltúl keserveſſen.

Oh fájdalmimnak iszonyúsága! Oh bánatimnak szörnyű órája! Oh napok teli méreggel! Oh! órák rakvák epével! Ez napon, bú napon, kin napon. Im szivem meg-sebessedett, sok siráſtúl el-epedett én Fiam éretted; azért azt cselekedd, hogy világbúl veled ki-múllyak. El ne hadgy tőled engem ez világon sinlődnöm.

Oh Istennek minden alkotmányi, kiváltképpen Adámnak fiai! fejenként siránkozzatok, 's velem együtt bánkodgyatok. Ez napon, bú napon, kin napon. Anyák sirjatok Fiamon: Gyenge Szüzek Mátkátokon Férfiak, Aszszonyok, ti-is ô Angyalok: öltözzetek szomorú gyázban Egek, Hóld, Csillagok, 's bánatban, Nap ne világoskodgyék, mert ma Fiam kinzatik.

Ti-is minden teremtett állatok; valahol e' széles földön vattok. En velem szomorkodgyatok, és illy nagy dolgon siránkozzatok. Ez napon, bú napon, kin napon. Bánkodgyatok fene vadak: örvényekben lakó halak; röpdösô madarak: csúszó, mászô esudák. Hegyek, völgyek meg-indúllyatok: csorgó vizek ti ne sollyatok. Szakadgyatok kô-sziklák, mert ma Fiamat kinzák.

Térjetek-meg minden bűnös népek. Kevély, és meg keményedet szivek. Csekkennyetek kegyetlenek, illy fájdalmán Istenteknek. Ez napon, bú napon, kin napon. Mellyet a' mi váltságunkért szenvedett, 's üdvösségünkért. Tiszta szeretetből, 's jó akarattyábúl: magát érettünk fel-áldozván, és keserves halálra adván. Folyamodgyunk már hozzá, hogy bűnünk bocsássa.

Oh Jesus Istennek áldot Fia! bűnösöknek kegyes Meg-váltója. Emlekezzél kinaidról, és te nagy epeségedről. Ez napon,

bú na-

bú napon, kin napon. Kiket ſzenvedél Emberért, magad áldozván vétkéért; azért könyörgéſſel, és eſedezéſſel; engeſztellyed te ſzent Atyádat, hogy ne nézze bűnös vóltunkat; De vegyen malaſztyába, ne juſſunk kárhozatra.

Siránkozzunk mi pedig minyájan illy keſerves Urunknak halálán. Emlekezzűnk kinyairúl, és az ő nagy fájdalmirúl. Ez napon, bú napon, kin napon. Nézzűnk kefergő Annyára, 's Kereſzt-fán függő Fiára: mennyei Királyra, Szűzek virágára; hogy bóldogságában juthaſſunk, midőn ez világbúl ki-múlunk. Légyen ſzóſzóllonk Menyben Szent Attya előtt. *Amen.*

A' SZENT KERESZTNEK EEL-VETELERE, és a' Chriſtus kőverésére való intés.

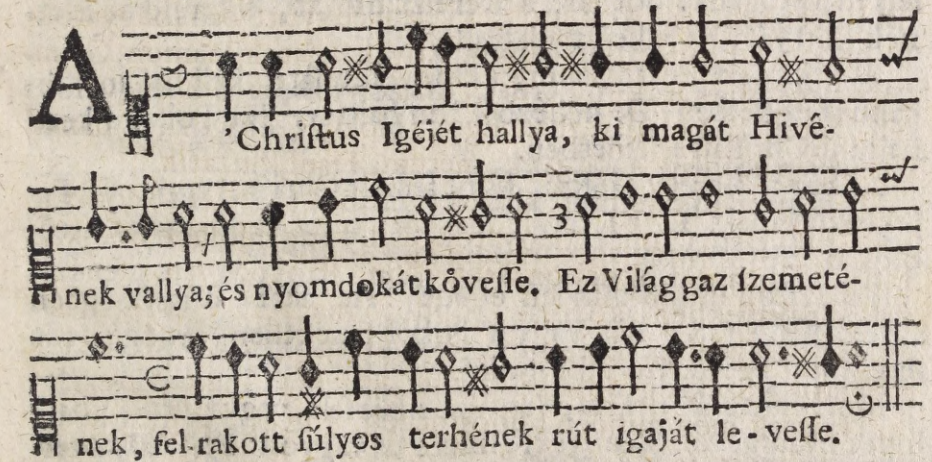

Es a'ſzent Kereſzt fájával, egygyűtt az Egek Urával, Menyorſzágba ſieſſen; Ha egyenlő Uraságban, S' Angyali ſzép társaságban akarja, hogy élheſſen.

Mert mind ez úton követték, Kik őtet végig ſzerették, Kereſzt Záſzlója alatt. Ez a' derék Orſzág úta, melly az Eget által múlta; Es üdvőſségre hatott.

Mind fejenként erre mentek, A' régi ſokságú Szentek, a' Kereſztet viſelve. Ezen élet reménsége, 'S üdvöſſégnek nyeresége vagyon meg-ſzereztetve.

Ez a' Chriſtus győzedelme: Mert a' Pokol Fejedelme ez által meg-töretett. Ez a' Hivek dücsöſſége, Kereſztyénség erőſſége, Magaſſan fel-tétetett.

Ez a' dücsöſſéges Kereſzt, Melly Mennyekbe minket ereſzt, Bűneinktől meg-mentvén. Ebben állama nagy örőm, Kit a' Pokolbéli kőrőm El-vont vala kisértvén.

Mit rettegſz hát a' Kereſztől, Melly a' Pokolra eséſtől Tégedet meg-ſzabadit? Es az örök dücsöſſégbe helyheztet; S' nagy erőſſégbe öltöztet, 's meg-gyámolit?

Ki-ki hogy ha élni akarſz; (En a' tanáts) gaſzt nem takarſz, ki lelked fojtogaſſa: Sőt járd a' Kereſzt úttyát, 's kereſd az Elet-nek kúttyát, Ki lelked táplálgaſſa.

Ah! ki nehéz ezt hallani, (Hogy kereſztre kell hajlani) ſokaknak ez életben; De nehézb léſzen hallani, Ha Pokolra kezd hajtani Chriſtus az itiletben.

Akkor a' Kereſzt ſzólgai, Mint feſzült Chriſtus tagjai, Sz. Fejekhez állanak. De a' Kereſzt üldözői, mint őrdőgnek keritői örök tüzre ſzállanak.

Válaſzſzon moſt minden ebben; Hà akar-é dücsöſſégben Chriſtuſſal Uralkodni: Vagy a' Pokol fenekében, őrdőgök rút ſeregében Tetzik ſzálláſt fogadni.

Moſt előtte az út arra, Vagy jobb-kéz felé, vagy balra Szabad, lovát nyargallya. Mennyekre ſzoros út vagyon: Pokolra ki-terjett nagyon: Járja, mellyet javallya.

Annak éleje ſiralmas; Es közép úta fájdalmas: De vége győnyőrűség. Ennek eleje vigaſság; Közepe táncz, és Uraság: De vége keſerűség. *Amen.*

Követ

Következnek egynehány Deák és Magyar Enekek, mellyeket szokott az Anyaszentegyház a' Sz. Misse alatt bizonyos Ünnepeken gyakorolni.

PRO ADVENTU.

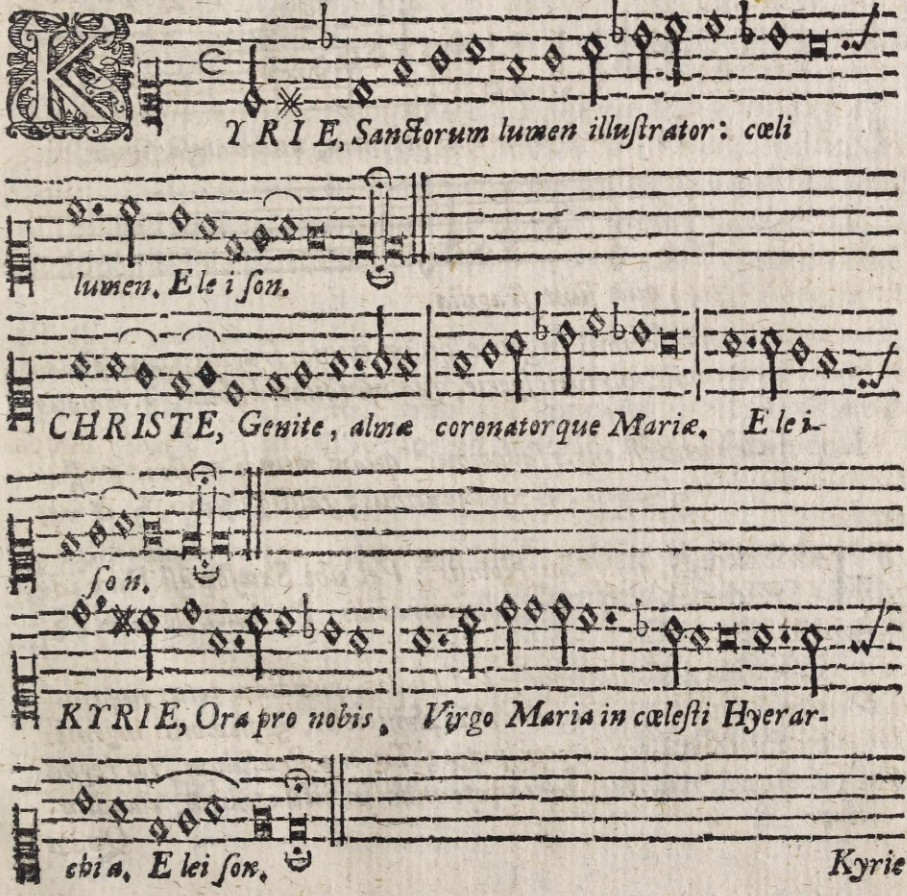

Kyrie Sanctorum. Nota eadem.

KYrie, Szenteknek fénye, Menyországnak ékessége. Irgalmazz nékünk.

Christe, Isten Fia, Maria magzattya, Eg Királlya. Irgalmazz nékünk.

Kyrie, Imádgy érettünk, szép Szűz Maria, mert vétkeztünk.

JESU CHRISTE. Irgalmazz nékünk.

GLORIA IN EXCELSIS DEO.

Et in terra pax. Nota: *O glorioſa Domina*

DIcsőſség Menyben Istennek, Békeſség földi népeknek, Jó-akaratu Híveknek, kik Istenben őrvendeznek.

Téged Meg-váltó Királyunk, Kit Szent Atyánknak kiáltunk; Tiſztelünk, áldunk, imádunk, Es néked hálákat adunk.

Mert te vagy Szent csák egyedül, Ki ülsz Atyád jobja kőrül. Te vagy őrők végetlenül, Ur a' magos Egen fellyül.

Te vagy az Istén báránya, Ki bűneinket el-hánnya. Lelkünk váltsága arannya, Melly életünket kivánnya.

Te a' Szent Lélek Istennel, Háromság-béli személlyel. Egyenlő szép dicsőſséggel, Dicſirteſsél nagy felséggel. *Ámen.*

CREDO IN UNUM DEUM:

HIszünk egy bizony Istenben, Kit áldunk Atya nevében; Mindenek teremtőjében.

Es az Ur JESUS Christusban, ő eggyetlen egy Fiában, Mi szentséges Meg-váltónkban.

Ki Angyaltól hirdetteték, Szent Lélektől fogantaték, Szűz Mariától szűleték.

Pilátus alatt kinzaték, Rút halálra itélteték, Kereſzt fára feſzitteték.

Latrok

Latrok kőzt fűgvén meg-hálá, Pokolra ſzent Lelke ſzálla: Szent Atyákat ſzabadita.

Győzedelmet vőn halálon, őrdőgőn, bűnőn, és poklon, Fel-támada harmad napon.

Az után Menyégben méne, Szent Attya jobjára űle, hogy minékűnk helyt ſzerzene.

Onnét jő-el itélnie, Mindeneknek fizetnie, A' kinek mi leſz érdeme.

Hiſzűnk ſzent Lélek Iſtenben, Mi meg-elevenitőnkben, Lelkűnk meg-ſzentelőjében.

Ki őrőkké az Atyától, ſzármazik: és a' Fiától, Dicſirteſsék Angyaloktól.

Hiſzſzűk bűnűnk bocsánattyát, Teſtnek ő fel-támadását, Várjuk Hitűnknek jutalmát.

Es az őrők élet léſzen, Mellyet meg-áda' ſzent Iſten, Erre minden mondgya Amen.

PRO PASCHATE.

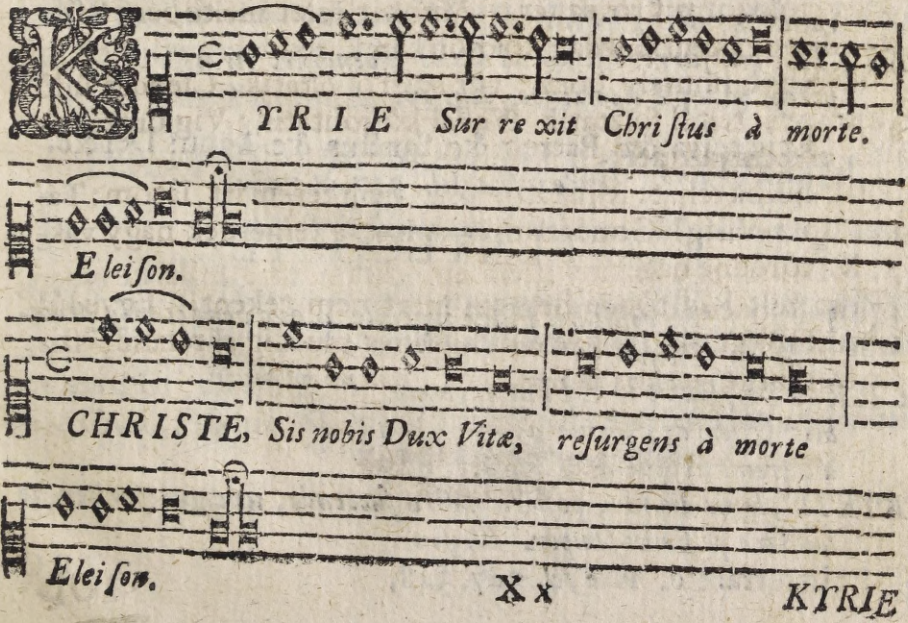

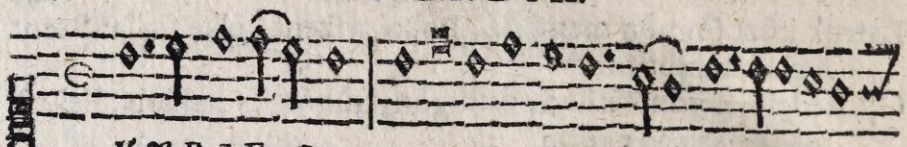

KYRIE, Qui natum oſtendiſti gratum MARIÆ.

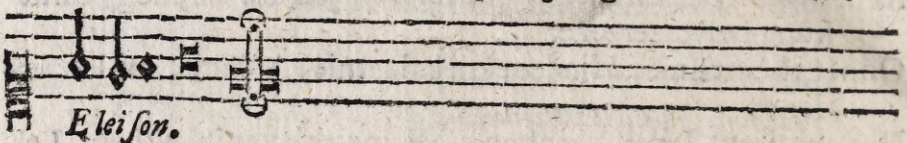

Eleiſon.

GLORIA IN EXCELSIS DEO

Dicsőſség Menyben Iſtennek, *fol.* 342.

PRO ASCENSIONE DOMINI.

KYRIE, *qui aſcendiſti ad Cœlos hodiè, ad dexteram Patris reſidens. Eleiſon.*

CHRISTE, *ſolio de excelſo reſpice: JESU Chriſte miſerere nobis: Tuos famulos, qui devote colunt aſcendentem: mundo corde, puraquè mente. Eleiſon.*

KYRIE, *qui ſurrexiſti, & ad Cœlos aſcendiſti: tu noſtras ſuſcipe; preces ad te piè clamantes. Eleiſon.*

Et in terra: &c. Patrem &c. Sanctus. &c. Agnus Dei &c.
Vide infra fol. 347. & 348.

PRO PENTECOSTE.

KYRIE, *fons bonitatis Pater ingenite: à quo bona cuncta procedunt. Eleiſon.*

CHRISTE, *Unice DEI Patris genite, JESU Chriſte, miſerere nobis: Quem de Virgine naſciturum Mundo mirificè, Sancti prædixerunt Prophetæ. Eleiſon.*

KYRIE, *Ignis divine, pectora noſtra ſuccende, ut dignè pariter, te laudare poſſimus ſemper. Eleiſon.*

Et in terra: &c. *vide fol.* 347. 348.

PRO

PRO FESTO CORPORIS CHRISTI.

Nota: *Kyrie Magne DEUS. &c.*

KYRIE, *JESU Christe, Corpus tuum tradidisti, per quod Mundum redemisti, salvâsti. Eleison.*

CHRISTE, *panis Vitæ, Rex Cælice, Mundi salus, & Vita. Eleison.*

KYRIE, *Caro Christi, Panis Sancte, & Medice, Per quod Mundum redemisti, salvâsti. Eleison.*

Et in terra. &c. *Vide infra fol.* 347. & 348.

PRO FESTIS B.V. MARIÆ.

KYRIE, *Virginitatis amator inclyte: Factor & Creator MARIÆ. Eleison.*

CHRISTE, *Agie Gigas fortis germine, JESU Christe miserere nobis. Qui pro homine, homo sine virili semine; prodjisti de ventre MARIÆ. Eleison.*

KYRIÆ, *qui incarnatus, de MARIÆ ventre natus sub nostra specie, Corpus elegisti MARIÆ. Eleison.*

Et in terra. Patrem. Sanctus. Agnus Dei. *Vide infra.*

PRO FESTO OMNIUM SANCTORUM.

KYRIE, *Festum hodiè Omnium Sanctorum: Veneremur solemnizantes. Eleison.*

CHRISTE, *Diem hunc nobis gratum tribue. JESU Christe, miserenobis. Cujus decoris laudes canimus hodiè: grates tuæ piæ clementiæ. Eleison.*

KYRIE, *JESU benigne, Sanctorum Rex Angelorum, Omnium Sanctorum. In adventu sis propitius. Eleison.*

KYRIE COMMUNE.

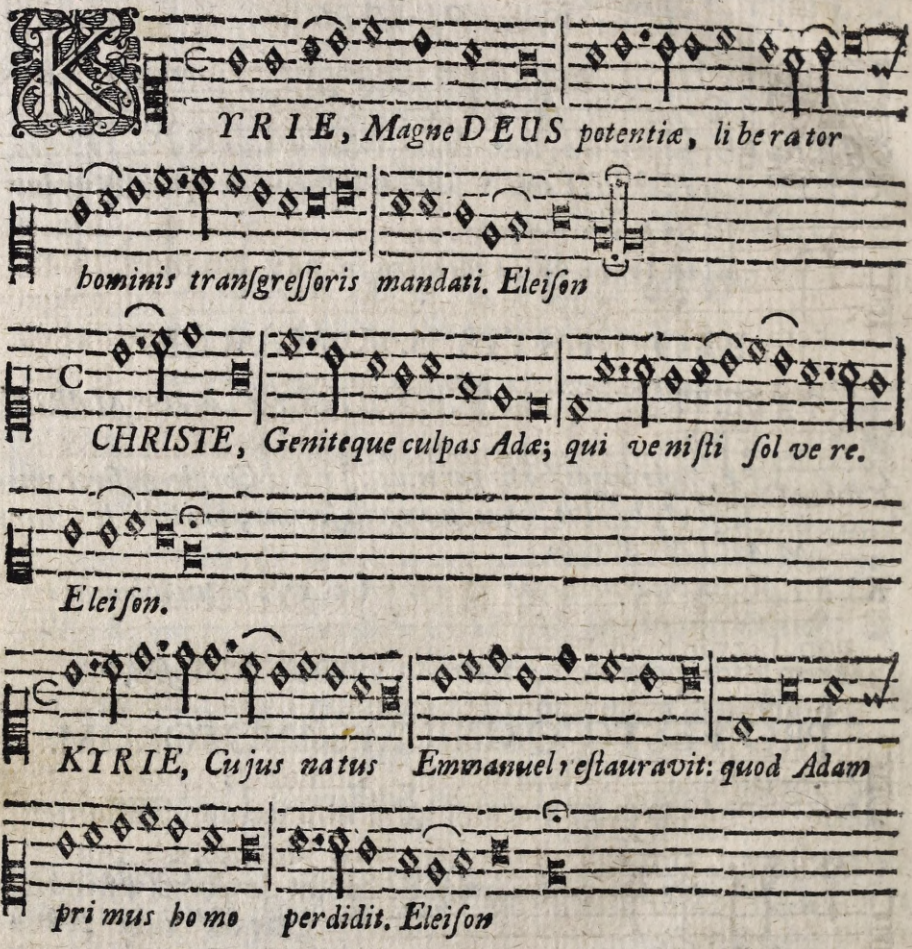

Kyrie Magne Deus.. Nota eadem.

KYRIE, Nagy hatalmú, örök mindenható Isten; ki könyörülsz az Emberen. Légy irgalmas mi nékünk.

CHRI-

CHRISTE, Fiú Iſten, Adám vétkét, te mosád-el ſzennyét. Irgalmazz nékünk.

KYRIE, Iſten Ember Emmanuel fel-kereſte: Adám Atyánk mit el-veſzte. Légy irgalmas minékünk.

GLORIA IN EXCELSIS DEO.

ET in terra pax hominibus, bonæ voluntatis. Laudamus te. Benedicimus te. Adoramus te. Glorificamus te. Gratias agimus tibi, propter magnam gloriam tuam. Domine DEUS, Rex Cœleſtis. DEUS Pater omnipotens. Domine Fili unigenite, JESU CHRISTE. Domine DEUS, agnus DEI, Filius Patris. Qui tollis peccata Mundi, miſerere nobis. Qui tollis peccata Mundi, ſuſcipe deprecationem noſtram. Qui ſedes ad dexteram Patris: Miſerere nobis. Quoniam tu ſolus Sanctus. Tu ſolus Dominus. Tu ſolus altiſſimus JESU Chriſte. Cum Sancto Spiritu in gloria Dei Patris. Amen.

CREDO IN UNUM DEUM.

PAtrem omnipotentem, factorem Cœli, & terræ, viſibilium omnium, & inviſibilium. Et in unum Dominum noſtrum JESUM Chriſtum, Filium DEI unigenitum. Et ex Patre natum ante omnia ſæcula. DEUM de DEO, Lumen de lumine, DEUM verum de DEO vero. Genitum non factum conſubſtantialem Patri, per quem omnia facta ſunt. Qui propter nos homines, & propter noſtram ſalutem deſcendit de Cœlis. Et incarnatus eſt de Spiritu Sancto ex MARIA Virgine, & homo factus eſt. Crucifixus etiam pro nobis, ſub Pontio Pilato paſſus, & ſepultus eſt. Et reſurrexit tertiâ die, ſecundùm ſcripturas. Et aſcendit in Cœlum, ſedet ad dexteram Patris. Et iterum venturus eſt cum gloria, judicare vivos, & mortuos, cujus Regni non erit Finis. Et in Spiritum Sanctum Dominum, & vivificantem,

qui ex Patre, Filioque procedit. Qui cum Patre, & Filio simul adoratur, & conglorificatur, qui locutus est per Prophetas. Et unam Sanctam Catholicam, & Apostolicam Ecclesiam. Confiteor unum Baptisma, in remissionem peccatorum. Et expecto resurrectionem mortuorum. Et vitam venturi sæculi. Amen.

SANCTUS.

SAnctus, Sanctus, Sanctus, Dominus DEUS Sabaoth.
Pleni sunt Cœli, & terra, gloria tua. Osanna in excelsis.
Benedictus qui venit in nomine Domini. Osanna in excelsis.

SANCTUS.

Nota: Az Ur Istennek csuda hatalma &c.

SZent vagy Ur Isten, Szent vagy Ur Isten, Szent vagy nagy Ur Isten: A' ki lak ozol a' magas Menyégben.
Mennyei Karok, földi Országok, éppen mind bé-telnek: Dicsőségével Szent Istenségednek.
Aldott vagy Uram, a' ki el-jöttél az Urnak nevében: Dicsirünk téged mind örökké, Amen.

AGNUS

AGgnus DEI qui tollis peccata Mundi. Miserere nobis.
Agnus DEI qui tollis peccata Mundi. Miserere nobis.
Agnus DEI qui tollis peccata Mundi. Dona nobis Pacem.

MAS. Et in terra pax hominibus.
Nota: *Mittitur ad Virginem.* &c.

DIcsőség az Istennek, Mennyei Felségnek, Békeség, jó-akarat földi embereknek: Mennyen, földön mindenkor téged dicsirjenek, Vigaságos éneket néked szentellyenek.
Téged Uram tiszteliünk, téged dicsőitünk, Szivünkből hozzád térünk,

térünk, 's hálá adáſt téſzünk: Mert te vagy mi Iſtenünk, erős Fejedelmünk, Te vagy Mennyei Atyánk, és kedves örömünk.

JESUS Atyának Fia, Szent Iſten Báránya, Ki jövél e' Világra bűnünket moſnia: Tekints alá az Egből bűnös fiaidra, Figyelmezzél kegyelmeſſen mi imádságinkra.

Mert te hatalmas Szent vagy, JESUS, és nagy Ur vagy, Magaſságban lakozó felséges Iſten vagy: A' Szent Lélek Iſtennel egy dicsőſségben vagy, Kérünk alázatoſſan, hogy minket el ne hadgy.

Dicſirteſsék az Atya mindenható Iſten, az ő áldott Szent Fia, egyenlő Felségben: Szent Lélek, Szent Háromság, mind egy tiſzteletben; Ki él, és uralkodik mind örökké,

A M E N.

FARSANGI, AVAGY HALOTT ENEKEK AZ VILAGI HIVSAGROL.

Hymnus B. Jacoponi de Vanitate mundi.

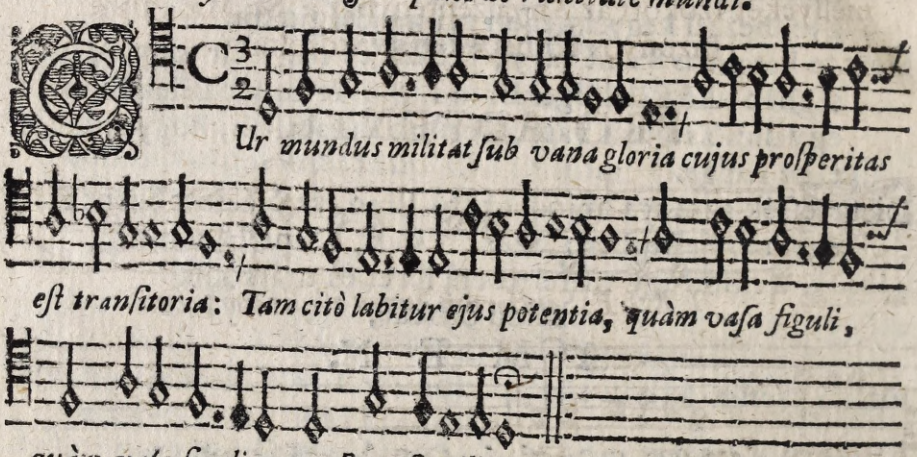

Plùs crede litteris ſcriptis in glacie, quàm mundi fragilis vanæ fallaciæ Fallax in præmijs, virtutis ſpecie, quæ nunquam habuit, ℣. tempus fiduciæ.

Magis credendum eſt viris fallacibus: quàm mundi miſeris proſperitatibus. Falſis in ſomnijs, & voluptatibus; falſis & ſtudijs, §. & vanitatibus.

Dic ubi Salomon, olim tam Nobilis? Vel ubi Samſon eſt Dux invincibilis. Vel pulcher Abſolon vultu mirabilis; Vel dulcis Jonatas; §. multam amabilis.

Quò Cæſar abijt celſus imperio: Vel Dives, ſplendidus totus in praudio; Dic ubi Tullius clarus eloquio: Vel Ariſtoteles, §. Summus ingenio.

Tot clari Proceres, tot rerum ſpatia; Tot ora Præſulum, tot regna fortia; Tot mundi Principes, tanta potentia: in ictu oculi, ℣. clauduntur omnia.

Quàm

Quàm breve Festum est, hæc mundi gloria; ut umbra hominis, sic ejus gaudia: quæ semper subtrahunt æterna præmia, & ducunt hominem, §. ad dura devia.

O esca vermium! ô massa pulveris! ô flos, ô vanitas, cur sic exctolleris! Ignoraus penitus, utrum cras vixeris; Fac bonum omnibus, §. quàmdiu poteris.

Hæc mundi gloria, quæ magni penditur, Sacris in litteris flos fœni dicitur; Ut leve folium, quod vento rapitur; sic vita hominis, §. hac vita tollitur.

Nil tuum dixeris, quod potes perdere. Quod mundus tribuit, intendit rapere. Superna cogita, mens sit in æthere. Felix qui potuit, ℣. mundum contemnere. Amen.

Idem Hymnus Ungaricè. *Nota secunda.*

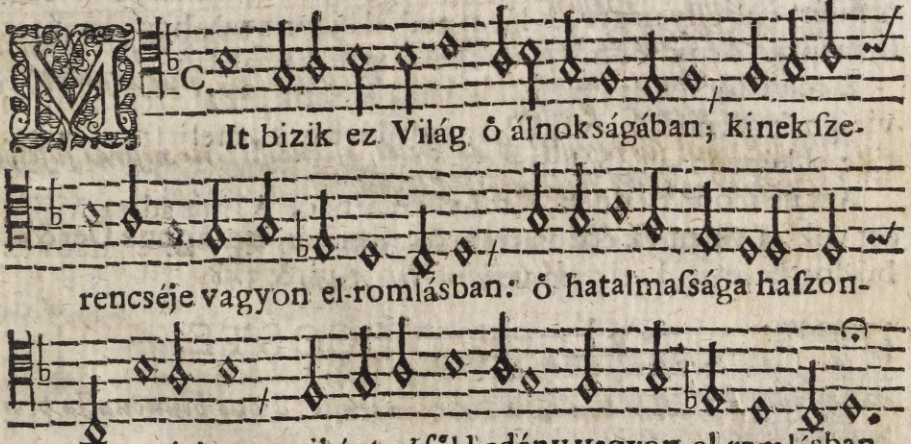

Többet hidgy az jégen fel-jedzett bötűknek: hogy sem mint ez Világ hizelkedésének; és ne hidgy, mert meg-csal, szép igéretinek, ki soha nem talált bért reménségének.

Inkább kell hinnie hamis férfiaknak: hogy sem mint ez Világ

árnyék hivságának. Testi, és múlandó mutogatásának; ártalmas, és csalárd okoskodásának.

Mond-meg hol Salamon ô bölcseségével? Avagy hol a' Sámson ô erôsségével? hol vagyon Absolon szép ékességével? avagy hol Jonatás kedveskedésével?

Hová lött Julius hatalmasságával? avagy a' dús-Gazdaz ô lakodalmával? mond-meg, hol Tullius ékes szóllásával? vagy Aristoteles mély tudományával?

Illy Nemes férfiak: illy fô nemzetségek. Illy nagy Uraságok, 's Fejedelemségek. Illy nagy birodalmak, 's illy nagy erôsségek: egy szem-pillantásban el-múlnak mindenek.

Melly rôvid ûnneplés e' Világ szépsége. Mint testnek árnyéka, ollyan ô örôme, ki örök jószágnak örök el veszt ése, és setét mélységre embernek vivése.

O férgeknek étke, ô földnek csoportya! ô harmat, ô hivság, 's miért ûlsz olly nagyra? Nem tudod bizonnyal, hogy ha jútcz hólnapra. Tégy jól mindenekkel mig ûdöd halasztya.

E' földi dûcsôsség, mely nagynak láttatik; ez a' Szent irásban virágnak mondatik, vagy könnyû levélnek, mely széltôl vitetik; ekképpen világból minden ki vitetik.

Azt ne mond tiédnek, a' mi el-veszendô. A' mit ád ez Világ, azt viszsza vejendô. Mennyei dolgokat te légy keresendô: ez bóldog keresét, ki el nem veszendô. *Amen.*

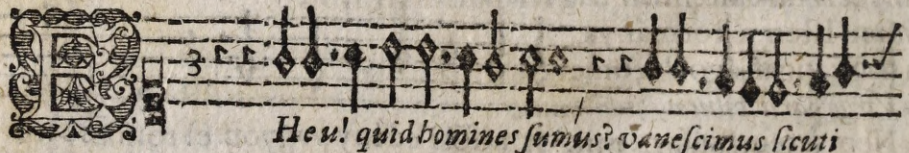

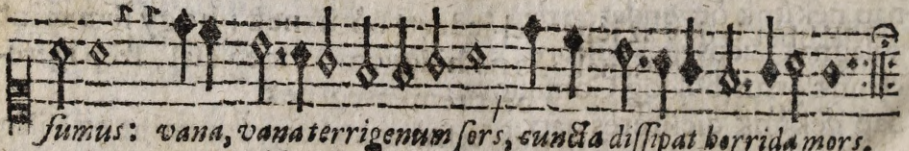

Quam

Quam manibus ossois tangit chrystallinam phialam frangit:
O inepta! ô rustica mors! ô caduca mortalium sors!
Extingvitur ipsa Lucina, putata ceu forma Divina:
Lachrymosa pulcherrimæ mors; miseranda mortalium sors!
Hâc diesis ignis, cras cinis; hic omnium deniq; finis:
Vide, quàm sit instabilis sors; neq; parcat cuipiam mors.
Imperio clarus Romano, cras casui paret humano:
Dura nimis, & aspera sors; curat neminem horrida mors.
Ut triticum demetit æstas, sic cadet succisa Majestas:
Ah! aristæ purpurea sors: dura siccine te metet mors!
Quo more vulgaris urtica, jacebit & regia spica:
Suo condet in horreo mors; ponet illic in angulo sors.
Ut bulla vanescit aquosa, subsidit ut vespere rosa;
Et humani sic flosculi sors; rapit ipsum cellerima mors.
Et ubi tunc decor genarum: illud formæ miraculum rarum?
Bina lumina subruet mors; cæca tenebras inferet sors.
Ubi corporis bella figura? ubi lactis, ostrisq; mixtura?
Lue effundet in cespitem sors; teget ostrum sandapilâ mors.
Heu labra corallina oris! heu retia crines, amoris!
Parcæ forficem abripit sors; scindit ipsa cæsariem mors.
Heu cervix multorum eburna: fatali jacebis in urna!
Nives atra imminuit sors; colla candida denigrat mors.
Quæ pulchrior fuit aurorâ, huic ossea rigent nunc ora:
Vana species, Lubrica sors; tetra facies, pallida mors.
Qui plurimos Hercules vicit, hunc crebriùs cita mors icit:
Longè qui sibi spem proijcit, hunc mors proprior spe deijcit.
Quæ Matrona magis decora, huic citiùs fors imminet hora:
Uti thalamos præparat sors; ita tumulos apparat mors.
Sic etiam genitrix Eva, est facta prægnantibus sæva;
Quando prole vel uterum sors; vel exonerat animam mors.
His vides quicunq; choreas, augebis & ipse mox eas:
Movet aleam subita sors, citò rotat hostilia mors,

Quod es, fuimus; sumus, quod eris, præcessimus, tuâs sequêris:
Volat antè leviſſima ſors; præmit arctè veſtigia mors.
Huc promptus, volensâs ducetur, capillis invitus trahetur:
Ducet inevitabilis ſors; trahet inexorabilis mors.
Nil intereſt, pauper an dives; non hîc ſemper utiqué vives:
Simul, ut movit clepſydram ſors; vitæ ſtamina lacerat mors.
Habere nil juvat argentum, nil regna prætendere centum:
Sceptra ſarculis componit ſors; albis ridet hæc dentibus mors.
Nil intereſt turpis, an pulchra, expectant utramâs ſepulchra:
Legit Lappas, & lilia ſors; violasâs cum carduis mors.
Nil intereſt, vilis an cultus; triluſtris, an magis adultus:
Vere namâs noviſſima ſors, populatur & hyeme mors.
Mors juvenes ſenibus æquat, puellas, & anus excæcat:
Furit absâs diſcrimine mors; manet eadem Principes ſors.
Linquenda eſt aula, cum caſa, colligite ſinguli vaſa:
Jubet ire promiſcua ſors; cogit ire indomita mors.
Ex mille non remanet unus, mox omnes vos eritis ſumus:
Ite, ite! quoquò vocat ſors; imus, imus! hoc imperat mors.
Sed Deo quicunâs vixiſti, non venit mors urna cum triſti:
Vale: tibi nil nocuit ſors: vale, vale: cui profuit mors.
E cœlis hanc deſpicis molem, Lunam pede calcas, & Solem:
Dulce ſonat ex æthere vox: hyems tranſijt, occidit nox.

MAGYARUL. *Azon nótára.*

OH Emberi gyarló nemzetség! minden dolgod csak hivság, 's kétség: Kiben bizol, arany, és ezûſt, el-enyészenek majdan mint a' fûſt.

Nem ládd minden napi példákban, hogy a' Halál ſiet dolgában: A' ſok Tiſzt, 's nagy Birodalom el-olvad majd, mint az hó halom.

Kik a' magosb Székeket ûlik, halált azzal él nem kerûlik: Meg nem ment, nem a' Királyi ſzék, Tiſzt, Bôcsûllet, Méltóság, 's Felség. Halál

Halál előtt Király, vagy Császár nincs: 's nem haſznál ſem kincs, ſem kő-Vár: Szegény,'s gazdag egy aránt romlik, mihelt halál reájok omlik.

Mint Nagy-Sándor légy olly hatalmas, légy mint Sámſon olly viadalmas: Virágjában életed légyen; teſted majdan a' ſirba mégyen.

Mint Abſolon, légy bár olly csinos, mint Pünkősdi róſa, olly piros: Mit haſznál, ha majd, majd le-kaſzál, Halál roſa ſzint földbe kapál.

Mit haſznál ſzép arany ſzin hajad, kláris ſzinű gyenge ajakad: Mit kriſtályos két fényes ſzemed, ha majd ſirba dugják hólt fejed.

Jaj Nárciſſok, jaj Hyacintok, jaj féllyetek gyenge virágok: Az halál ha dérrel 's hideggel, reátok clap nagy zápor jéggel.

Hány moſolygó ſzines violák, hány bárſonynál pirosb, friſ rósák bimbojokban tavaſzſzal veſztek, kik magoknak nyarat igértek.

Kendős orczák, pávák: 's friſ Iffiak, ne jádzatok Nemes Urfiak: Véletlen jön reátok a' ſor, ez nap lehet a' teſtetek por.

Nagy Nevetek ma fűſtben mehet, 's a'lelketek pokolban lehet: Vigyazz ember; az űdő ſzoros, ſem órád, ſem napod bizonyos.

Nincs maradás itt, 's őrők lakás; Világ, vendég fogadó ſzállás: Láſs dolgodhoz, mig az úton vagy; ne jádczál: mert ſzámadáſod nagy.

ALIUS.

PUri ſoles, alti colles lapſam fidem gemite:
Veſtræ dotis rebus totis ſi veniret, émite.
Sed quàm rarò fonte claro Scaturigo bibitur!
Mille velis, forma mellis, virus omne tegitur.
Sol decoræ præſes horæ, redivivus phoſphoro,
Ponit Lucem, viæ ducem, recurrente heſpero,
Roſæ vultus flore cultus, riſus ille jugerum

Formam vertit, decus perdit, cum vigore nemorum.
Nil durare, nil constare novit in hoc ambitu:
Qui juravit, jam fugavit fidem cum anhelitu.
Omnis favor est ut vapor, mollis, vanus, liquidus:
Vix dum natus, dissipatus, & fit mox evanidus.
Hæc gementi, & quærenti, ubi conquiescerem;
Ubi starem, quid amarem, cui tutò fiderem;
Creatura fide purâ, nulli jussit fidere;
Quòd citato pulsa fato tellus amet fugere.
Ergo levor, quid hîc moror, dixi, quid hîc sitio?
Nil levabit, nemo dabit, unde spem reficio.
Dum piam sequi viam veræ pacis cupio,
Hæc servanda, cogitanda pro quiete audio:
Vulgi sensa numquam pensa, fumus sunt præfragilis;
Te non lædunt, mox cedunt velut umbra labilis.
Nil amare, nil sperare, soli Deo fidere;
Nil proferre, sed silere; sibi prodest vivere.

AZ ENE-

AZ ENEKEKNEK

MUTATO TABLAJA.

A.

A' Chriſtus igéjét hallya, ki magát hivének vallya. 339
A' Chriſtus Menybe fel-méne Alleluja. 170
A' Chriſtus Menybe fel-mene. 172
Adgyunk hálát minnyájan. 297
Ad perennis vitæ fontem. 227
Ah, ah, ah jaj nékem ſzomorúnak. 337
A' Kereſztyénségben, igaz vallás az hitben. 3
Aldgy-meg minket Atya Iſten. 200
Alla a' keſerves Anya. 80
Alugy Fiam, igy énekel Anya ô ſzûlôttének. 40
Aludgy ô magzatom. 55
Angyaloknak Nagyságos Aſzſzonya. 254
A' Pünkôſtnek jeles napján. 180
A' Szent Léleknek kegyelme. 175
Aſcendit Chriſtus hodie. 170
Atyának Bôlcſesége. 78
A' Végetetlen kegyelmû. 35
Ave Hoſtia ſalutis. 190
Ave Maria gratiâ plena. 6
Ave Mater JESU Chriſti. 8
Ave Maris ſtella Dei Mater alma. 262

Ave Regina Cœlorum. 157
Ave Virgo Virginum. 333
Ave rubens roſa, Virgo ſpecioſa. 270
Ave Stella matutina. 371
Ave Mundi ſpes MARIA. 272
Audi benigne conditor. 116
Az Szűz ſzűlé ſzent Eiát, örvendezzünk. 25
Az Szűz egy Fiat ſzűlt. 55
Az én lelkem nagy ſzomoruſággal. 142
Az hitetlen Sidók ſerege. 144
Az Ur Iſten nékem édes táplálóm. 223
Az örökké élő kútat. 229
Az Ur Iſtennek cſuda hatalma. 4
Az igaz hitben végig meg-maradgyunk. 285
Az Nap nagy haragnak napja. 250

B.

Bádgyad sérelmétől Mártyrok Aſzſzonya. 96
Beata immaculata Virgo Puerpera. 28
Bóldogok, az kiknek undok vétkeinek. 215
Bővséges irgalmú Iſten. 334
Bűnös lélek ſirasd kérlek. 115

C.

Chriſtus fel-támada, mi bűnünket el-mosá. 159
Chriſtus Urunk, hogy meg feſzitteték. 155
Chriſtus fel-támada igaſságunkra. 162
Chriſtus halált meg-győzé. 165
Chriſtus fel-tamada hálá Iſtennek. 168
Chriſtus Menybe fel-méne. 171
Chriſtus kint ſzenvede. 172
Cor tibi JESU offero. 37
Condolete Mariæ Sodales vobis pia. 299
Cœlo rores, pluunt flores. 45
Cſorda Páſztorok midőn Bethlehemben. 47

Csudálatos Szent Ignácz. 299
Cur mundus militat sub vana gloria. 350

D.

Dicsird Sion Meg-váltódat. 187
Dicsiretes az Gyermek ki ez nap szûleték. 14
Dies est lætitiæ in ortu regali. 12
Dies iræ, dies illa. 249
Dormi Fili, dormi, Mater cantat. 39
Drága szinben öltözött Meny-aszszonyság. 301
Dulcis JESU, dulce Nomen. 32
Dùm Virgo vagientem. 36
Dum sævit Africus, tunc rosa rutilat. 291
Dûcsôsség és dicsiret tenéked. 131
Dûcsôûlt helyeken mennyei paradicsomban. 303
Dûcsôsség menyben Istennek. 342

E.

Ebeu! quid homines sumus. 352
Edes JESUS, Szûzeknek virága. 289
El-kûldeték Archangyal Gábriel. 330
Emlekezzûnk mi hivek Urunknak haláláról. 121
Emlekezzûnk Istennek nagy hatalmasságáról. 76
Ember Isten alkotmánya. 207
En nagy vigasságos ôrômet hirdetek. 26
En Virgo parit Filium, jubilemus. 25
En Nemzetem Sidó népem. 123
Ez nap nékûnk ôrvendetes nap. 27
Ez világnak szêpséges tûkôre. 112
Ez Urunk Jesus bóldog Confessora. 288
Ez nap nékûnk dicsiretes nap. 21

F.

Fel-támadt Christus ez napon. 159
Fel-támadt az mi életûnk, 163

Fel-vitetett magas Menyországba. 255
Fel-virratt az új órôm nap-ténye. 258
Fénlik az nap fényeſséggel. 164
Fényeſségén ez mái napnak. 68
Fit porta Chriſti pervia. 43

G.

Gloria, laus, & honor, 130
Gonoſz kegyetlen Herodes. 76
Gratulare Virgo ſingulari privilegio. 43
Grates nunc omnes reddamus. 11
Gyermek ſzûleték Bethlehemben. 10
Gyermek ſzûleték Bethlehemben, kinn órûle. 59. & 60
Gyónom az élô Atyának. 124

H.

Három Királyok napját. 70
Halgas-meg minket Ur Iſten. 117
Hatalmas mennyei Királyi ſzékedbôl. 122
Hajnali Cſillagnak, nap fényeſségének. 201
Hajcſd-meg fûleidet kérem felségedet. 219
Hálát adgyunk minnyájan. 11
Homo DEI creatura, cur in carne moritura. 204
Horrenda mors, tremenda mors. 231

I.

Jaj miképpen dobog ſzivem. 210
Jaj mit látok, 's mit ſzemlélek. 127
JESU Salvator, mundi amator. 267
Jesus ſzerelmûnk, és üdvôſségûnk. 268
JESU noſtra Redemptio. 173
Jesus mi drága kiſdedûnk. 67
Jesus édes neve kedves. 33
Jer minnyájan órûllyûnk. 22
Jer mondgyunk éneket a' mi Urunknak. 62

Jer dicsirjük ez mái napon. 19
Jer mi dicsirjük áldgyuk. 17
Igasság szerető te tudós szám vető. 252
Imádlak tégedet láthatatlan Istenség. 194
Imádlak téged el-rejtett Istenség. 189
Infinitæ bonitatis. 34
In Natali Domino gaudent. 24
Joseph Joseph, hol vagy Joseph. 115
Jöj el Szent Lélek Istenünk. 176
Jöj-el Szent Lélek Isten. 177
Jövel Szent Lélek Ur Isten. 199
Isten Fia magát meg-alázá. 99
Isaiásnak irása, Dávidnak prophetálása. 104

K.

Kely-fel Keresztyén lélek. 51
Kezdetin a' nap-keletnek. 293
Kérlek én szarándok lelkem. 101
Királyoknak Királyának. 71
Kinek nevére föld 's az ég. 101
Ki az Eget Nappal Hóldal. 109
Ki ád vizet én fejemnek. 110
Királyi Zászlók lobognak. 130
Kyrie Sanctorum lumen. cum reliquis. pag. 341. usq; ad 347
Követi vala Christus csudáit. 304
Könyörgésünkre kegyes fületdet. 120
Könyörögjünk az Istennek. 196
Küldé az Ur Isten gyors, és hiv szolgáját. 2

L.

Lamentatiók. Nagy Szerdára. 141. usq; ad 143
Nagy Csötörtökre. 144. usq; ad 148
Nagy Péntekre. 155. 156.

Langventibus in Purgatorio. 253

Lauda Sion Salvatorem. 185
Lætare Virgo Iſraël. 41
Lætare Puerpera. 31

Litaniák.
- Az Oltári Szentségről, 306. usq; ad 309.
- A' JESUS Nevéről. 309. usq; ad 313
- A' Boldogságos Szűzről. 314. usq; ad 318
- Minden Szentekről. 318. usq; ad 322.
- A' meg-hólt Hivekért. 323. usq; ad 326
- A' Boldog ki-mulásért. 327. usq; ad 329

M.

Magnum Nomen Domini Emmanuel. 15
Magos hegyén im ez olaj-fáknak. 141
Meg-tellyeſité az Atya Iſten. 62
Menyből jövők moſt hozzátok. 56
Menyorſzágnak Királnéja, Angyaloknak, 157
Meg ne fedgy engemet. 213. 215
Menyorſzágnak Királynéja, Irgalmaſságnak. 261
Menynek Királyné Aſzſzonya örülly. 167
Mittit ad Virginem non quemvis Angelum. pag. 1
Mivel mar bé eſtveledett. 202
Mint a' ſzép hives patakra. 220
Midőn a' Szűz Magzattyát. 37
Mikor Chriſtus Bethlehemben ſzületék. 65
Minékünk adattaſsék. 179
Mit bizik ez világ. 351
Mondgy naponként, és óránként. 280

N.

Nagy örőm napez nékünk. 13
Nékünk ſzületék mennyei Király. 61
Nézd az Ur Chriſtus ſzent Teſte. 107
Nincſen ez világon ſemmi állandóság. 336
Nyillyék meg pokol kapuja. 239

O.

O *Angeli citò accurrite.* 46
O édeſem ſzerelmes kiſdedem. 51
O Iſtennek ſzentséges Angyali. 54
O ſzép JESUS ez új eſztendőben. 71
O Szűzek Szűz Királynéja. 108
O én lelkem Teremtődért. 106
O háládatlan Sidóság. 110
Oh fényeſséges ſzép hajnal. 7
O Jeſus Jesus, ô édes Jesus. 98
O Langvens JESU, defuncte JESU. 97
O te fényes kis Cſillag ki ez nap támadál. 74
O tőredelmes Szűz Anya. 111
Oh egeknek fényeſsége. 114
O JESU-le mi floſcule. 48
O Kegyelmes ſzivű Jesus. 191
Oh Dűcső Szűz, ki ſzűzeket. 264
O Glorioſa Virginum. ibid.
O Maria Virgo pia. 265
Oh Szentséges Szűz Maria. 270
Oh bú látott ſok kin vallott. 243
Oh melly félelem, 's rettegéſſel-is. 246
Oh világ méz alatt kőſzőntetett méreg. 335
Oh nagy ſzeretetnek fel-gerjett tűzes lángja. 295
Omni die dic Mariæ mea laudes anima. 276
O mi Deus qui es tu. 181
O melly cſudalatos vagy. 182
O Dűcsőült ſzép kincs. 260
Őrvendgy áldott Szűz Iſraël. 42
Őrülly dicsőlséges ſzép Szűz. 49.
Őrvendezzünk Bethlehembe mennyünk. 332
Őrülly őrvendezz ſzent Szűz. 168

Örvend az ég nagy dicsíretekkel. 287
O Jesule dulcedo cordium. 46
Oh emberi gyarló nemzetség. 354

P.

Pange lingva glorioſi. 184
Paſſionem Domini recolamus pariter. 94
Patris Sapientia, veritas Divina. 77
Pásztorok kik az nyájnál szűntelen vigyáztok. 57
Passiók. | Virág-Vasárnapra. 132. usq; ad 140
| Nagy-Péntekre. 149. usq; ad 154
Pogányok, Nemzetségek, Nyelvek. 75
Puer natus in Bethlehem. 9. 10. 59. & 60
Puri ſoles, alti colles. 355

Q.

Quo me Deus amore ultrò complecteris. 192

R.

Rex clementiſſime, JESU dulciſſime. 193
Regina cœli lætare. 167
Reſurgente Domino jubilemus. 166

S.

Salve mundi ſalutare. 84
Salve cordis gaudium. 333
Sanctiſſima, Sanctiſſima Mater DEI. 269
Septem tuos dolores. 117
Serkeny lelkem mély álmodbul, 53
Sok háboruságban szívem nagy bánatban. 218
Spiritus Sancti gratia. 174
Stabat Mater doloroſa. 79
Stabat juxta Crucem Chriſti. 82
Stella Maris ô MARIA. 274
Surrexit Chriſtus hodie. 158

Szűz

Szűz által jött e' világra. 119
Szép violácska, kedves rósácska. 52
Szeplőtelen Szűz Maria Istennek Sz. Annya. 29
Szűz Mária ez világra nékünk. 44
Szűletett új Király nékünk. 50
Szűz Maria Christus Annya. 266
Szörnyű halál imé hol áll. 234
Szűz támada pogány népnek. 300
Szűz Maria, kegyes Anya. 272
Szent István Király Istennek szólgája. 294
Szent Mihály Archangyal. 292
Szent Dávid Próphéta éneklő könyvének. 221

T.

Téged Isten dicsirünk, téged Urnak vallunk. 182
Teremtett állatok, minden alkotmányok. 225
Tengernek fényes csillaga üdvöz légy. 263

V.

Üdvözitőnknek Szent Annya. 6
Üdvöz légy világ Váltója. 89
Üdvöz légy szent test. 195
Üdvöz légy Maria, Tengernek csillaga. 262
Véres veritéke után. 103
Vexilla Regis prodeunt. 129
Veni Sancte Spiritus- & emitte cœlitus. 177
Veni Creator Spiritus. 175
Vedd jó neven én szivemet. 38
Végetlen irgalmú, oh te nagy hatalmú. 215
Világ Váltója szűletik. 52
Victimæ Paschali laudes immolant Christiani. 169
Videte Sionis Filiæ in Christo. 98
Vis tibi dicam JESU mi. 331

Virum

AZ ENEKEKNEK MUTATO TABLAJA.

Virum admirabilem, novum jubar ſolis. 298
Virgo Mater extirpavit. 275
Uj Cſillag jelent az égen. 70
Urnak fel-támadáſan örvendezzünk. 166
Urnak nagy Nevezeti. 16
Uram ſzemed előtt, mint nagy látó előtt. 203
Ur Iſten téged dicſirünk. 284
Uram hald-meg ſzómat. 217

Z.

Zengjed nyelvem dücsőſséges Ur Teſtének ſzentségét. 185

FINIS.

O. A. M. D. G. B. M. V.
& OO. SS. Honorem

